การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

-5 ส.ค. 2548

บทคัดย่อ

ของ

ติง เจี๋ยเฟิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2548

ติง เจี๋ยเฟิน. (2548). *การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์อัครา บุญทิพย์, รองศาสตราจารย์เสาวภาคย์ วรลัคนากุล

ปริญญานิพนธ์นี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนตามสถานภาพ อายุ เพศและความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสาร โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากผู้บอกภาษาชาวกรุงเทพ 24 คน และ ชาวจีนผู้ใช้ภาษาจีนกลาง 24 คน

จากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานของภาษาไทยกับภาษาจีน มี 4 รูปแบบหลักเหมือนกัน ได้แก่ รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย และรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป ซึ่งแต่ละรูปแบบหลักมีจำนวนรูปแบบย่อยทั้งเหมือนกันและต่างกัน

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เหมือนกันมี 9 รูปแบบ รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทยแต่ไม่ปรากฏในภาษาจีนมี 18 รูปแบบ ส่วนรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาจีนแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทยมี 29 รูปแบบ ส่วนประกอบที่ปรากฏในภาษาจีนแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทยคือ ส่วนประกอบที่เป็นนามสกุล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษามีการแปรรูปแบบไปตามสถานภาพ อายุ เพศและความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นลักษณะทางสังคมบางประการ ได้แก่ ความเป็นมิตร การยอมรับระบบอาวุโส ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศชายกับเพศหญิง การให้ความสำคัญกับสถานภาพ และฐานะทางสังคม การยกย่องอาชีพครู การแสดงความรู้สึกของผู้เรียกขาน และ การคำนึงถึงปัจจัยเพศและปัจจัยความใกล้ชิดในการสนทนาของทั้งสองสังคม

A Comparison of The Use of Address Terms in Thai and Chinese

AN ABSTRACT

BY

JIEFEN DING

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Art degree in Thai

at Srinakharinwirot University

May 2005

Jiefen Ding. (2005). *A Comparison of The Use of Address Terms in Thai and Chinese.* Master thesis,M.A.(Thai) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Akkara Buntip, Assoc. Prof. Saovapak Varalakkanakul

The aim of this study is to compare the use of address terms in Thai and Chinese according to the social role, age, sex and degree of closeness between the speaker and hearer. The data of both languages were collected from the related documents , researches and from 24 Bangkok people and 24 Chinese people.

The study show that there are 4 same main address terms in Thai and Chinese including one part address term, two parts address term, three parts address term and three parts up address term .Every main Address term have the same or different minor address terms.

There are 9 same address terms in Thai and Chinese , 18 address terms are used specially in Thai and 29 address terms are attend specially in Chinese. There are no surname as address part in Thai.

The study show that the use of Thai and Chinese address terms varies according to the social role, age, sex and degree of closeness between the speaker and hearer. It is reflect some social feature including the friendly relationship, the age respect, the sex unequal, the social position respect, the teaching occupation respect, the feeling express and the considering sex and degree of closeness between the speaker and hearer in the conversation.

การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

ปริญญานิพนธ์

ของ

ติง เจี๋ยเฟิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

ของ
นางสาวติง เจี๋ยเฟิน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่...13... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เสาวภาคย์ วรลัคนากุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ พัธนี โชติกเสถียร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ฐนสจันทร์ วงศ์สุวรรณะ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เสาวภาคย์ วรลัคนากุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์พัธนี โชติกเสถียร และ อาจารย์ฐนสจันทร์ วงศ์สุวรรณะ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ท่านทั้งสี่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้จึงกล่าวได้ว่าท่านทั้งสี่เป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ระหว่าง 4 ปีที่จากบ้านมาอยู่เมืองไทย ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรและผ่านกระบวนการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในด้านการฝึกระบบความคิดในการทำงานวิจัย ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยก็ได้เรียนรู้ถึงปัญหา อุปสรรคและคุณค่าของการทำงานวิจัย ทั้งได้มองเห็นแนวโน้มความร่วมมือในการทำงานวิจัยระหว่างจีนกับไทยในอนาคต

ผู้วิจัยใคร่ถือโอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณกับอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรวิชาภาษาไทย รวมทั้งอาจารย์นิตยา บุญสิงห์ ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดูแลนักศึกษาต่างชาติเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ น้องชาย และเพื่อนๆทุกคนที่เคยให้กำลังใจและความช่วยเหลือในระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ติง เจี๋ยเฟิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน	9
3 รูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขานในภาษาไทย	14
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทย	14
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว	14
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย	15
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย	17
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป	18
การใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาไทย	19
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่	20
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย	21
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา	23
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา	27
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครู	30
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูใช้เรียกศิษย์	32
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยา	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ หน้า

3(ต่อ)

การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามี 34
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างเพื่อน 35
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรัก 39
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก 41
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จัก 46
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ 49
การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ 52

4 รูปแบบส่วนประกอบ และการใช้คำเรียกขานในภาษาจีน 56
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาจีน 56
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว 56
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย 57
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย 61
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป 62
การใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ
และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาจีน 63
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ 63
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย 66
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา 68
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา 78
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู 86
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์ 88
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา 90
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี 92
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างเพื่อน 93
การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรัก 102

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ หน้า

4(ต่อ)

การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จัก..... 104

การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนไม่รู้จัก..... 115

การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ..... 120

การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ..... 125

5 การเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขาน ในภาษาไทยกับภาษาจีน..... 131

การเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน..... 131

การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาจีน..... 135

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่..... 135

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย..... 136

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา..... 137

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา..... 138

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู..... 139

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์..... 140

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา..... 140

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี..... 141

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างเพื่อน..... 141

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนรัก..... 142

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนรู้จัก..... 143

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนไม่รู้จัก..... 144

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ **หน้า**

5(ต่อ)

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ 145

สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ 147

6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 148

บรรณานุกรม 160

ภาคผนวก 163

ประวัติย่อผู้วิจัย 190

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมาช้านานถึง 2000 กว่าปี และมีการค้าขายติดต่อกันตั้งแต่ยุคก่อนสุโขทัย (แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. 2540: 114) ปัจจุบันความสัมพันธ์ของไทยกับจีนยิ่งทวีความแน่นแฟ้นมากขึ้น เพราะนอกจากความสัมพันธ์ทางการทูต ทางการค้าแล้ว ยังขยายขอบเขตความสัมพันธ์ไปถึงด้านการศึกษา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอีกด้วย โดยเฉพาะการศึกษาในส่วนที่เป็นวัฒนธรรมร่วมกัน เช่น การศึกษาเรื่องชนชาติจ้วงในมณฑลกวางสีของประเทศจีน เป็นต้น

ปัจจุบันนี้ ในประเทศไทย มีชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ประมาณหกล้านคนเศษ หรือประมาณร้อยละ 12 ของประชากรไทยทั้งประเทศ ในกรุงเทพฯมีชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนประมาณร้อยละ 40 ของประชากร ในกลุ่มประเทศเอเชีย ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีชาวจีนอาศัยอยู่มากที่สุด และมีการแต่งงานผสมกลมกลืนกันระหว่างชาวจีนกับชาวไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ (裴晓祥 เผย เสี่ยวรุ่ย. 2000: 102-103) วัฒนธรรมจีนจึงได้แผ่ขยายอยู่ในสังคมไทยและผสมผสานกับวัฒนธรรมไทยอย่างกลมกลืน โดยมิได้แสดงให้เห็นถึงความแตกแยกหรือความเหลื่อมล้ำทางชนชาติแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงการอยู่ร่วมกันระหว่างชาวไทยกับชาวจีนอย่างสมานฉันท์ เกิดสันติสุขและมีความร่วมมือร่วมใจที่จะพัฒนาทำนุบำรุงบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า

สมัยรัฐบาล ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ประเทศไทยได้ฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศจีนอย่างเป็นทางการอีกครั้ง หลังจากได้ขาดการติดต่อไประยะหนึ่งด้วยเหตุผลทางการเมือง นายกรัฐมนตรี ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช และนายกรัฐมนตรีโจวเอินไหลได้ร่วมลงนามความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลทั้งสองเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2518 ซึ่งภาพรวมที่ตามมานั้นสามารถกล่าวได้ว่าเป็นภาพของความสมานฉันท์ที่แน่นแฟ้นโดยสะท้อนออกมาให้เห็นในรูปของความร่วมมือในด้านต่างๆทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นอกจากนั้น พระบรมวงศานุวงศ์ของไทยก็ทรงให้ความสำคัญและทรงให้การสนับสนุนเรื่องความสัมพันธ์กับประเทศจีนโดยทรงเยือนประเทศจีนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อันเป็นส่วนสำคัญต่อการเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนให้สนิทสนมแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2543 กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศจีนได้ทูลเกล้าฯถวายรางวัล "มิตรภาพและวัฒนธรรมจีน" แด่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี รางวัลนี้เป็นรางวัลที่กระทรวงศึกษาธิการจีนตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาสาธารณประชาชนจีน และเป็นรางวัลที่จะมอบให้แก่บุคคลผู้เป็นมิตรต่างประเทศของจีนที่มีผลงานดีเด่น ซึ่งได้อุทิศตนให้แก่การสอนภาษาจีน การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาจีน การเผยแพร่ภาษาและวัฒนธรรมจีน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นบุคคลแรกที่ทรงได้รับรางวัลนี้ ในวันที่ทูลเกล้าฯถวายรางวัล ประธานาธิบดีเจียง เจ๋อหมิน กล่าวว่า "ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนเป็นตัวอย่างสัมพันธภาพอันดีของประเทศที่มีระบบสังคมที่แตกต่างกัน ประชาชนของสองประเทศจะเป็นมิตรกันชั่วลูกชั่วหลาน" สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ - สยามบรมราชกุมารีได้ทรงปรารภกับประธานาธิบดีเจียง เจ๋อหมินว่า พระองค์โปรดวัฒนธรรมจีน และได้ทรงศึกษาภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง ทรงมีพระราชประสงค์จะรู้เรื่องประเทศจีนมากขึ้นเพื่อจะได้ทำงานที่เสริมสร้าง และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมากขึ้น (邢慧如 สิง ฮุ่ยหรู. 2543: 74-75) ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็เคยมีพระราชดำรัสถึงความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนว่า "ทั้งสองประเทศมีความผูกพันกันเป็นอย่างมากถึงขั้นที่แยกออกจากกันไม่ได้" (裴晓睿 เผย เสี่ยวรุ่ย. 2000: 1)

ในด้านการศึกษาและการสื่อสาร ประเทศไทยกับประเทศจีนยังมีปัญหากำแพงภาษา ซึ่งไทยและจีนจะต้องร่วมมือกันกำจัดกำแพงทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างมีแผนงาน (เขียน ธีระวิทย์. 2543: 276) ปัญหาประการหนึ่งในการสื่อสาร โดยเฉพาะการเรียนการสอนและการแปลระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน คือ ความไม่เข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมการใช้คำเรียกขานของทั้งสองชนชาติอย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่นในภาษาไทยมักจะมีคำนำหน้าในการเรียกขานโดยใช้คำว่า "นาย" นำหน้าผู้ชาย ใช้คำว่า "นาง" นำหน้าผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว และใช้คำว่า "คุณ"นำหน้าทั้งผู้ชายและผู้หญิงเพื่อแสดงการให้เกียรติซึ่งในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน ผู้แปลชาวจีนหลายคนจะใช้วิธีแปลตามเสียงเป็นคำว่า "乃"ไหน่ "娘" เหนียง "昆" คุน นำหน้าชื่อคน ผลที่ตามมาก็คือทำให้ผู้อ่านชาวจีนหลายคนเข้าใจผิดว่า ที่ประเทศไทย ผู้ชายแซ่ "乃" ไหน่ กันหมดทุกคน แล้วผู้หญิงก็แซ่ "娘"เหนียงกันหมดทุกคน (李健 หลี่ เจี้ยน. 2000: 239)

ปัญหาที่ผู้วิจัยเคยประสบในการสอนภาษาจีนแก่นักศึกษาไทย เมื่อให้นักศึกษาแปลประโยคภาษาจีน "把狗儿和狗儿的妈找来。"(ป่าโก่วเออร์เหอโก่วเออร์เตอมาเจ่าไหล) เป็นภาษาไทย ปรากฏว่านักศึกษาแปลข้อความดังกล่าวเป็นภาษาไทยว่า "ช่วยไปตามเด็กหมาและแม่หมา" ซึ่งแท้จริงแล้วประโยคข้างต้นมีความหมายว่า "ช่วยไปตามเด็กที่ชื่อหมาและแม่ของเด็กมา" ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะว่านักศึกษาไม่เข้าใจวัฒนธรรมการเรียกขานของจีน

คนจีนเชื่อว่าการตั้งชื่อเด็กให้ฟังดูไม่ไพเราะ ความหมายน่าเกลียด จะเป็นการคุ้มครองเด็กให้ปลอดภัยจากอำนาจของผีที่จะมาเอาเด็กไป (杨德峰 หยัง เต๋อเฟิง. 1999: 4) ซึ่งก็มีส่วนสอดคล้องกับความเชื่อของไทย แต่ปัญหาการไม่เข้าใจวัฒนธรรมการเรียกขานดังกล่าวทำให้เกิดการรับสารที่ผิดพลาด

คำเรียกขาน คือ คำหรือวลีที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่ตนจะพูดเรื่องต่างๆด้วย ซึ่งเป็นคำที่แสดงระดับทางสังคมของผู้ฟังตามที่ผู้พูดมอง (ม.ร.ว.กัลยา ติงศภัทิย์; และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธ์. 2531: 1) การใช้คำเรียกขานจึงมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง และสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ต่างๆ โดยถูกกำหนดตามปัจจัยต่างๆตามวัฒนธรรมของสังคมที่ใช้ภาษานั้นทั้งในระดับบุคคล และระดับสังคม รวมทั้งบทบาททางสังคมของผู้พูด อายุ เพศ ระดับการศึกษา ความเคยชินในการใช้ภาษา สภาพจิตใจ ความใกล้ชิดของผู้พูดกับผู้ฟังและจุดมุ่งหมายของผู้พูดที่ต่างกันอีกด้วย

การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานของภาษาที่ต่างกันนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และมีรายละเอียดที่ควรแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับการใช้คำเรียกขานในภาษาจีน โดยศึกษารูปแบบส่วนประกอบของคำเรียกขาน และการใช้คำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทยและภาษาจีนปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุ หรือปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการใช้คำเรียกขานในสังคมไทย และสังคมจีนตลอดจนวัฒนธรรมบางประการที่ปรากฏ ดังนั้นการเรียนรู้และการทำวิจัยศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับคำเรียกขานในภาษาไทยและภาษาจีนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากเหตุผลที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนและการแปลภาษาไทยและภาษาจีน ตลอดจนความเข้าใจวัฒนธรรมการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนจีน

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. วิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบ และการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน
2. เปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบ และการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบ และการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนจะเป็นประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนและการแปลภาษาไทยกับภาษาจีน ตลอดจนความเข้าใจในวัฒนธรรมการสื่อสารระหว่างคนไทยกับคนจีน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาคำเรียกขานที่ใช้พูดในภาษาไทย และภาษาจีนในด้านรูปแบบส่วนประกอบ
2. ศึกษาการใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสาร ด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำเรียกขาน หมายถึงคำหรือกลุ่มคำที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่จะสื่อสาร

ภาษาไทย หมายถึงภาษากรุงเทพฯปัจจุบัน

ภาษาจีน หมายถึงภาษาจีนกลางปัจจุบัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในภาษาไทยกับภาษาจีน
2. เก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาที่ใช้ภาษาไทยและภาษาจีนโดยใช้แบบสอบถามการบอกภาษา
3. ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
4. จัดกลุ่มคำเรียกขานตามบริบทของผู้สื่อสาร
5. วิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบ และการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน
6. เปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบ และการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน
7. เสนอผลการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

1. เอกสารที่เกี่ยวกับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

มีชัย เอี่ยมจินดา (2539: 35) ได้ศึกษาบุรุษสรรพนามซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำเรียกขาน พบว่า คำบุรุษสรรพนามในภาษาไทยมีหน้าที่สำคัญในภาษาและสามารถบอกเพศ พจน์ ฐานะ ของผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึง หรืออาจบอกท่าทีของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างคำบุรุษสรรพนามกับฐานะทางสังคมของผู้เลือกใช้คำ จึงมีความสัมพันธ์กันอย่างเห็นได้เด่นชัด ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับสังคม

หยัง เต๋อเฟิง (杨德峰. 1999: 1-210) ได้กล่าวถึงภาษาจีนกลางกับวัฒนธรรมการเข้าสมาคม สรุปได้ว่า ด้วยเหตุผลทางวัฒนธรรมบางประการ การใช้ภาษาสื่อสารในการสมาคมบางครั้งอาจมีการสื่อความหมายที่เป็นความหมายโดยนัย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการรับสารของชาวต่างชาติ ทำให้ไม่เข้าใจความหมายหรือจุดประสงค์ของการสื่อสารที่แท้จริงได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษาเรื่องดังต่อไปนี้ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมด้วย

1. การตั้งชื่อและนามสกุล

ชื่อและนามสกุลของคนจีนมีความพิถีพิถันเป็นพิเศษ คนจีนมักมีหลายชื่อซึ่งมีทั้งชื่อเล่น ชื่อจริง นามปากกา และสมญานาม โดยชื่อผู้หญิงมักมีความหมายเกี่ยวกับความงาม ความนุ่มนวล ความมีน้ำใจ และความเรียบร้อย ส่วนชื่อผู้ชายมักมีความหมายเกี่ยวกับความกล้าหาญ ความแข็งแรง และความสำเร็จ เป็นต้น

นอกจากนี้ ชาวจีนยังมีความเชื่อเรื่องการตั้งชื่อเด็กให้ฟังไม่ไพเราะ ความหมายน่าเกลียด โดยเชื่อว่าเป็นการคุ้มครองเด็กให้ปลอดภัยจากอำนาจของผีที่จะมาเอาเด็กไป เช่น ชื่อ "หมา" "ขี้หมา" เป็นต้น ในขณะเดียวกัน การตั้งชื่อก็เป็นการสะท้อนวัฒนธรรมของแต่ละยุคสมัยด้วย

การใช้นามสกุล แต่เดิมลูกจะใช้นามสกุลของพ่อ ต่อมาลูกสามารถใช้นามสกุลของแม่ได้ หรือไม่ก็นำนามสกุลของพ่อและแม่มาประสมกันเป็นนามสกุลและชื่อของลูก ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในสังคมจีนปัจจุบัน ผู้ชายกับผู้หญิงมีความเสมอภาคกันมากขึ้น

2. คำเรียกขานกับสถานภาพของบุคคลในสังคม

X คำเรียกขานจะบอกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างชัดเจน ซึ่งถ้าคำเรียกขานของชาติใดมีความละเอียดชัดเจนมากเพียงใดย่อมแสดงว่าชนชาตินั้นให้ความสำคัญกับสถานภาพและฐานะทางสังคมของบุคคลมากเพียงนั้น

X สังคมจีนเป็นสังคมที่มีระบบความคิดที่เน้นสถานภาพทางสังคมของคน คำเรียกขานจึงพิถีพิถันมากเป็นพิเศษ นอกจากจะใช้คำเรียกขานที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแล้ว ยังมีการใช้คำขยายประกอบหน้าคำเรียกขาน เช่น คำว่า"表"เปี่ยว(หมายถึงลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่ เช่น"表哥"เปี่ยวเกอ แปลว่า "พี่ชายลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่") "堂" ถัง (หมายถึงลูกพี่ลูกน้องฝ่ายพ่อ เช่น" 堂弟"ถังตี้ แปลว่า"น้องชายลูกพี่ลูกน้องฝ่ายพ่อ") "外"ไว่ (หมายถึงคำเรียกคุณตาและคุณยาย เช่น "外公"ไว่กง แปลว่า"คุณตา")"先"เซียน (หมายถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว เช่น "先父"เซียนฟู่ แปลว่า"คุณพ่อที่ล่วงลับไปแล้ว")"干"กาน(หมายถึงสถานะบุญธรรม เช่น "干姐"กานเจี่ย แปลว่า"พี่สาวบุญธรรม") "后" โฮ่ว (หมายถึงพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง เช่น "后妈" โฮ่วมา แปลว่า"แม่เลี้ยง ") เป็นต้น

คนจีนนอกจากจะใช้คำเรียกขานที่เป็นการบอกความสัมพันธ์ทางเครือญาติแล้ว ยังใช้คำเรียกญาติกับบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ เช่น เรียกผู้ชายที่มีอายุมากกว่าว่า"哥" เกอ(แปลว่า "พี่ชาย") เรียกผู้หญิงที่มีอายุมากกว่าว่า"姐" เจี่ย (แปลว่า"พี่สาว") และในกรณีที่เป็นคำเรียกขานอย่างเป็นทางการมักเรียกตามตำแหน่งในหน้าที่นั้นๆ โดยใช้นามสกุลนำหน้าตำแหน่งหน้าที่ เช่น "黄教授" หวงเจี้ยวโซ่ว (แปลว่า "ศาสตราจารย์หวง") "赵主任" เจ้าจู่เริ่น (แปลว่า"ผู้อำนวยการเจ้า") เป็นต้น

X 3. การเรียกขานที่แสดงการยกย่องบุคคลตามฐานะทางสังคม

การยกย่องบุคคลตามฐานะทางสังคมเป็นลักษณะพิเศษที่สำคัญของคำเรียกขานในภาษาจีน กล่าวคือ ผู้มีฐานะเหนือกว่ามักจะแสดงอำนาจ ส่วนผู้มีฐานะด้อยกว่าต้องเชื่อฟัง ถ่อมตัว และยอมรับซึ่งเป็นผลมาจากระบบสังคมสมัยโบราณ เช่น "君臣有义" จวินเฉินโหย่วอี้ (แปลว่า "ระบบความจงรักภักดีต่อกษัตริย์") "夫妇有别" ฟูฟู่โหย่วเปี๋ย (แปลว่า "ระบบข้างเท้าหน้า") หรือ "长幼有序" จั่งโย่วโหย่วซวี่ (แปลว่า "ระบบอาวุโส") ทำให้เกิดความแตกต่างในการใช้ภาษาระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ใหญ่กับผู้น้อย ซึ่งผู้ใหญ่มักจะใช้รูปประโยคคำสั่งที่ละประธาน และไม่มีคำเรียกขานก่อนจะพูด แต่ผู้น้อยมักจะใช้คำเรียกขานก่อนที่จะพูดเพื่อแสดงความเคารพ และมักใช้รูปประโยคขอร้องที่เป็นประโยคสมบูรณ์

ในกรณีที่เป็นทางการ ผู้คนมักจะเรียกขานตามตำแหน่งหน้าที่ ส่วนคำเรียกขานตามอาชีพหรือคำเรียกเครือญาตินั้นมีการใช้น้อยมาก ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการเรียกตามตำแหน่งหน้าที่หรือตำแหน่งทางวิชาการสามารถแสดงฐานะทางสังคมของผู้ฟังได้มาก แต่ถ้าผู้ฟังมีตำแหน่งหน้าที่การงานค่อนข้างด้อย ก็มักใช้คำเรียกขานอื่นแทนเพื่อไม่ให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกด้อย

ไม่สบายใจ หรือไม่ก็เรียกให้สูงกว่าตำแหน่งหน้าที่ที่เป็นจริง เช่น ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เวลาเรียกมักละคำว่า "รอง" โดยเรียกเป็น " ศาสตราจารย์ " แทน เป็นต้น

4. ระบบอาวุโส การแสดงความเคารพและการเลี่ยงคำว่า"แก่"

ระบบอาวุโสของจีนสังเกตได้จากคำเรียกขานเพื่อแสดงความเคารพ ซึ่งโดยทั่วไป มักจะเรียกคนสูงอายุโดยใช้รูปแบบ"老 เหล่า+นามสกุล " (老 เหล่า แปลว่า"แก่") เป็นการแสดงความเคารพ และในวงการวิชาการมักจะเรียกผู้เชี่ยวชาญที่มีผลงานดีเด่นโดยใช้ "นามสกุล+ 老 เหล่า" ซึ่งถือว่าเป็นการ เคารพอย่างสูงที่น้อยคนจะได้รับเกียรตินี้ แต่ในขณะเดียวกัน คนจีนค่อนข้างจะถือเรื่องวัย เพราะคำว่า"แก่" หมายถึงความเสื่อมทั้งร่างกาย และความสามารถ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่น่ายินดีเป็นที่สุด นอกจากนี้ ในภาษาจีน คำหรือวลีที่ประกอบด้วยคำว่า "แก่" ส่วนใหญ่จะมีความหมายในเชิงลบ เช่น คำว่า"老头脑" เหล่าโถวเหน่า (หมายถึง "หัวโบราณ") เป็นต้น

5. ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ

ความไม่เสมอภาคระหว่างชายกับหญิงมีมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการที่สร้างคำศัพท์ขึ้นมาส่วนใหญ่จะใช้เฉพาะกับผู้ชาย เช่น คำว่า"经理" จิงหลี่ (แปลว่า"ผู้จัดการ") "校长" เซี่ยวจ่าง(แปลว่า "อธิการบดี") "将军" เจียงจวิน(แปลว่า"นายพล") เป็นต้น เวลาใช้คำเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะหมายถึงผู้ชาย แต่ถ้าต้องการสื่อความหมายให้ชัดเจนว่าเป็นเพศหญิง จะต้องเติมคำว่า"女" หนฺวี่(แปลว่า "หญิง") นำหน้า เช่น "女经理"หนฺวี่จิงหลี่ (แปลว่า"ผู้จัดการหญิง") "女将军"หนฺวี่เจียงจวิน (แปลว่า"นายพลหญิง") เป็นต้น

ในการเรียกขานผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว มักจะใช้นามสกุลของสามีมาเรียก สะท้อนถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายกับหญิง เช่น"丁姨" ติงอี๋ (แปลว่า "คุณน้าติง") "王嫂" หวังเสา (แปลว่า "พี่สะใภ้หวัง") เป็นต้น ซึ่งนามสกุล" ติง"หรือ"หวัง" ในที่นี้เป็นนามสกุลฝ่ายสามี นอกจากนั้น การที่ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะเรียกขานบุคคลอื่นก็ขึ้นอยู่กับลำดับศักดิ์ในวงศ์ตระกูลและอายุของสามี ซึ่งไม่เกี่ยวกับอายุหรือลำดับศักดิ์ของผู้หญิงนั้น เช่น คุณ ก เพศชาย ลำดับศักดิ์สูงกว่าคุณ ข หนึ่งรุ่น คุณ ข และภรรยาต้องเรียกคุณ ก ว่า"อา" หรือ "ลุง" หรืออีกกรณีหนึ่ง คุณ ก กับคุณ ข เป็นรุ่นเดียวกัน ถ้าคุณ ก อายุมากกว่าคุณ ข แม้อายุภรรยาของคุณ ข มากกว่าคุณ ก แต่ก็ต้องเรียกคุณ ก ว่า"พี่ชาย" ตามสามี และถ้าลูกหลานเรียกขานคนอื่นก็ต้องขึ้นอยู่กับศักดิ์ทางฝ่ายพ่อเช่นเดียวกัน

6. คำเรียกขาน

คำเรียกขานในภาษาจีนเป็นเรื่องพิถีพิถันมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ บุคคลและเจตนาในการสื่อสาร คำเรียกขานในภาษาจีนสามารถแบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้

6.1 คำเรียกขานที่เน้นชื่อและนามสกุล มีรูปแบบดังนี้

6.1.1 นามสกุล+ชื่อ

6.1.2 ชื่อจริง

6.1.3 คำว่า"แก่"หรือ"เล็ก" + นามสกุล

6.1.4 นามสกุล + คำว่า"แก่"

6.1.5 ชื่อเล่น

6.2 คำเรียกขานเน้นสถานภาพบุคคล ได้แก่

6.2.1 นามสกุล + ตำแหน่งหน้าที่การงาน

6.2.2 นามสกุล + ตำแหน่งทางวิชาการ

6.2.3 นามสกุล + อาชีพ ซึ่งปัจจุบัน ในสังคมจีนใช้คำเรียกขานประเภทนี้กันอย่างกว้างขวาง ที่เห็นได้ชัดที่สุดคือคำว่า "ครู" ซึ่งใช้เรียกคนที่ไม่ใช่ครูได้ เช่น คนที่ทำงานในมหาวิทยาลัยหรือคนที่สูงอายุ ไม่ว่าสอนหนังสือหรือไม่ ก็มักถูกเรียกว่าครู

6.3 คำเรียกขานที่เน้นเครือญาติ สังคมจีนนิยมใช้คำเรียกญาติกับบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าสังคมจีนให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์แบบเครือญาติ

6.4 คำเรียกขานที่ใช้ในการสมาคม เช่น คำว่า"先生"เซียนเซิง (แปลว่า"นาย") "小姐"เสี่ยวเจี่ย(แปลว่า "นางสาว") "夫人" ฟูเหริน(แปลว่า "คุณหญิง") "女士"หนุ่วี่ซื่อ (แปลว่า"สุภาพสตรี") "太太" ไท่ไท่ (แปลว่า "นาง") เป็นต้น

7. การใช้คำเรียกขานในการทักทาย

ผู้น้อยสามารถทักทายผู้ใหญ่โดยใช้คำเรียกขานบอกสถานภาพ เช่น คุณ ก กับคุณ ข พบกัน คุณ ก ในฐานะที่เป็นผู้น้อยก็ทักทายคุณ ข โดยคำเรียกขานว่า"局长" จวี๋จั่ง (แปลว่า"หัวหน้ากอง")

กู้ จยาจู่ และ หลิวฮุย (顾嘉祖& 刘辉 2002: 165-177) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับเพศของผู้ใช้ภาษาว่า การใช้ภาษาที่แตกต่างกันระหว่างเพศ สะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิงจากความหมายของคำ เช่น ในการตั้งชื่อบุคคลคนจีนให้ความสำคัญกับความหมาย ซึ่งชื่อของผู้หญิงส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องรูปธรรม และความสวยความงาม ไม่เน้นนามธรรมหรือความรู้ ส่วนชื่อผู้ชายมักเป็นชื่อที่เน้นนามธรรม เช่น แสดงอำนาจพลังและความสามารถ ซึ่งการเลือกคำในการตั้งชื่อนี้สามารถสะท้อนวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมจีนที่มีการดูหมิ่นเพศหญิง แต่ในสมัยปัจจุบัน ผู้หญิงสามารถใช้ชื่อที่มีความหมายทำนองเดียวกันกับผู้ชาย แต่ไม่พบว่าผู้ชายใช้ชื่อที่มีความหมายทำนองเดียวกันกับผู้หญิง

นอกจากนี้ ผู้หญิงจีนที่แต่งงานแล้ว แม้ไม่ต้องเปลี่ยนนามสกุล แต่ก็มักจะเรียกด้วยนามสกุลของสามีว่า"某某太太" โหมวโหม่วไท่ไท่(แปลว่า "ภรรยาของคุณ...") ซึ่งแสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ส่วนความหมายของคำเรียกขานที่เกี่ยวกับเพศนั้น เห็นว่าคำเรียกขานที่เกี่ยวกับเพศหญิงมี

ความหมายเปลี่ยนแปลงไปในเชิงลบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับเรื่องเพศ นอกจากนี้ อาชีพที่เกี่ยวกับเพศหญิง เช่น "女公关"หนฺวี่กงกวน(แปลว่า "ประชาสัมพันธ์หญิง") "女秘书"หนฺวี่มี่ซู (แปลว่า "เลขานุการหญิง") ก็ล้วนเป็นคำที่มีความหมายเชิงลบ หมายถึงผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จโดยใช้เรือนร่าง หน้าตา และความสวยงาม หรือไม่ก็เป็นผู้หญิงประเภทเอาแต่งาน ชอบเอาชนะ ไม่สวยงาม ไม่อ่อนโยนอย่างที่ผู้หญิงควรจะเป็น ในภาษาสแลงก็มีคำว่า "女博士"หนฺวี่ปั๋วซื่อ(แปลว่า"ดร.หญิง") ซึ่งเป็นคำบริภาษ หมายถึงผู้หญิงกระด้าง ไม่สวย ไม่มีเสน่ห์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทิย์ และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531) ได้ศึกษาเรื่อง "การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์" ปรากฏว่า รูปแบบของคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุดในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มี 3 รูปแบบ คือ

1. คำนำหน้า + ชื่อ
2. ชื่อ
3. คำนำหน้า

การใช้คำเรียกขานสามารถแปรไปตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งผู้วิจัยแบ่งความสัมพันธ์ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1 . ความสัมพันธ์แบบสมดุล คือ ความสัมพันธ์ที่ผู้พูดมองผู้ฟังว่าเท่ากับตน ได้แก่ ความสัมพันธ์ฉันเพื่อน คู่รัก คนรู้จัก และคนไม่รู้จัก

2 . ความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล คือ ความสัมพันธ์ที่แสดงว่าผู้พูดและผู้ฟังมีสถานภาพทางสังคมไม่เท่ากัน ผู้พูดอาจมีสถานภาพสูงกว่าหรือต่ำกว่าผู้ฟังก็ได้ แต่ไม่เท่ากัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย สามีกับภรรยา นายกับบ่าวหรือผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา และครูกับศิษย์ เป็นต้น

3 .ความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง คือ ความสัมพันธ์ที่ไม่ถือความสูงกว่าหรือต่ำกว่าทางสถานภาพของผู้พูดและผู้ฟังเป็นสำคัญ หรือ เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แสดงชัดเจนว่าสถานภาพของผู้พูดหรือผู้ฟังสูงหรือต่ำกว่าอีกฝ่าย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้ใช้บริการ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังปรากฏว่า การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยนั้นแปรไปตามความสัมพันธ์แบบต่างๆ ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น เช่น ในความสัมพันธ์แบบไม่สมดุลระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย ญาติผู้ใหญ่มักเรียกญาติผู้น้อยโดยใช้ "ชื่อ" แต่ญาติผู้น้อยจะเรียกญาติผู้ใหญ่ด้วย"ชื่อ"ไม่ได้ แต่ในความสัมพันธ์แบบสมดุล เช่น ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนจะใช้ "ชื่อ"เรียกกันมากที่สุด จะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยพิจารณาคำเรียกขานจากมุมมองของผู้พูดที่มองว่า

ตนเองสัมพันธ์กับผู้ฟังอย่างไร และจากคำเรียกขานที่ใช้มากที่สุด คือ

1. ชื่อ
2. คำนำหน้า+ชื่อ
3. คำนำหน้า

ในความสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เกณฑ์ที่ผู้พูดใช้เป็นตัวเลือกคำเรียกขานนั้น คือ ความเคารพและความสนิทสนม กล่าวคือ ถ้าผู้พูดใช้"ชื่อ" ในความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล แสดงว่าผู้พูดให้ความเคารพผู้ฟังน้อยมาก หรือไม่ให้ความเคารพผู้ฟังเลย แต่ถ้าเป็นในความสัมพันธ์แบบสมดุลแสดงว่าผู้พูดให้ความสนิทสนมกับผู้ฟังมาก ตรงกันข้าม ถ้าใช้คำนำหน้าแต่ลำพัง เช่น "ท่าน" "คุณ" แสดงว่าผู้พูดเคารพผู้ฟังมากในความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล และแสดงความสนิทสนมน้อยมากในความสัมพันธ์แบบสมดุล ส่วน"คำนำหน้า+ชื่อ"นั้นจะแสดงว่า ผู้พูดกึ่งเคารพผู้ฟังในความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล กึ่งสนิทสนมกับผู้ฟังในความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล และกึ่งสนิทสนมกับผู้ฟังในความสัมพันธ์แบบสมดุล นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า รูปแบบคำเรียกขานที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยนั้น สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไป อันเนื่องมาจากค่านิยมในสังคมหรือบทบาททางสังคมได้เปลี่ยนไปตามยุคสมัยด้วย

วิภัสธันทร์ ประพันธสิธิ (2535) ได้วิจัยเรื่อง "คำเรียกญาติในภาษาคำเมือง: การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์" ผลปรากฏว่า คำเรียกญาติในภาษาคำเมือง มีการนำคำเรียกญาติไปใช้เป็นสรรพนามและคำเรียกขานในหมู่คนที่เป็นญาติและไม่ใช่ญาติ นอกจากนี้ ยังใช้เป็นอุปลักษณ์ด้วย

การใช้คำเรียกญาติแต่ละคำมีความถี่ต่างกัน ซึ่งคำเรียกญาติที่มีการนำไปใช้มาก จะเป็นคำที่อยู่ในรุ่นอายุสูงกว่า หรือมีอายุมากกว่า ซึ่งมักใช้เป็นสรรพนามหรือคำเรียกขานบ่อยกว่า ส่วนในการนำไปใช้กับหมู่คนที่ไม่ใช่ญาตินั้น พบว่ามีลักษณะเช่นเดียวกับการใช้ในหมู่ญาติ นอกจากนี้ก็ยังนำไปใช้ในหมู่ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการอีกด้วย ซึ่งผู้พูดมักจะให้ความสำคัญกับอายุโดยเปรียบเทียบกับวัยของตนเองเป็นหลัก รวมทั้งการสังเกตจากรูปร่างหน้าตาแล้วใช้คำเรียกญาติตามความเหมาะสมนอกจากนี้ ยังมีคำเรียกญาติที่ใช้เป็นอุปลักษณ์ เช่น คำว่า me: [3](แปลว่า "แม่") ซึ่งไม่ได้หมายถึงหญิงผู้ให้กำเนิดลูกแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังนำไปใช้ในความหมายที่แสดงว่า "ใหญ่" "สำคัญ" "ต้นกำเนิด" "ผู้ให้" ด้วย นอกจากนี้ การวิเคราะห์ความหมาย และการใช้คำเรียกญาติในภาษาคำเมืองยังสามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมล้านนา ได้แก่ ระบบอาวุโส หรือการเน้นความแตกต่างระหว่างวัย ในขณะเดียวกัน คำเรียกญาติในภาษาคำเมืองยังแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบัน ลักษณะการให้ความสำคัญกับฝ่ายแม่ของวัฒนธรรมล้านนากำลังลดความสำคัญ กลายเป็นระบบเครือญาติแบบไม่เน้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เนื่องมาจากปัจจัยทางความเสมอภาคเรื่องเศรษฐกิจ

ส่วนการที่มีการนำคำเรียกญาติไปใช้กับบุคคลที่ไม่ใช่ญาติและคนแปลกหน้า ย่อมแสดงให้เห็นความเป็นมิตรต่อคนแปลกหน้า ความโอบอ้อมอารีของคนในสังคมล้านนา ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดีงาม

จุฑารัตน์ โล่ห์ตระกูลวัฒน์ (2537) ได้ศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส" พบว่า การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศสสามารถสะท้อนให้เห็นลักษณะทางสังคมระหว่างคนไทยกับคนฝรั่งเศส กล่าวคือ

1. คนไทยมีความผูกพันเป็นญาติกันมากกว่าคนฝรั่งเศส

2. คนไทยแสดงความรู้สึกของตนเองน้อยกว่าคนฝรั่งเศส

3. ในด้านการใช้คำเรียกขานในทั้งสองภาษาตามบทบาททางสังคมของผู้พูดกับผู้ฟัง คนฝรั่งเศสให้ความสำคัญกับการมี "อำนาจ" กับ "ความเป็นปึกแผ่น" (หมายถึงความเท่าเทียมกัน) ในขณะที่คนไทยให้ความสำคัญกับ "ความเคารพ" และ "ความสนิทสนม"

4. คนไทยให้ความสำคัญในเรื่องวัยมากกว่าคนฝรั่งเศส

5. ในการสนทนากันนั้น
คนฝรั่งเศสจะเรียกขานกันโดยคำนึงถึงความใกล้ชิดมากกว่าคนไทย

6. เมื่อคนไทยเรียกขานกัน จะคำนึงว่าตนเอง และคู่สนทนาเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศกันมากกว่าคนฝรั่งเศส

7. คนไทยไม่นิยมเรียกขานกันด้วยนามสกุล หรือคำเรียกขานอื่นๆที่มีนามสกุลเป็นส่วนประกอบของคำเรียกขาน เนื่องจากคนไทยให้ความสำคัญกับชื่อมากกว่านามสกุล

8. คนไทยใช้คำเรียกขานที่เป็นทางการมากกว่าคนฝรั่งเศส

ศุภมาส เอ่งฉ้วน (2537) ได้วิจัยเรื่อง "คำเรียกญาติภาษาจีนฮกเกี้ยนในภาคใต้ของประเทศไทยและเกาะปีนัง" พบว่า รุ่นอายุ สายเลือด ฝ่ายพ่อ/แม่ เพศ อายุและการแต่งงาน ส่งผลให้ระบบคำเรียกญาติพื้นฐานและที่สัมพันธ์โดยการแต่งงานในแต่ละถิ่นมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันไปด้วย

ผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นลักษณะสำคัญบางประการในวัฒนธรรมจีนฮกเกี้ยนในด้านระบบอาวุโสหรือการเน้นความแตกต่างของวัย ซึ่งน่าจะเป็นลักษณะเด่นที่สำคัญขั้นพื้นฐานในทุกๆ สังคมจีน และลักษณะการเน้นฝ่ายพ่อและการถือเพศชายเป็นสำคัญของวัฒนธรรมจีนฮกเกี้ยน นอกจากนี้ การใช้คำเรียกญาติในการเรียกขานคนที่ไม่ใช่ญาตินั้น ผู้พูดในภาษาจีนฮกเกี้ยนมักจะให้ความสำคัญกับวัย โดยเปรียบเทียบกับวัยของตนเองเป็นหลัก รวมทั้งมีการสังเกตจากรูปร่างหน้าตา แล้วใช้คำเรียกญาติตามความเหมาะสม และคำเรียกญาติที่ใช้กับคนที่ไม่ใช่ญาตินั้น มีการนำเอาคำเรียกญาติของฝ่ายพ่อไปใช้เรียกขานมากกว่าคำเรียกญาติของฝ่ายแม่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า จำนวนประชากรที่มีอัตราส่วนมากหรือน้อยมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา นั่นก็คือ ถ้าในถิ่นไหนมีประชากรจีนฮกเกี้ยนอาศัยอยู่ในอัตราส่วนที่น้อย ประชากรจีนฮกเกี้ยนในถิ่นนั้นก็มีโอกาสที่จะถูกกลมกลืนไปในด้านการใช้ภาษาได้ง่ายกว่าถิ่นที่มีประชากรจีนฮกเกี้ยนอาศัยอยู่ในอัตราส่วนที่มาก

อวี้ หมิ่น (俞敏. 1999: 392-400) ได้กล่าวถึงการกลายความหมายของคำเรียกเครือญาติ สรุปได้ว่า งานวิจัยด้านคำเรียกเครือญาติเป็นเรื่องที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการศึกษาคำเรียกเครือญาติของชนชาติที่เก่าแก่ เพราะการวิจัยประเภทนี้สามารถที่จะเจาะลึกถึงลักษณะระบบการแต่งงานและชีวิตคู่ของชนชาตินั้นด้วย คำเรียกขานสามารถขยายความหมายกว้างออก และนำไปใช้กับบุคคลอื่นทั้งคนในเครือญาติและบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ

เช่น คำว่า"叔" ซู (แปลว่า"อา") ในสมัยราชวงศ์ "周" โจว เป็นคำบอกลำดับพี่น้องที่รองลงมาจาก"伯" ปั๋ว และ "仲" จ้ง มีความหมายว่า"ที่สาม"แล้วขยายมาเป็นคำเรียกซึ่งหมายถึง"น้องชายของสามี" จากนั้นก็ขยายความหมายเป็นคำที่แม่ใช้เรียกน้องชายของพ่อ "仲父之弟曰叔父" จ้งฟู่จือตี้เยว์ซูฟู่ (แปลว่า "น้องชายของพ่อจะเรียกว่า"叔父"ซูฟู่) จนถึงสมัย"六朝" ลิ่วเฉา ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปเรียกแต่คำว่า "叔" ซู ซึ่งสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และประกอบกับการใช้ร่วมกับคำบอกลำดับด้วย เช่น "二叔" เอ้อซู "四叔" ซื่อซู ซึ่งหมายถึง"อาผู้ชายคนที่ 2"และ"คนที่ 4" นอกจากนี้ยังมีใช้เป็นคำซ้ำซึ่งไม่ได้บอกลำดับ เช่น "叔叔" ซูซู (แปลว่า"คุณอา") ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้สามารถที่จะสรุปได้ว่า จากสมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน คำว่า"叔" ซู มีการขยายความหมายและมีความหมายย้ายที่จากคนที่เป็นแม่ใช้อย่างเดียวมาเป็นคำที่ลูกสามารถใช้เหมือนกับคนที่เป็นแม่ใช้ด้วย

นอกจากนี้แล้ว ใน "诗经" ซือจิง ซึ่งเป็นผลงานวรรณคดีโบราณจีนที่มีชื่อเสียง คำว่า "叔" ซู ยังหมายถึง "หนุ่ม "ซึ่งมักจะเป็นหนุ่มที่มีรูปร่างสง่างามด้วยและในเพลงลูกทุ่งของชาวแคะหญิงสาวมักจะนำคำคำนี้มาเรียกคนรัก

คำว่า"姨" อี๋ ในสมัยก่อน หมายถึง"พี่สาว"หรือ "น้องสาวของภรรยา" แต่หลังจากสมัยราชวงศ์"汉" ฮั่น จนถึงปัจจุบัน คำว่า "姨" อี๋ มีความหมายย้ายที่ จากคนที่เป็นพ่อเรียกมาเป็นคนที่เป็นลูกเรียกพี่สาวหรือน้องสาวของแม่ เช่น สำหรับพี่สาวหรือน้องสาวของแม่ที่มีอายุสูงก็เรียกว่า "姨妈" อี๋มา ซึ่งคำว่า"妈" มา แปลว่า "แม่" ส่วนคำที่เรียกพี่สาวหรือน้องสาวของภรรยานั้นก็ใช้คำว่า "大姨子" ต้าอี๋จือ หรือ"小姨子" เสี่ยวอี๋จือ แทน

การใช้คำเรียกขานตามคนที่มีอายุน้อยที่สุดในบ้าน"指着小的叫" จื่อเจอเสี่ยวเตอเจี้ยว หมายถึงการใช้คำเรียกเครือญาติตามคนที่มีอายุน้อยที่สุดในครอบครัว เช่น ก่อนแต่งงาน ผู้หญิงจะเรียกพ่อว่า "爸" ป้า เรียกแม่ว่า "妈" มา เรียกน้องชายว่า"弟" ตี้ แต่หลังจากแต่งงานมีลูกแล้ว เวลาพาลูกมาเยี่ยมพ่อแม่ คำเรียกเครือญาติก็เปลี่ยนไปหมด ซึ่งจะเรียกพ่อว่า"老爷" เหล่าเหยีย

(หมายถึง "คุณตา") เรียกแม่ว่า "老老" เหล่าเลา (หมายถึง "คุณยาย")เรียกน้องชายว่า "舅舅" จิ้วจิว (หมายถึง "น้องชาย หรือพี่ชายของแม่") ส่วนคนที่เป็นคุณตาก็เรียกภรรยาว่า "老老" เหล่าเลา (หมายถึง "คุณยาย") เรียกลูกชายว่า "舅舅" จิ้วจิว (หมายถึง "น้องชายหรือพี่ชายของแม่")ตามหลานชายเช่นกัน ซึ่งสังเกตได้ว่าทุกคนในบ้านจะใช้คำเรียกเครือญาติตามหลานที่อายุน้อยที่สุดในบ้าน

คำว่า "爹娘儿子" เตียเหนียงเอ๋อร์จือ(แปลว่า"พ่อแม่และลูกชาย") ตั้งแต่สมัยโบราณสังคมจีนก็มีการเลี้ยงลูกบุญธรรม ซึ่งเป็นวิธีการปกครองที่ดีวิธีหนึ่ง โดยใช้ความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นมาเป็น "พ่อ" และ "ลูก" ซึ่งคนที่เป็นลูกต้องซื่อสัตย์ต่อพ่อ ต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อ ห้ามทรยศต่อพ่อ ซึ่งคำว่า "พ่อ" กับ "ลูก" ก็สื่อถึงสิทธิในการควบคุมของคนที่เป็น "พ่อ" ที่มีอำนาจเหนือ ในขณะเดียวกันก็สื่อถึงหน้าที่ในการปฏิบัติตามของคนที่เป็น"ลูก" นอกจากนี้ ในนวนิยายของราชวงศ์"宋元明" ซ่งหยวนหมิง จะเห็นว่าทาสมักจะเรียกนายว่า"爹" เตีย (แปลว่า "พ่อ") และเรียกภรรยาของนายว่า"娘" เหนียง(แปลว่า "แม่") ซึ่งการนี้ก็ชี้ให้เห็นว่าการเรียกขานนั้น สะท้อนอำนาจเหนือกว่าในการควบคุมคน การใช้คำเรียกขานลักษณะนี้ก็เป็นการเพิ่มการใช้คำเรียกเครือญาติกับบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ และยิ่งกว่านี้ ยังมีการใช้คำเรียกเครือญาติกับคนที่ไม่รู้จักกัน เช่น เวลาถามทางเรียกเขาว่า"大哥" ต้าเกอ(แปลว่า"พี่ชายคนโต") ก็เป็นตัวอย่างที่พบมาก

คำว่า"小姐" เสียวเจี่ย ในสังคมจีนสมัยก่อน เป็นคำที่มีความหมายดูถูก ใช้เรียกคนรับใช้หญิงหรือพวกผู้หญิงโสเภณี ต่อมา ในสมัยศักดินา คำว่า "小姐" เสียวเจี่ย ก็เปลี่ยนมาเป็นคำเรียกลูกสาวของคหบดี แปลตามศัพท์ว่า "พี่สาวน้อย" ซึ่งจากการพิจารณาแล้วเห็นว่า คำว่า "姐" เจี่ย (แปลว่า "พี่สาว") สามารถสื่อถึงการที่มีสิทธิเหนืออำนาจด้วย จึงเรียกลูกสาวของคหบดี (ไม่ว่าอายุเท่าไร) ว่า"小姐" เสียวเจี่ย เพื่อแสดงความยกย่อง

คำว่า"老娘" เหล่าเหนียง และคำว่า "老老" เหล่าเลา ในสมัยก่อน คำว่า "老娘"เหล่าเหนียง หมายถึง "คุณยาย" แต่ปัจจุบันความหมายกว้างออก ใช้เป็นคำสุภาพในการเรียก"稳娘" เหวิ่นเหนียง (แปลว่า"หมอตำแย") ด้วย

คำเรียกขานอาจสามารถกลายความหมายไปตามสถานภาพของผู้ถูกเรียกขาน เพื่อแสดงความสัมพันธ์ บทบาท หน้าที่ระหว่างผู้เรียกขานกับผู้ถูกเรียกขาน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนตามความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

บทที่ 3
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานและการใช้คำเรียกขานในภาษาไทย

คำเรียกขานในงานวิจัยนี้ หมายถึงคำหรือกลุ่มคำที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่จะพูดเนื้อความอย่างหนึ่งอย่างใด คำเรียกขานในภาษาไทยที่นำมาวิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบและศึกษาการใช้จำนวน 1,421 คำ ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากผู้บอกภาษาชาวกรุงเทพฯ จำนวน 24 คน เพศชาย 12 คน เพศหญิง 12 คน แล้วนำมาศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

1. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทย

จากการศึกษาข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยปัจจุบันที่รวบรวมได้ทั้งหมด 1,421 คำ พบว่ารูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยปัจจุบันมี 4 รูปแบบ ดังนี้

1.1 **รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว**

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียวหมายถึงคำเรียกขานที่ไม่ประกอบกับหน่วยคำอื่น มี 8 รูปแบบ ได้แก่

1.1.1 **คำเรียกขานที่เป็นคำสรรพนาม/คำนำหน้า**

คำนำหน้า คือ คำที่มักปรากฏหน้าส่วนประกอบคำเรียกขาน ส่วนใหญ่เป็นคำที่ระบุเพศหรือสถานภาพของผู้ฟัง เช่น ท่าน คุณ อี

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนนาม เช่น ท่าน คุณ เธอ

เนื่องจากคำนำหน้าและสรรพนามคาบเกี่ยวกัน กล่าวคือ มีคำสรรพนามหลายคำที่อาจใช้เป็นคำนำหน้า เช่น ท่าน คุณ จึงจัดกลุ่มคำทั้ง 2 ไว้ในกลุ่มคำเดียวกัน เรียกว่า คำสรรพนาม/คำนำหน้า

ประโยคตัวอย่าง **ท่าน** คะ อาหารมาแล้วค่ะ

1.1.2 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ**

คำเรียกญาติ คือ คำที่ใช้เรียกบุคคลซึ่งมีเชื้อสายเดียวกันหรือร่วมกัน เช่น ปู่ ย่า ลุง

ประโยคตัวอย่าง **ปู่**คะ เชิญทางนี้หน่อยค่ะ

1.1.3 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกยศ หรือฐานันดรศักดิ์**

ยศ คือ เครื่องกำหนดฐานะ ชั้นของบุคคลหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น คุณหญิง จ่า ผู้กอง

ประโยคตัวอย่าง **คุณหญิง** สบายดีหรือเปล่าครับ

1.1.4 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ**

คำเรียกตำแหน่ง คือ การเรียกขานที่ระบุสถานะ และหน้าที่การงานของผู้ฟัง เช่น ผู้จัดการ หัวหน้า นายอำเภอ

คำเรียกอาชีพ คือ การเรียกขานที่ระบุอาชีพของผู้ฟัง เช่น อาจารย์หมอ นายอำเภอ

เนื่องจากคำเรียกตำแหน่งและคำเรียกอาชีพคาบเกี่ยวกัน กล่าวคือ คำบางคำ เช่น นายอำเภอ อาจถือว่าเป็นทั้งตำแหน่งและอาชีพ จึงจัดกลุ่มคำทั้ง 2 ไว้ในกลุ่มเดียว เรียกว่าตำแหน่ง/อาชีพ

ประโยคตัวอย่าง **อาจารย์**คะ หนูมาเอาสมุดการบ้านค่ะ

1.1.5 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกชื่อ**

ชื่อ คือ คำที่ตั้งขึ้นสำหรับเรียกคนทั้งชื่อจริงและชื่อเล่น เช่น โอ๋ พิม กิติ

ประโยคตัวอย่าง **โอ๋** พรุ่งนี้ไปดูหนังด้วยกันไหม

1.1.6 **คำเรียกขานที่เป็นคำอุทาน**

คำอุทาน คือ เสียงหรือคำที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ ดีใจ หรือเสียใจ เป็นต้น เช่น เฮ่ เฮ้ย

ประโยคตัวอย่าง **เฮ้ย** ไปไหนกัน

1.1.7 **คำเรียกขานที่เป็นคำฉายา**

ฉายา คือ ชื่อที่ตั้งภายหลังชื่อจริงและชื่อเล่นโดยตั้งตามลักษณะเฉพาะเจ้าของฉายาที่หมายรู้กันในหมู่คณะและคนใกล้ชิด เช่น (สมศรี)ดำ (สมศรี)โย่ง (สมศรี)หยิก

ประโยคตัวอย่าง เฮ้ย **ดำ** ไปเล่นน้ำกันเถอะ

1.1.8 **คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึก**

วลีแสดงความรู้สึก คือ ข้อความที่ผู้พูดใช้เป็นคำเรียกขานเพื่อแสดงความรู้สึกพิเศษต่อผู้ฟัง เช่น ที่รัก สาวน้อย หนูน้อย

ประโยคตัวอย่าง **ที่รัก** ผมกลับมาแล้วครับ

1.2 **รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 หน่วย ซึ่งมีรูปแบบทั้งหมด 14 รูปแบบ ดังนี้

1.2.1 **คำเรียกขานที่เป็นคำสรรพนาม＋คำสรรพนาม**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้คำสรรพนาม＋คำสรรพนาม เช่น คุณท่าน นอกจากนี้แล้ว คำเรียกขานรูปแบบนี้ยังใช้ในลักษณะเป็นคำซ้ำเพื่อเน้นย้ำการเรียก เช่น คุณๆ เธอๆ ท่านๆ

ประโยคตัวอย่าง คุณๆ กระเป๋าเงินตก

1.2.2 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+คำเรียกญาติ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ เช่น คุณปู่ คุณย่า คุณตา

ประโยคตัวอย่าง **คุณปู่**ครับ ช่วยอวยพรผมหน่อยครับ

1.2.3 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ยศ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+ยศ เช่น คุณจ่า ท่านผู้กอง ท่านผู้การ

ประโยคตัวอย่าง **คุณจ่า** จับดิฉันด้วยข้อหาอะไรคะ

1.2.4 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น นายช่าง ท่านประธาน ท่านทูต

ประโยคตัวอย่าง **นายช่าง** รอสักครู่นะคะ

1.2.5 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น ไอ้กุ้ง ตาโม (**ตา**ทำหน้าที่เป็นคำนำหน้าบอกเพศชายซึ่งไม่ได้หมายถึงพ่อของแม่หรือชายชรา) ยายแดง (**ยาย**ทำหน้าที่เป็นคำนำหน้าบอกเพศหญิงซึ่งไม่ได้หมายถึงแม่ของแม่หรือหญิงชรา) เป็นต้น

ประโยคตัวอย่าง **ไอ้กุ้ง** ทำไมยังไม่ตื่นวะ

1.2.6 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก เช่น ไอ้เพื่อนซี้ ไอ้เพื่อนยาก

ประโยคตัวอย่าง **ไอ้เพื่อนซี้** ไปกันเถอะ

1.2.7 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ฉายา**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้คำนำหน้า+ฉายา เช่น ไอ้(สุเทพ)โย่ง ไอ้(สุเทพ)ดำ ไอ้(สุเทพ)ตาโต ซึ่งคำเรียกขานประเภทนี้มักใช้ในการล้อเลียน

ประโยคตัวอย่าง **ไอ้โย่ง** วันนี้แต่งตัวหล่อเชียว

1.2.8 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ เช่น พี่น้อง พ่อแม่ ลูกหลาน นอกจากนี้แล้ว คำเรียกขานรูปแบบนี้ยังใช้ในลักษณะเป็นคำซ้ำเพื่อเน้นย้ำการเรียก เช่น พี่ๆ น้องๆ

ประโยคตัวอย่าง **พี่น้อง** มาประชุมกันเถอะ

1.2.9 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ + ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น อาหมอ ลุงหมอ พ่อครู

ประโยคตัวอย่าง เช่น **อาหมอ** ปู่ให้ไปกินข้าวด้วยกัน

1.2.10 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น น้องปู พี่นิด ลุงพล

ประโยคตัวอย่าง **น้องปู** เลิกเรียนแล้วหรือ

1.2.11 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+คำขยาย**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ + คำขยาย เช่น ลุงหนวด ยายรังสิต

ประโยคตัวอย่าง **ลุงหนวด** อ่านหนังสืออะไรคะ

1.2.12 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกยศ+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ยศ+ชื่อ เช่น จ่าหมู ผู้กองธานี ผู้พันตั๊ก

ประโยคตัวอย่าง **จ่าหมู** มีรถชนกันที่สี่แยกครับ

1.2.13 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น หมอลดาวัลย์ ครูปิยดา อาจารย์ชนิดา

ประโยคตัวอย่าง **หมอลดาวัลย์**คะ คนไข้รออยู่ห้อง 231 ค่ะ

1.2.14 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น วนิดาลูกแม่ ไหมที่รัก ดาสุดที่รัก เป็นต้น ซึ่งมักใช้เฉพาะสถานการที่แสดงความใกล้ชิดและเน้นความสัมพันธ์ของกริยา

ประโยคตัวอย่าง **วนิดาลูกแม่** ฟังแม่อีกครั้งหนึ่งนะคะ วันหลังอย่าทำแบบนี้อีกนะ

1.3 **รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 หน่วย ซึ่งมีรูปแบบ 3 รูปแบบคือ

1.3.1 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกคำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น คุณอาสมชัย คุณป้าเทวี คุณอายา

ประโยคตัวอย่าง **คุณอาสมชัย** มีอะไรให้ช่วยหรือเปล่าครับ

1.3.2 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น คุณหมอกิติ คุณครูตั๊ก นายช่างธนพล

ประโยคตัวอย่าง **คุณหมอกิติ** เชิงทางนี้หน่อยค่ะ

1.3.3 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น พี่น้องประชาชน พี่น้องกรรมกร พี่น้องชาวนา

ประโยคตัวอย่าง **พี่น้องประชาชน** ผมต้องขอขอบคุณที่ท่านให้กำลังใจมาตลอด

คำเรียกขานรูปแบบนี้มักใช้กับคู่สนทนาที่เป็นกลุ่มคน ซึ่งไม่ได้ปรากฏใช้ใน 14 สถานภาพที่นำมาวิเคราะห์ในเรื่องการใช้ในงานวิจัยนี้

1.4 **รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบมากกว่า 3 หน่วย ซึ่งมีรูปแบบ 2 รูปแบบ คือ

1.4.1 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ+วลีแสดงความรู้สึก**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น พี่น้องประชาชนที่เคารพ พี่น้องกรรมกรที่เคารพ พี่น้องชาวนาที่เคารพ

ประโยคตัวอย่าง **พี่น้องประชาชนที่เคารพ** วันนี้ผมมีข่าวดีมาฝาก

1.4.2 **คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น พ่อแม่พี่น้องที่เคารพ พ่อแม่พี่น้องที่รัก ลุงป้าอาน้าที่เคารพ

ประโยคตัวอย่าง **พ่อแม่พี่น้องที่เคารพ** วันนี้ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสมาเข้าร่วมประชุม

คำเรียกขาน 2 รูปแบบดังกล่าวมักใช้กับคู่สนทนาที่เป็นกลุ่มคน และมักใช้ในลักษณะที่เป็นรูปแบบตามธรรมเนียม ซึ่งไม่ได้ปรากฏใช้ใน 14 สถานภาพที่นำมาวิเคราะห์ในด้านการใช้ในงานวิจัยนี้

2. การใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาไทย

ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทิย์ และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531: 31) ได้ให้คำจำกัดความความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังไว้ 3 ประเภทดังนี้

ความสัมพันธ์แบบไม่สมดุล หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ ฟังที่มีสถานภาพต่างกัน ผู้พูดอาจมีสถานภาพสูงหรือต่ำกว่าผู้ฟังก็ได้ แต่ไม่เท่ากัน การมีสถานภาพสูงกว่านั้นอาจเนื่องด้วยมีอายุ ประสบการณ์มากกว่าหรือมีอำนาจและบุญคุณเหนืออีกฝ่าย ความสัมพันธ์ประเภทนี้ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับญาติผู้น้อย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือนายกับบ่าว ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ และความสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา

ความสัมพันธ์แบบสมดุล หมายถึง ความสัมพันธ์ที่แสดงว่าผู้พูดกับผู้ฟังเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ผู้พูดกับผู้ฟังมองอีกฝ่ายมีบทบาทเหมือนกัน ความสัมพันธ์ประเภทนี้ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ความสัมพันธ์ระหว่างคนที่รู้จัก และความสัมพันธ์ระหว่างคนที่ไม่รู้จัก

ความสัมพันธ์แบบเป็นกลาง หมายถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ถือความสูงกว่าหรือต่ำกว่าของผู้พูดและผู้ฟังเป็นเรื่องสำคัญ หรือเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แสดงชัดเจนว่าผู้ฟังสูงกว่าหรือต่ำกว่าอีกฝ่าย ความสัมพันธ์ประเภทนี้ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้ใช้บริการ

การใช้คำเรียกขานแต่ละรูปแบบแตกต่างกันไปตามสถานภาพของผู้สื่อสารและความสัมพันธ์กับผู้รับสาร ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 14 สถานภาพจากข้อมูลดังกล่าว ได้แก่ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ครู ศิษย์ สามี ภรรยา เพื่อน คนรัก คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ให้บริการ และผู้ใช้บริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยพบว่า อายุ เพศ ความใกล้ชิดเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การใช้คำเรียกขานมีรูปแบบต่างกันไปด้วย ซึ่งอายุที่เป็นปัจจัยกำหนดนี้ ได้จำแนกเป็นผู้เรียกอายุมากกว่าผู้ถูกเรียก ผู้เรียกอายุเท่ากับผู้ถูกเรียก ผู้เรียกอายุน้อยกว่าผู้ถูกเรียก ซึ่งสถานภาพของผู้สื่อสารที่นำมาพิจารณารูปแบบคำเรียกขานตามอายุ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา สามี ภรรยา เพื่อน คนรัก คนรู้จักกัน คนไม่รู้จักกัน ผู้ใช้บริการ และ ผู้ให้บริการ

ส่วนเพศก็เป็นปัจจัยกำหนด ได้จำแนกเป็น เพศชายกับเพศหญิง สถานภาพของผู้สื่อสารที่นำมาพิจารณารูปแบบคำเรียกขานตามเพศ ได้แก่ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน คนรัก คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ใช้บริการ และ ผู้ให้บริการ

นอกจากนี้แล้ว ความใกล้ชิดของผู้สื่อสารก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การใช้คำเรียกขาน

มีรูปแบบแตกต่างกันไปด้วย ในงานวิจัยนี้จะจำแนกเป็น "สนิท" และ "ไม่สนิท" สถานภาพของผู้สื่อสารที่นำมาพิจารณาตามความใกล้ชิด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ครู ศิษย์ เพื่อน คนรู้จัก ผู้ใช้บริการ และ ผู้ให้บริการ

2.1 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่**

คำเรียกขานที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่เป็นคำเรียกขานที่แสดงวัฒนธรรมการเคารพระบบอาวุโส และมีการใช้ตามปัจจัยเพศดังนี้

2.1.1 **ญาติผู้น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ตา พ่อ

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณพ่อ คุณตา คุณอา

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น อาตู่ พี่อรุณ ลุงสมชาย

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น ลุงคนอ้วน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาหมอ ลุงหมอ พ่อครู

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น คุณอาสมชัย คุณอายา คุณลุงกิติ

2.1.2 **ญาติผู้น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ย่า ยาย แม่

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณย่า คุณยาย คุณแม่

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้าเปิ้ล พี่ปู น้าผึ้ง

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น ยายรังสิต

2.1.3 **ญาติผู้น้อยหญิงเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ตา พ่อ

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณอา คุณลุง คุณพ่อ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านผู้จัดการ คุณหมอ คุณครู

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น อาตู่ อาหมู ลุงประหยัด

ใช้ **คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาหมอ ลุงหมอ พ่อครู

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น อา(ที่ใส่)แว่น

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น คุณอาสมชัย คุณลุงกิติ คุณอายา

2.1.4 **ญาติผู้น้อยหญิงเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ย่า ยาย แม่

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณย่า คุณยาย คุณแม่

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น ป้านา น้าผึ้ง พี่ทราย

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ตาม

ข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ ได้แก่ **คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ, คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำเรียกญาติ+คำขยาย** และ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**

2. **คำเรียกญาติ**เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่

3. เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการเรียกญาติผู้ใหญ่มากกว่าเพศชาย เห็นได้จากเพศหญิงมีความแตกต่างในการเรียกผู้ใหญ่ชายและผู้ใหญ่หญิง กล่าวคือเพศหญิงเวลาเรียกผู้ใหญ่ชายมีการใช้คำเรียกขานมากกว่า 4 รูปแบบ(ได้แก่**คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำเรียกญาติ+คำขยาย** และ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**) ส่วนเพศชายมีการใช้รูปแบบคำเรียกขานในกรณีเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมากกว่าเรียกผู้ใหญ่หญิง 2 รูปแบบ (ได้แก่ **คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ** และ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**)

4. เพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีการเน้นหน้าที่การงานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง กล่าวคือ เพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีการใช้ **คำนำหน้า+ ตำแหน่ง/อาชีพ** และ **คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ** แต่ เวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิงไม่มีการใช้รูปแบบนี้

2.2 ***การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย***

คำเรียกขานที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยเป็นคำเรียกขานที่แสดงความใกล้ชิดเป็นกันเอง ซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยเพศดังนี้

2.2.1 **ญาติผู้ใหญ่ชายเรียกญาติผู้น้อยชาย**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก น้อง หลาน

ใช้ **ชื่อ** เช่น เป้ เจี๊ยบ ก้อย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ตาคิง ไอ้คิง (ดู1.2.5)(ใช้ในการเรียกน้องชาย) หรือเรียกลูกชายว่า นายคิง

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเมย น้องจีน ลูกตุ้ม

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น น้องคนผอม

ใช้ **คำนำหน้า+ฉายา** เช่น ไอ้หมี ไอ้ดำ ไอ้ลิง

2.2.2 **ญาติผู้ใหญ่ชายเรียกญาติผู้น้อยหญิง**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก น้อง หลาน

ใช้ **ชื่อ** เช่น น้ำ ปู เจี๊ยบ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ยายแดง (ดู1.2.5) (ใช้ในการเรียกน้องสาว)

และถ้าเรียกผู้น้อยที่อายุห่างกันมากก็มีการใช้ หนู+ชื่อ เช่น หนูแดง หนูแหวน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องปู น้องแพรว น้องแดง

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น น้องสวย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น หมอราชย์ (มักเรียกในบางกรณีพิเศษ เช่น เรียกลูกว่าหมอราชย์ต่อหน้าคนไข้)

2.2.3 **ญาติผู้ใหญ่หญิงเรียกญาติผู้น้อยชาย**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก น้อง หลาน

ใช้ **ชื่อ** เช่น เป้ เฮม ป๊อก

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น นายคิง ไอ้คิง ตาคิง(ดู1.2.5)(ใช้ในการเรียกลูกชาย)

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องแฮม ลูกเฮม น้องเก่

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น น้องหนวด

ใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น แฮมลูกแม่ คิงลูกแม่ เป้ลูกแม่

2.2.4 **ญาติผู้ใหญ่หญิงเรียกญาติผู้น้อยหญิง**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก น้อง หลาน

ใช้ **ชื่อ** เช่น เจี๊ยบ เจน ดา

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น เรียกน้องสาวว่าหญิงแดง (ดู1.2.5) หรือเรียกลูกสาวว่า หญิงบี เป็นต้น และถ้าเรียกผู้น้อยที่อายุห่างกันมากก็มีการใช้ หนู+ชื่อ เช่น หนูแดง หนูแหวน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น เรียกน้องสาวว่าหนูน้อย

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเจน ลูกดา ลูกหญิง

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำขยาย** เช่น น้องผอม

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูดา(มักเรียกในบางกรณีพิเศษ เช่น เรียกลูกว่าครูดาต่อหน้าลูกศิษย์ของลูก)

ใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ดาลูกแม่ หญิงลูกแม่ เจนลูกแม่

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, คำนำหน้า+ชื่อ, คำนำหน้า+ฉายา, คำเรียกญาติ+ชื่อ, คำเรียกญาติ+คำขยาย , ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** และ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**

2. **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่เรียกญาติผู้น้อย

3. ญาติผู้ใหญ่เพศชายมีการใช้**ฉายา**เป็นส่วนประกอบคำเรียกขานในการเรียกญาติผู้น้อย ซึ่งเป็นการเรียกที่ไม่สุภาพแต่แสดงความสนิทสนม ส่วนเพศหญิงมีการใช้ในรูปแบบนี้น้อยมากซึ่งไม่พบในข้อมูล

4. ญาติผู้ใหญ่เพศหญิงมีการใช้**วลีแสดงความรู้สึก**เป็นคำเรียกขาน หรือเป็นส่วนประกอบของคำเรียกขานในการเรียกญาติผู้น้อย ซึ่งเป็นการเรียกที่แสดงความอ่อนหวาน ส่วนเพศชายมีการใช้ในรูปแบบนี้น้อยมากซึ่งไม่พบในข้อมูล

2.3 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา**

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชามีวิธีเรียกหลายแบบขึ้นอยู่กับอายุ เพศและความใกล้ชิดแสดงวัฒนธรรมการให้ความสำคัญกับตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งมีการใช้คำเรียกขานดังนี้

2.3.1 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ขิม พี่หมู พี่ปิ่ง

2.3.2 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ ท่านทูต ท่านนายก

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ท่านเฉลิมพล คุณอภิราม คุณชัย

2.3.3 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น สว่าง สิงห์ ทอง

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ผู้จัดการ หัวหน้า ผู้จัดการใหญ่

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัมพร ครูสมบัติ ครูสมเกียรติ

2.3.4 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านประธาน คุณหมอ ท่านหัวหน้าภาค

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวิธาน คุณสุวิทย์ คุณจิติ

2.3.5 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น วิรุฬ พงษ์วุฒิ

2.3.6 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านผู้จัดการ ท่านกำนัน ท่านนายอำเภอ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวิรุฬ คุณพงษ์ คุณวุฒิ

2.3.7 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่แดง พี่หญิง พี่อ้อม

2.3.8 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านทูต คุณหมอ ท่านอธิการบดี

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณจันจิรา คุณทิพย์วดี คุณจิต

2.3.9 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หัวหน้า คณบดี อาจารย์

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์พัธนี อาจารย์สุนันทา อาจารย์จินตนา

2.3.10 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหัวหน้า ท่านคณบดี คุณหมอ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสิริพล คุณภาวลี คุณชาลิสา

2.3.11 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น หญิง น้อย หยก

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ผู้จัดการ หัวหน้า บรรณาธิการ

2.3.12 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านรอง คุณหมอ ท่านผู้จัดการ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสุกัญญา คุณอัญชลี

2.3.13 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หัวหน้า ผู้จัดการ ลูกพี่

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คณปู่ คุณพ่อ (ในกรณีที่คนใช้เรียกหัวหน้าครอบครัวที่สูงอายุฝ่ายชาย)

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ ท่านรอง ท่านทูต

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัครา อาจารย์ไพบูลย์ อาจารย์อัมพร

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่เกรียง พี่พุด พี่เอ

2.3.14 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น ท่าน นาย คุณ

ใช้ **ยศ** เช่น ผู้พัน นายพัน หมู่

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณผู้ชาย เจ้านาย ผู้จัดการ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านประธาน ท่านผู้จัดการ คุณหมอ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ท่านเฉลิมพล คุณวศิน คุณมนตรี

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัครา ครูสมบัติ อาจารย์สมเกียรติ

2.3.15 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ผู้จัดการ เจ้านาย นายอำเภอ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านประธาน ท่านนายก ท่านกำนัน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่สามารถ พี่หมู พี่สิง

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์ไพบูลย์ อาจารย์ถิรวุฒิ อาจารย์ภัคพงศ์

2.3.16 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านรอง ท่านปลัด ท่านผู้บัญชาการ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณอภิราม คุณสมบัติ คุณถิรวุฒิ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัมพร อาจารย์ทรงวุฒิ อาจารย์เขียน

2.3.17 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น เจ้านาย ผู้จัดการ บรรณาธิการ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณปลัด ท่านผู้จัดการ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณไก่ คุณภัคพงศ์ คุณระพีพงศ์

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น จ่าสมชาย ผู้หมวดพุด ผู้กองป้อ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัครา อาจารย์ทายาท อาจารย์ปรัชญา

2.3.18 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ครูใหญ่ เจ้านาย หัวหน้า

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านประธาน ท่านอธิการบดี ท่านนายก

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวุฒิ คุณเมธา คุณวิรุฬ

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น จ่าหมู หมู่กิติ นายพลวิน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูสว่าง ครูสมเกียรติ อาจารย์ปรัชญา

2.3.19 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หัวหน้า ผู้จัดการ หัวหน้าภาค

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ไพ พี่พิม พี่ณิต

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณยาย คุณแม่ (ในกรณีที่คนใช้เรียกหัวหน้าครอบครัวที่สูงอายุฝ่ายหญิง)

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณเลขา ท่านหัวหน้าภาค

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์สุนันทา อาจารย์พัธนี อาจารย์วิรุฬห์รัตน์

2.3.20 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น ท่าน คุณ นาย

ใช้ **ยศ** เช่น คุณหญิง หม่อม ผู้พัน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หัวหน้า หมอ ผู้จัดการ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านประธาน คุณหมอ ท่านทูต

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสมศรี คุณปวีณา คุณสวัสดี

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์สุนทรี ครูสวัสดี ครูสุวดี

2.3.21 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ ครูใหญ่ บรรณาธิการ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ ท่านรอง ท่านหัวหน้าภาค

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่พิม พี่อ้อม พี่ทราย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์ชนิดา อาจารย์จินตนา อาจารย์ณัฐหทัย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณก้อย คุณจิตรฉวี คุณเปรมฤดี

2.3.22 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ ครูใหญ่ บรรณาธิการ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านหัวหน้าภาค ท่านประธาน คุณหมอ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณก้อย คุณสุวดี คุณเปรมฤดี

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์จินตนา

2.3.23 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ หนู

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ผู้จัดการ ครูใหญ่ อาจารย์

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ ท่านทูต คุณเลขา

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ทราย คุณสุ คุณสุกัญญา

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น คุณหญิงอ้อ ผู้กองแอ๋ว จ่าแป้ง

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูชุติมา ครูสวัสดี อาจารย์ชนิดา

2.3.24 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อธิการบดี ครูใหญ่ หัวหน้า

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ท่านอธิการบดี คุณหมอ ท่านทูต

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสุวดี คุณญานิน คุณศศิธร

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น ผู้การม่อน คุณหญิงสุมณฑา ผู้พันนารี ผู้กองสมศรี

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ยศ**, **ชื่อ**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**, **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำนำหน้า+ชื่อ**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ**, **ยศ+ชื่อ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**

2. **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา

3. **ยศ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่า

4. **ยศ+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่อายุน้อยกว่า

5. **คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากัน

6. **คำเรียกญาติ+ชื่อ**มักใช้กับผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่าหรือเท่ากัน

7. เพศชายไม่มีการใช้รูปแบบ **คำสรรพนาม, ยศ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** ในการเรียกขานผู้บังคับบัญชา

8. เพศหญิงไม่มีการใช้รูปแบบ **ชื่อ** ในการเรียกขานผู้บังคับบัญชา

9. **ชื่อ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่สนิท แสดงความใกล้ชิด

10. **ยศ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.4 การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา มีทั้งเรียกแบบใกล้ชิดและแบบทางการซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยอายุ เพศ และความใกล้ชิดดังนี้

2.4.1 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลุง พี่ อา

ใช้ **ชื่อ** เช่น สว่าง หมู สม

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณไล คุณหมู คุณสม

2.4.2 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวศิน คุณวิฒิ คุณมนตรี

2.4.3 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น สำราญ มล ธำรง

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้สำราญ ไอ้มล ไอ้ธำรง

2.4.4 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ **คำนำหน้า** เช่น คุณ นาย

2.4.5 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น ชัย กุ๊ก กบ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ชัย ไอ้กุ๊ก ไอ้กบ

2.4.6 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องแมน น้องเฮม น้องเก่

2.4.7 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ฝ้าย ฝน เจน

2.4.8 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม**เช่น คุณ เธอ เรา

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณไพ คุณฝน คุณเจน

2.4.9 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ไพ นก ไหม

2.4.10 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ เธอ เรา

2.4.11 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น หนู เธอ เรา

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ชื่อ** เช่น ซิน ทราย อ้อย

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องซิน น้องทราย น้องอ้อย

2.4.12 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ เธอ เรา

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเจน คุณปิยะมาศ คุณเจนจิรา

2.4.13 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น กิติ อนรรฆ สุรเกียรติ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้พุด ไอ้ปิ่ง ไอ้บัด

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ปิ่ง พี่พุด พี่บัด

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์สมชาย อาจารย์ไพบูลย์ อาจารย์อัมพร

2.4.14 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น จ่าสมชาย จ่าหมู ผู้กองสวัด

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูสมเกียรติ ครูสว่าง ครูปรัชญา

2.4.15 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น พุด ตรี ภูมิ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้พุด ไอ้ตรี ไอ้ภูมิ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูปรัชญา ครูสมเกียรติ ครูสว่าง

2.4.16 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย หนุ่ม

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น ผู้หมวดพุด ผู้พันตั๊ก หมู่กิติ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูสุนทร ครูกนกพร อาจารย์สมเกียรติ

2.4.17 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น เล็ก บอส นิวส์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้แมน ไอ้เล็ก ไอ้นิวส์

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องแมน น้องเล็ก น้องนิวส์

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูสมบัติ อาจารย์สมเกียรติ อาจารย์อัมพร

2.4.18 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย หนุ่ม

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น จ่าหมู ผู้การม่อน ผู้หมวดพุด

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูสว่าง อาจารย์วินัย อาจารย์สุนทร

2.4.19 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น เปิ้ล มิ้น แป้ง

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสุ คุณมิ้น คุณแป้ง

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ณิต พี่สุ พี่เปิ้ล

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์นิตยา อาจารย์ณัฐหทัย อาจารย์พัธนี

2.4.20 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ เธอ เรา

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น ผู้กองนารี

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น หมอสุวดี อาจารย์ชุติมา ครูปิยดา

2.4.21 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ดา ชาลิณี กัลยวีร์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณณิต ไอ้เปิ้ล คุณสาวลักษณ์

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูนิตยา อาจารย์พัธนี อาจารย์สุนันทา

2.4.22 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า** เช่น คุณ เธอ เรา

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น ผู้กองป๊อบ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูปิ่ยดา ครูสุนทร หมอสวัด

2.4.23 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ชื่อ** เช่น น้ำ เจี๊ยบ แอน

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณพิม ไอ้น้ำ ไอ้เจี๊ยบ

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องปู น้องเจี๊ยบ น้องแอน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น หมอนก ครูจิ ครูดา

2.4.24 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ หนู เธอ

ใช้ **ยศ+ชื่อ** เช่น ผู้พันชาลิณี

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น หมอเตียร์ อาจารย์ณัฐหทัย

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับ-บัญชาตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาได้แก่ **คำสรรพนาม**, **คำเรียกญาติ**, **ชื่อ**, **คำนำหน้า+ชื่อ**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ**, **ยศ+ชื่อ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**

2. **ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

3. **คำเรียกญาติ**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ** ไม่ใช้กับกลุ่มคนที่อายุเท่ากัน

4. ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาน้อยมาก จึงเห็นว่า สังคมไทยให้ความสำคัญกับตำแหน่งหน้าที่มากกว่าปัจจัยอายุ

5. **ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่สนิท แสดงความใกล้ชิด

6. **ยศ+ ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.5 ***การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครู***

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครูได้แสดงถึงความเคารพซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยเพศและความใกล้ชิดดังนี้

2.5.1 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ครู อาจารย์ ผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูสมบัติ อาจารย์อัมพร อาจารย์อัครา

2.5.2 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ ครู ผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์ไพบูลย์ อาจารย์วินัย อธิการบดีวิรุณ

2.5.3 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ครู อาจารย์ ผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูนิตยา อาจารย์ลดาวัลย์ อาจารย์สายวรุณ

2.5.4 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ ครู ผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์นิตยา อาจารย์ชนิดา อาจารย์จินตนา

2.5.5 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ครู อาจารย์ ผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัครา อาจารย์สงัด อาจารย์อำพล

2.5.6 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณครู ท่านอาจารย์ ท่านผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์ไพบูลย์ อาจารย์จิตติ อาจารย์พงศ์ภัค

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น ท่าน

2.5.7 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ ครู ผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์นิตยา อาจารย์ฉัตราภรณ์ อาจารย์ศิรินธรา

ใช้ **ฉายา** เช่น อาจารย์แม่

2.5.8 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณครู ท่านอาจารย์ ท่านผอ.

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์นิตยา อาจารย์ลดาวัลย์ อาจารย์สิทธินี

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น ท่าน

ใช้ **ฉายา** เช่น อาจารย์แม่

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครูตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครู ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ฉายา, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**

2. **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครู

3. เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการเรียกขานครูมากกว่าเพศชาย

ซึ่งเพศชายไม่มีการใช้ **คำสรรพนาม, ฉายา, คำนำหน้า+ ตำแหน่ง/อาชีพ** มาเรียกครู

4. เพศหญิงเวลาเรียกครูเพศเดียวกันมีการเรียกโดย **ฉายา** แต่เวลาเรียกครูต่างเพศ ไม่มีการใช้รูปแบบนี้

5. รูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน **คำสรรพนาม, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับครูที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.6 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูใช้เรียกศิษย์**

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูใช้เรียกศิษย์ มีทั้งแสดงความเอ็นดูและเป็นทางการ ซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยเพศและความใกล้ชิดดังนี้

2.6.1 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **ชื่อเล่น** เช่น ธี วิน ภูมิ

2.6.2 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อจริง** เช่น ธีรวัต เมธา วศิน

2.6.3 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **ชื่อเล่น** เช่น ฝน น้ำ เปิ้ล

2.6.4 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อจริง** เช่น ฉวีวรรณ ฤดี สุลัดดา

2.6.5 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก

ใช้ **ชื่อเล่น** เช่น หว้า วุฒิ ป๊อก

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสมควร คุณกิติ คุณนับทอง

2.6.6 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อจริง** เช่น กวินทร์ ธำรง อนุพงษ์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณกวินทร์ คุณธำรง คุณอนุพงษ์

2.6.7 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น หนู

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก

ใช้ **ชื่อเล่น** เช่น เจน ชล สุ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเจน คุณชล คุณสุ

2.6.8 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อจริง** เช่น สุกัญญา แสงแก้ว สาลินี

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสุกัญญา คุณแสงแก้ว คุณสาลินี

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูเรียกศิษย์ตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูเรียกศิษย์ ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **คำเรียกญาติ**, **ชื่อ** และ **คำนำหน้า+ชื่อ**

2. **ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ครูใช้เรียกศิษย์

3. เพศหญิงมีรูปแบบการเรียกขานในการเรียกศิษย์ที่หลากหลายกว่าเพศชาย ซึ่งเพศชายมีการใช้คำเรียกขานรูปแบบเดียวในการเรียกศิษย์ กล่าวคือ **ชื่อ**

4. เพศหญิงมีการใช้ **คำสรรพนาม/คำนำหน้า** (หนู) ในการเรียกศิษย์หญิง แต่ไม่มีการใช้รูปแบบนี้กับศิษย์ชาย จึงเห็นได้ว่า เพศหญิงมีการแสดงความเอ็นดูกับศิษย์หญิงมากกว่าศิษย์ชาย

5. **คำสรรพนาม/คำนำหน้า** (หนู) , **คำเรียกญาติ**(ลูก) และ **ชื่อเล่น** ใช้เฉพาะกับศิษย์ที่สนิท แสดงความใกล้ชิด

6. **ชื่อจริง**ใช้เฉพาะกับศิษย์ที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.7 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยา**

ในภาษาไทยคำเรียกขานที่สามีใช้เรียกภรรยาเพื่อแสดงความรัก ความใกล้ชิดซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยอายุดังนี้

2.7.1 **สามีเรียกภรรยาที่อายุมากกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ตัวเอง เธอ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น แม่ (เรียกตามลูก) ย่า ยาย(เรียกตามหลาน)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น เมีย(จ๋า) ผอ. ผู้ว่า

ใช้ **ชื่อ** ซึ่งชื่อที่ใช้นั้นมักเป็นชื่อเล่น เช่น น้ำ ฝน ผึ้ง

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนดี

2.7.2 **สามีเรียกภรรยาที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ตัวเอง เธอ

ใช้ **คำเรียกญาติ** ตามลูก เช่น แม่ ย่า ยาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น เมีย(จ๋า) หมอ

ใช้ **ชื่อ** เช่น แป้ง ทราย เจน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น สุดที่รัก ที่รัก คนดี

2.7.3 **สามีเรียกภรรยาที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ตัวเอง เธอ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น แม่ ย่า ยาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น เมีย(จ๋า) หมอ ผู้ว่า

ใช้ **ชื่อ** เช่น โอ่ หญิง ซิน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น สุดที่รัก ที่รัก คนดี

ใช้ **ฉายา** เช่น ลูกแมว ตัวเล็ก อ้วน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องหญิง น้องโอ่ น้องซิน

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยาตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยา ได้แก่ **คำสรรพนาม** , **คำเรียกญาติ**, **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก**, **ฉายา** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

2. **คำสรรพนาม**, **ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยา

3. สามีมักใช้ **ฉายา**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ** มาเรียกภรรยาที่มีอายุน้อยกว่า

2.8 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามี**

ในภาษาไทยคำเรียกขานที่ภรรยาใช้เรียกสามีได้แสดงความรักความใกล้ชิด ซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยอายุดังนี้

2.8.1 ***ภรรยาเรียกสามีที่อายุมากกว่า***

ใช้ **สรรพนาม** เช่น คุณ ตัวเอง

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ตา พ่อ

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่สามารถ พี่อรุณ พี่ธี

ใช้ **ฉายา** เช่น อ้วน พี่ยักษ์ สิงโต

2.8.2 ***ภรรยาเรียกสามีที่อายุเท่ากัน***

ใช้ **สรรพนาม** เช่น ตัวเอง คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น เฮม หมู สม

ใช้ **ฉายา** เช่น ตัวอ้วน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนดี

2.8.3 ***ภรรยาเรียกสามีที่อายุน้อย***

ใช้ **สรรพนาม** เช่น คุณ ตัวเอง

ใช้ **ชื่อ** เช่น หมี มด นพ

ใช้ **ฉายา** เช่น หมีน้อย

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนดี

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามี ได้แก่ **สรรพนาม**, **คำเรียกญาติ** , **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก**, **ฉายา** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

2. **คำสรรพนาม**, **ฉายา**เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามี

3. **คำเรียกญาติ**, **คำเรียกญาติ+ ชื่อ** เป็นรูปแบบที่ใช้เฉพาะในการเรียกสามีที่อายุมากกว่า สำหรับคำเรียกขานที่ภรรยาใช้เรียกสามีที่มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่า มีรูปแบบเหมือนกัน ซึ่งได้แก่ **สรรพนาม**, **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก** และ **ฉายา**

2.9 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างเพื่อน**

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อน ได้แสดงความสนิทแต่ก็มีเรียกแบบทางการในบางกรณี ซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยอายุ เพศและความใกล้ชิดดังต่อไปนี้

2.9.1 **เพศชายเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น นาย มึง คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น ทรงพล แจ็ค สม

ใช้ **ฉายา** เช่น ลาว หลอลี่ ลิงดำ

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่เป้ พี่เจ็ค พี่สม

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้เป้ ไอ้แจ็ค ไอ้สม

2.9.2 **เพศชายเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย มึง

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่

ใช้ **ชื่อ** เช่น กิติ สุภวุฒิ สงัด

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณกิติ คุณสุภวุฒิ คุณสงัด

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่กิติ พี่สุภวุฒิ พี่สงัด

2.9.3 **เพศชายเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น นาย คุณ มึง

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก น้อง ลุง (ใช้ในเชิงล้อเล่น)

ใช้ **ชื่อ** เช่น บัด วิน ปริม

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น เพื่อนซี้ เพื่อนยาก (ซึ่งการเรียกในรูปแบบนี้ ผู้เรียกมักจะต้องมีจุดประสงค์อะไรบางอย่าง)

ใช้ **ฉายา** เช่น ลิงดำ เกาะ อาจารย์กู้

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ภูมิ ไอ้วิน ไอ้ปริม

ใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ภูมิเพื่อนรัก วินเพื่อนซี้ ปริมเพื่อนยาก

ใช้ **คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ไอ้เพื่อนซี้ ไอ้เพื่อนยาก

2.9.4 **เพศชายเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ มึง นาย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณธนพล คุณขิม คุณแม็ค

2.9.5 **เพศชายเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น มึง คุณ นาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ชื่อ** เช่น ม่อน ปิ วิ

ใช้ **ฉายา** เช่น ฝรั่งหล่อ เป็ด ดำ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ปิ ไอ้ม่อน ไอ้วิ

2.9.6 **เพศชายเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น พัทรกร อภิวัฒน์ ธนพล

2.9.7 **เพศชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น แก เธอ คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น เจน ทราย ผึ้ง

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่เจน พี่ทราย พี่ผึ้ง

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้เจน ไอ้ทราย ไอ้ผึ้ง

2.9.8 **เพศชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ฝน มาย น้ำ

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่น้ำ พี่ฝน พี่มาย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณน้ำ คุณฝน คุณมาย

2.9.9 **เพศชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น เธอ แก คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น ไหม มิ้น เก๋

ใช้ **ฉายา** เช่น ชะนี ป้าแว่น

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ไหม ไอ้มิ้น ไอ้เก๋

2.9.10 **เพศชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น เปิ้ล จิตรฉวี นลิสา

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเปิ้ล คุณจิตรฉวี คุณนลิสา

2.9.11 **เพศชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น เธอ แก คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น ปริม ผึ้ง กุ๊ก

ใช้ **ฉายา** เช่น แหมะ ป้อม สิว

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ผึ้ง ไอ้ปริม ไอ้กุ๊ก

2.9.12 เพศชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น ฝน แป้ง ปู

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ผึ้ง คุณฝน ไอ้แป้ง

2.9.13 เพศหญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ *คำเรียกญาติ* เช่น พี่

ใช้ **ชื่อ** เช่น สามารถ สมบัติ พุด

ใช้ **ฉายา** เช่น พี่แว่น นกแก้ว มหา

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้สามารถ ไอ้สมบัติ ไอ้พุด

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่สามารถ พี่สมบัติ พี่พุด

2.9.14 เพศหญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ คำเรียกญาติ เช่น พี่

ใช้ **ชื่อ** เช่น ศิรวุฒิ อ้อ เจมส์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณศิรวุฒิ คุณอ้อ คุณเจมส์

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ศิรวุฒิ พี่อ้อ พี่เจมส์

2.9.15 เพศหญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น *ตั้ม พัทรกร ศุภภุกษ์*

ใช้ **ฉายา** เช่น หลอลี่

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ตั้ม ไอ้ภัทรกร ไอ้ศุภภุกษ์

2.9.16 เพศหญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น นพ กฤษณะ กิติ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณนพ คุณกฤษณะ คุณกิติ

2.9.17 เพศหญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ชื่อ** เช่น อ้อ แมน

ใช้ **ฉายา** เช่น โนบิตะ มาหา กีมี่

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องแมน น้องอ้อ

2.9.18 เพศหญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ชื่อ** เช่น มนตรี ม่อน เฮม

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเฮม คุณมนตรี คุณม่อน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเฮม น้องมนตรี น้องม่อน

2.9.19 **เพศหญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น อ้อม อั้ม ปุ๋ม

ใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น พี่อ้อม พี่อั้ม พี่ปุ๋ม

2.9.20 **เพศหญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่

ใช้ **ชื่อ** เช่น กิ๊ก อัญชลี วรรณศิริ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณกิ๊ก คุณอัญชุลี คุณวรรณศิริ

ใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น พี่กิ๊ก พี่อัญชลี พี่วรรณศิริ

2.9.21 **เพศหญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น แก เธอ คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลูก น้อง ป้า(ใช้ในลักษณะเชิงล้อเล่น)

ใช้ **ชื่อ** เช่น ณัฐ อ้อย ปริมฉัตร

ใช้ **ฉายา** เช่น มาดามเคเค เจี๊ยบหอย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ยายสา ยายอ้อย ไอ้ปริม

ใช้ **คำนำหน้า+ฉายา** เช่น คุณดำ ไอ้อ้วน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องทราย น้องณัฐ น้องอ้อย

ใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น อ้อยที่รัก ปริมเพื่อนรัก ณัฐที่รัก

2.9.22 **เพศหญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น เธอ คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น เบว วัชรา ปิยะมาศ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเบว คุณวัชรา คุณปิยะมาศ

2.9.23 **เพศหญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ฝน กบ วิไลลักษณ์

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องฝน น้องกบ น้องวิไลลักษณ์

2.9.24 **เพศหญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ชื่อ** เช่น รังศิมา นิชานันท์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณรังศิมา คุณนิชานันท์

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างเพื่อนตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างเพื่อน ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำนำหน้า+ชื่อ, คำนำหน้า+ฉายา, คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก, คำเรียกญาติ+ชื่อ** และ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**

2. **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ใช้เรียกเพื่อน

3. **ชื่อ, คำนำหน้า+ชื่อ** ใช้ได้กับเพื่อนทุกวัย

4. เวลาเรียกเพื่อนที่อายุเท่ากันมีการแสดงออกมากว่าซึ่งมีการใช้ **วลีแสดงความรู้สึก, ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก, คำนำหน้า+ฉายา** และ **คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก**

5. รูปแบบคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันมีความหลากหลายมากกว่าคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนต่างเพศ เช่น เพื่อนต่างเพศกันไม่มีการใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**และ **คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก**

6. **วลีแสดงความรู้สึก, ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก, คำนำหน้า+ฉายา, คำนำหน้า+วลีแสดง ความรู้สึก**ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.10 ***การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรัก***

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรักได้แสดงความรักความใกล้ชิดซึ่งมีการใช้คำเรียกขานตามปัจจัยอายุดังนี้

2.10.1 **เพศชายเรียกคนรักที่อายุมากกว่า**

ใช้ ***สรรพนาม*** เช่น คุณ เธอ ตัวเอง

ใช้ **ชื่อ** เช่น หญิง หลิว แอน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนดี

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณหญิง คุณหลิว คุณแอน

ใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น หญิงที่รัก หลิวสุดที่รัก แอนคนเก่ง

2.10.2 **เพศชายเรียกคนรักที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **สรรพนาม** เช่น เธอ คุณ ตัวเอง

ใช้ **ชื่อ** เช่น เปิ้ล แป้ง น้ำ

ใช้ **ฉายา** เช่น ตัวเล็ก เด็กหญิงโปรตีน ปุ้ม

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนสวย

ใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** เช่น เปิ้ลที่รัก แป้งคนสวย น้ำสุดที่รัก

2.10.3 **เพศชายเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ปู โอ๋ บี

ใช้ **ฉายา** เช่น ลูกแมว แว่น

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก คนสวย สุดที่รัก

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องปู น้องโอ๋ น้องบี

2.10.4 **เพศหญิงเรียกคนรักที่อายุมากกว่า**

ใช้ **สรรพนาม** เช่น คุณ แก เธอ

ใช้ **ฉายา** เช่น หมูอ้วน หมีน้อย มหา

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนเก่ง

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่หมู พี่เมธา พี่เอ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเมธา คุณหมู คุณเอ

2.10.5 **เพศหญิงเรียกคนรักที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **สรรพนาม** เช่น ตัวเอง คุณ นาย

ใช้ **ชื่อ** เช่น สว่าง สม เล็ก

ใช้ **ฉายา** เช่น มหา สิงโต อ้วน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนเก่ง

2.10.6 **เพศหญิงเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **ชื่อ** มักเป็นชื่อเล่น เช่น กบ นก อุ้ย

ใช้ **ฉายา** เช่น หูกาง ก้อย ดำ

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น ที่รัก สุดที่รัก คนหล่อ

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรักตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรัก ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก**, **ฉายา**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ**, **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก** และ **คำนำหน้า+ชื่อ**

2. **ชื่อ**,**วลีแสดงความรู้สึก**, **ฉายา**เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนรัก

3. กรณีที่เรียกคนรักที่อายุต่างกับตัวเองมีการเรียกโดย**คำเรียกญาติ+ชื่อ** กล่าวคือ เพศหญิงเรียกคนรักที่อายุมากกว่าโดย **พี่+ชื่อ** เพศชายเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่าโดย**น้อง+ชื่อ**

4. **คำนำหน้า+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับคนรักที่มีอายุมากกว่า แสดงความเคารพ ความแกรงใจ

5. เพศชายมีการแสดงออกมากกว่าเพศหญิงในการเรียกคนรัก กล่าวคือ เพศหญิง

ไม่มีการใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**ในการเรียกคนรัก

2.11 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก**

คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จักมีการเรียกแบบกลางๆ ซึ่งมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และความใกล้ชิดดังนี้

2.11.1 **เพศชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ ลูกพี่ หมอ

ใช้ **ชื่อ** เช่น เกษม ศฤงคาร สงัด

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้เกษม คุณสงัด

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** ตามอายุ เช่น ลุงสมชาย พี่เกษม พี่สงัด

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์อัครา หมอกิติ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณหมอกิติ คุณครูสมชาย

ใช้ **คำนำหน้า+คำรเยกญาติ+ชื่อ** เช่น คุณอายา

2.11.2 **เพศชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ลุง อา

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ อาจารย์ ช่าง

ใช้ **ชื่อ** เช่น วิน ศิวัตม์ ภัคพงศ์

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ นายช่าง คุณครู

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ท่านสมบัติ คุณวิน คุณภัคพงศ์

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์สมบัติ หมอวศิน ช่างวิน

ใช้ **คำนำหน้า+คำรเยกญาติ+ชื่อ** เช่น คุณอาสมชาย

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณหมอวศิน คุณครูสมบัติ นายช่างวิน

2.11.3 **เพศชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น นาย คุณ ท่าน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ นายอำเภอ กำนัน

ใช้ **ชื่อ** เช่น สามารถ ทรงวุฒิ ดิถี

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้สามารถ ไอ้ทรงวุฒิ คุณดิถี

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์กิติ หมอทรงวุฒิ ครูสุนทร

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่นนายช่างหมู คุณหมอทรงวุฒิ คุณครูสินทร

2.11.4 **เพศชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ หมอ ผู้ใหญ่บ้าน

ใช้ **ชื่อ** เช่น ธนพล ทรงพล ทิติ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น นายช่าง คุณหมอ คุณครู

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณธนพล คุณทรงพล คุณทิติ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ช่างธนพล หมอทรงพล อาจารย์ทิติ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น นายช่างธนพล คุณหมอทรงพล

2.11.5 **เพศชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ช่าง หมอ อาจารย์

ใช้ **ชื่อ** เช่น เก่ หมู ตั๊ก

ใช้ **ฉายา** เช่น นกแก้ว ลิง ซีเมนต์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้เก่ ไอ้หมู ไอ้ตั๊ก

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเก่ น้องหมู น้องตั๊ก

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ช่างเก่ หมอหมู อาจารย์ตั๊ก

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น นายช่างเก่ คุณหมอหมู คุณครูตั๊ก

2.11.6 **เพศชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม**เช่น คุณ หนุ่ม นาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ ช่าง พ่อครัว

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ นายช่าง คุณครู

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องแมน น้องธนพล น้องอัมพล

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ช่างแมน อาจารย์ธนพล หมออัมพล

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณหมออัมพล นายช่างแมน

2.11.7 **เพศชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน เธอ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ แม่บ้าน หมอ

ใช้ **ชื่อ** เช่น ทราย สุ สา

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณทราย คุณสุ คุณสา

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ทราย น้าสุ ป้าสา

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์ทราย หมอสุ หมอสา

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณครูทราย คุณหมอสุ คุณหมอสา

2.11.8 **เพศชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ หมอ ท่านทูต

ใช้ **ชื่อ** เช่น วัชรา ชัญญา ปวีณา

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณพี่ คุณน้า คุณป้า

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณครู ท่านทูต

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวัชรา คุณชัญญา คุณปวีณา

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่วัชรา พี่ชัญญา พี่ปวีนา

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์วัชรา หมอปวีณา อาจารย์ชัญญา

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณครูวัชรา

2.11.9 **เพศชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม**เช่น ท่าน คุณ เธอ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ อาจารย์ แม่ครัว

ใช้ **ชื่อ** เช่น ปุ้น แก็บ พรนัชชา

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น หมอปุ้น แม่ครัวแก็บ อาจารย์พรนัชชา

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณหมอปุ้น คุณครูพรนัชชา

2.11.10 **เพศชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน เธอ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น แม่บ้าน อาจารย์ หมอ

ใช้ **ชื่อ** เช่น ปิยะมาศ กนกพร

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณครู คุณแม่บ้าน

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณปิยะมาศ คุณกนกพร

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น แม่บ้านไหม อาจารย์ปิยะมาศ หมอกนกพร

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณครูปิยะมาศ คุณหมอกนกพร

2.11.11 **เพศชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ หมอ แม่ครัว

ใช้ **ชื่อ** เช่น เก๋ เอี๊ยง ปราง

ใช้ **ฉายา** เช่น ป้อม ปุ้ม

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเก่ น้องเอี้ยง น้องปราง

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น หมอติ๊ก ครูเก่ แม่ครัวปราง

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณหมอติ๊ก คุณครูเก่

2.11.12 **เพศชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น ครูอัญชูลี ครูสุวดี หมอปาล์ม

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณครูอัญชูลี คุณครูสุวดี คุณหมอปาล์ม

2.11.13 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่พุด อาตู่ อาหมู

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** เช่น พี่ๆ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น พ่อครัวพุด หมอวศิน ช่างสงัด

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่งอาชีพ+ชื่อ** เช่น ท่านอาจารย์หมู นายช่างสงัด

2.11.14 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ลุง อา พี่

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น นายช่าง ท่านทูต

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** พี่ภัทรกร ลุงกิติ ลุงดิถี

2.11.15 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น สามารถ อาร์ท ภูมิ

2.11.16 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ นายห้าง นายอำเภอ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณต้ม ไอ้สม นายคิง

2.11.17 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น เฮม สิงห์ นอง

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเฮม น้องสิงห์ น้องนอง

2.11.18 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น อาจารย์ ช่าง หมอ

ใช้ **ชื่อ** เช่น เป้ ธำรง รพีภัทร

2.11.19 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น ป้านา น้านก ป้าวัชรา

2.11.20 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ เช่น คุณพี่ คุณน้า คุณป้า

2.11.21 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ คำสรรพนามเช่น คุณ เธอ แก

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น อาจารย์ หมอ พยาบาล

ใช้ ชื่อ เช่น เจี๊ยบ แตง ฝน

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น หมอนลิสา อาจารย์แตง ครูฝน

ใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น คุณหมอนลิสา คุณครูแตง คุณครูฝน

2.11.22 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น คุณ แก เธอ

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น อาจารย์ หมอ ช่าง

ใช้ ชื่อ เช่น น้ำ โอ๋ หญิง

ใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น คุณหมอ คุณครู คุณล่าม

ใช้ คำนำหน้า+ชื่อ เช่น คุณกัลยวีย์ คุณโอ๋ คุณหญิง

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น หมอกัลยวีย์ ครูโอ๋ หมอหญิง

ใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น คุณหมอกัลยวีย์

2.11.23 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ คำเรียกญาติ เช่น น้อง เธอ แก

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น อาจารย์ แม่ครัว หมอ

ใช้ ชื่อ เช่น จันจิรา นิยดา ชญานุช

ใช้ ฉายา เช่น อ้วน ดำ ตัวเล็ก

ใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น น้องเจี๊ยบ น้องนิ น้องจัน

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น หมอจันจิรา อาจารย์นิยดา ครูชญานุช

ใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ เช่น คุณหมอจันจิรา คุณครูนิยดา

2.11.24 **เพศหญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น คุณ แก เธอ

ใช้ คำเรียกญาติ เช่น น้อง ลูก หลาน

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น อาจารย์ หมอ เลขา

ใช้ ชื่อ เช่น ญาณิน นวลละออ ประณต

ใช้ คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น คุณหมอ คุณเลขา คุณครู

ใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ เช่น น้องหลิว น้องชิน น้องปู

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น อาจารย์หลิว หมอประณต อาจารย์นวลละออ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เช่น คุณหมอประณต คุณครูหลิว

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จักตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ยศ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ฉายา, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ,คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำนำหน้า+ชื่อ, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ, ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** และ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**

2. **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก

3. **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ; คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่า

4. **คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ**ไม่ใช้กับคนรู้จักที่อายุเท่ากัน

5. **ฉายา**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุน้อยกว่า

6. **คุณพี่**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่เป็นเพศหญิง

7. รูปแบบที่แสดงความใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่ไม่สนิท ซึ่งแสดงความไม่ใกล้ชิด

2.12 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จัก**

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จักเป็นการเรียกแบบกลางๆ ซึ่งมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และ ความใกล้ชิดดังนี้

2.12.1 **เพศชายเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุมากกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ลุง พี่

ใช้ **ยศ** เช่น ผู้กอง ผู้พัน จ่า

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย พ่อครัว ช่าง

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณลุง คุณปู่

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณตำรวจ นายช่าง คุณหมอ

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

2.12.2 **เพศชายเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่

ใช้ **คำอุทาน** เช่น เฮ่ เฮ้ย

ใช้ **คำสรรพนาม+คำสรรพนาม** เช่น คุณๆ ท่านๆ

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น คุณจ่า

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** เช่น พี่ๆ

2.12.3 **เพศชายเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** เช่น น้องๆ

2.12.4 **เพศชายเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุมากกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น แม่ค้า คนขาย แม่ครัว

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ป้า พี่ ยาย

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณครู คุณเลขา

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้การ

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** เช่น พี่ๆ

2.12.5 **เพศชายเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำสรรพนาม+คำสรรพนาม** เช่น คุณๆ

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** เช่น พี่ๆ

ใช้ **คำอุทาน** เช่น เฮ่ เฮ้ย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย เจ้าหน้าที่ แม่ค้า

2.12.6 **เพศชายเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น หนู

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น คุณจ่า

ใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** เช่น น้องๆ

2.12.7 **เพศหญิงเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุมากกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ลุง พี่

ใช้ **ยศ** เช่น จ่า หมู่ ผู้การ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ ตำรวจ เจ้าหน้าที่

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณปู่ คุณลุง

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณตำรวจ คุณครู

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้การ

2.12.8 **เพศหญิงเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่

ใช้ **ยศ** เช่น หมู่ ผู้หมวด จ่า

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย พ่อครัว ช่าง

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณตำรวจ นายช่าง คุณครู

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

2.12.9 **เพศหญิงเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก

ใช้ **ยศ** เช่น จ่า หมู่ นายพัน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ ช่าง เจ้าหน้าที่

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

2.12.10 **เพศหญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุมากกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ป้า ยาย

ใช้ **ยศ** เช่น ผู้กอง ผู้พัน ผู้หมวด

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น แม่ค้า คนขาย พยาบาล

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณพี่ คุณป้า คุณยาย

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณพยาบาล คุณครู

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

2.12.11 **เพศหญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่

ใช้ **ยศ** เช่น ผู้กอง หมู่ จ่า

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น เลขา ล่าม หมอ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณหมอ คุณเลขา คุณล่าม

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น ท่านผู้กอง

2.12.12 **เพศหญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง

ใช้ **ยศ** เช่น ผู้กอง หมู่ จ่า

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น หมอ คนขาย แม่ค้า

ใช้ **คำนำหน้า+ยศ** เช่น คุณจ่า

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จักตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จัก ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ยศ, คำอุทาน, คำสรรพนาม+คำสรรพนาม, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ,คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** และ **คำนำหน้า+ยศ**

2. **คำเรียกญาติ**เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จัก

3. **คำอุทาน, คำสรรพนาม+คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุเท่ากัน

4. **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า

5. เพศหญิงมีความสุภาพมากกว่าเพศชาย ซึ่งเพศหญิงไม่มีการใช้ **คำอุทาน, คำสรรพนาม+คำสรรพนาม** ในการเรียกขานคนไม่รู้จัก

2.13 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ**

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการแสดงความเคารพ ความสุภาพ ซึ่งมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และ ความใกล้ชิดดังนี้

2.13.1 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ลุง พี่

2.13.2 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ลุง พี่

2.13.3 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้กิติ คุณธีระชน

2.13.4 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณเทอดศักดิ์ คุณเกริก คุณธาดาศักดิ์

2.13.5 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้สว่าง ไอ้สมชาย

2.13.6 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณกฎษณะ คุณสุพัฒน์ คุณบรรพต

2.13.7 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณอ้อม คุณสุภาวดี คุณเรวดี

2.13.8 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวัชรา คุณอารีย์

2.13.9 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ผึ้ง คุณบุญยืน คุณชุลีรัตน์

2.13.10 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณปิยะมาศ คุณกุลวรา คุณศศิพิมล

2.13.11 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณชุติมา คุณภิมลพรรณ คุณรพินทร

2.13.12 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณอั้ม คุณอรทัย คุณอัจฉรา

2.13.13 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ขิม พี่วัฒนา พี่สมเกียรติ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณบัด คุณวีรยุทธ คุณกิติ

2.13.14 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม**เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณนิพนธ์ คุณพุฒวิทย์

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณลุง คุณปู่ คุณพี่

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณตำรวจ ท่านอาจารย์

2.13.15 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณขิม คุณมงคล คุณถิร

ใช้ **ชื่อ** เช่น ขิม อารี กิตติพล

2.13.16 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณกุล คุณสมศักดิ์ คุณพรเทพ

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น นายอำเภอ คุณตำรวจ

2.13.17 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องขิม น้องบรรพต น้องนภสินธุ์

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น นายคิง คุณพัทธยา คุณไพบูลย์

ใช้ **ชื่อ** เช่น ไก่ สม คิง

2.13.18 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ ท่าน นาย

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณธรรม คุณภาณุพงศ์ คุณศานติ

2.13.19 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณน้ำ คุณโอ๋ คุณผึ้ง

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณพี่ คุณป้า คุณน้า

2.13.20 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณกิ๊ก คุณสุภัค คุณสายทิพย์

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณพี่ คุณยาย คุณป้า

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณลูกค้า คุณหมอ คุณครู

2.13.21 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณจิต คุณนิต คุณสุนทรี

ใช้ **ชื่อ** เช่น ไพ เรณู ศุลีพร

2.13.22 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณวิท คุณสุภาวดี คุณปวีณา

ใช้ **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คุณลูกค้า คุณครู คุณหมอ

2.13.23 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น เจน สุภาภรณ์ อัจฉรา

2.13.24 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณอ้อย คุณพิมพาภรณ์ คุณธาดา

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **คำเรียกญาติ**, **ชื่อ**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**, **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำนำหน้า+ชื่อ** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

2. **คำนำหน้า+ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ

3. **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่มีอายุมากกว่า

4. **คำเรียกญาติ**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ** ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่อายุเท่ากัน

5. **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่อายุน้อยกว่า

6. **ชื่อ, คำสรรพนาม** ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่มีอายุมากกว่า

7. เพศหญิงมีการเรียกหลากหลายกว่าเพศชาย

8. **ชื่อ, คำเรียกญาติ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่สนิท แสดงความใกล้ชิด

9. **คำสรรพนาม, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.14 **การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ**

คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการเป็นการเรียกแบบกลางๆ ซึ่งมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และความใกล้ชิด ดังนี้

2.14.1 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ปู่ ลุง พี่

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น ลูกพี่

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น ลุงสุด

2.14.2 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ลุง อา

2.14.3 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น ขิม ศิริ เจนจบ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น คุณสุรเกียรติ คุณเดชา คุณบรรพต

2.14.4 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย

2.14.5 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ฉายา** เช่น แว่น ดำ หมี

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องไก่ น้องขินแผน น้องชาญ

ใช้ **คำนำหน้า+ชื่อ** เช่น ไอ้ไก่ คุณสุรพล คุณอาคม

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น หนุ่ม นาย คุณ

2.14.6 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

2.14.7 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น ป้า น้า พี่

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น ป้านา พี่หญิง น้าปู

2.14.8 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนามเช่น** คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ป้า ยาย

2.14.9 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **ชื่อ** เช่น แป้ง วารินทร์ ปิยกานต์

ใช้ **ฉายา** เช่น สิงโต มามา มะนาว

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องไก่ น้องแป้ง น้องหญิง

2.14.10 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

2.14.11 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ฉายา** เช่น มะนาว

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องอัญ น้องทิพ น้องพร

2.14.12 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น หนู คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

2.14.13 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ลุง อา

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณปู่ คุณลุง คุณอา

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น ลุงสุด พี่สหัส พี่ธีรวัฒน์

2.14.14 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนามเช่น** คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ลุง อา

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย ช่าง ไก๊ด์

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณลุง คุณอา คุณปู่

2.14.15 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย

2.14.16 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ นาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย ช่าง ไก๊ด์

2.14.17 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องเป้ น้องเฮม

2.14.18 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย ช่าง ล่าม

2.14.19 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ป้า น้า

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น พี่ทราย พี่อุไรพร ป้าสุภาณี

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณน้า คุณป้า คุณยาย

2.14.20 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น พี่ ป้า ยาย

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย พยาบาล ช่าง

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณป้า คุณพี่ คุณยาย

2.14.21 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนามเช่น** คุณ

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณพี่

2.14.22 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น คุณ

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย ล่าม ไก๊ด์

2.14.23 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น หนู

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น น้อง ลูก หลาน

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องชิน น้องสุชานาถ น้องสำราญ

2.14.24 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น คนขาย พยาบาล ล่าม

ใช้ **คำเรียกญาติ+ชื่อ** เช่น น้องทราย น้องเจี๊ยบ น้องสมปอง

ใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น คุณน้อง

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **คำเรียกญาติ**, **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ชื่อ**, **ฉายา**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**, **คำนำหน้า+ชื่อ** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

2. **คำสรรพนาม**, **คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

3. **ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ให้บริการที่อายุเท่ากัน

4. เพศหญิงไม่มีการใช้ **ฉายา**, **คำนำหน้า+ ชื่อ** และ **ชื่อ** ในการเรียกผู้ให้บริการ

5. **ฉายาใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่สนิท** แสดงความใกล้ชิด

บทที่ 4
รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานและการใช้คำเรียกขานในภาษาจีน

คำเรียกขานในภาษาจีนที่นำมาวิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบและศึกษาการใช้จำนวน 2,514 คำ ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากผู้บอกภาษาชาวจีน จำนวน 24 คน เพศชาย 12 คน เพศหญิง 12 คน แล้วนำมาศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

1. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาจีน

จากการศึกษาข้อมูลคำเรียกขานในภาษาจีนปัจจุบันที่รวบรวมได้ทั้งหมด 2,514 คำ พบว่า รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาจีนปัจจุบันมี 4 รูปแบบ ดังนี้

1.1 รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานหน่วยเดียวหมายถึงคำเรียกขานที่ไม่ประกอบกับหน่วยคำอื่นมี 8 รูปแบบ ได้แก่

1.1.1 คำเรียกขานที่เป็นคำสรรพนาม/คำนำหน้า

คำนำหน้า คือ คำที่มักปรากฏหน้าส่วนประกอบคำเรียกขาน ส่วนใหญ่เป็นคำที่ระบุเพศหรือสถานภาพของผู้ฟัง เช่น 先生 เซียนเซิง(คุณผู้ชาย) 女士 หนุ่วี่ซื่อ(คุณผู้หญิง) 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว)

คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนนาม เช่น 你 หนี่(คุณ) 您 หนิน(ท่าน) 各位 เก้อเว่ย(ท่านทั้งหลาย) 先生 เซียนเซิง(คุณผู้ชาย) 小姐 เสียวเจี่ย(นางสาว: ตรงกับภาษาไทยคำว่าคุณ)

เนื่องจากคำที่ทำหน้าที่เป็นคำนำหน้าในภาษาจีนใช้เป็นสรรพนามได้และมักปรากฏหลังส่วนประกอบคำเรียกขาน เช่น 何先生 เหอเซียนเซิง(คุณผู้ชายเหอ) 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย(นางสาวเฉิน: คุณเฉิน) จึงจัดกลุ่มคำทั้ง 2 ไว้ในกลุ่มคำเดียวกัน เรียกว่า คำสรรพนาม/คำนำหน้า

ประโยคตัวอย่าง **先生**，请问您贵姓？ เซียนเซิง ฉิ่งเวิ่นหนินกุ้ยซิ่ง （คุณ ขอถามหน่อย นามสกุลอะไร）

1.1.2 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ

คำเรียกญาติ คือ คำที่ใช้เรียกบุคคลซึ่งมีเชื้อสายเดียวกันหรือร่วมกัน เช่น 爸 ป้า （พ่อ） 妈 มา (แม่) 姐 เจี่ย (พี่สาว)เป็นต้น

ประโยคตัวอย่าง **爸**，明天你去哪儿？ ป้า หมิงเทียนหนี่ชวี่หน่าเออร์ （พ่อพรุ่งนี้ไปไหน）

1.1.3 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกยศ หรือฐานันดรศักดิ์

ยศ คือ เครื่องกำหนดฐานะ ชั้นของบุคคลหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น 上将 ซั่งเจี้ยง (พลเอก) 中将 จงเจี้ยง (พลโท) 中士 จงซื่อ (สิบโท)

ประโยคตัวอย่าง **上将**，不知您有什么吩咐？ซั่งเจี้ยง ปู้จือหนินโหย่วเสินเมอเฟินฟู่ (ท่านนายพล ไม่ทราบว่าท่านมีอะไรให้รับใช้หรือเปล่า)

1.1.4 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ

ตำแหน่ง/อาชีพ คือ การเรียกขานที่ระบุอาชีพ สถานะ และ หน้าที่การงานของผู้ฟัง เช่น 老师 เหล่าซือ(อาจารย์) 医生 อีเซิง(หมอ) 校长 เสี้ยวจั่ง(ครูใหญ่)

ประโยคตัวอย่าง **老师**，早上好。เหล่าซือ เจ่าซั่งเห่า (อาจารย์ สวัสดีตอนเช้า)

1.1.5 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกชื่อ

ชื่อ คือ คำที่ตั้งขึ้นสำหรับเรียกคน รวมทั้งชื่อตัวหรือชื่อจริง เช่น 洪敏 หงหมิ่น 王峰 หวังเฟิง 晓亮 เสี่ยวเลี่ยง

ประโยคตัวอย่าง **洪敏**，该起床了。หงหมิ่น ไกฉี่อ๋วงเลอ (หงหมิ่น ควรตื่นนอนแล้ว)

1.1.6 คำเรียกขานที่เป็นคำอุทาน

คำอุทาน คือ เสียงหรือคำที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ ดีใจ หรือเสียใจ เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ประโยคตัวอย่าง **喂**，去哪儿呀？เว่ย ชวี่หน่าเออร์ยา (เฮ่ ไปไหนกัน)

1.1.7 คำเรียกขานที่เป็นคำฉายา

ฉายา คือ ชื่อที่ตั้งให้กันเล่นๆหรือตั้งตามลักษณะที่หมายรู้กันในหมู่คณะ เช่น “夜猫子”เยี่ยเมาจือ (นกเค้าแมว) “书呆子”ซูไตจือ(ไอ้ทาสหนังสือ) “白痴”ไป๋ชือ (ไอ้โง่)

ประโยคตัวอย่าง **“夜猫子”**，今天咋睡这么早？เยี่ยเมาจือ จินเทียนจ่าซุ่ยเจ้อเมอเจ่า (นกเค้าแมว วันนี้ทำไมนอนแต่หัวค่ำ)

1.1.8 คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึก

วลีแสดงความรู้สึก คือ ข้อความที่ผู้พูดใช้เป็นคำเรียกขานเพื่อแสดงความรู้สึกพิเศษต่อผู้ฟัง เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ) 宝宝 เป่าเปา (แก้วตา)

ประโยคตัวอย่าง **亲爱的**，我回来了。ชินไอ้เตอ หวั่วหุยไหลเลอ (ที่รัก ฉันกลับมาแล้ว)

1.2 รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานประเภทนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 หน่วย ซึ่งมีรูปแบบ 20 รูปแบบ ได้แก่

1.2.1 **คำเรียกขานที่เป็นคำนำหน้า+คำขยาย**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำนำหน้า+คำขยาย เช่น 您老人家 หนินเหล่าเหรินจฺยา(ท่านผู้สูงอายุ) 您老 หนินเหล่า(ท่าน)

ประโยคตัวอย่าง **您老人家**，快请坐。หนินเหล่าเหรินจฺยา ไคว่ฉิงจั้ว（ท่าน เชิญนั่งเร็วๆ）

1.2.2 **คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล+คำสรรพนาม**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล+คำสรรพนาม เช่น 林先生 หลินเซียนเซิง （คุณหลิน） 汪女士 วังหนฺวี่ซื่อ(นางวัง) 李小姐 หลี่เสียวเจี่ย (นางสาวหลี่)

ประโยคตัวอย่าง **林先生**，您来点儿什么？หลินเซียนเซิง หนินไหลเตี่ยนเสินเมอ（คุณหลิน คุณจะเอาอะไรไหมคะ）

1.2.3 **คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล+คำเรียกญาติ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล+คำเรียกญาติ เช่น 丁姐 ติงเจี่ย (พี่สาวติง) 黄叔 หวงซู(อาหวง) 张哥 จังเกอ (พี่ชายจัง)

ประโยคตัวอย่าง **丁姐**，最近工作忙吗？(พี่ติง ช่วงนี้งานยุ่งไหมคะ)

1.2.4 **คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล+ยศ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล+ยศ เช่น 陈大校 เฉินต้าเซี่ยว (ผู้พันเฉิน) 王大尉 หวังต้าเว่ย (ร้อยเอกหวัง) 林中校 หลินจงเซี่ยว (ผู้พันหลิน)

ประโยคตัวอย่าง **陈大校**，我自己来吧。เฉินต้าเซี่ยว หวั่วจื้อจี่ไหลปา（ผู้พันเฉินให้ฉันทำเองเถอะ）

1.2.5 **คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 张经理 จังจิงหลี่ (ผู้จัดการจัง) 刘厂长 หลิวฉังจั่ง (ผู้อำนวยการโรงงาน) 李医生 หลี่อีเซิง(คุณหมอหลี่)

ประโยคตัวอย่าง **张经理**，电话。จังจิงหลี่ เตี้ยนฮว่า (ผู้จัดการจัง โทรศัพท์)

1.2.6 **คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล+ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล+ชื่อ เช่น 赵华平 เจ้าหวาผิง 王丽 หวังลี่ 杨丽州 หยังลี่โจว

ประโยคตัวอย่าง **赵华平**，有人找。เจ้าหวาผิงโหย่วเหรินเจ่า(เจ้าหวาผิง มีคนมาหา)

1.2.7 **คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล+คำขยาย**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล+คำขยาย เช่น 吴老 อู๋เหล่า (คุณอู๋) 刘老 หลิวเหล่า (คุณหลิว) 陈老 เฉินเหล่า(คุณเฉิน)

ประโยคตัวอย่าง **吴老**，您来啦。อู๋เหล่า หนินไหลลา（คุณอู๋ ท่านมาแล้วหรือ）

1.2.8 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 爷爷 เหยียเยีย(คุณปู่) 们伯 ปั๋วปัว(คุณลิง) 叔叔 ซูซู (คุณอา)

ประโยคตัวอย่าง **爷爷**，我们看你来了。เหยียเยีย หวั่วเมินคั่นหนี่ไหลเลอ（คุณปู่พวกเรามาเยี่ยมนะคะ）

1.2.9 คำเรียกขานที่เป็นตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม เช่น 秘书小姐 มี่ซูเสียวเจี่ย (คุณเลขา)

ประโยคตัวอย่าง **秘书小姐**，这里几点下班？ มี่ซูเสียวเจี่ย เจ้อหลี่จี่เตี่ยนซย่าปาน（คุณเลขา ที่นี่เลิกงานกี่โมง）

1.2.10 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกชื่อ＋คำสรรพนาม

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ชื่อ＋คำสรรพนาม เช่น 立波先生 ลี่ปัวเซียนเซิง (คุณลี่ปัว) 丽萍小姐 ลี่ผิงเสียวเจี่ย (คุณลี่ผิง) 丽洲小姐 ลี่โจวเสียวเจี่ย(คุณลี่โจว)

ประโยคตัวอย่าง **立波先生**，您好。ลี่ปัวเซียนเซิง หนินเห่า (คุณลี่ปัว สวัสดี)

1.2.11 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกชื่อ＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 铭斌叔 หมิงปิงซู (คุณอาหมิงปิง) 华平哥 หวาผิงเกอ (พี่ชายหวาผิง) 洁芬姐 เจี๋ยเฟินเจี่ย (พี่สาวเจี๋ยเฟิน)

ประโยคตัวอย่าง **铭斌叔**，好久不见，您还好吧？ หมิงปิงซู เหาจิ่วปู้เจี้ยนหนินไหเห่าปา（คุณอาหมิงปิง ไม่ได้เจอนาน ท่านสบายดีไหม）

1.2.12 คำเรียกขานที่เป็นคำเรียกชื่อ＋ชื่อ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ชื่อ＋ชื่อ เช่น 丹丹(ตานตาน)平平 (ผิงผิง)贝贝 (เป้ยเป้ย)

ประโยคตัวอย่าง 丹丹，这衣服好漂亮啊！ ตานตาน เจ้ออีฝูเห่าเพี่ยวเลี่ยงอา（ตานตาน เสื้อตัวนี้สวยจังเลย）

1.2.13 คำเรียกขานที่เป็นฉายา＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ฉายา＋คำเรียกญาติ เช่น เรียกน้องชายว่า 黑弟 เฮยตี้(น้องดำ) 扁姐 เปี่ยนเจี่ย(พี่แบน)扁妹 เปี่ยนเม่ย(น้องแบน)

ประโยคตัวอย่าง **黑弟**，开门。เฮยตี้ ไคเหมิน (น้องดำ เปิดประตูหน่อย)

1.2.14 คำเรียกขานที่เป็นคำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ เช่น

三叔 ซันซู （อาผู้ชายคนที่สาม） 四姨 ซื่ออี๋ (น้าคนที่สี่) 二哥 เอ้อเกอ (พี่ชายคนที่สอง)

ประโยคตัวอย่าง **三叔**，我走了噢。ซันซู หว่ัวโจ่วเลอออ (อา ขอตัวก่อนนะคะ)

1.2.15 **คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋คำสรรพนาม**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋คำสรรพนาม เช่น 这位先生 เจ้อเว่ยเซียนเซิง(คุณผู้ชายท่านนี้) 这位小姐 เจ้อเว่ยเสียวเจี่ย (นางสาวท่านนี้) 这位女士 เจ้อเว่ยหนวีซื่อ (คุณผู้หญิงท่านนี้)

ประโยคตัวอย่าง **这位先生**，请问有何贵干？ เจ้อเว่ยเซียนเซิง ฉิ่งเวินโหย่วเหอกุ้ยกั้น (คุณผู้ชายท่านนี้ ไม่ทราบว่ามีธุระอะไร)

1.2.16 **คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋นามสกุล**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 老吴 เหล่าอู๋ (คุณอู๋) 小黄 เสี่ยวหวง (คุณหวง) 老陈 เหล่าเฉิน (คุณเฉิน)

ประโยคตัวอย่าง **老吴**，你什么时候到我家来玩呀？ เหล่าอู๋ หนี่เสินเมอสือโฮ่วเต้าหว่ัวจยาไหลหวันยา （เหล่าอู๋ เมื่อไรมาเที่ยวที่บานฉันบ้าง）

1.2.17 **คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋คำเรียกญาติ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 表哥 เปี่ยวเกอ(พี่ชายลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่) 堂姐 ถังเจี่ย(พี่สาวลูกพี่ลูกน้องฝ่ายพ่อ) 表弟 เปี่ยวตี้ (น้องชายลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่)

ประโยคตัวอย่าง **表哥**，借点钱花花嘛。 เปี่ยวเกอ เจี้ยเตี่ยนเฉียนฮวาฮวามา （พี่ชาย ขอยืมเงินใช้หน่อย）

1.2.18 **คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位老师 เจ้อเว่ยเหล่าซือ(อาจารย์ท่านนี้) 这位同学 เจ้อเว่ยถงเสวีย (นักเรียนคนนี้) 这位朋友 เจ้อเว่ยเผิงโหย่ว(เพื่อนคนนี้)

ประโยคตัวอย่าง 这位老师，请问学校图书馆今天开门吗？ เจ้อเว่ยเหล่าซือฉิ่งเวินเสวียเซี่ยวถูซูก่วนจินเทียนไคเหมินมา(อาจารย์คะ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวันนี้เปิดไหมคะ)

1.2.19 **คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋ชื่อ**

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小星 เสี่ยวเฉิง （คุณเฉิง） 老冰 เหล่าปิง (คุณปิง) 小明 เสี่ยวหมิง (คุณหมิง)

ประโยคตัวอย่าง **小星**，陪我去看看电影吧。 เสี่ยวเฉิง เผยหว่ัวชี่คั่นคันเตี้ยนอิ่ง

ปา (เสี่ยวเฉิง ไปดูหนังเป็นเพื่อนฉันหน่อยนะ)

1.2.20 คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์ เช่น เรียกลูกหรือน้องว่า “老二” เหล่าเอ้อ(ลูกคนที่สอง) “老三” เหล่าซัน (ลูกคนที่สาม) “老四” เหล่าซื่อ(ลูกคนที่สี่)

ประโยคตัวอย่าง 老二，过来一下儿。 เหล่าเอ้อ กั้วไหลอี๋ซย่าเออร์(ลูก(คนทีสอง) เข้ามานี่หน่อย)

1.3 รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานประเภทนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 หน่วย ซึ่งมีรูปแบบเพียง 8 รูปแบบ ได้แก่

1.3.1 คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 丁姐姐 ติงเจี่ยเจีย （พี่สาวติง） 王叔叔 หวังซูซู(อุณอาหวัง) 陈们们 เฉินปั๋วปัว(คุณลุงเฉิน)

ประโยคตัวอย่าง 丁姐姐，你好。ติงเจี่ยเจีย หนีเห่า （พี่สาวติง สวัสดี）

1.3.2 คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม เช่น 丁立波先生 ติงลี่ปัวเซียนเซิง(คุณติงลี่ปัว) 王丽小姐 หวังลี่เสียวเจี่ย(นางสาวหวังลี่) 陈丽萍小姐 เฉินลี่ผิงเสียวเจี่ย(นางสาวเฉินลี่ผิง)

ประโยคตัวอย่าง 丁立波先生，这是我的名片。ติงลี่ปัวเซียนเซิง เจ้อซื่อหว่อเตอหมิงเพี่ยน (คุณติงลี่ปอ นี่นามบัตรผม)

1.3.3 คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล＋ชื่อ＋ยศ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ เช่น 林瑞德上将 หลินรุ่ยเต๋อซั่งเจี้ยง(พลเอกหลินรุ่ยเต๋อ) 陈光明上尉 เฉินกวงหมิงซั่งเว่ย (ร้อยเอกเฉินกวงหมิง)

ประโยคตัวอย่าง 林瑞德上将，请颁奖。หลินรุ่ยเต๋อซั่งเจี้ยง ฉิ่งปานเจี่ยง (พลเอกหลินรุ่ยเต๋อ กรุณามอบรางวัลครับ)

1.3.4 คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 高原董事长 เกาหยวนต่งซื่อจั่ง (กรรมการผู้จัดการเกาหยวน) 杨丽周老师 หยังลี่โจวเหล่าซือ (อาจารย์หยังลี่โจว) 周慧主任 โจวฮุ่ยจู่เริ่น (หัวหน้าโจวฮุ่ย)

ประโยคตัวอย่าง 高原董事长，这边请。เกาหยวนต่งซื่อจั่ง เจ้อเปียน

จิ่ง (*กรรมการผู้จัดการคุณเกาหยวน เชิญทางนี้ค่ะ*)

1.3.5 คำเรียกขานที่เป็นนามสกุล＋ คำขยาย＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น 林表哥 หลินเปี่ยวเกอ (พี่หลิน พี่ชายลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่) 刘大姐 หลิวต้าเจี่ย (พี่สาวหลิว) 王大哥 หวังต้าเกอ (พี่ชายหวัง)

ประโยคตัวอย่าง **林表哥**，什么时候到的。หลินเปี่ยวเกอ เสินเมอสือโฮ่ว เต้าเตอ (พี่หลิน มาตั้งแต่เมื่อไร)

1.3.6 คำเรียกขานที่เป็นตำแหน่ง/อาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาต เช่น 司机大哥 ซือจีต้าเกอ (พี่ผู้ขับรถ) 售票大姐 โซ่วเพี่ยวต้าเจี่ย (พี่สาวคนขายตั๋ว)

ประโยคตัวอย่าง **司机大哥**，生意还好吧？ ซือจีต้าเกอ เชิงอี้ไหเห่าปา （พี่โชเฟอร์ กิจการใช้ได้ไหม）

1.3.7 คำเรียกขานที่เป็นชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 萍姐姐 ผิงเจี่ยเจีย (พี่สาวผิง)丰哥哥 เฟิงเกอเกอ (พี่ชายเฟิง) 慧姑姑 ฮุ่ยกูกู (อ้าผู้หญิงฮุ่ย)

ประโยคตัวอย่าง **萍姐姐**，你好。ผิงเจี่ยเจีย หนีเห่า （พี่สาวผิง สวัสดี）

1.3.8 คำเรียกขานที่เป็นคำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老杨老师 เหล่าหยังเหล่าซือ （อาจารย์เหล่าหยัง） 小易老师 เสี่ยวอี้เหล่าซือ(อาจารย์เสี่ยวอี้)

ประโยคตัวอย่าง **老杨老师**，您身体还好吧？ เหล่าหยังเหล่าซือ หนินเซินถี่ไหเห่ามา （อาจารย์เอี๋ยงท่าน สบายดีไหมคะ）

1. 4 รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานประเภทนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 หน่วยขึ้นไป ซึ่งมีรูปแบบเพียง 2 รูปแบบ ได้แก่

1.4.1 คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ วลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ ＋คำสรรพนาม เช่น 尊贵的刘国波先生 จุนกุ้ยเตอหลิวกั๋วปัวเซียนเซิง(คุณหลิวกั๋วปัว ผู้สูงศักดิ์)

ประโยคตัวอย่าง **尊贵的刘国波先生**，这是您要的材料，请过目。จุนกุ้ยเตอ หลิวกั๋วปัวเซียนเซิง เจ้อซื่อหนินเย่าเตอไฉเลี่ยว ฉิงกั้วมู่ （คุณหลิวกั๋วปอผู้สูงศักดิ์ นี่เป็นข้อมูลที่ท่านต้องการ กรุณาตรวจดูหน่อย）

1.4.2 คำเรียกขานที่เป็นวลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ

คำเรียกขานรูปแบบนี้ คือ การเรียกขานโดยใช้ วลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 敬爱的赵华平老师จิ้งไอ้เตอเจ้าหวาผิงเหล่าซือ (อาจารย์เจ้าหวาผิงที่เคารพรัก)

ประโยคตัวอย่าง **敬爱的赵华平老师**，请为我们讲几句话吧。จิ้งไอ้เตอเจ้าหวาผิงเหล่าซือ ฉิงเว่ยหวั่วเมินเจี่ยงจี่จวี้ฮว่าปา（อาจารย์เจ้าหัวผิงที่เคารพรัก กรุณากล่าวคำปราศรัยให้เราหน่อย）

คำเรียกขาน 2 รูปแบบดังกล่าวมักใช้ในที่ทางการ หรือใช้ในลักษณะที่เป็นภาษาเขียน ซึ่งไม่ได้ปรากฏใช้ใน 14 สถานภาพที่นำมาวิเคราะห์ในด้านการใช้ในงานวิจัยนี้

2. การใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาจีน

การใช้คำเรียกขานแต่ละรูปแบบแตกต่างกันไปตามสถานภาพของผู้สื่อสารและความสัมพันธ์กับผู้รับสาร ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 14 สถานภาพ ได้แก่ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ครู ศิษย์ สามี ภรรยา เพื่อน คนรัก คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ให้บริการ และผู้ใช้บริการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาจีนพบว่า อายุ เพศ ความใกล้ชิดเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การใช้คำเรียกขานมีรูปแบบต่างกันไปด้วย ซึ่งอายุที่เป็นปัจจัยกำหนดนี้ ได้จำแนกเป็นผู้เรียกอายุมากกว่าผู้ถูกเรียก ผู้เรียกอายุเท่ากับผู้ถูกเรียก ผู้เรียกอายุน้อยกว่าผู้ถูกเรียก ซึ่งสถานภาพของผู้สื่อสารที่นำมาพิจารณารูปแบบคำเรียกขานตามอายุ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา สามี ภรรยา เพื่อน คนรัก คนรู้จักกัน คนไม่รู้จักกัน ผู้ใช้บริการ และ ผู้ให้บริการ

ส่วนเพศก็เป็นปัจจัยกำหนด ได้จำแนกเป็น เพศชายกับเพศหญิง สถานภาพของผู้สื่อสารที่นำมาพิจารณารูปแบบคำเรียกขานตามเพศ ได้แก่ ญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้น้อย ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อน คนรัก คนรู้จัก คนไม่รู้จัก ผู้ใช้บริการ และ ผู้ให้บริการ

นอกจากนี้แล้ว ความใกล้ชิดของผู้สื่อสารก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การใช้คำเรียกขานมีรูปแบบแตกต่างกันไปด้วย ในงานวิจัยนี้จะจำแนกเป็น "สนิท" และ "ไม่สนิท" สถานภาพของผู้สื่อสารที่นำมาพิจารณาตามความใกล้ชิด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ครู ศิษย์ เพื่อน คนรู้จัก ผู้ใช้บริการ และ ผู้ให้บริการ

2.1 การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่มีการใช้ตามปัจจัยเพศดังนี้

2.1.1 ญาติผู้น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 祖父 จู่ฟู่（ปู่）爸 ป้า (พ่อ) 哥 เกอ (พี่ชาย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “红毛” หงเหมา（ผมแดง） “戴帽” ไต้เม่า (ใส่หมวก) “眯眯眼” มีมีเหยี่ยน (ตาหยี)

ใช้ **คำนำหน้า＋คำขยาย** เช่น เรียกญาติผู้ใหญ่ผู้สูงอายุว่า “您老人家” หนินเหล่าเหรินจยา (ท่านผู้สูงอายุ) “您老” หนินเหล่า (ท่าน)

ใช้ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 爸爸 ป้าปา (พ่อ) 伯伯 ปั๋วปัว (ลุง) 叔叔 ซูซู (อา)

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 振丰哥 เย่วเฟิงเกอ（พี่เย่วเฟิง） 华平叔 หวาผิงซู (อาหวาผิง) 国波哥 กั๋วปัวเกอ (พี่กั๋วปัว)

ใช้ **ฉายา＋คำเรียกญาติ** เช่น 黑哥 เฮยเกอ（พี่ดำ） 猴哥 โหวเกอ (พี่ลิง) 胖叔 พั่งซู (อาอ้วน)

ใช้ **คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ** เช่น 二叔 เอ้อซู（อาผู้ชายคนที่สอง） 二舅 เอ้อจิ้ว (น้าผู้ชายคนที่สอง) 大伯 ต้าปั๋ว (ลุงคนโต)

2.1.2 ญาติผู้น้อยชายเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 祖母 จู่หมู่（ย่า） 妈 มา (แม่) 姐 เจี่ย (พี่สาว)

ใช้ **ฉายา** เช่น “老扁” เหลาเปี่ยน (ไอ้แบน) “人精” เหรินจิง (ยอดมนุษย์) “油嘴” โหยวจุ่ย (ปากมัน)

ใช้ **คำนำหน้า＋คำขยาย** เช่น เรียกญาติผู้ใหญ่ผู้สูงอายุว่า “您老” หนินเหล่า (ท่าน) “您老人家” หนินเหล่าเหรินจยา (ท่านผู้สูงอายุ)

ใช้ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 妈妈 มามา (แม่) 姑姑 กูกู (อาผู้หญิง) 姐姐 เจี่ยเจีย (พี่สาว)

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 秀芬姐 ซิ่วเฟินเจี่ย（พี่ซิ่วเฟิน） 梅姨 เหมยอี๋ (น้าเหมย) 美华姨 เหม่ยหวาอี๋ (น้าเหม่ยหวา)

ใช้ **ฉายา＋คำเรียกญาติ** เช่น เรียกพี่สาวลูกพี่ลูกน้องว่า 扁姐 เปี่ยนเจี่ย(พี่แบน) 胖姨 พั่งอี๋ (น้าอ้วน) 蛇姑 เสอกู (อางู)

ใช้ **คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ** เช่น 三姨 ซันอี๋（น้าคนที่สาม） 二姑 เอ้อกู (อาคนที่สอง) 三姐 ซันเจี่ย (พี่สาวคนที่สาม)

2.1.3 ญาติผู้น้อยหญิงเรียกญาติผู้ใหญ่ชาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 祖父 จู่ฟู่（ปู่） 爸 ป้า (พ่อ) 哥 เกอ (พี่ชาย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “四眼” ซื่อเหยี่ยน（สี่ตา） “大鼻子” ต้าปี๋จือ (จมูกใหญ่) “猪八戒” จูปาเจี้ย (เตอป๊อยไก่)

ใช้ **คำนำหน้า＋คำขยาย** เช่น “您老人家” หนินเหล่าเหรินจฺยา (ท่านผู้สูงอายุ)

ใช้ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 爸爸 ป้าปา (พ่อ) 们们 ปั๋วปั๋ว (ลุง) 叔叔 ซูซู (อา)

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 鸿铭哥 หงหมิงเกอ (พี่หงหมิง) 华平叔 หวาผิงซู (อาหวาผิง) 国波哥 กั๋วปัวเกอ (พี่กั๋วปัว)

ใช้ **ฉายา＋คำเรียกญาติ** เช่น 胖哥 พั่งเกอ (พี่อ้วน) 狼哥 โหวเกอ (พี่ลิง) 胖叔 พั่งซู (อาอ้วน)

ใช้ **คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ** เช่น 二们 เอ้อปั๋ว (ลุงคนที่สอง) 三叔 ซันซู (อาผู้ชายคนที่สาม) 二舅 เอ้อจิ้ว (น้าผู้ชายคนที่สอง)

ใช้ **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 林表哥 หลินเปี่ยวเกอ (พี่หลิน พี่ชายลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่)

2.1.4 **ญาติผู้น้อยหญิงเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 祖母 จู่หมู่ (ย่า) 妈 มา (แม่) 姐 เจี่ย (พี่สาว)

ใช้ **ฉายา** เช่น “老扁” เหลาเปี่ยน (ไอ้แบน) “人精” เหรินจิง (ยอดมนุษย์) “油嘴” โหยวจุ่ย (ปากมัน)

ใช้ **คำนำหน้า＋คำขยาย** เช่น เรียกญาติผู้ใหญ่ผู้สูงอายุว่า “您老人家” หนินเหล่าเหรินจฺยา (ท่านผู้สูงอายุ) “您老” หนินเหล่า(ท่าน)

ใช้ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 妈妈 มามา(แม่) 姑姑 กูกู (อาผู้หญิง) 姐姐 เจี่ยเจีย (พี่สาว)

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 秀芬姐 ซิ่วเฟินเจี่ย (พี่ซิ่วเฟิน) 梅姨 เหมยอี๋ (น้าเหมย) 美华姨 เหม่ยหวาอี๋ (น้าเหม่ยหวา)

ใช้ **ฉายา＋คำเรียกญาติ** เช่น 扁姐 เปี่ยนเจี่ย (พี่แบน) 胖姨 พั่งอี๋ (น้าอ้วน) 蛇姑 เสอกู (อางู)

ใช้ **คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ** เช่น 三姨 ซันอี๋ (น้าคนที่สาม) 二姑 เอ้อกู (อาคนที่สอง) 三姐 ซันเจี่ย (พี่สาวคนที่สาม)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ฉายา, คำนำหน้า＋คำขยาย, คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, ฉายา＋คำเรียกญาติ, คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ** และ **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**

2. **คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบโดยทั่วในภาษาจีนไปที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่

3. เพศชายไม่มีความแตกต่างในการเรียกญาติผู้ใหญ่ชายและญาติผู้ใหญ่หญิง ส่วนเพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิงหนึ่งรูปแบบกล่าวคือ **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**

2.2 การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยมีการใช้ตามปัจจัยเพศดังนี้

2.2.1 ญาติผู้ใหญ่ชายเรียกญาติผู้น้อยชาย

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 侄子 จื๋อจือ (หลานชาย) 孩子 ไหจือ (ลูก) 弟 ตี้ (น้องชาย)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 虎子 หูจือ 浩文 เฮ่าเหวิน 晨云 เฉินอวิ๋น

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小峰 เสี่ยวเฟิง (คุณเฟิง) 小文 เสี่ยวเหวิน (คุณเหวิน) 小云 เสี่ยวอวิ๋น (คุณอวิ๋น)

ใช้ **ฉายา** เช่น “光头鬼” ลื่นเซ่อกุ่ย （ ไอ้ขี้เหนียว） “滑头鬼” หวาถัวกุ่ย (ไอ้มีเล่ห์เหลี่ยม) “小混混” เสี่ยวฮุ่นฮุ่น (นักเลง)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ้) 嘿 เฮย (เฮย)

ใช้ **ชื่อ＋ชื่อ** เช่น 虎虎 หูหู 文文 เหวินเหวิน 云云 อวิ๋นอวิ๋น

ใช้ **ฉายา＋คำเรียกญาติ** เช่น “黑弟” เฮยตี้ (น้องชายดำ) “胖弟” พั่งตี้(น้องชายอ้วน) “黄毛弟” หวงเหมาตี้ (น้องชายผมเหลือง)

ใช้ **คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ** เช่น 三弟 ซันตี้ (น้องชายคนที่สาม) 二弟 เอ้อตี้(น้องชายคนที่สอง) 四弟 ซื่อตี้ (น้องชายคนที่สี่)

ใช้ **คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์** เช่น เรียกลูกชายหรือน้องชายว่า “老大” เหล่าต้า(ลูกชายคนโต) “老二” เหล่าเอ้อ(ลูกชายคนที่สอง) “老三” เหล่าซัน(ลูกชายคนที่สาม)

2.2.2 ญาติผู้ใหญ่ชายเรียกญาติผู้น้อยหญิง

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 外孙女 ไว่ซุนหนฺวี่(หลานสาว) 侄女 จื๋อหนฺวี่(หลานสาว) 妹 เม่ย (น้องสาว)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 芬儿 เฟินเออร์ 兰儿 หลานเออร์ 萍儿 ผิงเออร์

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 乖乖 ไกวไกว (เด็กดี) 宝宝 เป่าเปา (ขวัญใจ) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ)

ใช้ **ฉายา** เช่น “叮当” ติงตัง (ไดโดมอน) “懒虫” หล่านฉง (ไอ้ขี้เกียจ) “机灵鬼” จีหลิงกุ่ย (ไอ้ฉลาด)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ชื่อ+ชื่อ เช่น 贝贝(เป้ยเป้ย) 兰兰(หลานหลาน) 萍萍 (ผิงผิง)

ใช้ ฉายา+คำเรียกญาติ เช่น 白妹 ไป๋เม่ย (น้องขาว) 花妹 ไวเม่ย (น้องสาวเอียง) 长妹 ฉังเม่ย (น้องสาวยาว)

ใช้ คำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ เช่น 二妹 เอ้อเม่ย (น้องสาวคนที่สอง) 三妹 ซันเม่ย (น้องสาวคนที่สาม)

ใช้ คำขยาย+ชื่อ เช่น 小玉 เสี่ยวอวี้ (คุณอวี้) 小兰 เสี่ยวหลาน (คุณหลาน) 小萍 เสี่ยวผิง (คุณผิง)

ใช้ คำขยาย+คำบอกลำดับศักดิ์ เช่น เรียกลูกสาวว่า “老大” เหล่าต้า (ลูกสาวคนโต) “老二” เหล่าเอ้อ (ลูกสาวคนที่สอง) “老三” เหล่าซัน (ลูกสาวคนที่สาม)

2.2.3 ญาติผู้ใหญ่หญิงเรียกญาติผู้น้อยชาย

ใช้ ชื่อ เช่น เรียก 虎伯 หู่ปั๋ว 富贵 ฟู่กุ้ย 知行 จือสิง

ใช้ คำขยาย+ชื่อ เช่น 小平 เสี่ยวผิง (คุณผิง) 小贵 เสี่ยวกุ้ย (คุณกุ้ย) 小行 เสี่ยวสิง (คุณสิง)

ใช้ คำเรียกญาติ เช่น 弟 ตี้ (น้องชาย) 儿子 เอ๋อร์จือ (ลูกชาย) 孙子 ซุนจือ (หลานชาย)

ใช้ วลีแสดงความรู้สึก เช่น 宝宝 เป่าเป่า (ขวัญใจ) 乖乖 ไกวไกว (เด็กดี) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ)

ใช้ ฉายา เช่น “小白兔” เสี่ยวชี่เป่า (คนขี้เหนียว) “夜猫子” เยี่ยเมาจือ (เหยี่ยวหัวแมว) “四眼” ซื่อเหยี่ยน (สี่ตา)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ชื่อ+ชื่อ เช่น 平平 ผิงผิง 贵贵 กุ้ยกุ้ย 行行 สิงสิง

ใช้ คำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ เช่น 二弟 เอ้อตี้ (น้องชายคนที่สอง) 三弟 ซันตี้ (คนชายคนที่สาม)

ใช้ ฉายา+คำเรียกญาติ เช่น เรียกน้องชายว่า 黑弟 เฮยตี้ (น้องดำ) 白弟 ไป๋ตี้ (น้องเขา)

ใช้ คำขยาย+คำบอกลำดับศักดิ์ เช่น เรียกลูกชายว่า “老大” เหล่าต้า (ลูกชายคนโต) “老二” เหล่าเอ้อ (ลูกชายคนที่สอง) “老三” เหล่าซัน (ลูกชายคนที่สาม)

2.2.4 ญาติผู้ใหญ่หญิงเรียกญาติผู้น้อยหญิง

ใช้ คำเรียกญาติ เช่น 外孙女 ไว่ซุนหนฺวี่ (หลานสาว) 侄女 จื๋อหนฺวี่ (หลานสาว) 妹 เม่ย (น้องสาว)

ใช้ ชื่อ เช่น 丽珊 ลี่ซาน 波儿 ป๋วออร์ 素音 ซูอิน

ใช้ วลีแสดงความรู้สึก เช่น 宝宝 เป่าเปา (ขวัญใจ) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ) 乖乖 ไกวไกว (เด็กดี)

ใช้ ฉายา เช่น “老猫” เหลาเปียน (ไอ้แบน) “小猴子” เสี่ยวโหวจือ (ลิงตัวน้อย) “小老虎” เสี่ยวเหลาหู่ (เสือตัวน้อย)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ชื่อ＋ชื่อ เช่น 姗姗 ซานซาน 波波 ปัวปัว 音音 อินอิน

ใช้ ฉายา＋คำเรียกญาติ เช่น เรียกน้องสาวว่า 猫妹 เปียนเม่ย (น้องแบน) 猴妹 โหวเม่ย (น้องลิง)

ใช้ คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ เช่น 二妹 เอ้อเม่ย (น้องสาวคนที่สอง) 三妹 ซันเม่ย (น้องสาวคนที่สาม)

ใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小姗 เสี่ยวซาน (คุณซาน) 小波 เสี่ยวปัว (คุณปัว) 小音 เสี่ยวอิน (คุณอิน)

ใช้ คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์ เช่น เรียกลูกสาวว่า “老大” เหล่าต้า (ลูกสาวคนโต) “老二” เหล่าเอ้อ (ลูกสาวคนที่สอง) “老三” เหล่าซัน (ลูกสาวคนที่สาม)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย ได้แก่ **ชื่อ, คำเรียกญาติ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำอุทาน, ชื่อ＋ชื่อ, ฉายา＋คำเรียกญาติ, คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋ชื่อ** และ **คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์**

2. เพศหญิงไม่มีการแตกต่างในการเรียกขานผู้น้อยชายหรือผู้น้อยหญิง ส่วนเพศชายเวลาเรียกญาติผู้น้อยหญิงมีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้น้อยชายหนึ่งรูปแบบ กล่าวคือ **วลีแสดงความรู้สึก**

2.3 การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชามีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และความใกล้ชิดดังนี้

2.3.1 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 局长 จฺวี๋จั่ง (หัวหน้ากอง) 处长 ฉูจั่ง (หัวหน้าสำนักงาน) 科长 เคอจั่ง (หัวหน้าแผนก)

ใช้ ชื่อ เช่น 国波 กั๋วปัว 伟强 เหว่ยเฉียง 国威 กั๋วเวย

ใช้ ยศ เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท) 上士 ซั่งซื่อ (สิบเอก)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 李哥 หลี่เกอ (พี่หลี่) 陈叔 เฉินซู (อาเฉิน) 王兄 หวังซยง (พี่หวัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陆老师 ลู่เหล่าซือ (อาจารย์ลู่) 陈主任 เฉินจู่เริ่น (หัวหน้าเฉิน) 张局长 จังจวี๋จ่าง (หัวหน้ากองจัง)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 周大校 โจวต้าเซี่ยว (พันเอกโจว) 林中尉 หลินจงเว่ย (ร้อยโทหลิน) 王上士 หวังซั่งซื่อ (สิบเอกหวัง)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大哥 ต้าเกอ (พี่ชายใหญ่)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老王 เหล่าหวัง (คุณหวัง) 老林 เหล่าหลิน (คุณหลิน) 老周 เหล่าโจว (คุณโจว)

2.3.2 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน(เจ้านาย) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 厂长 ฉังจ่าง (หัวหน้าโรงงาน)

ใช้ **ยศ** เช่น 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 上尉 ซั่งเว่ย (ร้อยเอก) 上士 ซั่งซื่อ (สิบเอก)

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 林先生 หลินเซียนเซิง (คุณหลิน) 王先生 หวังเซียนเซิง (คุณหวัง) 和先生 เหอเซียนเซิง (คุณเหอ)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林经理 หลินจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิน)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 和中校 เหอจงเซี่ยว (พันโทเหอ) 林上尉 หลินซั่งเว่ย (ร้อยเอกหลิน) 王上士 หวังซั่งซื่อ (สิบเอกหวัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม** เช่น 林冬生先生 หลินตงเซิงเซียนเซิง (คุณหลินตงเซิง) 王大为先生 หวังต้าเหวยเซียนเซิง (คุณหวังต้าเหวย) 和俊峰先生 เหอจวิ้นเฟิงเซียนเซิง (คุณเหอจวิ้นเฟิง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** เช่น 和俊峰中校 เหอจวิ้นเฟิงจงเซี่ยว (ผู้พันเหอจวิ้นเฟิง)

2.3.3 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 校长 เซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่) 导演 เต๋าเหยี่ยน (ผู้กำกับ) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 董宇 ตงอวี่ 丁天 ติงเทียน 张吾 จังอู๋

ใช้ **ยศ** เช่น 大尉 ต้าเว่ย (ร้อยเอก) 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท) 上士 ซั่งซื่อ (สิบเอก)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 朱总 จูจ่ง (ผู้จัดการใหญ่จู) 丁导 ติงเต๋า(ผู้กำกับติง) 王校长 หวังเซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่หวัง)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 林大尉 หลินต้าเว่ย (ร้อยเอกหลิน) 李中尉 หลี่จงเว่ย

(ร้อยโทหลี่) 陈上士 เฉินซั่งซื่อ (สิบเอกเฉิน)

ใช้ คำขยาย+นามสกุล เช่น 老王 เหล่าหวัง (คุณหวัง) 老朱 เหล่าจู (คุณจู) 老丁 เหล่าติง (คุณติง)

2.3.4 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 系主任 ซี่จูเริ่น (หัวหน้าภาค) 科长 เคอจ่าง (หัวหน้าแผนก)

ใช้ ยศ เช่น 大尉 ต้าเว่ย (ร้อยเอก) 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท) 上士 ซั่งซื่อ (สิบเอก)

ใช้ นามสกุล+ยศ เช่น 周中尉 โจวจงเว่ย (ร้อยโทโจว) 杨上尉 หยังซั่งเว่ย (ร้อยเอกหยัง) 陈上士 เฉินซั่งซื่อ (สิบเอกเฉิน)

ใช้ นามสกุล+คำสรรพนาม เช่น 王先生 หวังเซียนเซิง (คุณหวัง) 马先生 หม่าเซียนเซิง (คุณหม่า) 杨先生 หยังเซียนเซิง (คุณหยัง)

ใช้ นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 马经理 หม่าจิงหลี่ (ผู้จัดการหม่า) 陈主任 เฉินจู่เริ่น (หัวหน้าเฉิน) 杨科长 หยังเคอจ่าง (หัวหน้าแผนกหยัง)

ใช้ นามสกุล+ชื่อ+คำสรรพนาม เช่น 李伟先生 หลีเหว่ยเซียนเซิง (คุณหลีเหว่ย) 刘欢先生 หลิวฮวนเซียนเซิง (คุณหลิวฮวน) 和普东先生 เหอจิ้นตงเซียนเซิง (คุณเหอจิ้นตง)

ใช้ นามสกุล+ชื่อ+ยศ เช่น 周伟中尉 โจวเหว่ยจงเว่ย (ร้อยโทโจวเหว่ย)

2.3.5 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า)船长 ฉวนจ่าง (กัปตัน) 警官 จิ่งกวน (หัวหน้าตำรวจ)

ใช้ ชื่อ เช่น 光明 กวงหมิง 志伟 จื้อเหว่ย 为衡 เหวยเหิง

ใช้ ยศ เช่น 中士 จงซื่อ (สิบโท) 大校 ต้าเซี่ยว (ร้อยเอก) 中校 จงเซี่ยว (ร้อยโท)

ใช้ นามสกุล+ยศ เช่น 王中士 หวังจงซื่อ (สิบโทหวัง) 陈大校 เฉินต้าเซี่ยว(ร้อยเอกเฉิน) 和中校 เหอจงเซี่ยว (ร้อยโทเหอ)

ใช้ นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 易主任 อี้จู่เริ่น (หัวหน้าอี้) 邢警官 สิงจิ่งกวง (หัวหน้าตำรวจสิง) 刘船长 หลิวฉวนจ่าง(กัปตันหลิว)

ใช้ นามสกุล+ชื่อ เช่น 易嘉 อี้จยา)邢中正 สิงจงเจิ้ง 刘宝康 หลิวเป่าคัง

ใช้ คำขยาย+นามสกุล เช่น 小王 เสี่ยวหวัง (คุณหวัง) 小陈 เสี่ยวเฉิน (คุณเฉิน) 小和 เสี่ยวเหอ (คุณเหอ)

2.3.6 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เจ้านาย) 主席 จู่สี (ประธาน) 总管

จ่งก่วน (ผู้อำนวยการใหญ่)

ใช้ ยศ เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 上将 ซั่งเจี้ยง (พลเอก) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 朱大校 จูต้าเซี่ยว (พันเอกจู) 王上将 หวังซั่งเจี้ยง (พลเอกหวัง) 石少校 สือเซ่าเซี่ยว (พันตรีสือ)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 李先生 หลี่เซียนเซิง (คุณหลี่) 林先生 หลินเซียนเซิง (คุณหลิน) 谢先生 (คุณเซี่ย)เซี่ยเซียนเซิง

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 李老板 หลี่เหลาป่าน (เจ้านายหลี่) 林主席 หลินจู่สี (ประธานหลิน) 谢总管 เซี่ยจ่งก่วน (ผู้อำนวยการใหญ่เซี่ย)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林怀老师 หลินไหวเหล่าซือ (อาจารย์หลินหวย)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ เช่น 朱亚普大校 จูเยี่ยจิ้นต้าเซี่ยว (ผู้พันจูเยี่ยจิ้น)

2.3.7 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 校长 เซี่ยวจ่าง (อธิการบดี) 护士长 ฮู่ซื่อจ่าง (หัวหน้าพยาบาล)组长 จู่จ่าง (หัวหน้าทีม)

ใช้ ชื่อ เช่น 咏梅 หย่งเหมย 晴霞 ชิงสฺยา 欣然 ซินหรัน

ใช้ ยศ เช่น 大尉 ต้าเว่ย (ร้อยเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 李大尉 หลี่ต้าเว่ย (ร้อยเอกหลี่) 张中校 จังจงเซี่ยว (พันโทจัง) 丁少校 ติงเซ่าเซี่ยว (พันตรีติง)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 丁姐 ติงเจี่ย (พี่ติง) 张姨 จังอี๋ (น้าจาง) 陈姐 เฉินเจี่ย (พี่เฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈总 เฉินจ่ง (ผู้จัดการใหญ่เฉิน) 汪校长 วังเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีวัง) 林护士长 หลินฮู่ซื่อจ่าง (หัวหน้าพยาบาลหลิน)

2.3.8 **ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 总经理 จ่งจิงหลี่ (ผู้จัดการใหญ่) 老板娘 เหลาป่านเหนียง (เถ้าแก่เนี้ย) 社长 เซ่อจ่าง(หัวหน้าสมาคม)

ใช้ ยศ เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย (คุณเฉิน) 何女士 เหอหนฺวี่ซื่อ (คุณเหอ) 李小姐 หลี่เสี่ยวเจี่ย (คุณหลี่)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 丁老师 ติงเหล่าซือ (อาจารย์ติง) 陈总经理 เฉินจ่งจิงหลี่ (ผู้จัดการใหญ่เฉิน) 黄社长 หวงเซ่อจ่าง (หัวหน้าสมาคมหวง)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 陈大校 เฉินต้าเซี่ยว (พันเอกเฉิน) 李中校 หลี่จงเซี่ยว (พันโทหลี่) 王少校 หวังเซ่าเซี่ยว (พันตรีหวัง)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈敏 主任 เฉินหมิ่นจู่เริน (หัวหน้าเฉินหมิ่น) 何淑总经理 เหอซูจงจิงหลี่ (ผู้จัดการใหญ่เหอซู) 李梅社长 หลี่เหมยเซ่อจ่าง (หัวหน้าสมาคมหลี่เหมย)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ เช่น 王少梅少校 หวังเซ่าเหมยเซ่าเซี่ยว(ผู้พันหวังเซ่าเหมย)

2.3.9 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า) 副厂长 ฟู่ฉังจ่าง (รองหัวหน้าโรงงาน) 厅长 ทิงจ่าง (หัวหน้ากรม)

ใช้ ชื่อ เช่น 美玲 เหม่ยหลิง 嘉欣 จยาซิน 雪梅 เสวี่ยเหมย

ใช้ ยศ เช่น 中士 จงซื่อ (สิบโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี) 中校 จงเซี่ยว (พันโท)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 周中士 โจวจงซื่อ (สิบโทโจว) 陈少校 เฉินเซ่าเซี่ยว (พันตรีเฉิน) 林中校 หลินจงเซี่ยว (พันโทหลิน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林主任 หลินจู่เริ่น (หัวหน้าหลิน) 王厂长 หวังฉังจ่าง (หัวหน้าโรงงานหวัง) 李厅长 หลี่ทิงจ่าง (หัวหน้ากรมหลี่)

2.3.10 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 院长 ย่วนจ่าง (คณบดี) 系主任 ซี่จู่เริ่น (หัวหน้าภาค) 书记 ซูจี้ (เลขาธิการ)

ใช้ ยศ เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 王大校 หวังต้าเซี่ยว (พันเอกหวัง) 刘中校 หลิวจงเซี่ยว (พันโทหลิว) 张少校 จังเซ่าเซี่ยว (พันตรีจัง)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 刘女士 หลิวหนฺวี่ซื่อ (คุณหลิว) 张小姐 จังเสียวเจี่ย (คุณจัง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈院长 เฉินย่วนจ่าง (คณบดีเฉิน) 李主任 หลี่จู่เริ่น (หัวหน้าภาคหลี่) 蔡书记 ไช่ซูจี้ (เลขาธิการไช่)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈伟兰院长 เฉินเหว่ยหลานย่วนจ่าง (คณบดีเฉินเหว่ยหลัน)李香兰主任 หลี่เซียงหลานจู่เริ่น (หัวหน้าภาคหลี่เซียนหลาน) 蔡楚贤书记 ไช่ฉู่เสียนซูจี้ (เลขานุการไช่ฉู่เสียน)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ เช่น 张欣少校 จังซินเซ่าเซี่ยว (ผู้พันจังซิน)

2.3.11 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 局长 จฺวี่จั่ง (ผู้กอง) 列车长 เลี่ยเชอจั่ง (หัวหน้าขบวนรถไฟ) 事务长 ซื่ออู้จั่ง (หัวหน้าธุรการ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 丽萍 ลี่ผิง 峰丽 เฟิงลี่ 文欣 เหวินซิน

ใช้ **ยศ** เช่น 大尉 ต้าเว่ย (ร้อยเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ **นามสกุล+ยศ** เช่น 周大尉 โจวต้าเว่ย (ร้อยเอกโจว) 黄中校 หวงจงเซี่ยว (พันโทหวง) 陈少校 เฉินเซ่าเซี่ยว (พันตรีเฉิน)

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 朱经理 จูจิงหลี่ (ผู้จัดการจู) 孙局长 ซุนจฺวี่จั่ง (ผู้กองซุน) 王事务长 หวังซื่ออู้จั่ง (หัวหน้าธุรการหวัง)

2.3.12 ผู้ใต้บังคับบัญชาชายเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 校长 เซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่) 站长 จั้นจั่ง (ผู้อำนวยการสถานี) 厂长 ฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงาน)

ใช้ **ยศ** เช่น 中士 จงซื่อ (สิบโท) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ **นามสกุล+ยศ** เช่น 许中士 สวี่จงซื่อ (สิบโทสวี่) 朱中校 จูจงเซี่ยว (พันโทจู) 刘少校 หลิวเซ่าเซี่ยว (พันตรีหลิว)

ใช้ **นามสกุล+คำสรรพนาม** เช่น 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย(นางสาวเฉิน) 肖女士 เซียวหนี่วซื่อ (คุณเซียว) 刘小姐 หลิวเสี่ยวเจี่ย (คุณหลิว)

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈校长 เฉินเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่เฉิน) 肖站长 เซี่ยวจั่นจั่ง (ผู้อำนวยการเซียว) 刘厂长 หลิวฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงานหลิว)

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈丹彤校长 เฉินตานถงเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่เฉินตานถง) 肖玉琳站长 เซียวอวี้หลินจั้นจั่ง (ผู้อำนวยการเซียวอวี้หลิน) 刘玉芳厂长 หลิวอวี้ฟังฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงานหลิวอวี้ฟัง)

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ+ยศ** เช่น 刘琪少校 หลิวฉีเซ่าเซี่ยว (ผู้พันหลิวฉี)

2.3.13 ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老总 เหลาจ่ง (ผู้จัดการใหญ่) 市长 ซื่อจั่ง (ผู้ว่า) 乡长 เซียงจั่ง(นายอำเภอ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 建成 เจี้ยนเฉิง 铭丰 หมิงเฟิง 伟成 เหว่ยเฉิง

ใช้ **ยศ** เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ **นามสกุล+ยศ** เช่น 周大校 โจวต้าเซี่ยว (พันเอกโจว) 杨中校 หยังจงเซี่ยว (พันโทหยาง) 刘少校 หลิวเซ่าเซี่ยว (พันตรีหลิว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 朱总 จูจ่ง (ผู้จัดการใหญ่จู) 陈市长 เฉินซื่อจ่ัง (ผู้ว่าเฉิน) 彭县长 เผิงเซี่ยนจ่ัง (นายอำเภอเผิง)

2.3.14 ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 局长 จวี๋จ่ัง (ผู้กอง) 省长 เส็งจ่ัง (ผู้ว่ามณฑล) 科长 เคอจ่ัง (หัวหน้าแผนก)

ใช้ ยศ เช่น 上将 ซ่ังเจี้ยง (พลเอก) 中校 จงเซี่ยว(พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 黄上将 หวงซ่ังเจี้ยง (พลเอกหวง) 邱中校 ชิวจงเซี่ยว (พันโทชิว) 许少校 สวี่เซ่าเซี่ยว(พันตรีสวี่)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林经理 หลินจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิน) 王局长 หวังจวี๋จ่ัง (ผู้กองหวัง) 易科长 อี้เคอจ่ัง (หัวหน้าแผนกอี้)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ เช่น 李维鸿中校 หลี่เหวยหงจงเซี่ยว (ผู้พันหลี่เหวยหง)

2.3.15 ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 理事长 หลี่ซื่อจ่ัง (ประธานกรรมการบริหาร) 议长 อี้จ่ัง (หัวหน้ารัฐสภา)

ใช้ ชื่อ เช่น 静波 จิ้งปัว 平华 ผิงหวา 伟志 เหว่ยจื้อ

ใช้ ยศ เช่น 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท) 中校 จงเซี่ยว(พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 王中尉 หวังจงเว่ย (ร้อยโทหวัง) 周中校 โจวจงเซี่ยว (พันโทโจว) 高少校 เกาเซ่าเซี่ยว (พันตรีเกา)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陆老师 ลู่เหล่าซือ (อาจารย์ลู่) 黄经理 หวงจิงหลี่ (ผู้จัดการหวง) 陈议长 เฉินอี้จ่ัง (ประธานรัฐสภาเฉิน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 老王 เหล่าหวัง (ไอ้หวัง) 小周 เสี่ยวโจว(ไอ้โจว) 小高 เสี่ยวเกา (ไอ้เกา)

2.3.16 ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า) 探长 ทั่นจ่ัง(หัวหน้านักสืบ) 营长 อิ๋งจ่ัง (หัวหน้าค่าย)

ใช้ ยศ เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中校 จงเซี่ยว(พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว(พันตรี)

ใช้ นามสกุล＋ยศ เช่น 陆大校 ลู่ต้าเซี่ยว (พันเอกลู่) 丁中校 ติงจงเซี่ยว (พันโทติง) 李少校 หลี่เซ่าเซี่ยว (พันตรีหลี่)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈主任 เฉินจู่เริ่น (หัวหน้าเฉิน) 黄探长 หวงทั่นจ่ัง (หัวหน้านักสืบหวง) 石营长 สืออิ๋งจ่ัง (หัวหน้าค่ายสือ)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** เช่น 张博少校 จังปั๋วเซ่าเซี่ยว (ผู้พันจังปั๋ว)

2.3.17 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 厂长 ฉังจั่ง (ผู้อำนวยการโรงงาน) 县长 เซี่ยนจั่ง (นายอำเภอ) 教务长 เจี้ยวอู้จั่ง (หัวหน้างานบริหารการศึกษา)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 华平 หวาผิง 和丰 เหอเฟิง 志伟 จื้อเหว่ย

ใช้ **ยศ** เช่น 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี) 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 陈中校 เฉินจงเซี่ยว (พันโทเฉิน) 杨少校 หยังเซ่าเซี่ยว (พันตรีหยัง) 刘中校 หลิวจงเซี่ยว (ร้อยโทหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林厂长 หลินฉังจั่ง (ผู้อำนวยการโรงงานหลิน) 曾县长 เจิงเซี่ยนจั่ง (นายอำเภอเจิง) 陈教务长 เฉินเจี้ยวอู้จั่ง (หัวหน้างานบริหารการศึกษาเฉิน)

2.3.18 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน (เจ้านาย) 指导员 จื่อเต่าหยวน (ผู้ชี้แนะ) 委员长 เหว่ยหยวนจั่ง (กรรมาธิการใหญ่)

ใช้ **ยศ** เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก)中校 จงเซี่ยว (พันโท)少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 周大校 โจวต้าเซี่ยว (พันเอกโจว) 陆中校 ลู่จงเซี่ยว (พันโทลู่) 谢少校 เซี่ยเซ่าเซี่ยว (พันตรีเซี่ย)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เจ้านายหลิน) 陈指导员 เฉินจื่อเต่าหยวน (ผู้ชี้แนะเฉิน) 林委员长 หลินเหว่ยหยวนจั่ง (กรรมาธิการใหญ่หลิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** เช่น 周杰大校 โจวเจี๋ยต้าเซี่ยว (ผู้พันโจวเจี๋ย)

2.3.19 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 部长 ปู้จั่ง (รัฐมนตรี) 副经理 ฟู่จิงหลี่ (รองผู้จัดการ) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 鸿敏 หงหมิ่น 洁杏 เจี๋ยซิ่น 冰华 ปิงหวา

ใช้ **ยศ** เช่น 大尉 ต้าเว่ย (ร้อยเอก) 少校 เซ่าเซี่ยว(พันตรี) 中校 จงเซี่ยว (พันโท)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 林大尉 หลินต้าเว่ย (ร้อยเอกหลิน) 徐少校 สวีเซ่าเซี่ยว (พันตรีสวี) 许中校 สวี่จงเซี่ยว (พันโทสวี่)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**เช่น 陈姐 เฉินเจี่ย (พี่สาวเฉิน) 丁姐 ติงเจี่ย (พี่สาวติง) 杨姨 หยังอี๋ (น้าหยัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈经理 เฉินจิงหลี่ (ผู้จัดการเฉิน) 杨部长 หยังปู้จั่ง (รัฐมนตรีหยัง) 丁主任 ติงจู่เริ่น (หัวหน้าติง)

2.3.20 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์)校长 เซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่) 护士长 ฮู่ซื่อจั่ง (หัวหน้าพยาบาล)

ใช้ **ยศ** เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว(พันตรี)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 周大校 โจวต้าเซี่ยว (พันเอกโจว) 和中校 เหอจงเซี่ยว (พันโทเหอ) 陈少校 เฉินเซ่าเซี่ยว (พันตรีเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王教授 หวังเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หวัง) 黄校长 หวงเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่หวง) 陈护士长 เฉินฮู่ซื่อจั่ง (หัวหน้าพยาบาลเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** เช่น 陈欣少校 เฉินซินเซ่าเซี่ยว (ผู้พันเฉินซิน)

2.3.21 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 秘书长 มี่ซูจั่ง (เลขานุการ)乘务长 เฉิงอู้จั่ง (หัวหน้าพนักงานบริการบนขบวนรถไฟ) 队长 ตุ้ยจั่ง (หัวหน้าทีม)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 美玲 เหม่ยหลิง 嘉欣 จยาซิน 美玉 เหม่ยอวี้

ใช้ **ยศ** เช่น 中士 จงซื่อ (สิบโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี) 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 徐中士 สวีจงซื่อ (สิบโทสวี) 李少校 หลี่เซ่าเซี่ยว (พันตรีหลี่) 杨中尉 หยังจงเว่ย (ร้อยโทหยัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林秘书长 หลินมี่ซูจั่ง (เลขานุการหลิน) 唐乘务长 ถังเฉิงอู้จั่ง (หัวหน้าพนักงานบริการบนขบวนรถไฟถัง) 陈队长 เฉินตุ้ยจั่ง (หัวหน้าทีมเฉิน)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老林 เหล่าหลิน (คุณหลิน) 老唐 เหล่าถัง (คุณถัง) 小陈 เสี่ยวเฉิน (คุณเฉิน)

2.3.22 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 行长 หังจั่ง (ผู้อำนวยการธนาคาร) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า) 院长 ย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล)

ใช้ **ยศ** เช่น 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว(พันตรี)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 林中尉 หลินจงเว่ย (ร้อยโทหลิน) 白少校 ไป๋เซ่าเซี่ยว (พันตรีไป๋) 林中校 หลินจงเซี่ยว (พันโทหลิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** เช่น 白兰少校 ไป๋หลานเซ่าเซี่ยว (ผู้พันไป๋หลาน)

2.3.23 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 院长 ย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 淑萍 ซูผิง 美华 เหม่ยหวา 香茗 เซียงหมิง

ใช้ **ยศ** เช่น 中尉 จงเว่ย (ร้อยโท) 少校 เซ่าเซี่ยว (พันตรี) 中校 จงเซี่ยว(พันโท)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 周中尉 โจวจงเว่ย (ร้อยโทโจว) 肖少校 เซียวเซ่าเซี่ยว (พันตรีเซียว) 朱中校 จูจงเซี่ยว (พันโทจู)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈院长 เฉินย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการเฉิน) 翁主任 เวิงจู่เริ่น (หัวหน้าเวิง)何经理 เหอจิงหลี่ (ผู้จัดการเหอ)

2.3.24 **ผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 院长 ย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการโรงพยาบาล) 组长 จู่จั่ง (หัวหน้ากลุ่ม) 厂长 ฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงาน)

ใช้ **ยศ** เช่น 大校 ต้าเซี่ยว (พันเอก) 中校 จงเซี่ยว (พันโท) 少校 เซ่าเซี่ยว(พันตรี)

ใช้ **นามสกุล＋ยศ** เช่น 王大校 หวังต้าเซี่ยว (พันเอกหวัง) 周中校 โจวจงเซี่ยว (พันโทโจว) 陈少校(พันตรีเฉิน)เฉินเซ่าเซี่ยว

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈院长 เฉินย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการเฉิน) 杨组长 หยังจู่จั่ง (หัวหน้ากลุ่มหยัง) 谢厂长 เซี่ยฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงานเซี่ย)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** เช่น 陈帆少校 เฉินฟันเซ่าเซี่ยว (ผู้พันเฉินฟัน)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ยศ, นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ยศ, นามสกุล＋ชื่อ, คำขยาย＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋นามสกุล, นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม , นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ และนามสกุล＋ชื่อ＋ยศ**

2. **ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา

3. **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ยศ, นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ยศ , นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ**ใช้เรียกผู้บังคับบัญชาได้ทุกวัย ส่วน **นามสกุล＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่า **นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากัน **นามสกุล＋ชื่อ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุน้อยกว่า

4. เพศชายมีรูปแบบในการเรียกผู้บังคับบัญชามากกว่าเพศหญิง 4 รูปแบบ ได้แก่ **นามสกุล＋คำสรรพนาม, คำขยาย＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนา** และ

นามสกุล＋ชื่อ

5. เพศหญิงเวลาเรียกเพศเดียวกัน มีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่า 1 รูปแบบ กล่าวคือ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**

6. **ชื่อ, นามสกุล＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋นามสกุล, คำขยาย＋คำเรียกญาติ** และ **นามสกุล＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่สนิท แสดงความใกล้ชิด

7. **นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ,นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ**ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.4 ***การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา***

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชามีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และ ความใกล้ชิดดังนี้

2.4.1 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 光明 กวงหมิง 海岩 ไห่เหยียน 国波 กั๋วปัว

ใช้ **ฉายา** เช่น “光头” กวงโถว (หัวล้าน) “百事通” ไปซื่อทง (คนรอบรู้) “独眼龙” ตู๋เหยี่ยนหลง (มังกรตาเดียว)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 李光明 หลี่กวงหมิง 周海岩 โจวไห่เหยียน 刘国波 หลิวกั๋วปัว

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周主任 โจวจู่เริ่น (หัวหน้าโจว) 李经理 หลี่จิงหลี่ (ผู้จัดการหลี่) 刘厂长 หลิวฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงานหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 周叔 โจวซู (อาโจว) 李哥 หลี่เกอ (พี่ชายหลี่) 刘兄 หลิวซยง (พี่หลิว)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老周 เหล่าโจว (คุณโจว)老李 เหลาหลี่ (คุณหลี่) 老刘 เหล่าหลิว (คุณหลิว)

2.4.2 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 未陆 เว่ยลู่ 国庆 กั๋วชิ่ง 华敏 หัวหมิ่น

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 赵华敏 เจ้าหวาหมิ่น 刘未陆 หลิวเว่ยลู่ 蔡国庆 ไช่กั๋วชิ่ง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘经理 หลิวจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิว) 蔡主任 ไช่จู่เริ่น (หัวหน้าไช่) 赵村长 เจ้าชุนจั่ง (ผู้ใหญ่บ้านเจ้า)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老刘 เหล่าหลิว (คุณหลิว) 老蔡 เหล่าไช่ (คุณไช่) 小赵 เสี่ยวเจ้า (คุณเจ้า)

2.4.3 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 陆铭 ลู่หมิง 浩文 เฮ่าเหวิน 海涛 ไห่เทา

ใช้ **ฉายา** เช่น “斑马” ปานหม่า (ม้าลาย) “赌鬼” ตู่กุ่ย (ผีการพนัน) “公子爷” กงจือเหยีย(คุณนาย)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 王陆铭 หวังลู่หมิง 葛浩文 เก่อเฮ่าเหวิง 周海涛 โจวไห่เทา

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周老师 โจวเหล่าซือ (อาจารย์โจว) 张处长 จังฉูจั่ง (หัวหน้าแผนกจัง) 葛队长 เก่อตุ้ยจั่ง (หัวหน้าทีมเก่อ)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小张 เสี่ยวจัง (ไอ้จัง) 小葛 เสี่ยวเก่อ (ไอ้เก่อ) 老周 เหล่าโจว (ไอ้โจว)

2.4.4 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 你 หนี่ (คุณ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 铭伟 หมิงเหว่ย 晓 เสี่ยว 德昌 เต๋อชัง

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 陆铭伟 ลู่หมิงเหว่ย 王晓 หวังเสี่ยว 刘德昌 หลิวเต๋อชัง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘主任 หลิวจู่เริ่น (หัวหน้าหลิว) 陆理事 ลู่หลี่ซื่อ (กรรมการลู่) 王艇长 หวังถิงจั่ง (หัวหน้าเรือหวัง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小王 เสี่ยวหวัง (คุณหวัง) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว) 老陆 เหล่าลู่ (คุณลู่)

2.4.5 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 你(คุณ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 晓辉 เสี่ยวฮุย 晓贤 เสี่ยวเสียน 一恒 อี้เหิง

ใช้ **ฉายา** เช่น “火箭” หั่วเจี้ยน (ธนู) “活财神” หั่วไฉเสิน (เทพเจ้าแห่งโชคลาภ) “散仙” ซั่นเซียน (ไอ้ไม่มีวินัย)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 赵晓辉 เจ้าเสี่ยวฮุย 刘晓贤 หลิวเสี่ยวเสียน 周一恒(โจวอี้เหิง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘副院长 หลิวฟู่ย่วนจั่ง (รองผู้อำนวยการหลิว) 赵律师 เจ้าลวี่ซือ (ทนายความเจ้า) 周会计 โจวไค่วจี้ (นักบัญชีโจว)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 周弟 โจวตี้ (น้องชายโจว) 刘弟 หลิวตี้ (น้องชายหลิว) 赵弟 เจ้าตี้ (น้องชายเจ้า)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小周 เสี่ยวโจว (คุณโจว) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว) 小赵 เสี่ยวเจ้า (คุณเจ้า)

2.4.6 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 英明 อิงหมิง 明亮 หมิงเลี่ยง 原铭 หยวนหมิง

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 刘英明 หลิวอิงหมิง 张明亮 จังหมิงเลี่ยง 马原铭 หม่าหยวนหมิง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张经理 จังจิงหลี่ (ผู้จัดการจัง) 刘厂长 หลิวฉังจ่าง (หัวหน้าโรงงานหลิว) 马村长 หม่าชุนจ่าง (ผู้ใหญ่บ้านหม่า)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小张 เสี่ยวจัง (คุณจัง) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว) 小马 เสียวหม่า (คุณหม่า)

2.4.7 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 伟兰 เหว่ยหลาน 静文 จิ้งเหวิน 晓芳 เสี่ยวฟัง

ใช้ **ฉายา** เช่น “四眼” ซื่อเหยี่ยน (สี่ตา) “才女” ไฉหนฺวี่ (สาวเก่ง) “大红人” ต้าหงเหริน (สาวดัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 冯伟兰 เฝิงเหว่ยหลาน 何静文 เหอจิ้งเหวิน 周晓芳 โจวเสี่ยวฟัง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周老师 โจวเหล่าซือ (ครูโจว) 何秘书 เหอมี่ซู (เลขาเหอ) 冯主任 เฝิงจู่เริ่น(หัวหน้าเฝิง)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 周姐 โจวเจี่ย(พี่โจว) 何姐 เหอเจี่ย (พี่สาวเหอ) 冯姨 (น้าเฝิง) เฝิงอี๋

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 芳姐 ฟังเจี่ย(พี่ฟัง) 文姐 เหวินเจี่ย(พี่เหวิน) 兰姨 หลานอี๋(น้าหลาน)

2.4.8 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 锋丽 เฟิงลี่ 妮虹 หนีหง 晓宇 เสียวอวี่

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张锋丽 จังเฟิงลี่ 刘妮虹 หลิวหนีหง 夏晓宇 ซย่าเสียวอวี่

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘厂长 หลิวฉังจ่าง(ผู้อำนวยการโรงงานหลิว) 张秘书 จังมี่ซู(เลขาจัง) 夏会计 ซย่าไคว้จี้(บัญชีซย่า)

2.4.9 **ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 丽萍 ลี่ผิง 洁棉 เจี่ยเหมียน 素音 ซู่อิน

ใช้ **ฉายา** เช่น “叮当” ติงตัง(ไดโดมอน) “大花脸” ต้าฮวาเหลี่ยน (หน้าลาย) “中国通” จงกั๋วทง(ผู้รอบรู้จีน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张丽萍 จังลี่ผิง 霍洁棉 ฮั่วเจี่ยเหมียน 韩素音 หันซู่อิน

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张老师 จังเหล่าซือ (ครูจัง) 霍主任 ฮั่วจู่เริ่น (หัวหน้าฮั่ว) 韩秘书 หานมี่ซู(เลขาหาน)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小张 เสี่ยวจัง (คุณจัง) 小霍 เสี่ยวฮั่ว(คุณฮั่ว) 小韩 เสี่ยวหาน(คุณหาน)

2.4.10 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 秀芳 ซิ่วฟัง 杏林 ซิ่นหลิน 小燕 เสี่ยวเยี่ยน

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 林秀芳 หลินซิ่วฟัง 周杏林 โจวซิ่นหลิน 陈小燕 เฉินเสี่ยวเยี่ยน

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周主任 หัวหน้าโจว(โจวจู่เริน) 林老师 หลินเหล่าซือ(อาจารย์หลิน) 陈护士 เฉินฮู่ซื่อ(พยาบาลเฉิน)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小林 เสี่ยวหลิน(คุณหลิน)小周 เสี่ยวโจว(คุณโจว) 小陈 เสี่ยวเฉิน(คุณเฉิน)

2.4.11 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 晓洁 เสี่ยวเจี๋ย 少红 เซ่าหง 丹彤 ตานถง

ใช้ **ฉายา** เช่น “黄毛” หวงเหมา (ผมเหลือง) “慢性子” ม่านซิ่งจือ (ไอ้ช้า) “瘦子” โซ่วจือ (ไอ้ผอม)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 黄经理 หวงจิงหลี่ (ผู้จัดการหวง) 周议员 โจวอี้หยวน(สมาชิกรัฐสภาโจว)霍厨师 ฮั่วฉูซือ(แม่ครัวฮั่ว)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 周琳 โจวหลิน 黄少红 หวงเซ่าหง 霍晓洁 ฮั่วเสี่ยวเจี๋ย

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小周 เสี่ยวโจว(ไอ้โจว) 小黄 เสี่ยวหวง(ไอ้หวง) 小霍 เสี่ยวฮั่ว(ไอ้ฮั่ว)

2.4.12 ผู้บังคับบัญชาชายเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 雯丽 เหวินลี่ 波儿 บัวเออร์ 秀文 ซิ่วเหวิน

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 王秀珠 หวังซิ่วจู 林星 หลินซิง 陈晓 เฉินเสี่ยว

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王老师 หวังเหล่าซือ(อาจารย์หวัง) 林秘书 หลินมี่ซู(เลขาหลิน) 陈医生 เฉินอีเซิง(หมอเฉิน)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小王 เสี่ยวหวัง(คุณหวัง) 小林 เสี่ยวหลิน(คุณหลิน) 小陈 เสี่ยวเฉิน(คุณเฉิน)

2.4.13 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 贤丰 เสียนเฟิง 小帅 เสี่ยวไซ่ 建丰 เจี้ยนเฟิง

ใช้ **ฉายา** เช่น “红毛” หงเหมา(ผมแดง) “福建仔” ฝูเจี้ยนไจ่(ไอ้คนฮกเกี้ยน) “行家” หังเจีย(ไอ้ผู้รู้)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 何贤 เหอเสียนเฟิง 郭小帅 กัวเสี่ยวไซ่ 刘建 หลิวเจี้ยนเฟิง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 郭所长 กัวสั่วจั่ง (ผู้อำนวยการสำนักงานกัว) 何导演 เหอเต๋าเหยี่ยน (ผู้กำกับเหอ) 刘工 หลิวกง(วิศวกรหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 刘哥 หลิวเกอ (พี่ชายหลิว) 郭叔 กัวซู(อากัว) 何兄 เหอซยง(พี่ชายเหอ)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老何 เหล่าเหอ(ไอ้เหอ) 老郭 เหล่ากัว(ไอ้กัว) 老刘 เหล่าหลิว(ไอ้หลิว)

2.4.14 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 陆铭 ลู่หมิง 文峰 เหวินเฟิง 崇胜 ฉงเซิ่ง

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 王陆铭 หวังลู่หมิง 吕乐 หลฺวี่เล่อ 姜文峰 เจียงเหวินเฟิง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王教授 หวังเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หวัง) 吕局长 หลฺวี่จฺวี่จั่ง(ผู้กองหลฺวี่) 姜代表 เจียงไต้เปี่ยว (ตัวแทนเจียง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老王 เหล่าหวัง(คุณหวัง) 老吕 เหล่าหลฺวี่ (คุณหลฺวี่) 老姜 เหล่าเจียง(คุณเจียง)

2.4.15 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 海涛 ไห่เทา 当雄 ตานสฺยง 向阳 เซี่ยงหยัง

ใช้ **ฉายา** เช่น “光头” กวงโถว (หัวล้าน) “包青天” เปาชิงเทียน (เปาบุ้นจิ้น) “智多星” จื้อตัวซิง(ผู้มีสติปัญญา)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 许海涛 สฺวีไห่เทา 马原 หม่าหยวน 刘当雄 หลิวตานสฺยง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘主任 หลิวจู่เริ่น (หัวหน้าหลิว) 许助理 สฺวี่จู้หลี่ (ผู้ช่วยสวี่)马导 หมาเต่า(ไก๊ด์หม่า)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老刘 เหล่าหลิว(ไอ้หลิว) 小许 เสี่ยวสฺวี่(ไอ้สฺวี่) 小马 เสี่ยวหม่า(ไอ้หม่า)

2.4.16 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 宏民 หงหมิน 小龙 เสี่ยวหลง 华栋 หวาต้ง

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 徐雷 สฺวีเหลย 何东 เหอตง 李阳 หลี่หยัง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 徐校长 สฺวีเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่สฺวี) 何经理 เหอจิงหลี่ (ผู้จัดการเหอ) 李老板 หลี่เหลาป่าน(เถ้าแก่หลี่)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小徐 เสี่ยวสฺวี(คุณสฺวี) 老何 เหล่าเหอ(คุณเหอ) 老李

เหลาหลี่(คุณหลี่)

2.4.17 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 福光 ฝูกวง 旭生 ซวี่เซิง 绍栋 เซ่าต้ง

ใช้ **ฉายา** เช่น “书虫”ซูฉง(หนอนหนังสือ) “大无畏”จวี้อู๋ป้า (ไอ้ตัวใหญ่) “哲学家” เจ๋อเสวียจยา(นักปรัชญา)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张福光 จังฝูกวง 李勃 หลี่ปั๋ว 崔建 ชุยเจี้ยน

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘老师 หลิวเหล่าซือ (อาจารย์หลิว) 张教授 จังเจี้ยวโซ่ว(ศาสตราจารย์จัง) 李代理 หลี่ไต้หลี่ (ตัวแทนหลี่)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 张弟(น้องชายจัง) 刘弟 (น้องชายหลิว) 李弟 (น้องชายหลี่)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小刘 เสี่ยวหลิว(ไอ้หลิว) 小张 เสี่ยวจัง(ไอ้จัง) 小李 เสี่ยวหลี่(ไอ้หลี่)

2.4.18 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 光明 กวงหมิง 铭斌 หมิงปิน 清贵 ชิงกุ้ย

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 李光明 หลี่กวงหมิง 谢军 เซี่ยจวิน 崔清贵 ฮั่วชิงกุ้ย

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘经理 หลิวจิงหลี่(ผู้จัดการหลิว) 李书记 หลี่ซูจี้(เลขาธิการหลี่) 崔律师 ฮั่วลุ่วี่ซือ(ทนายความฮั่ว)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小李 เสี่ยวหลี่(คุณหลี่) 小刘 เสี่ยวหลิว(คุณหลิว) 小谢 เสี่ยวเซี่ย(คุณเซี่ย)

2.4.19 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 丽丹 ลี่ตาน 秀荣 ซิ่วหรอง 向荣 เซี่ยงหรอง

ใช้ **ฉายา** เช่น “老眯”เหล่ามี (ตาหยี) “大忙人”ต้าหมังเหริน (คนยุ่ง) “富婆”ฟู่ผอ(หญิงรวย)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 周丽丹 โจวลี่ตาน 许秀容 สวี่ซิ่วหรอง 陈向容 เฉิน เซี่ยงหรอง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周主任 โจวจู่เริ่น (หัวหน้าโจว) 许秘书 สวี่มี่ซู (เลขาสวี่) 陈主管 เฉินจู่ก่วน (ผู้อำนวยการเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 刘姐 หลิวเจี่ย (พี่สาวหลิว) 周姐 โจวเจี่ย (พี่สาวโจว) 陈姐 เฉินเจี่ย(พี่สาวเฉิน)

ใช้ **ชื่อ+คำเรียกญาติ** เช่น 丹姐 ตานเจี่ย (พี่สาวตาน) 秀容姐 ซิ่วหรองเจี่ย (พี่สาวซิ่วหรอง) 向容姐 เซี่ยงหรองเจี่ย(พี่สาวเซี่ยงหรอง)

2.4.20 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 华美 หวาเหม่ย 艺轩 อี้เซฺวียน 莉娜 ลี่น่า

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ** เช่น 赵华美 เจ้าหวาเหม่ย 张艺轩 จังอี้เซฺวียน 吴莉娜 อู๋ลี่น่า

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘副局长 หลิวฟู่จฺวี๋จ๋าง (รองผู้กองหลิว) 张助理 จังจู้หลี่ (ผู้ช่วยจัง) 吴秘书 อู๋มี่ซู(เลขาอู๋)

2.4.21 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 秀珠 ซิ่วจู 楚燕 ฉู่เยี่ยน 莉洲 ลี่โจว

ใช้ **ฉายา** เช่น “星星” ซิงซิง (ดาว) “文曲星” เหวินฉฺวี่ซิง (ไอ้รอบรู้) “诗人” ซือเหริน(นักกวี)

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ** เช่น 王秀珠 หวังซิ่วจู 陈楚燕 เฉินฉู่เยี่ยน 吴莉洲 อู๋ลี่โจว

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王老师 หวังเหล่าซือ (ครูหวัง) 陈教授 เฉินเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์เฉิน) 吴导 อู๋เต่า(ไก๊ด์อู๋)

ใช้ **ชื่อ+ชื่อ** เช่น 晨晨 เฉินเฉิน 燕燕 เยี่ยนเยี่ยน 丹丹 ตานตาน

ใช้ **คำขยาย+นามสกุล** เช่น 小张 เสี่ยวจัง (ไอ้จัง) 小王 เสี่ยวหวัง(ไอ้หวัง) 小吴 เสี่ยวอู๋(ไอ้อู๋)

ใช้ **คำขยาย+ชื่อ** เช่น 小莉 เสี่ยวลี่(ไอ้ลี่)小珠 เสี่ยวจู (ไอ้จู) 小燕 เสี่ยวเยี่ยน (ไอ้เยี่ยน)

2.4.22 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 伟兰 เหว่ยหลาน 美琳 เหม่ยหลิน 香茗 เซียงหมิง

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ** เช่น 蔡美琳 ไช่เหม่ยหลิน 周伟兰 โจวเหว่ยหลาน 裴香铭 เผยเซียงหมิง

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง(คุณหมอหลิว) 蔡老师 ไช่เหล่าซือ(อาจารย์ไช่) 周主任 โจวจู่เริ่น(หัวหน้าโจว)

ใช้ **คำขยาย+นามสกุล** เช่น 小丁 เสี่ยวติง(คุณติง) 小蔡 เสี่ยวไช่(คุณไช่) 小周 เสี่ยวโจว(คุณโจว)

2.4.23 ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ **ชื่อ** เช่น 淑萍 ซูผิง 洁霜 เจี๋ยซวน 思宜 ซืออี๋

ใช้ **ฉายา** เช่น “老白” เหล่าไป๋ (ไอ้ขาว) “书虫子” ซูฉงจือ(หนอนหนังสือ) “老黑” เหล่าเฮย(ไอ้ดำ)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 李淑萍 หลี่ซูผิง 周洁霜 โจวเจี๋ยซวน 陈思宜 เฉินซืออี๋

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周医生 โจวอีเซิง (คุณหมอโจว) 李院长 หลี่ยวนจั่ง (คณบดีหลี่) 陈会计 เฉินไคว้จี้(นักบัญชีเฉิน)

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 琳妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน) 萍妹 ผิงเม่ย (น้องสาวผิง) 宜妹 อี๋เม่ย (น้องสาวอี๋)

ใช้ **ชื่อ＋ชื่อ** เช่น 月月 ตานตาน 萍萍 ผิงผิง 宜宜 อี๋อี๋

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小周 เสี่ยวโจว(ไอ้โจว) 小李 เสี่ยวหลี่(ไอ้หลี่) 小陈 เสี่ยวเฉิน(ไอ้เฉิน)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小萍 เสี่ยวผิง(ไอ้ผิง) 小月 เสี่ยวตาน(ไอ้ตาน) 小宜 เสี่ยวอี๋ (ไอ้อี๋)

2.4.24 **ผู้บังคับบัญชาหญิงเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 美玲 เหม่ยหลิน 燕玲 เยี่ยนหลิน 韩蓉 หานหรอง

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 赵美玲 เจ้าเหม่ยหลิน 谢燕玲 เซี่ยเยี่ยนหลิง 吴韩蓉 อู๋หานหรอง

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 赵老师 เจ้าเหล่าซือ(ครูเจ้า) 谢经理 เซี่ยจิงหลี่(ผู้จัดการเซี่ย) 吴医生 อูอีเซิง(หมออู๋)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小赵 เสี่ยวเจ้า(คุณเจ้า) 小谢 เสี่ยวเซี่ย(คุณเซี่ย) 小吴 เสี่ยวอู๋(คุณอู๋)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชาตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา ได้แก่ **คำสรรพนาม/คำนำหน้า**, **ชื่อ**, **ฉายา**, **นามสกุล＋ชื่อ**, **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**, **ชื่อ＋ชื่อ**, **คำขยาย＋นามสกุล** และ **คำขยาย＋ชื่อ**

2. **ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

3. **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** ไม่ใช้กับผู้ใต้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากัน ส่วน **ชื่อ＋ชื่อ**, **คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากัน

4. เพศชายไม่มีการใช้รูปแบบ **ชื่อ＋ชื่อ**, **คำขยาย＋ชื่อ**ในการเรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

5. เพศหญิงเวลาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศเดียวกัน มีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลา

เรียกต่างเพศกัน 3 รูปแบบ ได้แก่ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**. **ชื่อ＋ชื่อ** และ **คำขยาย＋ชื่อ** ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงเวลาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศเดียวกันมีการแสดงออกมากกว่า เนื่องจากเวลาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาต่างเพศกันมีการรักษาความห่างมากกว่า และเป็นทางการมากกว่า

6.**ฉายา**, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**. **ชื่อ＋ชื่อ**. **คำขยาย＋ชื่อ**. **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่สนิท แสดงความใกล้ชิด รูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิด ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.5 **การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู**

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครูมีการใช้ตามปัจจัยเพศ และ ความใกล้ชิดดังนี้

2.5.1 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王老师 หวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง) 张教练 จังเจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกจัง) 陆教授 ลู่เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์ลู่)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陆生老师 ลู่เชิงเหล่าซือ (อาจารย์ลู่เชิง) 王嘉老师 หวังจยาเหล่าซือ (อาจารย์หวังเจีย) 张昌教练 จังอู่เจี้ยวเลี่ยน (ศาสตราจารย์จังอู่)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老杨老师 เหล่าหยังเหล่าซือ (อาจารย์หยัง) 小王老师 เสี่ยวหวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง) 小张老师 เสี่ยวจังเหล่าซือ (อาจารย์จัง)

ใช้ **นามสกุล＋คำขยาย** เช่น 杨老 หยังเหล่า (ท่านหยัง) 王老 หวังเหล่า (ท่านหวัง) 张老 จังเหล่า (ท่านจัง)

2.5.2 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老师 เหล่าซือ(อาจารย์) 辅导员 ฝูเต่าหยวน(อาจารย์ที่ปรึกษา) 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林主任 หลินจู่เริ่น (หัวหน้าหลิน) 曾老师 เจิงเหล่าซือ (อาจารย์เจิง) 王教授 หวังเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หวัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王鸿平老师 หวังหงผิงเหล่าซือ (อาจารย์หวังหงผิง) 林祥老师 หลินเสียงเหล่าซือ (อาจารย์หลินเสียง) 王刚教授 หวังกังเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หวังกัง)

2.5.3 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王老师 หวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง) 丁老师 ติงเหล่าซือ (อาจารย์ติง) 黄老师 หวงเหล่าซือ (อาจารย์หวง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王丽老师 หวังลี่เหล่าซือ (อาจารย์หวังลี่) 丁洁老师 ติงเจี๋ยเหล่าซือ (อาจารย์ติงเจี๋ย) 黄茵老师 หวงอินเหล่าซือ (อาจารย์หวงอิน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 小王老师 อาจารย์เสี่ยวหวัง (อาจารย์หวัง) 小丁老师 อาจารย์เสี่ยวติง (อาจารย์ติง) 小黄老师 อาจารย์เสี่ยวหวง (อาจารย์หวง)

2.5.4 **ศิษย์ผู้ชายเรียกครูผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 院长 ย่วนจั่ง (คณบดี) 主任 จูเริ่น (หัวหน้าภาค)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 马院长 หม่าย่วนจั่ง (คณบดีหม่า) 杨老师 หยังเหล่าซือ (อาจารย์หยาง) 郭主任 กัวจู่เริ่น (หัวหน้าภาคกัว)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 杨丽周老师 หยังลี่โจวเหล่าซือ (อาจารย์หยังลี่โจว) 马金院长 หม่าจินย่วนจั่ง (คณบดีหม่าจิน) 郭丽老师 กัวลี่เหล่าซือ (อาจารย์กัวลี่)

2.5.5 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้ชายที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 易老师 อี้เหล่าซือ (อาจารย์อี้) 周老师 โจวเหล่าซือ (อาจารย์โจว) 蔡教练 ไช่เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกไช่)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 易嘉老师 อี้จยาเหล่าซือ (อาจารย์อี้จยา) 周杰老师 โจวเจี๋ยเหล่าซือ (อาจารย์โจวเจี๋ย) 蔡铭教练 ไช่หมิงเจี้ยวเลี่ยน (อาจารย์ไช่หมิง)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老杨老师 เหล่าหยังเหล่าซือ (อาจารย์หยัง) 小易老师 เสี่ยวอี้เหล่าซือ (อาจารย์เสี่ยวอี้) 老蔡老师 เหล่าไช่เหล่าซือ (อาจารย์ไช่)

ใช้ นามสกุล＋คำขยาย เช่น 杨老 หยังเหล่า (ท่านหยัง) 周老 โจวเหล่า (ท่านโจว) 蔡老 ไช่เหล่า (ท่านไช่)

2.5.6 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 校长 เซี่ยวจั่ง(ครูใหญ่) 教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林老师 หลินเหล่าซือ (อาจารย์หลิน) 陈校长 เฉินเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่เฉิน) 陆教练 ลู่เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกลู่)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林映辉老师 หลินอิ้งฮุยเหล่าซือ (อาจารย์หลินอิ้งฮุย) 陈强校长 เฉินเฉียงเซี่ยวจั่ง (อธิการบดีเฉินเฉียง) 陆柯教练 ลู่เคอเจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกลู่เคอ)

2.5.7 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林老师 หลินเหล่าซือ (อาจารย์หลิน) 黄教授 หวงเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หวง) 罗老师 หลัวเหล่าซือ (อาจารย์หลัว)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林爱芳老师 หลินไอ้ฟังเหล่าซือ (อาจารย์หลินไอ้ฟัง) 黄珍教授 หวงเจินเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หวงเจิน) 罗敏老师 หลัวหมิ่นเหล่าซือ (อาจารย์หลัวหมิ่น)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 小林老师 เสี่ยวหลินเหล่าซือ (อาจารย์หลิน) 老黄老师 เหล่าหวงเหล่าซือ (อาจารย์เหล่าหวง) 小罗老师 เสี่ยวหลัวเหล่าซือ (อาจารย์เสี่ยวหลัว)

2.5.8 **ศิษย์ผู้หญิงเรียกครูผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 辅导员 ฝูเต่าหยวน (อาจารย์ที่ปรึกษา) 校长 เซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周校长 โจวเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีโจว) 吴老师 อู๋เหล่าซือ (อาจารย์อู๋) 范老师 ฟั่นเหล่าซือ (อาจารย์ฟั่น)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 周琳校长 โจวหลินเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีโจวหลิน) 吴静老师 อู๋จิ้งเหล่าซือ (อาจารย์อู๋จิ้น) 范秀文老师 ฟั่นซิ่วเหวินเหล่าซือ (อาจารย์ฟั่นซิ่วเหวิน

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ลูกศิษย์ใช้เรียกครู ตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1.รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ลูกศิษย์ใช้เรียกครู ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล＋คำขยาย** และ **คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**

2.**นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** ,**นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนในการเรียกครู

3. รูปแบบ**นามสกุล＋คำขยาย** ใช้เฉพาะในการเรียกครูเพศชาย แต่ไม่มีการใช้รูปแบบนี้ในการเรียกครูเพศหญิง

4. **ตำแหน่ง/อาชีพ**ใช้เฉพาะกับครูไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

5. **คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล＋คำขยาย**ใช้เฉพาะกับครูสนิท แสดงความใกล้ชิด

2.6 **การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์**

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์มีการใช้ตามปัจจัยเพศและความใกล้ชิดดังนี้

2.6.1 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 华明 หวาหมิง 志伟 จื้อเหว่ย 伟铭 เหว่ยหมิง

ใช้ **ฉายา** เช่น “红毛” หงเหมา (ผมแดง) “大力士” ต้าลี่ซื่อ (คนมีแรง)

“赵子龙” เจ้าจื่อหลง (คนเก่ง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 陈彬 เฉินปิน 林志伟 หลินจื้อเหว่ย 朱伟铭 จูเหว่ยหมิง

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小明 เสี่ยวหมิง (ไอ้หมิง) 小伟 เสี่ยวเหว่ย (ไอ้เหว่ย) 小彬 เสี่ยวปิน (ไอ้ปิน)

2.6.2 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 李国栋 หลี่กั๋วต้ง 石为开 สือเหวยไค 蒋国光 เจี่ยงกั๋วกวง

2.6.3 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 美玲 เหม่ยหลิง 佳荣 จยาหรอง 寒晓 หานเสี่ยว

ใช้ **ฉายา** เช่น “叮当” ติงตัง (ไดโดมอน) “大作家” ต้าจั้วจยา (นักเขียนดัง) “小不点儿” เสี่ยวปู้เตี่ยน (ตัวเล็ก)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 蔡美玲 ไช่เหม่ยหลิง 裴佳荣 เผยจยาหรอง 陈寒晓(เฉินหานเสี่ยว)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小玲 เสี่ยวหลิง (ไอ้หลิง) 小荣 เสี่ยวหรอง (ไอ้หรอง) 小寒 เสี่ยวหาน (ไอ้หาน)

2.6.4 **ครูผู้ชายเรียกศิษย์ผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张越鸿 จังเยี่ยหง 施莹 ซืออิ๋ง 何慧英 เหออุ่ยอิง

2.6.5 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้ชายที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 福光 ฝูกวง 茂贵 เม่ากุ้ย 海涛 ไห่เทา

ใช้ **ฉายา** เช่น “四眼” ซื่อเหยี่ยน (สี่ตา) “小广播” เสี่ยวก่วงปัว (วิทยุน้อย)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 陈彬 เฉินปิน 朱福光 จูฝูกวง 杨茂贵 หยังเม่ากุ้ย

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小福 เสี่ยวฝู (ไอ้ฝู) 小贵 เสี่ยวกุ้ย (ไอ้กุ้ย) 小涛 เสี่ยวเทา (ไอ้เทา)

2.6.6 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้ชายที่ไม่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 林海涛 หลินไห่เทา 杨灿光 หยังชั่นกวง 孔凌鸿 ข่งหลินหง

2.6.7 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้หญิงที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 淑萍 ซูผิง 晶虹 จิงหง 秀梅 ซิ่วเหมย

ใช้ **ฉายา** เช่น “星星” ซิงซิง (ดาว) “事事通” ซื่อซื่อทง (คนรอบรู้) “书呆子” ซูไตจือ (หนอนหนังสือ)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 赖林 ไล่หลิน 杨怀 หยังหวย 苏淑萍 หลี่ซูผิง

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小萍 เสี่ยวผิง (ไอ้ผิง) 小虹 เสี่ยวหง (ไอ้หง) 小梅 เสี่ยวเหมย (ไอ้เหมย)

2.6.8 **ครูผู้หญิงเรียกศิษย์ผู้หญิงที่ไม่สนิท**

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ** เช่น 赵美方 เจ้าเหม่ยฟัง 苏淑君 ซูซูจวิน 林佳乐 หลินจยาเล่อ

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์ตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์ ได้แก่ **ชื่อ, ฉายา, นามสกุล+ชื่อ** และ **คำขยาย+ชื่อ**

2. **นามสกุล+ชื่อ** เป็นรูปแบบทั่วไปในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์

3. ปัจจัยเพศไม่มีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์

4. **ชื่อ, ฉายา, คำขยาย+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับศิษย์ที่สนิท แสดงถึงความใกล้ชิด **นามสกุล+ชื่อ** ใช้กับศิษย์ที่สนิทหรือไม่สนิทก็ได้ แสดงถึงความเป็นกลาง ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิด ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.7 **การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา**

คำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยามีการใช้ตามปัจจัยอายุดังนี้

2.7.1 **สามีเรียกภรรยาที่อายุมากกว่า**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 孩子她妈 ไหจือทามา (แม่ของลูก) 孩子妈 ไหจือมา (แม่ของลูก) 他妈 ทามา (แม่ของลูก)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老婆 เหล่าผอ (เมีย) 太太 ไท่ไท่ (ภรรยา) 妻 ชี (ภรรยา)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 萍儿 ผิงเออร์ 慧 ฮุ่ย 莉 ลี่

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 美女 เหมยหนฺวี่(นางงาม) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่)嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “阿眯” อามี (ตาหยี) “老油条” เหล่าโหยวเถียว (คนกะล่อน) “胖子” พั่งจือ (ไอ้อ้วน)

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张经理 จังจิงหลี่ (ผู้จัดการจัง)王老师 หวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง) 林主任 หลินจู่เริ่น (หัวหน้าหลิน)

ใช้ **นามสกุล+ชื่อ** เช่น 林爱芳 หลินไอ้ฟัง 张思慧 จังซือฮุ่ย 王莉 หวังลี่

2.7.2 **สามีเรียกภรรยาที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 孩子她妈 ไหจือทามา (แม่ของลูก) 孩子妈 ไหจือมา (แม่ของลูก) 他妈 ทามา (แม่ของลูก)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老婆 เหล่าโผ (เมีย)太太 ไท่ไท่ (ภรรยา) 妻 ชี (ภรรยา)

ใช้ ชื่อ เช่น 芬儿 เฟินเออร์ 兰儿 หลานเออร์ 冰儿 ปิงเออร์

ใช้ วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ) 美女 เหมยหนฺวี่ (สาวงาม)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ฉายา เช่น "阿黑" อาเฮย (ไอ้ดำ) "小兔子" เสี่ยวทู่จือ (กระต่ายตัวน้อย) "小妖精" เสี่ยวเยาจิง (ไอ้เสน่ห์)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林老师 หลินเหล่าซือ (อาจารย์หลิน) 庄经理 จวงจิงหลี่ (ผู้จัดการจวง) 肖主任 เซี่ยวจู่เริ่น (หัวหน้าเซียว)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 林芳冰 หลินฟังปิง 庄贵兰 จวงกุ้ยหลาน 肖芬 เซียวเฟิน

2.7.3 สามีเรียกภรรยาที่อายุน้อยกว่า

ใช้ คำเรียกญาติ เช่น 孩子她妈 ไหจือทามา (แม่ของลูก)孩子妈 ไหจือมา (แม่ของลูก) 他妈 ทามา (แม่ของลูก)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老婆 เหล่าผอ(เมีย) 太太 ไท่ไท่ (ภรรยา) 妻 ชี (ภรรยา)

ใช้ ชื่อ เช่น 意璇 อี้เสฺวียน 雪梅 เสฺวี่ยเหมย 艳梅 เอี้ยนเหมย

ใช้ วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ) 小东西 เสี่ยวตงซี (ตัวน้อย)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ฉายา เช่น "肥婆" เฝยผอ (เมียอ้วน) "小猴精" เสี่ยวโหวจิง (ไอ้ลิง) "糊涂鬼" หูถูกุ่ย (คนเอ๋อ)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林主任 หลินจู่เริ่น (หัวหน้าหลิน) 周医生 โจวอีเซิง (คุณหมอโจว) 王老师 หวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 周琳 โจวหลิน 林意璇 หลินอี้เสฺวียน 王雪梅 หวังเสฺวี่ยเหมย

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 霞妹 สยาเม่ย (น้องสฺยา) 意璇妹 อี้เสฺวียนเม่ย (น้องสาวอี้เสวียน) 琳妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小黄 เสี่ยวหวง (ไอ้หวง) 小林 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน) 小王 เสี่ยวหวัง (ไอ้หวัง)

ใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小冰 เสี่ยวปิง (ไอ้ปิง) 小梅 เสี่ยวเหมย (ไอ้เหมย) 小璇 เสี่ยวเสฺวียน (ไอ้เสฺวียน)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีเรียกภรรยาตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีเรียกภรรยา ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำอุทาน, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ชื่อ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ, คำขยาย＋นามสกุล, คำขยาย＋ชื่อ** และ **นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**

2. **ชื่อ＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋นามสกุล, คำขยาย＋ชื่อ**ใช้เฉพาะกับภรรยาที่อายุน้อยกว่า แสดงความรักความเอ็นดู

2.8 **การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี**

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามีมีการใช้ตามปัจจัยอายุดังนี้

2.8.1 ***ภรรยาเรียกสามีที่อายุมากกว่า***

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 孩子她爸 ไหจือทาป้า (พ่อของลูก) 孩子爸 ไหจือป้า (พ่อของลูก) 他爸 ทาป้า (พ่อของลูก)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老公 เหล่ากง (ผัว)老头子 เหล่าโถวจือ (ตาแก่)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 志伟 จื้อเหว่ย 健宏 เจี้ยนหง 英涛 อิงเทา

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “狗狗” โก่วโกว (ไอ้หมา) “吹牛大王” ชุยหนิวต้าหวัง (ขี้โม้) “急脚鬼” จี๋เจี่ยวกุ่ย (ไอ้ใจร้อน)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王经理 หวังจิงหลี่ (ผู้จัดการหวัง) 黄老师 หวงเหล่าซือ (อาจารย์หวง) 杨教授 หยังเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์หยัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 薛志伟 เซวียจื้อเหว่ย 黄健宏 หวงเจี้ยนหง 杨英涛 หยังอิงเทา

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 平哥 ผิงเกอ (พี่ชายผิง) 宏哥 หงเกอ(พี่ชายหง) 涛兄 เทาเกอ(พี่ชายเทา)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老薛 เหล่าเซวีย (ไอ้เซวีย) 老黄 เหล่าหวง (ไอ้หวง) 老杨 เหล่าหยัง (ไอ้หยัง)

2.8.2 ***ภรรยาเรียกสามีที่อายุเท่ากัน***

ใช้ **คำเรียกญาติ** เช่น 孩子她爸 ไหจือทาป้า (พ่อของลูก) 孩子爸 ไหจือป้า (พ่อของลูก) 他爸 ทาป้า (พ่อของลูก)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老公 เหล่ากง (ผัว)老头子 เหล่าโถวจือ (ตาแก่)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 虎伯 หู่ปัว 明拓 หมิงทั่ว 铭斌 หมิงปิน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายาเฉพาะตัว** เช่น “酒鬼” จิ่วกุ่ย (ขี้เหล้า) “财迷” ไฉหมี (ไอ้พวกโลภหลงเงิน) “笨蛋” เปิ้นต้าน (ไอ้เอ๋อ)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王校长 หวังเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีหวัง) 丁主任 ติงจู่เริ่น (หัวหน้าติง) 许老师 สวี่เหล่าซือ (อาจารย์สวี่)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 丁明拓 ติงหมิงทั่ว 王虎伯 หวังหู่ป๋อ 许铭斌 สวี่หมิงปิน

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老许 เหลาสวี่ (ไอ้สวี่) 老丁 เหล่าติง (ไอ้ติง) 小王 เสี่ยวหวัง (ไอ้หวัง)

2.8.3 ***ภรรยาเรียกสามีที่อายุน้อยกว่า***

ใช้ **คำเรียกญาติ**ตามลูก เช่น 孩子她爸 ไหจือทาป้า (พ่อของลูก) 孩子爸 ไหจือป้า (พ่อของลูก) 他爸 ทาป้า (พ่อของลูก)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老公 เหล่ากง (ผัว)

ใช้ **ชื่อ** 宏民 หงหมิง 伟成 เหว่ยเฉิง 宇凡 อวี่ฝาน

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายาเฉพาะตัว** เช่น “大鼻子” ต้าปี่จือ (ไอ้จมูกใหญ่) “穷鬼” ฉุยงกุ่ย (ไอ้จน) “没事人” เหมยซื่อเหริน (ไอ้คนว่างงาน)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 徐老师 สวีเหล่าซือ (อาจารย์สวี่) 苏总 ซูจ่ง (ผู้จัดการใหญ่ซู) 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 徐威武 สวีวุยหวู่ 石伟成 สือเหว่ยเฉิง 张宇凡 จังอวี่ฝาน

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามีตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาเรียกสามี ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ ,วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำอุทาน, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ชื่อ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ** และ **คำขยาย＋นามสกุล**

2. **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับสามีที่อายุมากกว่า **คำขยาย＋นามสกุล**ใช้เฉพาะกับสามีที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากัน ไม่ใช้กับสามีที่มีอายุน้อยกว่า

2.9 ***การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างเพื่อน***

คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างเพื่อนมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และความใกล้ชิดดังนี้

2.9.1 **ผู้ชายเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 敏鸿 หมิ่นหง 国平 กั๋วผิง 松涛 ซงเทา

ใช้ **ฉายา** เช่น “狗蛋” โก่วต้าน (ไอ้ไข่หมา) “半男女” ป้านหนานหนฺวี่(ไอ้กะเทย) “茶壶上” ฉาปั๋วซื่อ (ลอดเต้อร์ไบซา)

ใช้ **นามสกุล ＋ชื่อ** เช่น 宫国平 กงกั๋วผิง 张敏鸿 จังหมิ่นหง 李松涛 หลี่ซงเทา

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 涛哥 เทาเกอ (พี่ชายเทา) 平兄 ผิงซฺยง (พี่ชายผิง) 鸿哥 หงเกอ (พี่ชายหง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老李 เหลาหลี่ (ไอ้หลี่) 老张 เหล่าจัง (ไอ้จัง) 老宫 เหล่ากง (ไอ้กง)

2.9.2 **ผู้ชายเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 省副 เสิ่งฟู่ (รองผู้ว่า) 校长 เซี่ยวจั่ง(อธิการบดี) 处长 ฉูจั่ง (หัวหน้าแผนก)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 容丰 รุ่ยเฟิง 思国 ซือกั๋ว 慧忠 ฮุ่ยจง

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 林先生 หลินเซียนเชิง (คุณหลิน) 王先生 หวังเซียนเชิง (คุณหวัง) 李先生 หลี่เซียนเชิง (คุณหลี่)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 李省 หลีเสิ่ง (ผู้ว่าหลี่) 王处长 หวังฉูจั่ง (ผู้อำนวยการหวัง) 林校长 หลินเซี่ยวจั่ง (อธิการบดีหลิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 林容丰 หลินรุ่ยเฟิง 李慧忠 หลี่ฮุ่ยจง 王思国 หวังซือกั๋ว

2.9.3 **ผู้ชายเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 长亨 ฉังเฮิง 铭杰 หมิงเจี๋ย 勇辉 หย่งฮุย

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “胖子” พั่งจือ (ไอ้อ้วน) “东北虎” ตงเป่ยหู่(เสืออีสาน) “飞毛腿” เฟยเหมาถุ่ย(ไอ้วิ่งเร็ว)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张长亨 จังฉังเฮิง 李铭杰 หลี่หมิงเจี๋ย 范勇辉 ฟั่นหย่งฮุย

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小李 เสี่ยวหลี่ (ไอ้หลี่) 老张 เหล่าจัง (ไอ้จัง) 小范 เสี่ยวฟั่น (ไอ้ฟั่น)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小铭 เสี่ยวหมิง (ไอ้หมิง) 小勇 เสี่ยวหย่ง (ไอ้หย่ง) 老亨 เหล่าเฮิง (ไอ้เฮิง)

2.9.4 **ผู้ชายเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 院长 ย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการ) 教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก) 局长 จฺวี๋จั่ง (ผู้กอง)

ใช้ ชื่อ เช่น 敏达 หมิ่นต๋า 诗凡 ซือฝาน 易衡 อี้เหิง

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 苏先生 ซูเซี่ยนเซิง (คุณซู) 罗先生 หลัวเซี่ยนเซิง (คุณหลัว) 吴先生 อู๋เซี่ยนเซิง (คุณอู๋)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 苏院长 ซูย่วนจ่าง (ผู้อำนวยการซู) 罗书记 หลัวซูจี้ (เลขาธิการหลัว)吴经理 อู๋จิงหลี่ (ผู้จัดการอู๋)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 焦明 เจียวหมิง 罗易衡 หลัวอี้เหิง 吴诗凡 อู๋ซือฝาน

2.9.5 **ผู้ชายเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ ชื่อ เช่น 海涛 ไห่เทา 世贤 ซื่อเสียน 孝天 เซี่ยวเทียน

ใช้ คำอุทาน เช่น 嗳 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ฉายา เช่น “大熊猫” ต้าสยงเมา (หมีแพนด้าใหญ่) “妻管严” ชีก่วนเหยียน (ไอ้เมียคุม) “软骨头” หร่วนกู่โถว (ไอ้กระดูกอ่อน)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 林海涛 หลินไห่เทา 方世贤 ฟังซื่อเสียน 杨孝天 หยังเซี่ยวเทียน

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 涛弟 เทาตี้ (น้องชายเทา) 贤弟 เสียนตี้ (น้องชายเสียน) 天弟 เทียนตี้ (น้องชายเทียน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小林 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน) 小方 เสี่ยวฟัง (ไอ้ฟัง) 小杨 เสี่ยวหยัง (ไอ้หยัง)

ใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小涛 เสี่ยวเทา (ไอ้เทา) 小贤 เสี่ยวเสียน (ไอ้เสียน) 小天 เสี่ยวเทียน (ไอ้เทียน)

2.9.6 **ผู้ชายเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)警长 จิ่งจ่าง (หัวหน้าตำรวจ)局长 จวี๋จ่าง (ผู้ว่ากอง)

ใช้ ชื่อ เช่น 福光 ฝูกวง 绍川 เซ่าชวน 铭伟 หมิงเหว่ย

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 张先生 จางเซี่ยนเซิง (คุณจาง) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว) 陆先生 ลู่เซี่ยนเซิง (คุณลู่)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 张经理(ผู้จัดการจาง) 刘局长 หลิวจวี๋จ่าง (ผู้กองหลิว) 陆警长 ลู่จิ่งจ่าง (หัวหน้าตำรวจลู่)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 张福光 จางฝูกวง 刘绍川 หลิวเซ่าชวน 陆铭伟 ลู่หมิงเหว่ย

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小张 เสี่ยวจาง (คุณจาง) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว) 小陆 เสี่ยวลู่ (คุณลู่)

2.9.7 **ผู้ชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ ชื่อ เช่น 美玲 เหม่ยหลิง 淑芬 ซูเฟิน 爱音 ไอ้อิน

ใช้ ฉายา เช่น “老鼠” เหลาสู (ไอ้หนู) “高材生” เกาไฉเซิง (ไอ้นักเรียนดีเด่น) “校花” เซี่ยวฮวา (ดาวมหาวิทยาลัย)

ใช้ นามสกุล ＋ชื่อ เช่น 蔡美玲 ไช่เหม่ยหลิง 李淑芬 หลี่ซูเฟิน 林爱音 หลินไอ้อิน

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 美玲姐 เหม่ยหลิงเจี่ย (พี่สาวเหม่ยหลิง) 淑芬姐 ซูเฟินเจี่ย (พี่สาวซูเฟิน) 爱音姐 ไอ้อินเจี่ย (พี่สาวไอ้อิน)

2.9.8 **ผู้ชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 厂长 ฉังจ่าง (ผู้อำนวยการโรงงาน) 校长 เซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่) 院长 ย่วนจ่าง (ผู้อำนวยการสถาบัน)

ใช้ ชื่อ เช่น 越鸿 เว่ยหง 秀芬 ซิ่วเฟิน 梅兰 เหมยหลาน

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง) 黄小姐 หวงเสียวเจี่ย (นางสาวหวง)何小姐 เหอเสียวเจี่ย (นางสาวเหอ)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 张厂长 จังฉังจ่าง (ผู้อำนวยการจัง) 黄校长 หวงเซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่หวง) 何院长 เหอย่วนจ่าง (ผู้อำนวยการสถาบันเหอ)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 张越鸿 จังเว่ยหง 黄秀芬 หวงซิ่วเฟิน 何梅兰 เหอเหมยหลาน

2.9.9 **ผู้ชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ ชื่อ เช่น 梅芳 เหมยฟัง 爱冰 ไอ้ปิง 思佳 ซือจยา

ใช้ คำอุทาน เช่น 哎 เอ่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ ฉายา เช่น “美眉” เหม่ยเหมย (คนสวย) “小个子” เสี่ยวเก้อจือ (ตัวเล็ก) “夜猫子” เยี่ยเมาจือ (นกเค้าแมว)

ใช้ นามสกุล ＋ชื่อ เช่น 赵梅芳 เจ้าเหมยฟัง 谢爱冰 เซี่ยไอ้ปิง 陈思佳 เฉินซือจยา

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小赵(เสี่ยวเจ้า) 小谢 (เสี่ยวเซี่ย)老陈(เหล่าเฉิน)

ใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小芳 เสี่ยวฟัง (ไอ้ฟัง) 小冰 เสี่ยวปิง (ไอ้ปิง) 小佳 เสี่ยวจยา (ไอ้จยา)

2.9.10 **ผู้ชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)厂长 ฉังจ่าง (หัวหน้าโรงงาน)

ใช้ ชื่อ เช่น 碧春 ปี้ชุน 洁绵 เจี๋ยเหมียน 莉曼 ลี่มั่น

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง) 刘小姐 หลิวเสียวเจี่ย (นางสาวหลิว)朱小姐 จูเสียวเจี่ย (นางสาวจู)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张教授 จังเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์จัง) 刘经理 หลิวจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิว) 朱厂长 จูฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงานจู)

ใช้ **นามสกุล ＋ชื่อ** เช่น 刘碧春 หลิวปี้ชุน 张莉曼 จังลี่มั่น 朱洁绵 จูเจี๋ยเหมียน

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小张 เสี่ยวจัง(คุณจัง) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว)小朱 เสี่ยวจู (คุณจู)

2.9.11 **ผู้ชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 丽洲 ลี่โจว)佳乐 จยาเล่อ 易璇(อี้เสฺวียน)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “大眼妹” ต้าเหยี่ยนเม่ย (ไอ้ตาโต) “小油嘴” เสี่ยวโหยวจุ่ย (ไอ้ช่างพูด) “大名人” ต้าหมิงเหริน (ไอ้คนดัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 杨丽洲 หยังลี่โจว 石冯莉 สือเฝิงลี่ 林秀蓉 หลินซิ่วหรอง

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 丽洲妹 ลี่โจวเม่ย (น้องสาวลี่โจว) 莉妹 ลี่เม่ย (น้องสาวลี่) 蓉妹 หรองเม่ย (น้องสาวหรอง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小杨 เสี่ยวหยัง (ไอ้หยัง) 小石 เสี่ยวสือ (ไอ้สือ)小林 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小洲 เสี่ยวโจว (ไอ้โจว) 小莉 เสี่ยวลี่ (ไอ้ลี่)小蓉 เสี่ยวหรอง (ไอ้หรอง)

2.9.12 **ผู้ชายเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 校长 เซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่) 书记 ซูจี้ (เลขาธิการ)经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 淑萍 ซูผิง 婉玉 หว่านอวี๋ 洁霜 เจี๋ยซวง

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 李小姐 หลี่เสียวเจี่ย (นางสาวหลี่) 王小姐 หวังเสียวเจี่ย (นางสาวหวัง) 林小姐 หลินเสียวเจี่ย (นางสาวหลิน)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王老师 หวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง) 李书记 หลี่ซูจี้ (เลขาธิการหลี่)林经理 หลินจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 李淑萍 หลี่ซูผิง 王婉玉 หวังหว่านอวี๋ 林洁霜 หลินเจี๋ยซวง

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小李 เสี่ยวหลี่ (คุณหลี่)小王 เสี่ยวหวัง (คุณหวัง)小林 เสี่ยวหลิน (คุณหลิน)

2.9.13 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 敏达 หมิ่นต๋า 晓哲 เสี่ยวจื๋อ 贵清 กุ้ยชิง

ใช้ **ฉายา** เช่น “卷毛” เจวี่ยนเหมา (ผมหยิก) “大律师” ต้าลฺวี่ซือ (ทนายความใหญ่) “没头鬼” เหมยโถวกุ่ย (ไอ้คนไม่มีหัวนอนปลายตีน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 俞敏达 อวี๋หมิ่นต๋า 吴晓哲 อู๋เสี่ยวเจ๋อ 苏贵清 ซูกุ้ยชิง

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 达哥 ต๋าเกอ (พี่ชายต๋า)哲兄 เจ๋อซฺยง (พี่ชายเจ๋อ) 清哥 ชิงเกอ (พี่ชายชิง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老苏 เหล่าซู (ไอ้ซู) 小吴 เสี่ยวอู๋ (ไอ้อู๋) 小俞 เสี่ยวอวี๋ (ไอ้อวี๋)

2.9.14 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 省副.เสิ่งฟู่ (ท่านรองผู้ว่า) 老板 เหลาป่าน (เจ้าแก่)处长 ฉูจ่าง (หัวหน้าแผนก)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 志伟 จื้อเหว่ย 平华 ผิงหวา 才国 ไฉกั๋ว

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 林先生 หลินเซียนเซิง (คุณหลิน) 王先生 หวังเซียนเซิง (คุณหวัง) 李先生 หลี่เซียนเซิง (คุณหลี่)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 王处长 หวังฉูจ่าง (ผู้อำนวยการหวัง) 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 李省长 หลี่เสิ่งจ่าง (ผู้ว่าหลี่)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 王志伟 หวังจื้อเหว่ย 林平华 หลินผิงหวา 李才国 หลี่ไฉกั๋ว

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老李 เหลาหลี่ (คุณหลี่)老王 เหล่าหวัง (คุณหวัง)老林 เหล่าหลิน (คุณหลิน)

2.9.15 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 伟杰 เหว่ยเจี๋ย 光明 กวงหมิง 泽敏 เจ๋อหมิ่น

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “老牛” เหล่าหนิว (ไอ้ควาย) “茶仙” อาเซียน (เซียนใบชา) “大款” ต้าข่วน (ไอ้เศรษฐี)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 林伟杰 หลินเหว่ยเจี๋ย 刘光明 หลิวกวงหมิง 高泽敏 เกาเจ๋อหมิ่น

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小林 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน) 小刘 เสี่ยวหลิว (ไอ้หลิว)老高 เหล่าเกา (ไอ้เกา)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小杰 เสี่ยวเจี๋ย (ไอ้เจี๋ย) 小明 เสี่ยวหมิง (ไอ้หมิง) 小敏 เสียวหมิ่น (ไอ้หมิ่น)

2.9.16 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 校长 เซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า)经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 建成 เจี้ยนเฉิง 伟铭 เหว่ยหมิง 灿鸿 ชั่นหง

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 苏先生 ซูเซียนเซิง (คุณซู) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว) 陈先生 เฉินเซียนเซิง(คุณเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 苏校长 ซูเซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่ซู) 刘主任 หลิวจู่เริ่น (หัวหน้าหลิว) 陈经理 เฉินจิงหลี่ (ผู้จัดการเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 刘建成 หลิวเจี้ยนเฉิง 苏伟铭 ซูเหว่ยหมิง 陈灿鸿 เฉินชั่นหง

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小苏 เสี่ยวซู (คุณซู) 老刘 เหล่าหลิว (คุณหลิว)小陈 เสี่ยวเฉิน (คุณเฉิน)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小铭 เสี่ยวหมิง (คุณหมิง) 小鸿 เสี่ยวหง (คุณหง) 小成 เสี่ยวเฉิง (คุณเฉิง)

2.9.17 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 光耀 กวงเย่า 俊涛 จฺวิ้นเทา 锦丰 จิ่นเฟิง

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย))

ใช้ **ฉายา** เช่น “胖子” พั่งจือ (ไอ้อ้วน) “秃头” ทูโถว (หัวล้าน) “小白脸” เสี่ยวไป๋เหลี่ยน (ไอ้หน้าตัวเมีย)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 李光耀 หลี่กวงเย่า 何俊涛 เหอจฺวิ้นเทา 石锦丰 สือจิ่นเฟิง

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 涛弟 เทาตี้ (น้องชายเทา) 光弟 กวงตี้ (น้องชายกวง) 丰弟 เฟิงตี้ (น้องชายเฟิง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小李 เสี่ยวหลี่ (ไอ้หลี่) 小何 เสี่ยวเหอ (ไอ้เหอ)小石 เสี่ยวสือ (ไอ้สือ)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小丰 เสี่ยวเฟิง (ไอ้เฟิง) 小涛 เสี่ยวเทา (ไอ้เทา)小光 เสี่ยวกวง (ไอ้กวง)

2.9.18 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 局长 จฺวี่จ่าง (ผู้กอง) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 校长 เซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 运龙 อวิ้นหลง 俊峰 จฺวิ้นเฟิง 逸衡 อี้เหิง

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 王先生 หวังเซียนเซิง (คุณหวัง) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว) 徐先生 สฺวีเซียนเซิง (คุณสฺวี)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘局长 หลิวจฺวี๋จ่าง (ผู้กองหลิว) 王老板 หวังเหลาป่าน (เถ้าแก่หวัง) 徐校长 สฺวีเซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่สฺวี)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 徐运龙 สฺวีอวิ้นหลง 王俊峰 หวังจฺวิ้นเฟิง 刘逸衡 หลิวอี้เหิง

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小徐 เสี่ยวสฺวี (คุณสฺวี) 小王 เสี่ยวหวัง (คุณหวัง) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว)

2.9.19 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 俏燕 ชี่ยวเยี่ยน 秀文 ซิ่วเหวิน 佳欣 จฺยาซิน

ใช้ **ฉายา** เช่น “小气(猫” เสี่ยวชี่เมา (ไอ้ขี้เหนียว) “呆瓜” ไตกวา (ไอ้คนเอ๋อ) “大圣人” ต้าเซิ่งเหริน (นักปราชญ์)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 黄俏燕 หวงเชี่ยวเยี่ยน 曾秀文 เจิงซิ่วเหวิน 候佳欣(โหว จฺยาซิน)

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 俏燕姐 เชี่ยวเยี่ยนเจี่ย (พี่สาวเชี่ยวเยี่ยน) 秀文姐 ซิ่วเหวินเจี่ย (พี่สาวซิ่วเหวิน) 佳欣姐 จฺยาซินเจี่ย (พี่สาวจฺยาซิน)

2.9.20 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 越鸿 เย่ว์หง 爱琳 ไอ้หลิน 文娟 เหวินเจวียน

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง) 肖小姐 เซียวเสียวเจี่ย (นางสาวเซียว) 汪小姐 วังเสียวเจี่ย (นางสาววัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 汪老师 วังเหล่าซือ (ครูวัง) 肖医生 เซี่ยวอีเซิง (หมอเซี่ยว) 张主任 จังจู่เริ่น (หัวหน้าจัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张越鸿 จังเย่ว์หง 肖爱琳 เซียวไอ้หลิน 汪文娟 วังเหวินเจวียน

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小张 เสี่ยวจัง (คุณจัง) 小肖 เสี่ยวเซียว (คุณเซียว) 小汪 เสี่ยววัง (คุณวัง)

2.9.21 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ชื่อ** เช่น 玉婷 อวี้ถิง 欣文 ซินเหวิน 梅岚 เหมยหลาน

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **ฉายา** เช่น “校花” เซี่ยวฮวา (ดาวมหาวิทยาลัย) “势利鬼” ซื่อลี่กุ่ย

(ไอ้ประจบ) “半文盲” บ้านเหวินหมัง (ไอ้ไม่มีการศึกษา)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 赵玉婷 เจ้าอวี้ถิง 黄欣文 หวงซินเหวิน 高梅岚 เกาเหมยหลาน

ใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小婷 เสี่ยวถิง (ไอ้ถิง) 小文 เสี่ยวเหวิน (ไอ้เหวิน) 老岚 เหล่าหลาน (ไอ้หลาน)

2.9.22 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ ชื่อ เช่น 碧春 ปี้ชุน 文雯 เหวินจุวิ้น 思佳 ซือจยา

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 刘小姐 หลิวเสี่ยวเจี่ย (นางสาวหลิว) 朱小姐 จูเสี่ยวเจี่ย (นางสาวจู) 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘经理 หลิวจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิว) 朱老师 จูเหล่าซือ (อาจารย์จู) 陈教练 เฉินเจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 刘碧春 หลิวปี้ชุน 朱文雯 จูเหวินจุวิ้น 陈思佳 เฉินซือจยา

2.9.23 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ ชื่อ เช่น 丽莲 ลี่เหลียน 佳莹 จยาอิ๋ง 晓霖 เสี่ยวหลิน

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เฮ้) 嘿 เฮย (เฮย)

ใช้ ฉายา เช่น “书虫” ซูฉง (หนอนหนังสือ) “小广播” เสี่ยวก่วงปัว (วิทยุน้อย) “小诗仙” เสี่ยวซือเซียน (เจ้ากวี)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 郭丽莲(กัวลี่เหลียน) 杨佳莹 (หยังจยาอิ๋ง) 朱晓霖(จูเสี่ยวหลิน)

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 莲妹 เหลียนเม่ย (น้องสาวเหลียน) 莹妹 อิ๋งเม่ย (น้องสาวอิ๋ง) 霖妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小郭 เสี่ยวกัว (ไอ้กัว) 小杨 เสี่ยวหยัง (ไอ้หยัง) 小朱 เสี่ยวจู (ไอ้จู)

ใช้ คำขยาย＋ชื่อ เช่น 小莲 เสี่ยวเหลียน (ไอ้เหลียน) 小莹 เสี่ยวอิ๋ง (ไอ้อิ๋ง) 小霖 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน)

2.9.24 **ผู้หญิงเรียกเพื่อนหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ชื่อ เช่น 洁欣 เจี๋ยซิน 华梅 หวาเหมย 珍婉 เจินหว่าน

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 徐小姐 สวีเสี่ยวเจี่ย (นางสาวสวี) 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 杨小姐 หยังเสี่ยวเจี่ย (นางสาวหยัง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 徐老师 สวีเหล่าซือ (อาจารย์สวี) 陈医生 เฉิน

อีเซิง (หมอเฉิน) 杨律师 หยังลี่ว์ซือ (ทนายความหยัง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 徐洁欣 สฺวีเจี๋ยซิน 陈华梅 เฉินหวาเหมย 杨珍婉 หยังเจินหว่าน

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小徐 เสี่ยวสฺวี (คุณสฺวี) 小陈 เสี่ยวเฉิน (คุณเฉิน) 小杨 เสี่ยวหยัง (คุณหยัง)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อนตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อน ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, คำอุทาน, ฉายา, นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ชื่อ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋นามสกุล** และ **คำขยาย＋ชื่อ**

2. **ชื่อ นามสกุล＋ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อน

3. **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**ไม่ใช้กับเพื่อนที่มีอายุเท่ากัน ส่วน **คำขยาย＋ชื่อ, คำอุทาน** ไม่ใช้กับเพื่อนที่มีอายุมากกว่า

4. เพศหญิงไม่มีการใช้รูปแบบ**ตำแหน่ง/อาชีพ**ในการเรียกเพื่อนหญิง แสดงให้เห็นว่าการเรียกต่างเพศมีความเป็นทางการมากกว่าการเรียกเพศเดียวกัน

5. เพศชายเวลาเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่ามีการเรียกโดยใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** แต่เวลาเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าไม่มีการใช้ในลักษณะนี้

6. **ฉายา, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋ชื่อ, คำอุทาน**ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วน**ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.10 การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรัก

คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรักมีการใช้ตามปัจจัยอายุดังนี้

2.10.1 ผู้ชายเรียกคนรักที่อายุมากกว่า

ใช้ **ชื่อ** เช่น 淑芬 ซูเฟิน 少虹 เซ่าหง 海玲 ไห่หลิง

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ)美女 เหม่ยหนฺวี่ (สาวงาม)

ใช้ **ฉายา** เช่น “小猪” เสี่ยวจู (ไอ้หมูเล็ก) “小花脸” เสี่ยวฮวาเหลี่ยน (หน้าลาย) “瞎子” ซยาจือ (ไอ้ตาบอด)

2.10.2 **ผู้ชายเรียกคนรักที่อายุเท่ากัน**

ใช้ชื่อ เช่น 桂兰 กุ้ยหลาน 丹霞 ตานสฺยา 寒晓 หานเสี่ยว

ใช้วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 宝贝 เป่าเป้ย (ขวัญใจ) 美女 เหมยหนฺวี่ (สาวงาม)

ใช้ฉายา เช่น “小猫” เสี่ยวเมา (แมวตัวเล็ก) “小气鬼” เสี่ยวชี่กุ่ย (ไอ้ขี้เหนียว) “油嘴” โหยวจุ่ย (ไอ้พูดมาก)

2.10.3 **ผู้ชายเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ชื่อ เช่น 艳芳 เยี่ยนฟัง 幼君 โย่วจฺวิน 国玲 กั๋วหลิง

ใช้วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 小宝贝 เสี่ยวเป่าเป้ย (ขวัญใจ) 小东西 เสี่ยวตงซี (ตัวน้อย)

ใช้ฉายา เช่น “小兔子” เสี่ยวทูจือ (กระต่ายตัวเล็ก) “老封建” เหล่าเฟิงเจี้ยน (หัวโบราณ) “小老虎” เสี่ยวเหลาหู่ (เสือตัวน้อย)

ใช้ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 芳妹 ฟังเม่ย (น้องสาวฟัง) 君妹 จวินเม่ย (น้องสาวจฺวิน) 玲妹 หลิงเม่ย (น้องสาวหลิง)

2.10.4 **ผู้หญิงเรียกคนรักที่อายุมากกว่า**

ใช้ชื่อ เช่น 壁洲 ปี้โจว 俊涛 จฺวิ้นเทา 锡明 ซีหมิง

ใช้วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 帅哥 ไซว่เกอ (รูปหล่อ) 坏人 ไฮว่เหริน (คนเลว)

ใช้ฉายา เช่น “大头” ต้าโถว (หัวโต) “老好人” เหลาเห่าเหริน (ไอ้คนดี) “老色鬼” เหล่าเซ่อกุ่ย (ไอ้เจ้าชู้)

ใช้ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 铭哥(พี่ชายหมิง) 洲哥 (พี่ชายโจว) 涛哥(พี่ชายเทา)

2.10.5 **ผู้หญิงเรียกคนรักที่อายุเท่ากัน**

ใช้ชื่อ เช่น 伟杰 เหว่ยเจี๋ย 志海 จื้อไห่ 渭金 เว่ยจิน

ใช้วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 帅哥 ไซว่เกอ (รูปหล่อ) 坏家伙 ไฮว่จยาหั่ว (ไอ้เลว)

ใช้ฉายา เช่น “懒鬼” หลานกุ่ย (ไอ้ขี้เกียจ) “病鬼” ปิ้งกุ่ย (ไอ้ขี้โรค) “神偷” เสินโทว (ไอ้ขโมยมืออาชีพ)

2.10.6 **ผู้หญิงเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ชื่อ 志伟 จื้อเหว่ย 锡忠 ซีจง 楚汉 ฉู่ฮั่น

ใช้วลีแสดงความรู้สึก เช่น 亲爱的 ชินไอ้เตอ (ที่รัก) 帅哥 ไซว่เกอ (รูปหล่อ) 坏人 ไฮว่เหริน (คนเลว)

ใช้ ฉายา เช่น “老牛” เหล่าหนิว (ไอ้ควาย) “嬉皮士” ซีผีซื่อ (อิปปี้) “瞎眼鬼” ซยาเหยี่ยนกุ่ย (ไอ้ตาบอด)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรัก ตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขาน ในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรัก ได้แก่ **ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา** และ **ชื่อ+คำเรียกญาติ**

2. **ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรัก

3. **ชื่อ+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับคนรักที่อายุน้อยกว่า(หญิง)และคนรักที่อายุมากกว่า(ชาย) ส่วน **ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายาใช้**ได้กับทุกอายุคน

4. เพศชายมีการใช้รูปแบบ **ชื่อ+คำเรียกญาติ**เรียกคนรักที่อายุน้อยกว่าเพื่อแสดงความเอ็นดู ส่วนเพศหญิงก็มีการใช้ในรูปแบบเดียวกันกับคนรักที่อายุมากกว่าเพื่อแสดงความเคารพ

2.11 การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จัก

คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จักมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และ ความใกล้ชิดดังนี้

2.11.1 ผู้ชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 局长 จวี๋จั่ง (หัวหน้ากอง) 院长 ย่วนจั่ง (อธิการบดี)

ใช้ ชื่อ เช่น 建成 เจี้ยนเฉิง 浩文 เฮ่าเหวิน 润发 รุ่นฟา

ใช้ ฉายา เช่น “老胖” เหล่าพั่ง (ไอ้อ้วน) “红帽” หงเม่า (หมวกแดง)

ใช้ นามสกุล+คำสรรพนาม เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 黄先生 หวงเซียนเซิง (คุณหวง) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว)

ใช้ นามสกุล+คำเรียกญาติ เช่น 陈伯 เฉินปั๋ว (คุณลุงเฉิน) 黄叔 หวงซู (คุณอาหวง) 刘兄 หลิวซยง (พี่ชายหลิว)

ใช้ นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว) 李老板 หลี่เหลาป่าน (เถ้าแก่หลี่) 黄局长 หวงจวี๋จั่ง (ผู้กองหวง)

ใช้ นามสกุล+ชื่อ เช่น 李博文 หลี่ปั๋วเหวิน 庄楚名 จวงฉู่หมิง 余宏川 อวี๋หงชวน

ใช้ ชื่อ+คำเรียกญาติ เช่น 成哥 เฉิงเกอ (พี่ชายเฉิง) 川哥 ชวนเกอ (พี่ชายชวน) 文哥 เหวินเกอ (พี่ชายเหวิน)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 老王 เหล่าหวัง (ไอ้หวัง) 老庄 เหล่าจวง (ไอ้จวง) 老尔 เหล่าอวี๋ (ไอ้อวี๋)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 黄叔叔 หวงซูซู (คุณอาหวง) 陈伯伯 เฉินป๋อป๋อ (คุณลุงเฉิน) 李叔叔 หลี่ซูซู (คุณอาหลี่)

2.11.2 **ผู้ชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 厂长 ฉังจ่าง (ผู้อำนวยการโรงงาน) 医生 อีเซิง (หมอ) 校长 เซี่ยวจ่าง (อธิการบดี)

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 黄先生 หวงเซียนเซิง (คุณหวง) 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 孙先生 ซุนเซียนเซิง (คุณซุน)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 陈伯 เฉินป๋อ (คุณลุงเฉิน) 黄叔 หวงซู (คุณอาหวง) 孙哥 ซุนเกอ (พี่ชายซุน)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 孙校长 ซุนเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีซุน) 陈厂长 เฉินฉังจ่าง (หัวหน้าโรงงานเฉิน) 黄医生 หวงอีเซิง (หมอหวง)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 陈伯伯 เฉินป๋อป๋อ (คุณลุงเฉิน) 黄叔叔 หวงซูซู (คุณอาหวง) 陈哥哥 เฉินเกอเกอ (พี่ชายเฉิน)

2.11.3 **ผู้ชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า)

ใช้ **ฉายา** เช่น “四眼” ซื่อเหยี่ยน (สี่ตา) “书痴” ซูชือ (หนอนหนังสือ) “秃子” ทูจือ (หัวล้าน)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 木川 มู่ชวน 伟城 เหว่ยเฉิง 立新 ลี่ซิน

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 张先生 จังเซียนเซิง (คุณจัง) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว) 胡先生 หูเซียนเซิง (คุณหู)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘老师 หลิวเหล่าซือ (อาจารย์หลิว) 张经理 จังจิงหลี่ (ผู้จัดการจัง) 胡老板 หูเหลาป่าน (เถ้าแก่หู)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 张木川 จังมู่ชวน 郑伟城 เจิ้งเหว่ยเฉิง 胡立新 หูลี่ซิน

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小朱 เสี่ยวจู (ไอ้จู) 小郑 เสี่ยวเจิ้ง (ไอ้เจิ้ง) 小胡 เสี่ยวหู (ไอ้หู)

2.11.4 **ผู้ชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 校长 เซี่ยวจ่าง (อธิการบดี) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 教练

เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก)

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว) 姜先生 เจียงเซียนเซิง (คุณเจียง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘经理 หลิวจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิว) 陈校长 เฉินเซี่ยวจ่าง (ครูใหญ่เฉิน) 姜教练 เจียงเจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกเจียง)

2.11.5 **ผู้ชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 学弟 เสวียตี้ (รุ่นน้อง) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 导演 เต่าเหยี่ยน (ผู้กำกับ)

ใช้ **ชื่อ** เช่น 俊丰 จวิ้นเฟิง 锦城 จิ่นเฉิง 惠明 ฮุ่ยหมิง

ใช้ **ฉายา** เช่น “夜猫子” เยี่ยเมาจือ (นกเค้าแมว) “吝啬鬼” ลิ่นเซ่อกุ่ย (ไอ้ขี้เหนียว) “傻大个” ส่าต้าเก้อ (ไอ้ตัวใหญ่)

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 李先生 หลี่เซียนเซิง (คุณหลี่) 苏先生 ซูเซียนเซิง (คุณซู)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 丁弟 ติงตี้ (น้องชายติง) 陈弟 เฉินตี้ (น้องชายเฉิน) 苏弟 ซูตี้ (น้องชายซู)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว) 丁老板 ติงเหลาป่าน (เถ้าแก่ติง) 陈导演 เฉินเต่าเหยี่ยน (ผู้กำกับเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 陈俊丰 เฉินจวิ้นเฟิง 李俊 หลี่จวิ้น 苏惠明 ซูฮุ่ยหมิง

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 丰弟 เฟิงตี้ (น้องชายเฟิง) 俊弟 จวิ้นตี้ (น้องชายจวิ้น) 明弟 หมิงตี้ (น้องชายหมิง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小刘 เสี่ยวหลิว (ไอ้หลิว) 小丁 เสี่ยวติง (ไอ้ติง) 小陈 เสี่ยวเฉิน (ไอ้เฉิน)

ใช้ **คำขยาย＋ชื่อ** เช่น 小丰 เสี่ยวเฟิง (ไอ้เฟิง) 小城 เสี่ยวเฉิง (ไอ้เฉิง) 小明 เสี่ยวหมิง (ไอ้หมิง)

2.11.6 **ผู้ชายเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 书记 ซูจี้ (เลขานุการ) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์)

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว) 唐先生 ถังเซียนเซิง (คุณถัง) 王先生 หวังเซียนเซิง (คุณหวัง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 王老师 หวังเหล่าซือ (อาจารย์หวัง) 刘书记 หลิวซูจี้ (เลขานุการหลิว) 唐老板 ถังเหลาป่าน (เถ้าแก่ถัง)

2.11.7 ผู้ชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 师母 ซือหมู่ (ภรรยาอาจารย์) 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์) 校长 เซี่ยวจ่าง (อธิการบดี)

ใช้ ฉายา เช่น “才女” ไฉหนฺวี่(หญิงเก่ง) “四眼” ซื่อเหยี่ยน (สี่ตา) “黄毛” หวงเหมา (ผมเหลือง)

ใช้ คำนำหน้า＋คำขยาย เช่น 您老 หนินเหล่า(ท่านผู้อาวุโส)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 黄姨 หวงอี๋ (น้าหวง) 陈姨 เฉินอี๋ (น้าเฉิน) 刘姐 หลิวเจี่ย (พี่สาวหลิว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 黄老师 หวงเหล่าซือ (อาจารย์หวง) 陈教授 เฉินเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์เฉิน) 刘校长 หลิวเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีหลิว)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 刘映梅 หลิวอิ้งเหมย 霍永芳 ฮั่วหย่งฟัง 陈淑华 เฉินซูหวา

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 梅姐 เหมยเจี่ย (พี่สาวเหมย) 华姨 หวาอี๋ (น้าหวา) 芳姐 ฟังเจี่ย (พี่สาวฟัง)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 丁姐姐 ติงเจี่ยเจีย (พี่สาวติง) 刘姐姐 หลิวเจี่ยเจีย (พี่สาวหลิว) 霍姐姐 ฮั่วเจี่ยเจีย (พี่สาวฮั่ว)

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 萍姐姐 ผิงเจี่ยเจีย (พี่สาวผิง) 梅姐姐 เหมยเจี่ยเจีย (พี่สาวเหมย) 芳姐姐 ฟังเจี่ยเจีย (พี่สาวฟัง)

2.11.8 ผู้ชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 护士长 ฮู่ซื่อจ่าง (หัวหน้าพยาบาล) 会计师 ไคว่จี้ซือ (นักบัญชี)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 丁小姐 ติงเสียวเจี่ย (นางสาวติง) 刘小姐 หลิวเสียวเจี่ย (นางสาวหลิว)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 丁姐 ติงเจี่ย (พี่สาวติง) 刘姐 หลิวเจี่ย (พี่สาวหลิว) 陈姐 เฉินเจี่ย (พี่สาวเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว) 丁老板 ติงเหลาป่าน (เถ้าแก่ติง) 陈会计 เฉินไคว่จี้ (นักบัญชีเฉิน)

2.11.9 ผู้ชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板娘 เหลาป่านเหนียง (เถ้าแก่เนี้ย) 空姐 คงเจี่ย

(แอร์โฮสเตส) 媒婆 เหมยผัว (แม่สื่อ)

ใช้ ฉายา เช่น “百事通” ไป่ซื่อทง (ผู้รอบรู้) “艺术家” อี้ซู่จยา (ศิลปิน) “千里脚” เชียนหลีเจี่ยว (เท้าพันลี้)

ใช้ ชื่อ เช่น 丽娜 ลี่น่า 远华 หย่วนหวา)淑珊 ซูซาน

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว) 杨老师 หยังเหล่าซือ (อาจารย์หยัง) 卢主任 หลูจู่เริ่น (หัวหน้าหลู)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 郭丽 กัวลี่ 杨远华 หยังหย่วนหวา 卢淑珊 หลูซูซาน

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小郭 เสี่ยวกัว (ไอ้กัว) 小杨 เสี่ยวหยัง (ไอ้หยัง) 小卢 เสี่ยวหลู (ไอ้หลู)

2.11.10 ผู้ชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 校长 เซี่ยวจ่าง (อธิการบดี) 指挥 จื่อฮุย (ผู้บัญชาการ) 工程师 กงเฉิงซือ (วิศวกร)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 孙小姐 ซุนเสียวเจี่ย (นางสาวซุน) 何小姐 เหอเสียวเจี่ย (นางสาวเหอ)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈校长 เฉินเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีเฉิน) 孙指挥 ซุนจื่อฮุย (ผู้บัญชาการซุน) 何工程师 เหอกงเฉิงซือ (วิศวกรเหอ)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小陈 เสี่ยวเฉิน (คุณเฉิน) 小孙 เสี่ยวซุน (คุณซุน) 小何 เสี่ยวเหอ (คุณเหอ)

2.11.11 ผู้ชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 主任 จู่เริ่น (หัวหน้า) 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์) 秘书 มี่ซู (เลขา)

ใช้ ชื่อ เช่น 香茗 เซียงหมิง 淑惠 ซูฮุ่ย 怡麟 อี๋หลิน

ใช้ ฉายา เช่น “诗人” ซือเหริน (นักกวี) “白妹” ไป๋เม่ย (น้องขาว) “老扁” เหลาเปี่ยน (ไอ้หัวแบน)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 陈妹 เฉินเม่ย (น้องสาวเฉิน) 张妹 จังเม่ย (น้องสาวจัง) 钱妹 เฉียนเม่ย (น้องสาวเฉียน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈教授 เฉินเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์เฉิน) 张主任 จังจู่เริ่น (หัวหน้าจัง) 钱秘书 เฉียนมี่ซู (เลขาเฉียน)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 林香茗 หลินเซียงหมิง 张淑惠 จังซูฮุ่ย) 钱怡麟 เฉียนอี๋หลิน

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 帆妹 ฟานเม่ย (น้องสาวฟาน) 惠妹 ฮุ่ยเม่ย (น้องสาวฮุ่ย) 茗妹 หมิงเม่ย (น้องสาวหมิง)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小林 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน) 小张 เสี่ยวจัง (ไอ้จัง) 小钱 เสี่ยวเฉียน (ไอ้เฉียน)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 林妹妹 หลินเม่ยเม่ย (น้องสาวหลิน) 张妹妹 จังเม่ยเม่ย (น้องสาวจัง) 钱妹妹 เฉียนเม่ยเม่ย (น้องสาวเฉียน)

2.11.12 **ผู้ชายเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 护士 ฮู่ซื่อ (พยาบาล) 医生 อีเซิง (หมอ) 秘书 มี่ซู (เลขา)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 李小姐 หลี่เสี่ยวเจี่ย (นางสาวหลี่) 林小姐 หลินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวหลิน) 朱小姐 จูเสี่ยวเจี่ย (นางสาวจู)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 林妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน) 李妹 หลี่เม่ย (นางสาวหลี่) 朱妹 จูเม่ย (นางสาวจู)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว) 李秘书 หลี่มี่ซู (เลขาหลี่) 林医生 หลินอีเซิง (คุณหมอหลิน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小朱 เสี่ยวจู (คุณจู) 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว) 小林 เสี่ยวหลิน (คุณหลิน)

2.11.13 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 您(ท่าน)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก)

ใช้ ชื่อ เช่น 伟志 เหว่ยจื้อ 应平 อิ้งผิง 振雄 เจิ้นสฺยง

ใช้ ฉายา เช่น “智多星” จื้อตัวซิง (คนเก่ง) “老酒鬼” เหล่าจิ่วกุ่ย (ขี้เหล้า) “棋圣” ฉีเซิ่ง (เจ้าหมากรุก)

ใช้ คำนำหน้า＋คำขยาย เช่น 您老人家 หนินเหล่าเหรินจยา (ท่านผู้อาวุโส) 您老 หนินเหล่า (ท่าน)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 彭先生 เผิงเซียนเซิง (คุณเผิง) 刘先生 หลิวเซียนเซิง (คุณหลิว)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 黄伯 หวงป๋อ (ลุงหวง) 彭叔 เผิงซู (อาเผิง) 刘兄 หลิวซฺยง (พี่ชายหลิว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘经理 หลิวจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิว) 黄老板 หวงเหลาป่าน (เถ้าแก่หวง) 陈教练 เฉินเจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 刘建成 หลิวเจี้ยนเฉิง 陈应平 เฉินอิ้งผิง 彭振雄 เผิงเจิ้นสฺยง

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 成哥 เฉิงเกอ (พี่ชายเฉิง) 平叔 ผิงซู(อาผิง) 斌哥 ปินเกอ (พี่ชายปิน)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 老刘 เหล่าหลิว (ไอ้หลิว) 老陈 เหล่าเฉิน (ไอ้เฉิน) 老彭 เหล่าเผิง (ไอ้เผิง)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 陈叔叔 เฉินซูซู (คุณอาเฉิน) 黄伯伯 หวงปั๋วปั๋ว (คุณลุงหวง) 刘哥哥 หลิวเกอเกอ (พี่ชายหลิว)

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 成哥哥 เฉิงเกอเกอ (พี่ชายเฉิง) 平叔叔 ผิงซูซู (อาผิง) 斌哥哥 ปินเกอเกอ (พี่ชายปิน)

2.11.14 ผู้หญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板(เถ้าแก่) 厂长 ฉังจั่ง (หัวหน้าโรงงาน) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง(คุณเฉิน)孙先生 ซุนเซียนเซิง(คุณซุน)郭先生 กัวเซียนเซิง (คุณกัว)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 陈叔 เฉินซู(คุณอาเฉิน)孙哥 ซุนเกอ(พี่ชายซุน) 郭兄 กัวซฺยง(พี่ชายกัว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 孙老板 ซุนเหลาป่าน (เถ้าแก่ซุน)陈厂长 เฉินฉังจั่ง(หัวหน้าโรงงานเฉิน)郭经理 กัวจิงหลี่ (ผู้จัดการกัว)

2.11.15 ผู้หญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 院长 ย่วนจั่ง (ผู้อำนวยการ) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้าภาค) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่)

ใช้ ชื่อ เช่น 晓松 เสี่ยวซง 必清 ปี้ชิง 利铭 ลี่หมิง

ใช้ ฉายา เช่น “大熊” ต้าสยง (หมีใหญ่) “诸葛亮” จูเก่อเลี่ยง (ขงเบ้ง) “小厂仔” เสี่ยวก๋วงไจ่ (ไอ้เด็กกวางตุ้ง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈医生 เฉินอีเซิง (คุณหมอเฉิน) 刘主任 หลิวจู่เริ่น (หัวหน้าหลิว) 郑老板 เจิ้งเหลาป่าน (เถ้าแก่เจิ้ง)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 刘小哲 หลิวเสี่ยวเจ๋อ 沈必清 เสิ่นปี้ชิง 郑利铭 เจิ้งลี่หมิง

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小陈 เสี่ยวเฉิน (ไอ้เฉิน) 老刘 เหล่าหลิ่ว (ไอ้หลิว) 老郑 เหล่าเจิ้ง (ไอ้เจิ้ง)

2.11.16 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 教授 เจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์) 局长 จฺวี๋จ่ัง (ผู้กอง) 翻译 ฟานอี้ (ล่าม)

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 史先生 สื่อเซียนเซิง (คุณสือ) 黄先生 หวงเซียนเซิง (คุณหวง) 杨先生 หยังเซียนเซิง (คุณหยัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 邢教授 สิงเจี้ยวโซ่ว (ศาสตราจารย์สิง) 杨局长 หยังจฺวี๋จ่ัง (ผู้กองหยัง) 黄老师 หวงเหล่าซือ (อาจารย์หวง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 邢运龙(สิงอวิ้นหลง) 黄朝敦(หวงเฉาตุน) 杨晓龙(หยังเสี่ยวหลง)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小王 เสี่ยวหวัง (คุณหวัง) 老黄 เหล่าหวง (คุณหวง) 老杨 เหล่าหยัง (คุณหยัง)

2.11.17 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่)

ใช้ **ฉายา** เช่น “小气鬼” เสี่ยวชี่กุ่ย (ไอ้ขี้เหนียว) “小气人” เสี่ยวชี่เหริน (ไอ้น่าตี)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**เช่น 王弟 หวังตี้ (น้องชายหวัง) 杨弟 หยังตี้ (น้องชายหยัง) 曾弟 เจิงตี้ (น้องชายเจิง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 曾老师 เจิงเหล่าซือ (อาจารย์เจิง) 杨经理 หยังจิงหลี่ (ผู้จัดการหยัง) 郑老板 เจิ้งเหลาป่าน (เถ้าแก่เจิ้ง)

ใช้ **นามสกุล＋ชื่อ** เช่น 王冬生 หวังตงเซิง 杨翼 หยังอี้ 郑可山 เจิ้งเข่อซาน

ใช้ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** เช่น 冬生弟 ตงเซิงตี้ (น้องชายตงเซิง) 翼弟 อี้ตี้ (น้องชายอี้) 可山弟 เข่อซานตี้ (น้องชายเข่อซาน)

ใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** เช่น 小曾 เสี่ยวเจิง (ไอ้เจิง) 小杨 เสี่ยวหยัง (ไอ้หยัง) 小王 เสี่ยวหวัง (ไอ้หวัง)

2.11.18 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 局长 จฺวี๋จ่ัง(ผู้กอง) 校长 เซี่ยวจ่ัง(อธิการบดี) 医生 อีเซิง (หมอ)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 朱先生 จูเซียนเซิง (คุณจู) 余先生 อวี๋เซียนเซิง (คุณอวี๋) 马先生 หม่าเซียนเซิง (คุณหม่า)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 朱弟 จูตี้ (น้องชายจู) 余弟 อวี๋ตี้ (น้องชายอวี๋) 马弟 หม่าตี้ (น้องชายหม่า)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 孙校长 ซุนเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีซุน) 刘局长 หลิวจวี๋จ่าง (ผู้กองหลิว) 马医生 หม่าอีเซิง (คุณหมอหม่า)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 刘伟成 หลิวเหว่ยเฉิง 余君刚 อวี๋จวินเกา 马世雄 หม่าสื่อสฺยง

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小刘 เสี่ยวหลิว (คุณหลิว) 小余 เสี่ยวอวี๋(คุณอวี๋) 小马 เสียวหม่า (คุณหม่า)

2.11.19 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板娘 เหลาป่านเหนียง (เถ้าแก่เนี้ย) 管理员 กั๋วนหลี่หยวน (ผู้ดูแล) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ ฉายา เช่น “急脚鬼” จี๋เจี่ยวกุ่ย (ไอ้ใจร้อน) “糊涂虫” หูถูฉง (ไอ้เลอะเทอะ) “西施” ซีซือ (สาวงาม)

ใช้ คำนำหน้า＋คำขยาย เช่น 您老人家 หนินเหล่าเหรินจฺยา (ท่านผู้อาวุโส) 您老 หนินเหล่า (ท่าน)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 刘姐 หลิวเจี่ย (พี่สาวหลิว) 方姨 ฟังอี๋ (คุณน้าฟัง) 翁姐 เวิงเจี่ย (พี่สาวเวิง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว)方经理 ฟังจิงหลี่ (ผู้จัดการฟัง) 翁老师 เวิงเหล่าซือ (อาจารย์เวิง)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 刘彩凤 หลิวไฉ่เฟิ่ง 方茵娜 ฟังอินน่า 翁诗琳 เวิงซือหลิน

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 凤姐 เฟิ่งเจี่ย (พี่สาวเฟิ่ง) 娜姐 น่าเจี่ย (พี่สาวน่า) 琳姐 หลินเจี่ย (พี่สาวหลิน)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 丁姐姐 ติงเจี่ยเจีย (พี่สาวติง) 刘姑姑 หลิวกูกู (อาหลิว) 方姐姐 ฟังเจี่ยเจีย (พี่สาวฟัง)

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 萍姐姐 ผิงเจี่ยเจีย (พี่สาวผิง) 凤姑姑 เฟิ่งกูกู (อาเฟิ่ง) 琳姐姐 หลินเจี่ยเจีย (พี่สาวหลิน)

2.11.20 **ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 管理员 กั๋วนหลี่หยวน (ผู้ดูแล) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้าภาค)

校长 เซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 林小姐 หลินเสียวเจี่ย (นางสาวหลิน) 郑小姐 เจิ้งเสียวเจี่ย (นางสาวเจิ้ง)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 陈姨 เฉินอี๋ (คุณน้าเฉิน) 林姐 หลินเจี่ย (พี่สาวหลิน) 郑姨 เจิ้งอี๋ (คุณน้าเจิ้ง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 孙校长 ซุนเซี่ยวจั่ง (อธิการบดีซุน) 林主任 หลินจู่เริ่น (หัวหน้าภาค) 郑老师 เจิ้งเหล่าซือ (อาจารย์เจิ้ง)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 陈美奂 เฉินเหม่ยฮ่วน 林秀芳 หลินซิ่วฟัง 郑燕燕 เจิ้งเยี่ยนเยี่ยน

2.11.21 ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 馆长 กั๋วนจั่ง (ผู้อำนวยการ) 老板娘 เหลาป่านเหนียง (เถ้าแก่เนี้ย) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้าภาค)

ใช้ ฉายา เช่น “四眼” ซื่อเหยี่ยน (สี่ตา) “老鼠” เหลาสู (ไอ้หนู) “诗人” ซือเหริน (นักกวี)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘医生 หลิวอีเซิง (คุณหมอหลิว) 林馆长 หลินก๋วนจั่ง (ผู้อำนวยการหลิน) 罗主任 หลัวจู่เริ่น (หัวหน้าภาคหลัว)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 林慧芳 หลินฮุ่ยฟัง 罗裴文 หลัวเผยเหวิน 刘峥 หลิวเจิง

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小林 เสี่ยวหลิน (ไอ้หลิน) 小罗 เสี่ยวหลัว (ไอ้หลัว) 小刘 เสี่ยวหลิว (ไอ้หลิว)

2.11.22 ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 翻译 ฟานอี้ (ล่าม)医生 อีเซิง (หมอ)教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 洪小姐 หงเสียวเจี่ย (นางสาวหง) 汪小姐 วังเสียวเจี่ย (นางสาววัง) 梅小姐 เหมยเสียวเจี่ย (นางสาวเหมย)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 汪导游 วังเต่าโหยว (คุณไก๊ด์วัง) 洪医生 หงอีเซิง (คุณหมอหง) 梅教练 เหมยเจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึกเหมย)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 洪敏 หงหมิ่น 汪思宜 วังซืออี๋ 梅岚 เหมยหลาน

2.11.23 ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ ฉายา เช่น “瘦猴” โซ่วโหว (ไอ้ลิงผอม) “老猫” เหล่าเมา (ไอ้แมว) “老猪” เหล่าจู (ไอ้หมู)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 陈妹 เฉินเม่ย (น้องสาวเฉิน) 杨妹 หยังเม่ย (น้องสาวหยัง) 刘妹 หลิวเม่ย (น้องสาวหลิว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 刘老师 หลิวเหล่าซือ (ครูหลิว) 杨主任 หยังจู่เริ่น (หัวหน้าภาคหยัง) 陈院长 เฉินย่วนจั่ง (คณบดีเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 陈秀梅 เฉินซิ่วเหมย 杨素文 หยังซู่เหวิน 方娜 ฟังน่า

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ เช่น 芬妹 เฟินเม่ย (น้องสาวเฟิน) 文妹 เหวินเม่ย (น้องสาวเหวิน) 娜妹 น่าเม่ย (น้องสาวน่า)

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小陈 เสี่ยวเฉิน (เสี่ยวเฉิน) 小杨 เสี่ยวหยัง (เสี่ยวหยัง) 小方 เสี่ยวฟัง (เสี่ยวฟัง)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 陈妹妹 เฉินเม่ยเม่ย (น้องสาวเฉิน) 杨妹妹 หยังเม่ยเม่ย (น้องสาวหยัง) 方妹妹 ฟังเม่ยเม่ย (น้องสาวฟัง)

ใช้ ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 红妹妹 หงเม่ยเม่ย (น้องสาวหง) 文妹妹 เหวินเม่ยเม่ย (น้องสาวเหวิน) 娜妹妹 น่าเม่ยเม่ย (น้องสาวน่า)

2.11.24 ผู้หญิงเรียกคนรู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 保姆 เป่าหมู่ (พี่เลี้ยง) 护士 ฮู่ซื่อ (นางพยาบาล) 医生 อีเซิง (หมอ)

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 徐小姐 สฺวีเสี่ยวเจี่ย (นางสาวสฺวี) 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 霍小姐 ฮั่วเสี่ยวเจี่ย (นางสาวฮั่ว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈老师 เฉินเหล่าซือ (ครูเฉิน) 徐护士 สฺวีฮู่ซื่อ (พยาบาลสฺวี) 霍医生 ฮั่วอีเซิง (หมอฮั่ว)

ใช้ นามสกุล＋ชื่อ เช่น 霍文君 ฮั่วเหวินจวิน 钱柯儿 เฉียนเคอเอ๋อร์ 余逸 อวี๋อี้

ใช้ คำขยาย＋นามสกุล เช่น 小朱 เสี่ยวจู (คุณจู) 小霍 เสี่ยวฮั่ว (คุณฮั่ว) 小余 เสี่ยวอวี๋ (คุณอวี๋)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จัก ตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จักได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ฉายา, คำนำหน้า＋คำขยาย,นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ชื่อ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, คำขยาย ＋นามสกุล, คำขยาย＋ชื่อ, นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** และ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ**

2. **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในการเรียกคนรู้จัก

3. **นามสกุล＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** ไม่ใช้กับคนรู้จักที่อายุเท่ากัน ส่วน **คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะในการเรียกคนรู้จักที่อายุน้อยกว่า

4. เพศชายเวลาเรียกคนรู้จักชาย มีการใช้รูปแบบ **นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** ในการเรียกคนรู้จักทั้งสนิทและไม่สนิท แต่เวลาเรียกคนรู้จักเพศหญิง **นามสกุล＋คำสรรพนาม** จะใช้เฉพาะกับคนที่สนิท ส่วน **นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับคนที่สนิท

5. เพศชายเวลาเรียกคนรู้จักเพศหญิงมีการใช้รูปแบบ **ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** แต่เวลาเรียกคนรู้จักชายไม่การใช้รูปแบบนี้

6. **คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะในกรณีที่เพศชายเรียกคนรู้จักเพศชาย

7. เพศชายใช้รูปแบบ **นามสกุล＋ชื่อ** ในการเรียกคนรู้จักที่สนิทเท่านั้น แต่เพศหญิงใช้รูปแบบนี้ในการเรียกทั้งคนรู้จักที่สนิทและไม่สนิท

8. เพศหญิงไม่มีการใช้รูปแบบ **ชื่อ**ในการเรียกคนรู้จักเพศหญิง

9. **ชื่อ, ฉายา,คำนำหน้า＋คำขยาย, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่สนิท แสดงความใกล้ชิด รูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.12 **การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนไม่รู้จัก**

คำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนไม่รู้จักมีการใช้ตามปัจจัยอายุ และ เพศดังนี้

2.12.1 **ผู้ชายเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุมากกว่า**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 警察 จิ่งฉา (คุณตำรวจ) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 叔叔 ซูซู (คุณอา) 伯伯 ปั๋วปัว (คุณลุง) 爷爷 เหยียเยีย(คุณปู่)

ใช้ คำขยาย＋คำสรรพนาม เช่น 这位先生 เจ้อเว่ยเซียนเซิง (ท่านผู้นี้) 这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายคนนี้)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 老伯 เหล่าปั๋ว (คุณลุง)

ใช้ คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位老师 เจ้อเว่ยเหล่าซือ (อาจารย์ท่านนี้) 这位司机 เจ้อเว่ยซือจี (ผู้ขับรถท่านนี้)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 司机大哥 ซือจีต้าเกอ (พี่โชเฟอร์)

2.12.2 **ผู้ชายเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุเท่ากัน**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ)同志 ถงจื้อ (สหาย)师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 朋友 เผิงโหย่ว (เพื่อน) 同学 ถงเสวีย (นักเรียน) 老板 เหลาปาน (เถ้าแก่)

ใช้ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 兄弟 ซฺยงตี้ (พี่น้อง)

ใช้ **คำขยาย＋คำสรรพนาม** เช่น 这位先生 เจ้อเว่ยเซียนเซิง (คุณคนนี้) 这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายผู้นี้)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大哥 ต้าเกอ (คุณพี่)

ใช้ **คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 这位朋友 เจ้อเว่ยเผิงโหย่ว(เพื่อนคนนี้) 这位同学 เจ้อเว่ยถงเสวีย (นักเรียนคนนี้) 这位导游 เจ้อเว่ยเต่าโหยว (ไก๊ด์ท่านนี้)

2.12.3 **ผู้ชายเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 朋友 เผิงโหย่ว (เพื่อน) 同学 ถงเสวีย (นักเรียน) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ **คำอุทาน** เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** เช่น 兄弟 ซฺยงตี้ (พี่น้อง)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 小弟 เสี่ยวตี้ (น้องชาย)

ใช้ **คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 这位朋友 เจ้อเว่ยเผิงโหย่ว(เพื่อนคนนี้) 这位同学 เจ้อเว่ยถงเสวีย (นักเรียนคนนี้) 这位导游 เจ้อเว่ยเต่าโหยว (ไก๊ด์ท่านนี้)

2.12.4 **ผู้ชายเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุมากกว่า**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 医生 อีเซิง (หมอ) 护士 ฮู่ซื่อ (นางพยาบาล)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่) 大妈 ต้ามา (คุณป้า) 大娘 ต้าเหนียง (คุณยาย)

ใช้ **คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 这位老师 เจ้อเว่ยเหล่าซือ (อาจารย์ท่านนี้) 这位医生 เจ้อเว่ยอีเซิง (คุณหมอท่านนี้) 这位护士 เจ้อเว่ยฮู่ซื่อ (นางพยาบาลท่านนี้)

2.12.5 **ผู้ชายเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุเท่ากัน**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์) 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 医生 อีเซิง (หมอ) 护士 hู่ซื่อ (นางพยาบาล)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม เช่น 导游小姐 เต่าโหยวเสียวเจี่ย(คุณไก๊ด์)

ใช้ คำขยาย＋คำสรรพนาม เช่น 这位小姐 เจ้อเว่ยเสียวเจี่ย (ผู้หญิงคนนี้)这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายคนนี้)

ใช้ คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位老师 เจ้อเว่ยเหล่าซือ (อาจารย์ท่านนี้) 这位医生 เจ้อเว่ยอีเซิง (คุณหมอท่านนี้) 这位护士 เจ้อเว่ยhู่ซื่อ (นางพยาบาลท่านนี้)

2.12.6 **ผู้ชายเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว)同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 同学 ถงเสวีย (นักเรียน) 医生 อีเซิง (หมอ) 护士 hู่ซื่อ (นางพยาบาล)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เว่ย) 嘿 เฮย(เฮย)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 小妹 เสี่ยวเม่ย (น้องสาว)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม เช่น 秘书小姐 มี่ซูเสียวเจี่ย (คุณเลขา)

ใช้ คำขยาย＋คำสรรพนาม เช่น 这位小姐 เจ้อเว่ยเสียวเจี่ย (ผู้หญิงคนนี้)这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายคนนี้)

ใช้ คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位同学 เจ้อเว่ยถงเสวีย (นักเรียนคนนี้) 这位医生 เจ้อเว่ยอีเซิง (คุณหมอคนนี้) 这位护士 เจ้อเว่ยhู่ซื่อ (นางพยาบาลคนนี้)

2.12.7 **ผู้หญิงเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุมากกว่า**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老师 เหล่าซือ(อาจารย์) 司机 ซือจี (ผู้ขับ) 警察 จิ่งฉา (ตำรวจ)

ใช้ คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ เช่น 爷爷 เหยียเยีย (คุณปู่) 伯伯 ปั๋วปัว (คุณลุง) 叔叔 ซูซู (คุณอา)

ใช้ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น 大爷 ต้าเหยีย (คุณปู่) 大伯 ต้าปั๋ว (คุณลุง) 大叔 ต้าซู (คุณอา)

ใช้ คำขยาย+คำสรรพนาม เช่น 这位先生 เจ้อเว่ยเซียนเซิง (คุณท่านนี้)这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายท่านนี้)

ใช้ คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位老师 เจ้อเว่ยเหล่าซือ (อาจารย์ท่านนี้) 这位司机 เจ้อเว่ยซือจี (พี่โชเฟอร์) 这位警察 เจ้อเว่ยจิ่งฉา (คุณตำรวจ)

2.12.8 **ผู้หญิงเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุเท่ากัน**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 司机 ซือจี (ผู้ขับ) 老师 เหล่าซือ(อาจารย์) 警察 จิ่งฉา (ตำรวจ)

ใช้ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น 大哥 ต้าเกอ (พี่ชายใหญ่)

ใช้ คำขยาย+คำสรรพนาม เช่น 这位先生 เจ้อเว่ยเซียนเซิง (คุณท่านนี้)这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายคนนี้)

ใช้ คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位同学 เจ้อเว่ยถงเสวีย (นักเรียนคนนี้)这位司机 เจ้อเว่ยซือจี (พี่โชเฟอร์) 这位警察 เจ้อเว่ยจิ่งฉา (คุณตำรวจ)

2.12.9 **ผู้หญิงเรียกคนไม่รู้จักชายที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 同学 ถงเสวีย (นักเรียน) 医生 อีเซิง (หมอ) 司机 ซือจี (ผู้ขับ)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เฮ่) 嘿 เฮย (เฮ้ย)

ใช้ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น 小弟 เสี่ยวตี้ (น้องชาย)

ใช้ คำขยาย+คำสรรพนาม เช่น 这位先生 เจ้อเว่ยเซียนเซิง (คุณคนนี้) 小师傅 เสี่ยวซือฟู(อาจารย์หนุ่ม) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายคนนี้)

ใช้ คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 小朋友 เสี่ยวเผิงโหย่ว (หนูน้อย)

2.12.10 **ผู้หญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุมากกว่า**

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老师 เหล่าซือ (อาจารย์) 医生 อีเซิง (คุณหมอ) 空姐 คงเจี่ย (แอร์โฮสเตส)

ใช้ คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ เช่น 姐姐 เจี่ยเจีย (พี่สาว)

ใช้ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่) 大妈 ต้ามา (คุณป้า) 大娘 ต้าเหนียง(คุณยาย)

ใช้ คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位老师 เจ้อเว่ยเหล่าซือ (อาจารย์ท่านนี้) 这位司机 เจ้อเว่ยซือจี (พี่โชเฟอร์) 这位警察 เจ้อเว่ยจิ่งฉา (คุณตำรวจ)

2.12.11 **ผู้หญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุเท่ากัน**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 朋友 เผิงโหย่ว (เพื่อน) 医生 อีเซิง (คุณหมอ) 空姐 คงเจี่ย (แอร์โฮสเตส)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม เช่น 导游小姐 เต่าโหยวเสียวเจี่ย (คุณไก๊ด์)

ใช้ คำขยาย+คำสรรพนาม เช่น 这位小姐 เจ้อเว่ยเสียวเจี่ย (นางสาวท่านนี้)这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายท่านนี้)

ใช้ คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位朋友 เจ้อเว่ยเผิงโหย่ว (เพื่อนท่านนี้) 这位医生 เจ้อเว่ยอีเซิง (คุณหมอ) 这位空姐 เจ้อเว่ยคงเจี่ย (แอร์โฮสเตสคนนี้)

2.12.12 **ผู้หญิงเรียกคนไม่รู้จักหญิงที่อายุน้อยกว่า**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 师傅 ซือฟู (ท่านอาจารย์)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 同学 ถงเสวีย (นักเรียน) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์) 空姐 คงเจี่ย (แอร์โฮสเตส)

ใช้ คำอุทาน เช่น 喂 เว่ย (เว่ย) 嘿 เฮย(เฮย)

ใช้ คำขยาย+คำเรียกญาติ เช่น 小妹 เสี่ยวเม่ย (น้องสาว)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม เช่น 导游小姐 เต่าโหยวเสียวเจี่ย (คุณไก๊ด์)

ใช้ คำขยาย+คำสรรพนาม เช่น 这位小姐 เจ้อเว่ยเสียวเจี่ย (ผู้หญิงคนนี้)这位师傅 เจ้อเว่ยซือฟู (ท่านอาจารย์ท่านนี้) 这位同志 เจ้อเว่ยถงจื้อ (สหายคนนี้)

ใช้ คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 这位同学 เจ้อเว่ยถงเสวีย (นักเรียนคนนี้) 这位导游 เจ้อเว่ยเต่าโหยว (ไก๊ด์ท่านนี้)这位空姐 เจ้อเว่ยคงเจี่ย (แอร์โฮสเตสคนนี้)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จักตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จัก ได้แก่

คำสรรพนาม/คำนำหน้า, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, คำอุทาน, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำขยาย+คำเรียกญาติ, คำขยาย+คำสรรพนาม, คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ, ตำแหน่ง/อาชีพ+คำขยาย+คำเรียกญาติ และ **ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม**

2. **คำสรรพนาม, คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จัก

3. **ตำแหน่ง/อาชีพ+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า ส่วน**ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม** ไม่ใช้เรียกคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า **คำอุทาน**ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุน้อยกว่า

4. เพศชายมีการใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศชาย แต่ไม่ใช้ในการเรียกคนรู้จักที่เป็นเพศหญิง ส่วน**ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม**ใช้เฉพาะในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศหญิง

5. **คำขยาย+คำเรียกญาติ**ไม่ใช้ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศหญิงที่อายุเท่ากัน แต่ใช้ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศชายที่อายุเท่ากันได้

2.13 การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และ ความใกล้ชิดดังนี้

2.13.1 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล+คำสรรพนาม** เช่น 张先生 จังเซียนเซิง (คุณจัง) 刘师傅 หลิวซือฟู (คุณหลิว) 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน)

ใช้ **นามสกุล+คำเรียกญาติ** เช่น 张哥 จังเกอ (พี่ชายจัง) 刘兄 หลิวซยง (พี่ชายหลิว) 陈兄 เฉินซฺยง (พี่ชายเฉิน)

ใช้ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈老板 เฉินเหลาป่าน (เถ้าแก่เฉิน) 刘经理 หลิวจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิว) 张老师(อาจารย์จัง)จังเหล่าซือ

ใช้ **คำขยาย+คำเรียกญาติ** เช่น 大哥 ต้าเกอ (พี่ชายใหญ่) 老兄 เหล่าซฺยง (พี่ชาย) 老哥 เหล่าเกอ (พี่ชาย)

2.13.2 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 校长 เซี่ยวจั่ง (อธิการบดี)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大爷 ต้าเหยีย (คุณปู่) 大伯 ต้าปั๋ว (คุณลุง) 大叔 ต้าซู (คุณอา)

2.13.3 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 张师傅 จังซือฟู (คุณจัง)李先生 หลี่เซียนเซิง (คุณหลี่)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张工 จังกง (วิศวกรจัง) 陈导 เฉินเต่า (ไก๊ด์เฉิน) 李校长 หลี่เซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่หลี่)

2.13.4 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ)师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 老师 เหล่าซือ (อาจารย์)导游 เต่าโหยว (ไก๊)

2.13.5 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 陈弟 เฉินตี้ (น้องชายเฉิน) 林弟 หลินตี้ (น้องชายหลิน)余弟 อวี่ตี้ (น้องชายอวี่)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 陈老师 เฉินเหล่าซือ (อาจารย์เฉิน) 余工 อวี่กง (วิศวกรอวี่)

2.13.6 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 小伙子 เสี่ยวหั่วจือ (หนุ่ม) 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์) 教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก)

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亮仔 เลี่ยงไจ่ (หนุ่มหล่อ) 帅哥 ไซว่เกอ (รูปหล่อ)

2.13.7 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 张女士 จังหนฺวี่ซื่อ (นางจัง) 刘小姐 หลิวเสี่ยวเจี่ย (นางสาวหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 刘姐 หลิวเจี่ย (พี่สาวหลิว) 陈姐 เฉินเจี่ย (พี่สาวเฉิน) 张姨 จังอี๋ (คุณน้าจัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张老师 จังเหล่าซือ (อาจารย์จัง) 陈主任 เฉินจู่เริ่น (หัวหน้าภาคเฉิน)刘校长 หลิวเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่หลิว)

2.13.8 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 同志 ถงจื้อ (สหาย)小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 姑娘 กูเหนียง (หญิงสาว)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ**เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่) 大妈 ต้ามา (คุณป้า) 大娘 ต้าเหนียง (คุณยาย)

2.13.9 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 徐小姐 สวีเสียวเจี่ย (นางสาวสวี) 张女士 จังหนี่วซื่อ(นางจัง)黄小姐 หวงเสียวเจี่ย(นางสาวหวง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张医生 จังอีเซิง (คุณหมอจัง) 徐秘书 สวีมี่ซู (เลขาสวี) 黄老师 หวงเหล่าซือ (อาจารย์หวง)

2.13.10 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 同志 ถงจื้อ (สหาย) 姑娘 กูเหนียง (หญิงสาว)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่)

2.13.11 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย (นางสาวเฉิน) 林小姐 หลินเสียวเจี่ย (นางสาวหลิน) 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 林妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน) 陈妹 เฉินเม่ย (น้องสาวเฉิน) 张妹 จังเม่ย (น้องสาวจัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张导 จังเต่า (ไก๊ด์จัง) 陈老师 เฉินเหล่าซือ (อาจารย์เฉิน) 林秘书 หลินมี่ซู (เลขาหลิน)

2.13.12 **ผู้ให้บริการชายเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 亮女 เลี่ยงหนฺวี่ (สาวสวย) 美女 เหมยหนฺวี่ (นางงาม)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 小妹 เสี่ยวเม่ย (น้องสาว)

ใช้ **คำขยาย＋คำสรรพนาม** เช่น 小姑娘 เสี่ยวกูเหนียง (สาวน้อย)

2.13.13 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 刘先生 หลิวเซียนเซิง (นายหลิว) 郭先生 กัวเซียนเซิง (นายกัว) 陈先生 เฉินเซียนเซิง (นายเฉิน)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 陈哥 เฉินเกอ (พี่ชายเฉิน) 刘叔 หลิวซู (คุณอาหลิว) 郭兄 กัวซฺยง (พี่ชายกัว)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈老板 เฉินเหลาป่าน (เถ้าแก่เฉิน) 郭经理 กัวจิงหลี่ (ผู้จัดการกัว) 刘司机 หลิวซือจี (โชเฟอร์หลิว)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 大哥 ต้าเกอ (พี่ชายใหญ่) 老哥 เหล่าเกอ (พี่ชาย) 老兄 เหล่าซฺยง (พี่ชาย)

2.13.14 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 厂长 ฉังจ่าง (หัวหน้าโรงงาน)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 大爷 ต้าเหยีย (คุณปู่) 大伯 ต้าป๋ัว (คุณลุง) 大哥 ต้าเกอ(พี่ชายใหญ่)

2.13.15 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายยที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 林先生 หลินเซียนเซิง (คุณหลิน) 张师傅 จังซือฟุ (คุณจัง) 何先生 เหอเซียนเซิง (คุณเหอ)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 张导 จังเต่า (ไก๊ด์จัง) 林老师 หลินเหล่าซือ (อาจารย์หลิน) 何经理 เหอจิงหลี่ (ผู้จัดการเหอ)

2.13.16 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟ (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 主任 จู่เริ่น (หัวหน้าภาค)

2.13.17 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 何先生 เหอเซียนเซิง (คุณเหอ) 丁先生 ติงเซียนเซิง (คุณติง) 翁师傅 เวิงซือฟู (คุณเวิง)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 丁弟 ติงตี้ (น้องชายติง) 何弟 เหอตี้ (น้องชายเหอ) 翁弟 เวิงตี้ (น้องชายเวิง)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 何经理 เหอจิงหลี่ (ผู้จัดการเหอ) 丁老师 ติงเหล่าซือ (อาจารย์ติง) 翁秘书 เวิงมี่ซู (เลขาเวิง)

2.13.18 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小伙子 เสี่ยวหั่วจือ (หนุ่ม) 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 翻译 ฟานอี้ (ล่าม) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 宠仔 เลี่ยงไจ่ (รูปหล่อ) 帅哥 ไซว่เกอ (รูปหล่อ)

2.13.19 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 李小姐 หลี่เสียวเจี่ย (นางสาวหลี่) 陈女士 เฉินหนุ่วซื่อ (นางเฉิน) 刘女士 หลิวหนุ่วซื่อ (นางหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 刘姐 หลิวเจี่ย (พี่สาวหลิว) 陈姨 เฉินอี๋ (น้าเฉิน) 李姐 หลีเจี่ย (พี่สาวหลี่)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈校长 เฉินเซี่ยวจั่ง (ครูใหญ่เฉิน) 刘老师 หลิวเหล่าซือ (อาจารย์หลิว) 李经理 หลี่จิงหลี่ (ผู้จัดการหลี่)

ใช้ **คนามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 刘大妈 หลิวต้ามา (คุณป้าหลิว) 陈大姐 เฉินต้าเจี่ย (พี่สาวเฉิน) 李大姐 หลี่ต้าเจี่ย (พี่สาวหลี่)

2.13.20 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大妈 ต้ามา (คุณป้า) 大娘 ต้าเหนียง (คุณยาย) 大姐 ต้าเจี่ย (พี่นาง)

2.13.21 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง) 陈女士 เฉินหนุ่วซื่อ (นางเฉิน) 刘小姐 หลิวเสียวเจี่ย (นางสาวหลิว)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 陈老师 เฉินเหล่าซือ (อาจารย์เฉิน) 张医生 จังอีเซิง (คุณหมอจัง) 刘护士 หลิวฮู่ซื่อ (นางพยาบาลหลิว)

2.13.22 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่)

2.13.23 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋สรรพนาม** เช่น 刘小姐 หลิวเสียวเจี่ย (นางสาวหลิว) 丁小姐 ติงเสียวเจี่ย (นางสาวติง) 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง)

ใช้ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** เช่น 丁妹 ติงเม่ย (น้องสาวติง) 刘妹 หลิวเม่ย (น้องสาวหลิว) 张妹 จังเม่ย (น้องสาวจัง)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 张医生 จังอีเซิง (คุณหมอจัง) 丁老师 ติงเหล่าซือ (อาจารย์ติง) 刘主任 หลิวจู่เริ่น (หัวหน้าภาคหลิว)

2.13.24 **ผู้ให้บริการหญิงเรียกผู้ใช้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 姑娘 กูเหนียง (หญิงสาว) 小姐 เสี่ยวเจี่ย (นางสาว)同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 小妹 เสี่ยวเม่ย (สาวน้อย)

ใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** เช่น 漂亮女 เพี่ยวเลี่ยงหนฺวี่ (สาวสวย) 美女 เหมยหนฺวี่ (นางงาม)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบคำเรียกขาน ในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ ได้แก่

คำสรรพนาม/คำนำหน้า, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, วลีแสดงความรู้สึก, นามสกุล＋คำเรียกญาติ,นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, คำขยาย＋คำสรรพนาม, คำขยาย＋คำเรียกญาติ และ **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**

2. **สรรพนาม/คำนำหน้า, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ

3. **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่าส่วน**วลีแสดงความรู้สึก**ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ใช้บริการที่อายุน้อยกว่า **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่า

4. **ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่เป็นเพศชาย ส่วน**นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะในกรณีคนให้บริการเพศหญิงใช้เรียกผู้ใช้บริการเพศหญิง

5. **สรรพนาม/คำนำหน้า, ตำแหน่ง/อาชีพ, วลีแสดงความรู้สึก** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วน **นามสกุล＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่สนิท แสดงความใกล้ชิด

2.14 ***การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ***

คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการมีการใช้ตามปัจจัยอายุ เพศ และความใกล้ชิดดังนี้

2.14.1 **ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 杜经理 ตู้จิงหลี่ (ผู้จัดการตู้) 汪导游 วังเต่าโหยว (ไก๊ด์วัง)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 大爷 ต้าเหยีย (คุณปู่) 大们 ต้าปั๋ว (คุณลุง) 大叔 ต้าซู (คุณอา)

2.14.2 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 翻译 ฟานอี้ (ล่าม) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 大爷 ต้าเหยีย (คุณปู่) 大们 ต้าปั๋ว (คุณลุง) 大叔 ต้าซู (คุณอา)

2.14.3 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 汪经理 วังจิงหลี่ (ผู้จัดการวัง) 黄导 หวงเต่า (ไก๊ด์หวง)

2.14.4 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 服务生 ฝูอู้เซิง (บริกร) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

2.14.5 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 徐导 สวีเต่า (ไก๊ด์สวี) 谢老板 เซี่ยเหลาป่าน (เถ้าแก่เซี่ย) 朱经理 จูจิงหลี่ (ผู้จัดการจู)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 小弟 เสี่ยวตี้ (น้องชาย) 老弟 เหล่าตี้ (น้องชาย)

2.14.6 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ คำสรรพนาม/นำหน้า เช่น 小伙子 เสี่ยวหั่วจือ (หนุ่ม) 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 服务生 ฝูอู้เซิง (บริกร) 翻译 ฟานอี้ (ล่าม) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 小弟 เสี่ยวตี้ (น้องชาย)

2.14.7 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 老板娘 เหลาป่านเหนียง (เถ้าแก่เนี้ย) 老板 เหลาป่าน (เถ้าแก่) 医生 อีเซิง (คุณหมอ)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 彭医生 เผิงอีเซิง (คุณหมอเผิง) 张老师 จังเหล่าซือ (อาจารย์จัง)

ใช้ นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 张大妈 จังต้ามา (คุณป้าจัง) 林大姐 หลินต้าเจี่ย (พี่สาวเหลิน) 彭大娘 เผิงต้าเหนียง (คุณยายเผิง)

2.14.8 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสี่ยวเจี่ย (นางสาว) 师傅 ซือฟู (คุณ)同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 医生 อีเซิง (คุณหมอ) 翻译 ฟานอี้ (ล่าม) 经理 จิงหลี่ (ผู้จัดการ)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林经理 หลินจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิน) 朱医生 จูอีเซิง (คุณหมอจู) 杨翻译 หยังฟานอี้ (ล่ามหยัง)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่) 大娘 ต้าเหนียง (คุณป้า) 大妈 ต้ามา (คุณยาย)

2.14.9 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 林小姐 หลินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวหลิน) 庄女士 จวงหนี่ว์ซือ (นางจวง) 陈小姐 เฉินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈秘书 เฉินมี่ซู (เลขาเฉิน) 林律师 หลินลฺวี่ซือ (ทนายความหลิน) 庄主考 จวงจู่เข่า (ผู้คุมสอบจวง)

2.14.10 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสี่ยวเจี่ย (นางสาว) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 服务生 ฝูอู่เซิง (บริกร) 保姆 เป่าหมู่ (พี่เลี้ยง) 会计 ไคว่จี้ (ผู้บัญชี)

2.14.11 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 张小姐 จังเสี่ยวเจี่ย (นางสาวจัง) 吴小姐 อู๋เสี่ยวเจี่ย (นางสาวอู๋) 林小姐 หลินเสี่ยวเจี่ย (นางสาวหลิน)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาต เช่น 林妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน) 吴妹 อู๋เม่ย (น้องสาวอู๋) 张妹 จังเม่ย (น้องสาวจัง)

2.14.12 ผู้ใช้บริการชายเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสี่ยวเจี่ย (นางสาว) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 服务生 ฝูอู่เซิง (บริกร) 律师 ลฺวี่ซือ (ทนายความ) 医生

อีเซิง(หมอ)

ใช้ **คำขยาย＋คำสรรพนาม** เช่น 小姑娘 เสี่ยวกูเหนียง (สาวน้อย)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 小妹 เสี่ยวเม่ย(น้องสาว)

2.14.13 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 汪老师 วังเหล่าซือ (อาจารย์วัง) 曾校长 เจิงเซี่ยวจ่าง (อธิการบดีเจิง)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大爷 ต้าเหยีย (คุณปู่) 大伯 ต้าปั๋ว (คุณลุง) 大叔 ต้าซู(คุณอา)

2.14.14 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 厨师 อูซือ (พ่อครัว)律师 ลฺวี่ซือ (ทนายความ)理发师 หลี่ฟาซือ (ช่างตัดผม)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 大哥 ต้าเกอ (พี่ชายใหญ่)

2.14.15 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม**เช่น 张先生 จังเซียนเซิง (คุณจัง) 林先生 หลินเซียนเซิง (คุณหลิน) 何先生 เหอเซียนเซิง (คุณเหอ)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 林医生 หลินอีเซิง (คุณหมอหลิน) 张律师 จังลฺวี่ซือ (ทนายความจัง)何经理 เหอจิงหลี่ (ผู้จัดการเหอ)

2.14.16 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 服务生 ฝูอู้เซิง (บริกร) 厨师 อูซือ (พ่อครัว) 司机 ซือจี (ผู้ขับ)

2.14.17 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ **นามสกุล＋คำสรรพนาม** เช่น 陈先生 เฉินเซียนเซิง (คุณเฉิน) 吴先生 อู๋เซียนเซิง (คุณอู๋) 郭先生 กัวเซียนเซิง (คุณกัว)

ใช้ **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 吴司机 อู๋ซือจี (โชเฟอร์อู๋) 陈老师 เฉินเหล่าซือ (อาจารย์เฉิน) 郭医生 กัวอีเซิง (คุณหมอกัว)

2.14.18 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการชายที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** เช่น 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 服务生 ฝูอู้เซิง (บริกร) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์) 教练 เจี้ยวเลี่ยน (ครูฝึก)

ใช้ คำขยาย＋คำสรรพนาม 小师傅 เสี่ยวซือฟู (หนุ่มน้อย)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 小弟 เสี่ยวตี้ (น้องชาย)

2.14.19 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 林老板 หลินเหลาป่าน (เถ้าแก่หลิน) 石医生 สืออีเซิง (คุณหมอสือ) 汪老师 วังเหล่าซือ (อาจารย์วัง)

ใช้ นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 汪大姐 วังต้าเจี่ย (พี่สาววัง) 林大妈 หลินต้ามา (คุณป้าหลิน) 石大娘 สือต้าเหนียง (คุณยายสือ)

2.14.20 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุมากกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 师傅 ซือฟู (ท่าน) 先生 เซียนเซิง (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 医生 อีเซิง (หมอ) 服务员 ฝูอู้หยวน (บริกร) 列车员 เลี่ยเชอหยวน (พนักงานบริการบนรถไฟ)

ใช้ คำขยาย＋คำเรียกญาติ เช่น 大姐 ต้าเจี่ย (พี่สาวใหญ่) 大妈 ต้ามา (คุณป้า) 大娘 ต้าเหนียง (คุณยาย)

2.14.21 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 林小姐 หลินเสียวเจี่ย (นางสาวหลิน) 杨女士 หยังหนี่ว์ซื่อ (นางหยัง) 陈小姐 เฉินเสียวเจี่ย (นางสาวเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 陈护士 เฉินฮู่ซื่อ (นางพยาบาลเฉิน)林经理 หลินจิงหลี่ (ผู้จัดการหลิน) 杨律师 หยังลฺวี่ซือ (ทนายความหยัง)

2.14.22 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุเท่ากันที่ไม่สนิท**

ใช้ คำสรรพนาม เช่น 小姐 เสียวเจี่ย (นางสาว) 师傅 ซือฟู (คุณ) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ ตำแหน่ง/อาชีพ เช่น 服务生 ฝูอู้เซิง (บริกร) 售票员 โซ่วเพี่ยวหยวน (พนักงานขายตั๋ว) 导游 เต่าโหยว (ไก๊ด์)

2.14.23 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่สนิท**

ใช้ นามสกุล＋คำสรรพนาม เช่น 林小姐 หลินเสียวเจี่ย (นางสาวหลิน) 张小姐 จังเสียวเจี่ย (นางสาวจัง) 陈女士 เฉินหนฺวี่ซื่อ (นางเฉิน)

ใช้ นามสกุล＋คำเรียกญาติ เช่น 张妹 จังเม่ย (น้องสาวจัง) 林妹 หลินเม่ย (น้องสาวหลิน) 陈妹 เฉินเม่ย (น้องสาวเฉิน)

2.14.24 **ผู้ใช้บริการหญิงเรียกผู้ให้บริการหญิงที่อายุน้อยกว่าที่ไม่สนิท**

ใช้ **คำสรรพนาม** 小姐 เสี่ยวเจี่ย (นางสาว) 同志 ถงจื้อ (สหาย)

ใช้ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เช่น 服务生 ผู่อู้เซิง (บริกร) 推销员 ทุยเซียวหยวน (พนักงานขาย) 检验员 เจี่ยนเยี่ยนหยวน (เจ้าหน้าที่ตรวจ)

ใช้ **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** เช่น 小妹 เสี่ยวเม่ย (น้องสาว)

ใช้ **คำขยาย＋คำสรรพนาม** เช่น 小姐姐 เสี่ยวกูเหนียง (สาวน้อย)

จากการวิเคราะห์การใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการตามข้อมูลดังกล่าว พบว่า

1. รูปแบบ คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ ได้แก่ **คำสรรพนา/คำนำหน้า**, **คำเรียกญาติ**, **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำขยาย＋คำเรียกญาติ**, **นามสกุล＋คำสรรพนาม**, **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, **คำขยาย＋คำสรรพนาม**และ **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**

2. **ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

3. **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ส่วน **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุมากกว่า **นามสกุล＋คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุน้อยกว่า

4. **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการเพศชาย

5. **คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้ในการเรียกผู้ให้บริการเพศหญิงที่ไม่สนิท หรือใช้ในการเรียกผู้ให้บริการเพศชายที่สนิท หรือไม่สนิทก็ได้

6. **นามสกุล＋คำสรรพนาม**, **นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วน **คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

บทที่ 5
การเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขาน ในภาษาไทยกับภาษาจีน

จากผลวิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน(ดูบทที่2-4) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์รูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนมาเปรียบเทียบในด้านรูปแบบส่วนประกอบ และการใช้ในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิด ผลการเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบและการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

จากการเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในทั้งสองภาษาจากข้อมูลที่ปรากฏพบว่ารูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในทั้งสองภาษา มีรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน (/: มีใช้ ×: ไม่มีใช้)

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขาน	ภาษาไทย	ภาษาจีน
1. คำเรียกขานที่เป็น**คำสรรพนาม/คำนำหน้า**	/	/
2. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ**	/	/
3. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกยศหรือฐานันดรศักดิ์**	/	/
4. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ**	/	/
5. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ**	/	/
6. คำเรียกขานที่เป็น**คำอุทาน**	/	/
7. คำเรียกขานที่เป็น**คำฉายา**	/	/
8. คำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก**	/	/
9. คำเรียกขานที่เป็น**คำสรรพนาม＋คำสรรพนาม**	/	×
10. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ**	/	×
11. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ยศ**	/	×
12. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ตำแหน่ง/อาชีพ**	/	×
13. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ชื่อ**	/	×
14. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋วลีแสดงความรู้สึก**	/	×

15. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+ฉายา**	/	×
16. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**	/	/
17. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**	/	×
18. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+ชื่อ**	/	×
19. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำขยาย**	/	×
20. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกยศ+ชื่อ**	/	×
21. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**	/	×
22. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**	/	×
23. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกคำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**	/	×
24. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกคำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**	/	×
25. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**	/	×
26. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก**	/	×
27. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ+วลีแสดงความรู้สึก**	/	×
28. คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+คำขยาย**	×	/
29. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล+คำสรรพนาม**	×	/
30. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล+คำเรียกญาติ**	×	/
31. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล+ยศ**	×	/
32. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**	×	/
33. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล+ชื่อ**	×	/
34. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล+คำขยาย**	×	/
35. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม**	×	/
36. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+คำสรรพนาม**	×	/
37. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+คำเรียกญาติ**	×	/
38. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+ชื่อ**	×	/
39. คำเรียกขานที่เป็น**คำฉายา+คำเรียกญาติ**	×	/
40. คำเรียกขานที่เป็น**คำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ**	×	/
41. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+คำสรรพนาม**	×	/
42. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+นามสกุล**	×	/

43. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋คำเรียกญาติ**	×	/
44. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ**	×	/
45. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋ชื่อ**	×	/
46. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์**	×	/
47. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ**	×	/
48. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม**	×	/
49. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ＋ยศ**	×	/
50. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**	×	/
51. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกนามสกุล＋ คำขยาย＋คำเรียกญาติ**	×	/
52. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่งอาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**	×	/
53. คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ**	×	/
54. คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**	×	/
55. คำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม**	×	/
56. คำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**	×	/

จากตารางที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานของภาษาไทยกับภาษาจีน พบว่า ทั้งสองภาษาต่างมี 4 รูปแบบหลักเหมือนกัน ได้แก่ รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย และรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป จำนวนรูปแบบย่อยในแต่ละรูปแบบหลักมีทั้งเหมือนกันและต่างกัน ดังนี้

1. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียวในภาษาไทยและภาษาจีนมี 8 รูปแบบเหมือนกัน ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำสรรพนาม/คำนำหน้า**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกยศ** หรือ**ฐานันดรศักดิ์**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำอุทาน**, คำเรียกขานที่เป็น**คำฉายา** และคำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก**

2. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย ในภาษาไทยมี 14 รูปแบบ ในภาษาจีนมี 20 รูปแบบ ซึ่งมีรูปแบบเดียวที่เหมือนกัน คือ คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ**

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทยแต่ไม่ปรากฏในภาษาจีนมีทั้งหมด

13 รูปแบบ ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำสรรพนาม＋คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ยศ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ตำแหน่ง/อาชีพ**,คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น **คำนำหน้า＋วลีแสดงความรู้สึก**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า**＋ฉายา, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ＋ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ＋คำขยาย**, คำเรียกขานที่เป็น **คำเรียกยศ＋ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ＋ชื่อ** และ คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก**

ส่วนรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาจีนแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย มี19 รูปแบบ ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋คำขยาย**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋คำสรรพนาม** คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋ยศ**, คำเรียกขานที่เป็น **นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋คำขยาย**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ＋คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ＋คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ＋ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็นฉายา＋**คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋นามสกุล**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋ชื่อ** และคำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์**

3. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วย ในภาษาไทยมี 3 รูปแบบ ในภาษาจีนมี 8 รูปแบบและเป็นรูปแบบที่ไม่มีรูปแบบใดเหมือนกันเลย

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทยแต่ไม่ปรากฏในภาษาจีน ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ＋ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า＋ตำแหน่ง/อาชีพ＋ชื่อ** และคำเรียกขานที่เป็น **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**

ส่วนรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาจีนแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** , คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม** , คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** , คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** , คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** , คำเรียกขานที่เป็น**ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**ชื่อ＋คำเรียกญาติ** +**คำเรียกญาติ** และ คำเรียกขานที่เป็น **คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**

4. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่มากกว่า 3 หน่วย ในภาษาไทยมี 2 รูปแบบ ในภาษาจีนมี 2 รูปแบบ และเป็นรูปแบบที่ไม่มีรูปแบบใดเหมือนกัน

รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทยแต่ไม่ปรากฏในภาษาจีน ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ+วลีแสดงความรู้สึก**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก** ส่วนรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาจีนแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก+นามสกุล+ชื่อ+คำสรรพนาม** และ คำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก+นามสกุล+ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ**

จากการวิเคราะห์พบว่า รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาจีนมีมากกว่าในภาษาไทย ส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏเฉพาะในภาษาจีน คือ **นามสกุล** อาจเนื่องจากมีการใช้นามสกุลมาเป็นส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาจีนตั้งแต่สมัยโบราณ แต่ไม่ปรากฏใช้ในคำเรียกขานภาษาไทย " เนื่องจากคนไทยเพิ่งจะเริ่มมี **นามสกุลใช้**ในสมัยรัชกาลที่ 6 ดังนั้นคนไทยจึงเคยชินในการใช้ **ชื่อ** ซึ่งมีการแต่ตั้งเดิมในการเรียกขานกันมากกว่าการใช้นามสกุลเรียกขานกัน" (จุฑารัตน์ โล่ห์ตระกูลวัฒน์ 2537 : 112)

2.การใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาไทยกับภาษาจีน

2.1 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ พบว่า

2.1.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่มีทั้งหมด 7 รูปแบบ ได้แก่ **คำเรียกญาติ**, **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ**, **คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำเรียกญาติ+คำขยาย** และ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ มีทั้งหมด 8 รูปแบบ ได้แก่ **คำเรียกญาติ**, **ฉายา**, **คำนำหน้า+คำขยาย**, **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**, **ชื่อ+คำเรียกญาติ**, **ฉายา+คำเรียกญาติ**, **คำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ** และ**นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ**

2.1.2 **คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่

2.1.3 ในภาษาไทย เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการเรียกญาติผู้ใหญ่มากกว่าเพศชาย เห็นได้จากเพศหญิงมีความแตกต่างในการเรียกผู้ใหญ่ชายและผู้ใหญ่หญิง กล่าวคือ เพศหญิงเวลาเรียกผู้ใหญ่ชายมีการใช้คำเรียกขานมากกว่า 4 รูปแบบ(ได้แก่**คำนำหน้า+ตำแหน่ง/**

อาชีพ, **คำเรียกญาติ＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำเรียกญาติ＋คำขยาย**และ**คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ＋ชื่อ**) ส่วนเพศชายมีการใช้รูปแบบคำเรียกขานในกรณีเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมากกว่าเรียกผู้ใหญ่หญิง 2 รูปแบบ (ได้แก่ **คำเรียกญาติ＋ตำแหน่ง/อาชีพ** และ **คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ＋ชื่อ**)นอกจากนี้แล้ว ในภาษาไทย เพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีการเน้นหน้าที่การงานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง กล่าวคือ เพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีการใช้ **คำนำหน้า＋ตำแหน่ง/อาชีพ** แต่เวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิงไม่มีการใช้รูปแบบนี้

ในภาษาจีน เพศชายไม่มีความแตกต่างในการเรียกญาติผู้ใหญ่ชายและญาติผู้ใหญ่หญิง ส่วนเพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิงหนึ่งรูปแบบกล่าวคือ **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**

2.2 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย พบว่า

2.2.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยมีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **คำเรียกญาติ**, **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก**, **คำนำหน้า＋ชื่อ**, **คำนำหน้า＋ฉายา**, **คำเรียกญาติ＋ชื่อ**, **คำเรียกญาติ＋คำขยาย**, **ตำแหน่ง/อาชีพ＋ชื่อ**, **ชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก** และ **คำเรียกญาติ＋คำขยาย**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยมีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **ชื่อ**, **คำเรียกญาติ**, **วลีแสดงความรู้สึก**, **ฉายา**, **คำอุทาน**, **ชื่อ＋ชื่อ**, **ฉายา＋คำเรียกญาติ**, **คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ**, **คำขยาย＋ชื่อ** และ **คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์**

2.2.2 **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยและภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่เรียกญาติผู้น้อย

2.2.3 ในภาษาไทย ญาติผู้ใหญ่เพศชายมีการใช้**ฉายา**เป็นส่วนประกอบคำเรียกขานในการเรียกญาติผู้น้อย ซึ่งเป็นการเรียกที่ไม่สุภาพแต่แสดงความสนิทสนม ส่วนเพศหญิงมีการใช้รูปแบบนี้น้อยมากซึ่งไม่พบในข้อมูล ญาติผู้ใหญ่เพศหญิง มีการใช้ **วลีแสดงความรู้สึก** ในการเรียกญาติผู้น้อยซึ่งเป็นการเรียกที่แสดงถึงความอ่อนหวาน ส่วนเพศชายมีการใช้รูปแบบนี้น้อยมากซึ่งไม่พบในข้อมูล

ในภาษาจีน เพศหญิงไม่มีความแตกต่างในการเรียกขานผู้น้อยชายกับผู้น้อยหญิง ส่วนเพศชายเวลาเรียกญาติผู้น้อยหญิงมีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้น้อยชายหนึ่งรูปแบบกล่าวคือ **วลีแสดงความรู้สึก** การนี้แสดงให้เห็นว่า ในภาษาจีน ญาติผู้ใหญ่เพศชายมีการแสดงออกมากกว่าญาติผู้ใหญ่เพศหญิงในการเรียกญาติผู้น้อย

2.3 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา พบว่า

2.3.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชามีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ยศ**, **ชื่อ**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**, **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำนำหน้า+ชื่อ**, **คำเรียกญาติ+ชื่อ**, ยศ+**ชื่อ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา มีทั้งหมด 13 รูปแบบ ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ชื่อ**, **ยศ**, **นามสกุล+คำสรรพนาม**, **นามสกุล+คำเรียกญาติ** **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล+ยศ**, **นามสกุล+ชื่อ**, **คำขยาย+คำเรียกญาติ**, **คำขยาย+นามสกุล**, **นามสกุล+ชื่อ+คำสรรพนาม**, **นามสกุล+ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ** และ **นามสกุล+ชื่อ+ยศ**

2.3.2 **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา **ตำแหน่ง/อาชีพ** ,**นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา

2.3.3 ในภาษาไทย **ยศ**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่า**ยศ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่อายุน้อยกว่า **คำสรรพนาม**ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากัน **คำเรียกญาติ+ชื่อ**มักใช้ในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่าหรือเท่ากัน

ในภาษาจีน **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ชื่อ**, **ยศ**, **นามสกุล+คำสรรพนาม**, **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล+ยศ**, **นามสกุล+ชื่อ+ยศ** ใช้เรียกผู้บังคับบัญชาได้ทุกวัย ส่วน **นามสกุล+คำเรียกญาติ**, **คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุมากกว่า **นามสกุล+ชื่อ+คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากัน **นามสกุล+ชื่อ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้บังคับบัญชาที่อายุน้อยกว่า จึงเห็นได้ว่า ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานในการเรียกผู้บังคับบัญชาในทั้งสองภาษาค่อนข้างมาก ซึ่งสะท้อนการยอมรับระบบอาวุโสของทั้งสองประเทศ

2.3.4 ในภาษาไทย เพศชายไม่มีการใช้รูปแบบ**คำสรรพนาม**, **ยศ**, **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** ในการเรียกขานผู้บังคับบัญชา ส่วนเพศหญิงไม่มีการใช้รูปแบบ **ชื่อ** ในการเรียกขานผู้บังคับบัญชา

ในภาษาจีน เพศชายมีรูปแบบในการเรียกผู้บังคับบัญชามากกว่าเพศหญิง 4 รูปแบบ ซึ่ง ได้แก่**นามสกุล＋คำสรรพนาม, คำขยาย＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม** และ **นามสกุล＋ชื่อ** ส่วนเพศหญิงเวลาเรียกเพศเดียวกัน มีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลาเรียกต่างเพศกัน 1 รูปแบบ กล่าวคือ **นามสกุล＋คำเรียกญาติ** .

2.3.5 ในภาษาไทย **ชื่อ, คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่สนิท แสดงความใกล้ชิด **ยศ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

ในภาษาจีน **ชื่อ, นามสกุล＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋นามสกุล, คำขยาย＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่สนิท แสดงความใกล้ชิด **นามสกุล＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม, นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล＋ชื่อ＋ยศ** ใช้เฉพาะกับผู้บังคับบัญชาที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.4 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา พบว่า

2.4.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชามีทั้งหมด 7 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ชื่อ, คำนำหน้า＋ชื่อ, คำเรียกญาติ＋ชื่อ, ยศ＋ชื่อ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ＋ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีน ที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชามีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, ชื่อ, ฉายา, นามสกุล＋ชื่อ, นามสกุล＋คำเรียกญาติ, นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋ชื่อ, คำขยาย＋นามสกุล** และ **คำขยาย＋ชื่อ**

2.4.2 **ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

2.4.3 ในภาษาไทย **คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ＋ชื่อ** ไม่ใช้กับกลุ่มคนที่อายุเท่ากัน นอกจากนี้แล้ว ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาน้อยมาก จึงเห็นว่าสังคมไทย ให้ความสำคัญกับตำแหน่งหน้าที่มากกว่าปัจจัยอายุ

ในภาษาจีน **นามสกุล＋คำเรียกญาติ, ชื่อ＋คำเรียกญาติ** ไม่ใช้กับผู้ใต้บังคับบัญชาที่อายุเท่ากัน ส่วน **ชื่อ＋ชื่อ, คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ใต้บังคับบัญชาที่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากัน แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาในสังคมจีนมากกว่าสังคมไทย หรือสังคมจีนให้ความสำคัญกับอายุมากกว่าสังคมไทย

ท่านหวงซึ่งคำว่า"เหล่า"มีความหมายว่าแก่)ในการเรียกครูเพศชายแต่ไม่มีการใช้รูปแบบนี้ในการเรียกครูเพศหญิง แสดงให้เห็นว่าสังคมจีนไม่นิยมเรียกเพศหญิงในเชิงอาวุโส

2.5.4 ในภาษาไทย รูปแบบที่แสดงความใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน ส่วน **คำสรรพนาม, คำนำหน้า +ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบในภาษาไทยที่ใช้เฉพาะกับครูไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

ในภาษาจีน **คำขยาย+นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ , นามสกุล+คำขยาย** ใช้เฉพาะกับครูที่สนิท แสดงความใกล้ชิด **ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับครูไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.6 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ครูเรียกศิษย์

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู พบว่า

2.6.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูเรียกศิษย์ มีทั้งหมด 4 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม,คำเรียกญาติ ,ชื่อ** และ **คำนำหน้า+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์ มีทั้งหมด 4 รูปแบบเช่นกัน ได้แก่ **ชื่อ , ฉายา, นามสกุล+ชื่อ** และ **คำขยาย+ชื่อ**

2.6.2 **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ครูใช้เรียกศิษย์ **นามสกุล+ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์

2.6.3 ในภาษาไทย เพศหญิงมีรูปแบบการเรียกขานในการเรียกศิษย์ที่หลากหลายกว่าเพศชาย ซึ่งเพศชายมีการใช้คำเรียกขานรูปแบบเดียวในการเรียกศิษย์ กล่าวคือ **ชื่อ** นอกจากนี้แล้วในภาษาไทยเพศหญิงมีการใช้**คำสรรพนาม**(หนู) ในการเรียกศิษย์หญิง แต่ไม่มีการใช้รูปแบบนี้กับศิษย์ชาย จึงเห็นได้ว่า เพศหญิงมีการแสดงความเอ็นดูกับศิษย์หญิงมากกว่าศิษย์ชาย ส่วนในภาษาจีน ปัจจัยเพศไม่มีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานที่ครูใช้เรียกศิษย์

2.6.4 ในภาษาไทย**คำสรรพนาม** (หนู), **คำเรียกญาติ**(ลูก) และ **ชื่อเล่น** เป็นรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้เฉพาะกับศิษย์ที่สนิท แสดงความใกล้ชิด **ชื่อจริง** แสดงความไม่ใกล้ชิด

ในภาษาจีน **ชื่อ, ฉายา ,คำขยาย+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับศิษย์ที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิด ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.7 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา พบว่า

2.7.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยามีทั้งหมด 8 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำนำหน้า+ยศ,** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา มีทั้งหมด 13 รูปแบบ ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำอุทาน, นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล+ชื่อ, ชื่อ+คำเรียกญาติ, ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำขยาย+นามสกุล, คำขยาย+ชื่อ** และ **นามสกุล+ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ**

2.7.2 **คำสรรพนาม, ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยโดยทั่วไปที่สามีใช้เรียกภรรยา ส่วนในภาษาจีน ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.7.3 ในภาษาไทย สามีมักใช้ **ฉายา, คำเรียกญาติ+ชื่อ** มาเรียกภรรยาที่มีอายุน้อยกว่า

ในภาษาจีน **ชื่อ+คำเรียกญาติ, คำขยาย+นามสกุล, คำขยาย+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับภรรยาที่อายุน้อยกว่า แสดงความรักความเอ็นดู

2.8 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี พบว่า

2.8.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามี มีทั้งหมด 6 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามีมีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ,วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำอุทาน, นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล+ชื่อ, ชื่อ+คำเรียกญาติ** และ **คำขยาย+นามสกุล**

2.8.2 **คำสรรพนาม, ฉายา** เป็นรูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยโดยทั่วไปที่ภรรยาใช้เรียกสามี ส่วนในภาษาจีนไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.8.3 ในภาษาไทย **คำเรียกญาติ , คำเรียกญาติ+ชื่อ** เป็นรูปแบบที่ใช้เฉพาะในการเรียกสามีที่อายุมากกว่า สำหรับคำเรียกขานที่ภรรยาใช้เรียกสามีที่มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่า มีรูปแบบเหมือนกัน คือ **คำสรรพนาม, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก** และ **ฉายา**

ในภาษาจีน **ชื่อ+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับสามีที่อายุมากกว่า**คำขยาย+นามสกุล** ใช้กับสามาที่อายุมากกว่าหรือเท่ากัน ไม่ใช้กับสามีที่มีอายุน้อยกว่า

2.9 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างเพื่อน

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างเพื่อน พบว่า

2.9.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อนมีทั้งหมด 9 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ , ชื่อ , วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา, คำนำหน้า+ชื่อ, คำนำหน้า+ฉายา, คำเรียกญาติ+ชื่อ** และ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อน มีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, คำอุทาน, ฉายา, นามสกุล+คำสรรพนาม,นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**

นามสกุล＋ชื่อ, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**, **คำขยาย＋นามสกุล** และ **คำขยาย＋ชื่อ**

2.9.2 **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ใช้เรียกขานกันระหว่างเพื่อน **ชื่อ**, **นามสกุล＋ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกขานกันระหว่างเพื่อน

2.9.3 ในภาษาไทย **ชื่อ**, **คำนำหน้า＋ชื่อ** ใช้ได้กับเพื่อนทุกวัย เวลาเรียกเพื่อนที่อายุเท่ากันมีการแสดงออกมากกว่าซึ่งมีการใช้ **วลีแสดงความรู้สึก**, **ชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก** และ **คำนำหน้า＋ฉายา**

ในภาษาจีน **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับเพื่อนที่มีอายุเท่ากัน ส่วน **คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับเพื่อนที่มีอายุมากกว่า

2.9.4 ในภาษาไทยรูปแบบคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันมีความหลากหลายมากกว่าคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเพื่อนต่างเพศกันไม่มีการใช้ **ชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก** และ **คำนำหน้า＋วลีแสดงความรู้สึก**

ในภาษาจีน เพศหญิงไม่มีการใช้รูปแบบ **ตำแหน่ง/อาชีพ** ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความเป็นทางการในการเรียกเพื่อนหญิง แสดงให้เห็นว่า การเรียกต่างเพศมีความเป็นทางการมากกว่าการเรียกเพศเดียวกัน นอกจากนี้แล้ว ในสังคมจีน เพศชายเวลาเรียกเพื่อนชายที่อายุมากกว่า มีการเรียกโดย **คำขยาย＋นามสกุล** แต่เวลาเรียกเพื่อนหญิงที่อายุมากกว่าไม่มีการใช้ในลักษณะนี้ เนื่องจากผู้หญิงไม่นิยมถูกเรียกเชิงอาวุโส กล่าวคือ ไม่นิยมถูกเรียกโดย **老 เหล่า＋นามสกุล** ซึ่งคำว่า 老 เหล่า หมายถึงแก่

2.9.5 ในภาษาไทย **วลีแสดงความรู้สึก**, **ชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก**, **คำนำหน้า＋ฉายา**, **คำนำหน้า＋วลีแสดงความรู้สึก** ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิด ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

ในภาษาจีน **ฉายา**, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**, **คำขยาย＋ชื่อ**, **คำอุทาน**ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่สนิท แสดงความใกล้ชิด **ตำแหน่ง/อาชีพ**,**นามสกุล＋คำสรรพนาม**,**นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.10 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนรัก

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนรัก พบว่า

2.10.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรักมีทั้งหมด 7 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม**, **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก**, **ฉายา**, **คำเรียกญาติ＋ชื่อ**, **ชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก** และ **คำนำหน้า＋ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขาน ในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรักมีทั้งหมด 4 รูปแบบ ได้แก่ **ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา** และ **ชื่อ+คำเรียกญาติ**

2.10.2 **ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก, ฉายา** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยและภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนรัก

2.10.3 ในภาษาไทย กรณีที่เรียกคนรักที่อายุต่างกับตัวเองมีการเรียกโดย**คำเรียกญาติ+ชื่อ** กล่าวคือ เพศหญิงเรียกคนรักที่อายุมากกว่าโดย **พี่+ชื่อ** เพศชายเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่าโดย **น้อง+ชื่อ** นอกจากนี้แล้วยังพบว่า **คำนำหน้า+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับคนรักที่มีอายุมากกว่า ซึ่ง แสดงความเคารพ และความแกรงใจ

ในภาษาจีน **ชื่อ+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับคนรักหญิงที่อายุน้อยกว่าและคนรักชายที่อายุมากกว่า ส่วน **ชื่อ ,วลีแสดงความรู้สึก** และ**ฉายา** ใช้ได้กับคนรักทุกวัย

2.10.4 ในภาษาไทย เพศชายมีการแสดงออกในการเรียกคนรักมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีการใช้ **ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**ในการเรียกคนรักในขณะที่เพศหญิงไม่มีการใช้ในรูปแบบนี้

ในภาษาจีน เพศชายมีการใช้รูปแบบ **ชื่อ+คำเรียกญาติ** เรียกคนรักที่อายุน้อยกว่าเพื่อแสดงความเอ็นดู ส่วนเพศหญิงก็มีการใช้ในรูปแบบเดียวกันกับคนรักที่อายุมากกว่าเพื่อแสดงความเคารพ

2.11 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับจีนระหว่างคนรู้จัก

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนรู้จัก พบว่า

2.11.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก มีทั้งหมด 14 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ยศ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ฉายา, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำนำหน้า+ชื่อ, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ, ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** และ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จักมีทั้งหมด 13 รูปแบบ ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ฉายา, คำนำหน้า+คำขยาย, นามสกุล+คำสรรพนาม, นามสกุล+คำเรียกญาติ, นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล+ชื่อ, ชื่อ+คำเรียกญาติ, คำขยาย+ชื่อ, คำขยาย+นามสกุล, นามสกุล+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** และ **ชื่อ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**

2.11.2 **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนระหว่างคนรู้จัก

2.11.3 ในภาษาไทย **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่า **คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับคนรู้จักที่อายุเท่ากัน **ฉายา**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุน้อยกว่า

ในภาษาจีน **นามสกุล+คำเรียกญาติ, ชื่อ+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, ชื่อ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับคนรู้จักที่อายุเท่ากัน ส่วน**คำขยาย+ชื่อ**ใช้เฉพาะในการเรียกคนรู้จักที่อายุน้อยกว่า

2.11.4 ในภาษาไทย **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** เช่น **คุณพี่** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่เป็นเพศหญิง เพศชายไม่มีการใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** ในการเรียกคนรู้จัก

ในภาษาจีน เพศชายเวลาเรียกคนรู้จักชาย มีการใช้รูปแบบ**นามสกุล+คำสรรพนาม, นามสกุล+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** ในการเรียกคนรู้จักทั้งสนิทและไม่สนิท แต่เวลาเรียกคนรู้จักเพศหญิง **นามสกุล+คำสรรพนาม**ใช้เฉพาะกับคนที่ไม่สนิท ส่วน **นามสกุล+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** จะใช้เฉพาะกับคนที่สนิท นอกจากนี้แล้ว เพศชายเวลาเรียกคนรู้จักเพศหญิงมีการใช้รูปแบบ **ชื่อ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** แต่เวลาเรียกคนรู้จักชายไม่มีการใช้รูปแบบนี้ เพศชายมีการใช้ **คำขยาย+ชื่อ** เฉพาะในกรณีที่เรียกคนรู้จักเพศชาย นอกจากนี้แล้วเพศชายยังใช้รูปแบบ **นามสกุล+ชื่อ**ในการเรียกคนรู้จักที่สนิทเท่านั้น แต่เพศหญิงใช้รูปแบบนี้ในการเรียกทั้งคนรู้จักที่สนิทและไม่สนิท

2.11.5 ในภาษาไทยรูปแบบที่แสดงความใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน ส่วน**คำนำหน้า+คำเรียกญาติ ,คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

ในภาษาจีน **ชื่อ, ฉายา, ชื่อ+คำเรียกญาติ , ชื่อ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำขยาย+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน

2.12 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนไม่รู้จัก

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนไม่รู้จัก พบว่า

2.12.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จักมีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ยศ, คำอุทาน, คำสรรพนาม+คำสรรพนาม, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำนำหน้า+ยศ** และ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จักมีทั้งหมด 10 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, คำอุทาน, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำขยาย+คำเรียกญาติ, คำขยาย+คำสรรพนาม, คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ, ตำแหน่ง/อาชีพ+คำขยาย+คำเรียกญาติ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม**

2.12.2 **คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จัก **คำสรรพนาม, คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จัก

2.12.3 ในภาษาไทย **คำอุทาน, คำสรรพนาม+คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุเท่ากัน **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า

ในภาษาจีน **ตำแหน่ง/อาชีพ+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า ส่วน **ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม**ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า ไม่ใช้เรียกคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า

2.12.4 ในภาษาไทย เพศหญิงมีความสุภาพในการเรียกคนไม่รู้จักมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิงไม่มีการใช้ **คำอุทาน, คำสรรพนาม+คำสรรพนาม** ในการเรียกขานคนไม่รู้จัก

ในภาษาจีน เพศชายมีการใช้ **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศชาย แต่ไม่ใช้ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศหญิง แสดงให้เห็นว่าเพศเดียวกันมีการแสดงออกมากกว่าต่างเพศกัน ส่วน**ตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศหญิง ส่วน**คำขยาย+คำเรียกญาติ** ไม่ใช้ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศหญิงที่อายุเท่ากันแต่ใช้ในการเรียกคนไม่รู้จักที่เป็นเพศชายที่อายุเท่ากันได้ เช่น “老哥” เหล่าเกอ (พี่ชาย ซึ่งคำว่าเหล่ามีความหมายว่าแก่) แสดงให้เห็นวา สังคมจีนไม่นิยมเรียกเพศหญิงในเชิงอาวุโส แต่นิยมเรียกเพศชายในเชิงอาวุโส

2.13 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ พบว่า

2.13.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ มีทั้งหมด 7 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ชื่อ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำนำหน้า+ชื่อ** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

รูปแบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ มีทั้งหมด 9 รูปแบบ ได้แก่**คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ ,วลีแสดงความรู้สึก ,นามสกุล+คำเรียก**

ญาติ , นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำขยาย+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ และ **คำขยาย+ คำสรรพนาม**

2.13.2 **คำนำหน้า+ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ **คำสรรพนาม, นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ

2.13.3 ในภาษาไทย **คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่อายุเท่ากัน **คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่าหรือเท่ากัน ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่อายุน้อยกว่า **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่มีอายุมากกว่า **ชื่อ ,คำสรรพนาม**ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่มีอายุมากกว่า

ในภาษาจีน **นามสกุล+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ส่วน**วลีแสดงความรู้สึก**ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ใช้บริการที่อายุน้อยกว่า **นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่า แสดงให้เห็นว่า เวลาเรียกผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่า นิยมใช้รูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความเคารพ แต่เวลาเรียกคนใช้บริการที่อายุน้อยกว่าก็นิยมใช้รูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความเอ็นดูและความสนิทสนม

2.13.4 ในภาษาไทย เพศหญิงมีการเรียกหลากหลายกว่าเพศชาย กล่าวคือเพศหญิงมีการใช้รูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเพศชาย 5 รูปแบบ ซึ่งเพศชายมีการใช้รูปแบบคำเรียกขาน 2 รูปแบบ ได้แก่ **คำเรียกญาติ** และ **คำนำหน้า+ชื่อ** ส่วนเพศหญิงมีการใช้รูปแบบคำเรียกขาน 7 รูปแบบ ได้แก่**คำสรรพนาม , คำเรียกญาติ ,ชื่อ , คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำนำหน้า+ชื่อ** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

ในภาษาจีน **ตำแหน่ง/อาชีพ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่เป็นเพศชาย แสดงให้เห็นว่า การเรียกเพศชายมีการเน้นหน้าที่การงานมากกว่าเพศหญิง ส่วน**นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในกรณีที่ผู้ให้บริการเพศหญิงใช้เรียกผู้ใช้บริการเพศหญิง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพศเดียวกันมีการแสดงความสนิทสนมมากกว่าต่างเพศกัน

2.13.5 ในภาษาไทย**ชื่อ, คำเรียกญาติ+ชื่อ** เป็นรูปแบบใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่สนิทแสดงความใกล้ชิด **คำสรรพนาม, คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

ในภาษาจีน **นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่สนิทแสดงความใกล้ชิด ส่วน **คำสรรพนาม, ตำแหน่ง/อาชีพ, วลีแสดงความรู้สึก**ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

2.14 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ พบว่า

2.14.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ มีทั้งหมด 7 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ, ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ฉายา, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+ชื่อ** และ **คำเรียกญาติ+ชื่อ**

รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการมีทั้งหมด 8 รูปแบบ ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ ,ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ, คำขยาย+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำสรรพนาม ,นามสกุล+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ** และ **คำขยาย+คำสรรพนาม**

2.14.2 **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ **ตำแหน่ง/อาชีพ**เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

2.14.3 ในภาษาไทย **ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ให้บริการที่อายุเท่ากัน นอกจากนี้แล้ว ปัจจัยอายุไม่มีผลกระทบในการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

ในภาษาจีน **คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ส่วน**นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุมากกว่า **นามสกุล+คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า **นามสกุล+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่อายุน้อยกว่า แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการมากกว่าภาษาไทย

2.14.4 ในภาษาไทย เพศหญิงไม่มีการใช้ **ฉายา, คำนำหน้า+ชื่อ** และ **ชื่อ**ในการเรียกผู้ให้บริการ แสดงให้เห็นว่า ในสังคมไทย เพศหญิงมีความเป็นทางการในการเรียกผู้ให้บริการมากกว่าเพศชาย

ในภาษาจีน **นามสกุล+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการเพศชาย **คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้ในการเรียกผู้ให้บริการเพศหญิงที่ไม่สนิทหรือใช้ในการเรียกผู้ให้บริการเพศชายที่สนิท หรือไม่สนิทก็ได้

2.14.5 ในภาษาไทย **ฉายา** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจนในข้อมูล

ในภาษาจีน **นามสกุล+คำสรรพนาม, นามสกุล+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่สนิท แสดงความใกล้ชิด ส่วน **คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการที่ไม่สนิท แสดงความไม่ใกล้ชิด

บทที่ 6
สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สรุป

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน โดยรวบรวมจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากผู้บอกภาษาชาวกรุงเทพฯ และ ชาวจีนผู้ใช้ภาษาจีนกลางจำนวน 48 คน ผลการศึกษาเปรียบเทียบสรุปได้ดังนี้

1.1 รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน

เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานของภาษาไทยกับภาษาจีน พบว่าทั้งสองภาษาต่างมี 4 รูปแบบหลักเหมือนกัน ได้แก่ รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็นหน่วยเดียว รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 2 หน่วย รูปแบบส่วนประกอบ คำเรียกขานที่เป็น3 หน่วย และรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่เป็น 3 หน่วยขึ้นไป จำนวนรูปแบบย่อยในแต่ละรูปแบบหลักมีทั้งเหมือนกันและต่างกัน ดังนี้

1. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เหมือนกันมี 9 รูปแบบ ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำสรรพนาม/คำนำหน้า**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น **คำเรียกยศ หรือฐานันดรศักดิ์**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น **คำเรียกชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำอุทาน**, คำเรียกขานที่เป็น**คำฉายา**, คำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก** และคำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**

2. รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาไทยแต่ไม่ปรากฏในภาษาจีนมีทั้งหมด 18 รูปแบบ ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำสรรพนาม+คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+ยศ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น **คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+ฉายา**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำขยาย**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกยศ+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น **คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ+วลีแสดงความรู้สึก** และ คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก**

ส่วนรูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏในภาษาจีนแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทยมีทั้งหมด 29 รูปแบบ ได้แก่ คำเรียกขานที่เป็น**คำนำหน้า+คำขยาย**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+ยศ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+คำขยาย**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ+คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำเรียกชื่อ+ชื่อ**, คำเรียกขานที่เป็นฉายา+**คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำบอกลำดับศักดิ์+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น **คำขยาย+นามสกุล**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+คำเรียกญาติ** , คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+ชื่อ**,คำเรียกขานที่เป็น**คำขยาย+คำบอกลำดับศักดิ์** คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+ชื่อ+คำสรรพนาม**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+ชื่อ+ยศ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น**นามสกุล+คำขยาย+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น **ตำแหน่ง/อาชีพ+คำขยาย+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น **ชื่อ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ**, คำเรียกขานที่เป็น **คำขยาย+นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ**, คำเรียกขานที่เป็น **วลีแสดงความรู้สึก+นามสกุล+ชื่อ+คำสรรพนาม** และคำเรียกขานที่เป็น**วลีแสดงความรู้สึก+นามสกุล+ชื่อ+ตำแหน่ง/อาชีพ**

จากการวิเคราะห์พบว่า รูปแบบส่วนประกอบคำเรียกขานในภาษาจีนมีมากกว่าในภาษาไทย ส่วนประกอบคำเรียกขานที่ปรากฏเฉพาะในภาษาจีน คือ ส่วนประกอบที่เป็น**นามสกุล**

1.2 การใช้คำเรียกขานในบริบทของผู้สื่อสารด้านสถานภาพ อายุ เพศ และความใกล้ชิดระหว่างผู้สื่อสารในภาษาไทยกับภาษาจีน

1.2.1 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ พบว่า

1.2.1.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่มีทั้งหมด 7 รูปแบบ ส่วนรูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้น้อยใช้เรียกญาติผู้ใหญ่ มีทั้งหมด 8 รูปแบบ **คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานเดียวที่เหมือนกันในภาษาไทยกับภาษาจีน และเป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปของทั้งสองภาษาที่ญาติผู้น้อยเรียกญาติผู้ใหญ่

1.2.1.2 ในภาษาไทย เวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่า

เพศชาย ซึ่งเพศหญิงมีความแตกต่างในการเรียกผู้ใหญ่ชายและผู้ใหญ่หญิง ส่วนในภาษาจีน เพศหญิงเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่ชายมีการเน้นหน้าที่การงานมากกว่าเวลาเรียกญาติผู้ใหญ่หญิง

1.2.2 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อย

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยพบว่า

1.2.2.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยมีทั้งหมด 10 รูปแบบ ส่วนรูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่ใช้เรียกญาติผู้น้อยมีทั้งหมด 10 รูปแบบเช่นกัน รูปแบบคำเรียกขานที่เหมือนกันในทั้งสองภาษาคือ **คำเรียกญาติ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก** ซึ่ง **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยและภาษาจีนที่ญาติผู้ใหญ่เรียกญาติผู้น้อย

1.2.2.2 ในภาษาไทย ญาติผู้ใหญ่เพศหญิง มีการแสดงความอ่อนหวานในการเรียกญาติผู้น้อยมากกว่าญาติผู้ใหญ่เพศชาย ส่วนในภาษาจีน ญาติผู้ใหญ่เพศชายมีการแสดงความอ่อนหวานในการเรียกญาติผู้น้อยมากกว่าญาติผู้ใหญ่เพศหญิง

1.2.3 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชาพบว่า

1.2.3.1 รูปแบบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชามีทั้งหมด 10 รูปแบบ ส่วนรูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา มีทั้งหมด 13 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานที่เหมือนกันในทั้งสองภาษา คือ **ตำแหน่ง/อาชีพ, ยศ, ชื่อ** ซึ่ง**คำนำหน้า + ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา **ตำแหน่ง/อาชีพ ,นามสกุล + ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา

1.2.3.2 ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานในการเรียกผู้บังคับบัญชาในทั้งสองภาษาซึ่งสะท้อนการยอมรับระบบอาวุโสของทั้งสองประเทศ

1.2.3.3 ในภาษาไทย เพศชายไม่มีการใช้รูปแบบ **คำสรรพนาม, ยศ,คำนำหน้า + คำเรียกญาติ** ในการเรียกขานผู้บังคับบัญชา เพศหญิงไม่มีการใช้รูปแบบ **ชื่อ** ในการเรียกขานผู้บังคับบัญชา ส่วนในภาษาจีน เพศชายมีรูปแบบในการเรียกผู้บังคับบัญชามากกว่าเพศหญิง 4 รูปแบบ นอกจากนี้แล้ว เพศหญิงเวลาเรียกเพศเดียวกัน มีรูปแบบคำเรียกขานมากกว่าเวลาเรียกต่างเพศกัน 1 รูปแบบ

1.2.3.4 ในภาษาไทย **ชื่อ, คำนำหน้า + คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ + ชื่อ**

แสดงความใกล้ชิด **ยศ** แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วนในภาษาจีน **ชื่อ, นามสกุล + คำเรียกญาติ, คำขยาย + นามสกุล, คำขยาย + คำเรียกญาติ, นามสกุล + ชื่อ** แสดงความใกล้ชิด **นามสกุล + คำสรรพนาม, นามสกุล + ชื่อ + คำสรรพนาม, นามสกุล + ชื่อ + ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล + ชื่อ + ยศ** แสดงความไม่ใกล้ชิด

1.2.4 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้บังคับบัญชา พบว่า

1.2.4.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชามีทั้งหมด 7 รูปแบบ ส่วนในภาษาจีน ที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชามีทั้งหมด 10 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานที่เหมือนกันในทั้งสองภาษาคือ **คำสรรพนาม, ชื่อ** ซึ่ง **ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้บังคับบัญชาใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา

1.2.4.2 ในภาษาไทย ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาน้อยมาก สังคมไทยให้ความสำคัญกับตำแหน่งหน้าที่มากกว่าปัจจัยอายุ ส่วนในสังคมจีนให้ความสำคัญกับอายุมากกว่าสังคมไทย

1.2.4.3 ในภาษาไทย เพศเดียวกันมีการใช้คำเรียกขานที่แสดงความสนิทสนมใกล้ชิดมากกว่าต่างเพศกัน ส่วนในภาษาจีน เพศหญิงมีความอ่อนหวานมากว่าเพศชายในการเรียกขานผู้ใต้บังคับบัญชา นอกจากนี้ เพศหญิงเวลาเรียกผู้ใต้บังคับบัญชาเพศเดียวกันมีการแสดงออกมากกว่าต่างเพศกัน เนื่องจากการเรียกขานต่างเพศกันมีการรักษาความห่างมากกว่าและเป็นทางการมากกว่าการเรียกเพศเดียวกัน

1.2.4.4 ในภาษาไทย **ชื่อ** แสดงความใกล้ชิด **ยศ + ชื่อ** แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วนในภาษาจีน **ฉายา, ชื่อ + คำเรียกญาติ, ชื่อ + ชื่อ, คำขยาย + ชื่อ, นามสกุล + คำเรียกญาติ** แสดงความใกล้ชิด

1.2.5 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู พบว่า

1.2.5.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ศิษย์ใช้เรียกครูมีทั้งหมด 4 รูปแบบ ส่วนรูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครูมีทั้งหมด 5 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานที่เหมือนกันในทั้งสองภาษา คือ **ตำแหน่ง/อาชีพ**

ตำแหน่ง/อาชีพ + ชื่อ เป็นรูปแบบโดยทั่วไปที่ศิษย์ใช้เรียกครูในภาษาไทย **นามสกุล + ตำแหน่ง/อาชีพ , นามสกุล + ชื่อ + ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู

1.2.5.2 ในภาษาไทย เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการเรียกขานครูมากกว่าเพศชาย

นอกจากนี้แล้วยังพบว่าเพศเดียวกันมีความสนิทสนมใกล้ชิดมากกว่าต่างเพศกัน ส่วนในภาษาจีนไม่นิยมเรียกเพศหญิงในเชิงอาวุโส

1.2.5.3 ในภาษาไทย รูปแบบที่แสดงความใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน **คำสรรพนาม** , **คำนำหน้า＋ตำแหน่ง/อาชีพ** แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วนในภาษาจีน **คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ**, **นามสกุล＋คำขยาย** แสดงความใกล้ชิด **ตำแหน่ง/อาชีพ** แสดงความไม่ใกล้ชิด

1.2.6 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ครูเรียกศิษย์**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ศิษย์ใช้เรียกครู พบว่า

1.2.6.1 รูปแบบการใช้ คำเรียกขานในภาษาไทยที่ครูเรียกศิษย์ มีทั้งหมด 4 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีน ที่ครูใช้เรียกศิษย์ มีทั้งหมด 4 รูปแบบเช่นกัน รูปแบบเดียวที่เหมือนกัน คือ **ชื่อ** ซึ่ง **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ครูใช้เรียกศิษย์ **นามสกุล＋ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ครูใช้เรียกศิษย์

1.2.6.2 ในภาษาไทย เพศหญิงมีรูปแบบการเรียกขานในการเรียกศิษย์ที่หลากหลายกว่าเพศชาย เพศหญิงมีการแสดงออกถึงความเอ็นดูกับศิษย์หญิงมากกว่าศิษย์ชาย ส่วนในภาษาจีน ปัจจัยเพศ ไม่มีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานที่ครูใช้เรียกศิษย์

1.2.6.3 ในภาษาไทย**คำสรรพนาม** (หนู), **คำเรียกญาติ**(ลูก) และ **ชื่อเล่น** เป็นรูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความใกล้ชิด **ชื่อจริง** แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วนในภาษาจีน **ชื่อ**, **ฉายา** ,**คำขยาย＋ชื่อ** แสดงความใกล้ชิด **นามสกุล＋ชื่อ** แสดงความเป็นกลาง ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน

1.2.7 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่สามีใช้เรียกภรรยา พบว่า

1.2.7.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่สามีใช้เรียกภรรยามีทั้งหมด 8 รูปแบบ ส่วนรูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่สามีเรียกภรรยา มีทั้งหมด 13 รูปแบบ รูปแบบที่เหมือนกัน ได้แก่ **คำเรียกญาติ**, **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **ชื่อ**, **วลีแสดงความรู้สึก** และ **ฉายา**

1.2.7.2 **สรรพนาม**, **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่สามีเรียกภรรยา ส่วนในภาษาจีน ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

1.2.7.3 ในภาษาไทย สามีมักใช้ **ฉายา**, **คำเรียกญาติ＋ชื่อ**มาเรียกภรรยาที่มีอายุน้อยกว่าส่วนในภาษาจีน **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**, **คำขยาย＋นามสกุล**, **คำขยาย＋ชื่อ**ใช้เฉพาะกับภรรยาที่อายุน้อยกว่า แสดงความรักความเอ็นดู

1.2.8 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ภรรยาใช้เรียกสามี พบว่า

1.2.8.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามี มีทั้งหมด 6 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ภรรยาเรียกสามีมีทั้งหมด 10 รูปแบบ รูปแบบที่เหมือนกัน ได้แก่ **คำเรียกญาติ, ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก,** และ **ฉายา**

1.2.8.2 **คำสรรพนาม, ฉายา** เป็นรูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ภรรยาใช้เรียกสามีโดยทั่วไป ส่วนในภาษาจีน ไม่ได้ปรากฏชัดเจน

ในภาษาไทย **คำเรียกญาติ , คำเรียกญาติ＋ชื่อ** เป็นรูปแบบที่ใช้เฉพาะในการเรียกสามีที่อายุมากกว่า สำหรับคำเรียกขานที่ภรรยาใช้เรียกสามีที่มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่า มีรูปแบบเหมือนกัน ซึ่ง ได้แก่ **คำสรรพนาม, ชื่อ , วลีแสดงความรู้สึก** และ **ฉายา** ส่วนในภาษาจีน **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับสามีที่อายุมากกว่า **คำขยาย＋นามสกุล** ใชเฉพาะกับสามีที่อายุมากกว่าหรือเท่ากัน

1.2.9 สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างเพื่อน

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างเพื่อน พบว่า

1.2.9.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อนมีทั้งหมด 9 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อน มีทั้งหมด 10 รูปแบบ รูปแบบที่เหมือนกันคือ **ชื่อ** และ **ฉายา**

1.2.9.2 **ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ใช้เรียกเพื่อน **ชื่อ, นามสกุล＋ชื่อ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างเพื่อน

1.2.9.3 ในภาษาไทย **ชื่อ, คำนำหน้า＋ชื่อ** ใช้ได้กับเพื่อนทุกวัย ซึ่งเวลาเรียกเพื่อนที่อายุเท่ากันมีการแสดงออกมากกว่า ส่วนในภาษาจีน **ชื่อ＋คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ส่วน **คำขยาย＋ชื่อ** ใช้เฉพาะกับเพื่อนที่มีอายุเท่ากันหรือน้อยกว่า

1.2.9.4 ในภาษาไทย รูปแบบคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนเพศเดียวกันมีความหลากหลายมากกว่าคำเรียกขานที่ใช้เรียกเพื่อนต่างเพศ ส่วนในภาษาจีน เพศหญิงเวลาเรียกเพื่อนต่างเพศกันมีความเป็นทางการมากกว่าการเรียกเพื่อนเพศเดียวกัน เพศชายเวลาเรียกเพื่อนหญิงไม่มีการเรียกโดยใช้ **คำขยาย＋นามสกุล** (**老 เหล่า＋นามสกุล** ซึ่งคำว่า 老 เหล่า หมายถึงแก่)เนื่องจากไม่นิยมเรียกผู้หญิงในเชิงอาวุโส

1.2.9.5 ในภาษาไทย **วลีแสดงความรู้สึก, ชื่อ＋วลีแสดงความรู้สึก, คำนำหน้า＋ฉายา, คำนำหน้า＋วลีแสดงความรู้สึก** แสดงความใกล้ชิด รูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน ส่วนในภาษาจีน **ฉายา, ชื่อ＋คำเรียกญาติ, คำขยาย＋ชื่อ, คำอุทาน** ซึ่งแสดง

ความใกล้ชิด **ตำแหน่ง/อาชีพ, นามสกุล+คำสรรพนาม** และ **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** แสดงความไม่ใกล้ชิด

1.2.10 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนรัก**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนรัก พบว่า

1.2.10.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรักมีทั้งหมด7 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีน ที่ใช้เรียกกันระหว่างคนรักมีทั้งหมด 4 รูปแบบ รูปแบบที่เหมือนกัน คือ **ชื่อ, วลีแสดงความรู้สึก** และ **ฉายา** ซึ่งก็เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนรัก

1.2.10.2 ในภาษาไทยกรณีที่เรียกคนรักที่อายุต่างกับตน มีการเรียกโดย**คำเรียกญาติ+ชื่อ, คำนำหน้า+ชื่อ** (เช่น คุณเมธา) ใช้เฉพาะกับคนรักที่มีอายุมากกว่า แสดงความเคารพ ความเกรงใจ ส่วนในภาษาจีน **ชื่อ+คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะกับคนรักหญิงที่อายุน้อยกว่า และ คนรักชายที่อายุมากกว่า ส่วน **ชื่อ ,วลีแสดงความรู้สึก** และ**ฉายา** ใช้ได้กับคนรักทุกวัย

1.2.10.3 ในภาษาไทย เพศชายมีการแสดงออกมากกว่าเพศหญิงในการเรียกคนรัก ส่วนในภาษาจีน เพศชายมีการแสดงความเอ็นดูในการเรียกคนรักที่อายุน้อยกว่าโดยรูปแบบ**ชื่อ+คำเรียกญาติ**สำหรับเพศหญิงก็มีการใช้รูปแบบนี้ในการเรียกคนรักที่อายุมากกว่า เพื่อแสดงความเคารพ

1.2.11 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับจีนระหว่างคนรู้จัก**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนรู้จัก พบว่า

1.2.11.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก มีทั้งหมด 14 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนระหว่างคนรู้จักก็มีทั้งหมด 13 รูปแบบ รูปแบบที่เหมือนกัน ได้แก่ **ตำแหน่ง/อาชีพ** และ **ฉายา** ซึ่ง **ตำแหน่ง/อาชีพ, ชื่อ, ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนรู้จัก **นามสกุล+ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนระหว่างคนรู้จัก

1.2.11.2 ในภาษาไทย **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่า **คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ+ชื่อ**ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า **ฉายา** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุน้อยกว่า ส่วนในภาษาจีน **นามสกุล+คำเรียกญาติ, ชื่อ+คำเรียกญาติ, นามสกุล+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ, ชื่อ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า ส่วน **คำขยาย+ชื่อ**ใช้เฉพาะในการเรียกคนรู้จักที่อายุน้อยกว่า

1.2.11.3 ในภาษาไทย **คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ** เช่น **คุณพี่** ใช้เฉพาะกับคนรู้จักที่เป็นเพศหญิง นอกจากนี้แล้วปัจจัยเพศมีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานในการเรียกคนรู้จักน้อยมาก ส่วนในภาษาจีน การเรียกคนรู้จักต่างเพศกันมีความละเอียดมากกว่าการเรียกคนรู้จัดเพศเดียวกัน

1.2.11.4 ในภาษาไทยรูปแบบที่แสดงความใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน ส่วน **คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ**, **คำนำหน้า＋ตำแหน่ง/อาชีพ** แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วนในภาษาจีน**ชื่อ**, **ฉายา**, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ**, **ชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ**, **คำขยาย＋ชื่อ** แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน

1.2.12 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างคนไม่รู้จัก**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่เรียกขานกันระหว่างคนไม่รู้จัก พบว่า

1.2.12.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จักมีทั้งหมด 10 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขาน ในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จักมีทั้งหมด 10 รูปแบบเช่นกัน รูปแบบที่เหมือนกัน ได้แก่ **คำสรรพนาม** , **คำเรียกญาติ** , **ตำแหน่ง/อาชีพ**, **คำอุทาน** และ **คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ** ซึ่ง **คำเรียกญาติ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยระหว่างคนไม่รู้จัก**สรรพนาม**, **คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ใช้เรียกกันระหว่างคนไม่รู้จัก

1.2.12.2 ในภาษาไทย **คำอุทาน**, **คำสรรพนาม＋คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุเท่ากัน **คำนำหน้า＋คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า ส่วนในภาษาจีน **ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ**ใช้เฉพาะในการเรียกคนไม่รู้จักที่อายุมากกว่า **ตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม** ใช้เฉพาะกับคนไม่รู้จักที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า

1.2.12.3 ในภาษาไทย เพศหญิงมีความสุภาพในการเรียกคนไม่รู้จักมากกว่าเพศชาย ส่วนในภาษาจีน เพศเดียวกันมีการแสดงออกมากกว่าต่างเพศกัน นอกจากนี้แล้ว สังคมจีน ไม่นิยมเรียกเพศหญิงในเชิงอาวุโส แต่นิยมเรียกเพศชายในเชิงอาวุโส

1.2.13 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีนระหว่างผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ พบว่า

1.2.13.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยระหว่าง ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการมีทั้งหมด 7 รูปแบบรูปแบคำเรียกขาน ในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ มีทั้งหมด 9 รูปแบบ รูปแบบที่เหมือนกัน คือ **คำสรรพนาม** และ **คำเรียกญาติ**

คำนำหน้า＋ชื่อ เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ให้บริการใช้เรียก

ผู้ใช้บริการ **คำสรรพนาม, นามสกุล + ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ให้บริการใช้เรียกผู้ใช้บริการ

1.2.13.2 ในภาษาไทย **คำเรียกญาติ, คำเรียกญาติ + ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่าหรือน้อยกว่า **คำนำหน้า + ตำแหน่ง/อาชีพ** ไม่ใช้กับผู้ใช้บริการที่อายุน้อยกว่า **คำนำหน้า + คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่มีอายุมากกว่า **ชื่อ, คำสรรพนาม**ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่า ส่วนในภาษาจีน เวลาเรียกผู้ใช้บริการที่อายุมากกว่า นิยมใช้รูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความเคารพ แต่เวลาเรียกผู้ใช้บริการที่อายุน้อยกว่าก็นิยมใช้รูปแบบคำเรียกขานที่แสดงความเอ็นดูและความสนิทสนม

1.2.13.3 ในภาษาไทย เพศหญิงมีการเรียกหลากหลายกว่าเพศชาย ส่วนในภาษาจีน การเรียกเพศชายมีการเน้นหน้าที่การงานมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้แล้ว การเรียกผู้ใช้บริการเพศเดียวกันมีการแสดงออกและมีการแสดงความสนิทสนมมากกว่าการเรียกผู้ใช้บริการต่างเพศกัน

1.2.13.4 ในภาษาไทย **ชื่อ** , **คำเรียกญาติ + ชื่อ** แสดงความใกล้ชิด **คำสรรพนาม, คำนำหน้า + ตำแหน่งอาชีพ** แสดงความไม่ใกล้ชิด ส่วนในภาษาจีน **นามสกุล + คำขยาย + คำเรียกญาติ** แสดงความใกล้ชิด **คำสรรพนาม, ตำแหน่ง/อาชีพ, วลีแสดงความรู้สึก** แสดงความไม่ใกล้ชิด

1.2.14 **สรุปการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ**

จากข้อมูลที่ปรากฏในภาษาไทยกับภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ พบว่า

1.2.14.1 รูปแบบคำเรียกขานในภาษาไทยที่ ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ มีทั้งหมด 8 รูปแบบ รูปแบบคำเรียกขานในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการมีทั้งหมด 8 รูปแบบเช่นกัน รูปแบบที่เหมือนกัน ได้แก่ **คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ** และ **ตำแหน่ง/อาชีพ**

คำสรรพนาม, คำเรียกญาติ เป็นรูปแบบคำเรียกขานโดยทั่วไปในภาษาไทยที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ **ตำแหน่ง/อาชีพ** เป็นรูปแบบโดยทั่วไปในภาษาจีนที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ

1.2.14.2 ในภาษาไทย **ชื่อ** ใช้เฉพาะกับผู้ให้บริการที่อายุเท่ากัน นอกจากนี้แล้ว ปัจจัยอายุไม่มีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานในการเรียกผู้ให้บริการ ส่วนในภาษาจีน ปัจจัยอายุมีผลกระทบต่อการใช้คำเรียกขานที่ผู้ใช้บริการใช้เรียกผู้ให้บริการ มากกว่าในภาษาไทย

1.2.14.3 ในสังคมไทย เพศหญิงมีความเป็นทางการในการเรียกผู้ให้บริการมากกว่าเพศชาย ส่วนในภาษาจีน **นามสกุล + คำเรียกญาติ, นามสกุล + คำขยาย + คำเรียกญาติ** ใช้เฉพาะในการเรียกผู้ให้บริการเพศชาย **คำขยาย + คำเรียกญาติ** ใช้ในการเรียกผู้ให้บริการเพศหญิงที่ไม่สนิทหรือใช้ในการเรียกผู้ให้บริการเพศชายที่สนิท หรือไม่สนิทก็ได้

1.2.14.4 ในภาษาไทย **ฉายา** แสดงความใกล้ชิด ส่วนรูปแบบที่แสดงความไม่ใกล้ชิดไม่ได้ปรากฏชัดเจน ส่วนในภาษาจีน **นามสกุล＋คำสรรพนาม**,**นามสกุล＋คำเรียกญาติ**, **นามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ** แสดงความใกล้ชิด **คำสรรพนาม** แสดงความไม่ใกล้ชิด

2. อภิปรายผล

การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาจีน สะท้อนให้เห็นลักษณะทางสังคมระหว่างคนไทยกับคนจีน ดังนี้คือ

2.1 **ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมจีน**

การเรียกขานผู้หญิงที่แต่งงานแล้วโดยนามสกุลของสามี เช่น 丁姨 ติงอี๋ (แปลว่า คุณน้าติง) 王嫂 หวังเส่า (แปลว่า พี่สะใภ้หวัง) เป็นต้น ซึ่งนามสกุล ติง หรือ หวัง ในที่นี้เป็นนามสกุลฝ่ายสามี นอกจากนี้ การที่ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะเรียกขาน บุคคลอื่นก็ขึ้นอยู่กับลำดับศักดิ์ในวงศ์ตระกูลและอายุของสามี ซึ่งไม่เกี่ยวกับอายุหรือลำดับศักดิ์ของผู้หญิงนั้น และถ้าลูกหลานเรียกขานคนอื่นก็ต้องขึ้นอยู่กับศักดิ์ทางฝ่ายพ่อเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้ว การเรียกเพศชายในสังคมจีน มีการเน้นหน้าที่การงานมากกว่าการเรียกเพศหญิง เช่น ในภาษาจีน **ตำแหน่ง/อาชีพ**ใช้เฉพาะกับผู้ใช้บริการที่เป็นเพศชายซึ่งใช้กับผู้ใช้บริการที่เป็นเพศหญิงน้อยมาก

จากลักษณะการเรียกขานดังกล่าว สามารถสะท้อนความไม่เสมอภาคระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในสังคมจีน

2.2 **สังคมจีนให้ความสำคัญกับสถานภาพและฐานะทางสังคมมากกว่าสังคมไทย**

สังคมจีนมีการใช้คำเรียกขานที่มีจำนวนและรูปแบบมากกว่าสังคมไทย ซึ่งในสังคมจีนมีการใช้คำเรียกขาน 38 รูปแบบ ในขณะเดียวกัน สังคมไทยมีการใช้คำเรียกขาน 27 รูปแบบ ถ้าคำเรียกขานของชาติใดมีความละเอียดชัดเจนมากเพียงใด ย่อมแสดงว่าชนชาตินั้นให้ความสำคัญกับสถานภาพและฐานะทางสังคมของบุคคลมากเพียงใด (杨德峰 หยังเต๋อเฟิง 2542: 16)

2.3 **คนจีนมีการแสดงความรู้สึกของตนมากกว่าคนไทย**

ฉายา คือ ชื่อที่ตั้งภายหลังชื่อจริงและชื่อเล่นโดยตั้งตามลักษณะเฉพาะเจ้าของฉายาที่หมายรู้กันในหมู่คณะและคนใกล้ชิด **วลีแสดงความรู้สึก** คือ ข้อความที่ผู้พูดใช้เป็นคำเรียกขานเพื่อแสดงความรู้สึกพิเศษต่อผู้ฟัง ซึ่งรูปแบบคำเรียกขาน 2 รูปแบบนี้ เป็นรูปแบบคำเรียกขานที่สามารถแสดงความรู้สึกของผู้พูดมากที่สุด

สังคมจีนมีการใช้**ฉายา**มากกว่าสังคมไทย กล่าวคือ ในภาษาไทย มีการใช้ **ฉายา**เป็นคำเรียกขานใน 7 สถานภาพของคู่สนทนา ได้แก่ ครู , ภรรยา , สามี , เพื่อน , คนรัก , คนรู้จัก และคนให้บริการ ส่วนในภาษาจีน มีการใช้**ฉายา**เป็นคำเรียกขานใน 9 สถานภาพของคู่สนทนา ได้แก่

ญาติผู้ใหญ่ , ญาติผู้น้อย , ผู้ใต้บังคับบัญชา , ศิษย์ , ภรรยา , สามี , เพื่อน , คนรัก และคนรู้จัก

สังคมจีนมีการ**ใช้วลีแสดงความรู้สึก**มากกว่าสังคมไทย กล่าวคือ ในภาษาไทย มีการ**ใช้วลีแสดงความรู้สึก**เป็นคำเรียกขานหรือส่วนประกอบของคำเรียกขานใน 5 สถานภาพ ได้แก่ ญาติผู้น้อย , ภรรยา , สามี , เพื่อน และ คนรัก ส่วนในภาษาจีน มีการ**ใช้วลีแสดงความรู้สึก**เป็นคำเรียกขานหรือส่วนประกอบของคำเรียกขานใน 8 สถานภาพของคู่สนทนา ได้แก่ ญาติผู้น้อย, ผู้บังคับบัญชา, ครู, ภรรยา, สามี, เพื่อน, คนรัก และ คนใช้บริการ

2.4 ในการสนทนา คนจีนจะเรียกขานโดยคำนึงถึงความใกล้ชิดมากกว่าคนไทย

ปัจจัยความใกล้ชิดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการใช้คำเรียกขานในสังคมจีนมากกว่าสังคมไทย กล่าวคือ ในภาษาไทย ผลกระทบที่ปัจจัยความใกล้ชิดมีต่อการใช้คำเรียกขานไม่ปรากฏชัดเจนใน 4 สถานภาพ ได้แก่ ครู, เพื่อน, คนรู้จัก และผู้ให้บริการ ส่วนในภาษาจีน ผลกระทบที่ปัจจัยความใกล้ชิดมีต่อการใช้คำเรียกขานที่ไม่ปรากฏชัดเจน มี 3 สถานภาพ ได้แก่ ผู้ใต้บังคับบัญชา, ศิษย์และคนรู้จัก

2.5 ความเป็นมิตรในทั้งสองสังคม

สังคมไทยและสังคมจีนทั้งสองสังคมต่างมีการใช้คำเรียกญาติในการเรียกคนที่ไม่ใช่ญาติ เช่น ในสังคมไทย มีการใช้ คำว่า **ลุง ป้า พี่** ซึ่งเป็นคำเรียกญาติในการเรียกคนรู้จักที่ไม่ใช่ญาติ แม้ในการเรียกคนไม่รู้จัก ก็มีการเรียกในลักษณะนี้เช่นกัน สำหรับในสังคมจีน ก็เช่นเดียวกัน ซึ่งก็มีการใช้คำเรียกญาติเป็นส่วนคำเรียกขานในการเรียกบุคคลที่ไม่ใช่ญาติ (เช่น คำว่า 大叔 ต้าซู (ลุง) 大妈 ต้ามา (ป้า) 大哥 ต้าเกอ (พี่ชาย) การนี้สะท้อนให้เห็นการให้ความสำคัญกับเครือญาติและความโอบอ้อมอารีของคนในสังคมไทยและสังคมจีน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดีงามของทั้งสองสังคม

2.6 ระบบอาวุโสในทั้งสองสังคม-การเน้นความแตกต่างระหว่างวัยในสังคมไทยกับจีน

ในสังคมไทย ปัจจัยอายุทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในการใช้คำเรียกขานอย่างเห็นได้ชัด เช่น เวลาเรียกคนรู้จักที่อายุมากกว่าจะมีการใช้ **คำนำหน้า+คำเรียกญาติ** ในการแสดงความเคารพ แต่เวลาเรียกคนรู้จักที่อายุเท่ากันหรือน้อยกว่าจะไม่มีการใช้ในลักษณะนี้ ส่วนในสังคมจีน มีการใช้ **老 เหล่า+นามสกุล** เรียกคนอายุมากกว่า แสดงความเคารพ (ซึ่งคำว่า **老 เหล่า**มีความหมายว่า แก่) ส่วนในการเรียกขานคนอายุน้อยกว่า สังคมจีนนิยมใช้ **小 เสี่ยว+นามสกุล** แสดงความเอ็นดู (ซึ่งคำว่า **小 เสี่ยว** มีความหมายว่าเล็ก)

2.7 การยกย่องอาชีพครูในทั้งสองสังคม

ในสังคมไทยกับสังคมจีน มีการใช้คำว่า **อาจารย์**อย่างกว้างขวาง ซึ่งมีการปรากฏใช้กับบุคคลในหลายสถานภาพ นอกจากนี้แล้ว ในสังคมจีนยังมีการใช้คำว่า **老师** เหล่าซือ (อาจารย์)ในการเรียกคนทั่วไปที่ไม่ใช่ครู เช่น นิยมเรียกเจ้าหน้าที่ที่มหาวิทยาลัยซึ่งไม่ใช่อาจารย์ผู้สอนว่า

老师 เหล่าซือ (อาจารย์)

2.8 **ในสังคมไทยกับสังคมจีน เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนและมีความสุภาพในการเรียกขานมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้แล้ว การเรียกขานเพศเดียวกันในทั้งสองสังคมมีการแสดงออกและมีการแสดงความสนิทสนมมากกว่าการเรียกขานต่างเพศกัน**

การนี้เห็นได้จากการเรียกขานในหลายสถานภาพ ได้แก่ ผู้ใต้บังคับบัญชา, ครู, เพื่อน, คนไม่รู้จัก และ ผู้ใช้บริการ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาอื่นที่เป็นของประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ภาษาพม่า ภาษาเขมร ภาษามอน ภาษามาเลเซีย เพื่อความเข้าใจกันในวัฒนธรรมการสื่อสาร

3.2 การศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานควรพิจารณาปัจจัยอื่นให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น กาลเทศะ บุคคล และเจตนาในการสื่อสาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กัลยา ติงศภัทิย์. ม.ร.ว.; และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). *การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เขียน ธีระวิทย์. (2543). ความสัมพันธ์ไทย-จีนในอนาคตที่พึงปรารถนา. ใน *ความสัมพันธ์ไทย-จีน: เหลียวหลังเลหน้า*. เขียน ธีระวิทย; และ เจีย แยนจอง. หน้า 276. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุทารัตน์ โล่ห์ตระกูลวัฒน์. (2537). *การเปรียบเทียบการใช้คำเรียกขานในภาษาไทยกับภาษาฝรั่งเศส*. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

มีชัย เอี่ยมจินดา. (2539). บุรุษสรรพนาม: ภาพสะท้อนระหว่างภาษากับการเปลี่ยนแปลงในสังคม ใน *สารสถาบันภาษาไทย*. หน้า 35. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วิภัสธันทร์ ประพันธสิริ. (2535). *คำเรียกญาติในภาษาคำเมือง การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ศุภมาส เอ่งฉ้วน. (2537). *คำเรียกญาติภาษาจีนฮกเกี้ยนในภาคใต้ของประเทศไทยและเกาะปีนัง*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สิง สุ่ยหยู. (2543). การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างจีนกับไทย. *ใน ความสัมพันธ์ไทย-จีน: เหลียวหลังแลหน้า*. เขียน ธีระวิทย; และ เจีย แยนจอง. หน้า 74-76. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย. (2540). พิพิธภัณฑ์ความสมพันธ์ไทย-จีน. ใน *20ปีไทย-จีน*. หน้า 114. กรุงเทพฯ: แผนกวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษย์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

顾嘉祖; & 刘辉. (2002). 语言与性别. *语言与文化*. 第二版. 顾嘉祖; 陆升; & 郑立信. 第 165-177 页. 上海: 上海外语教育出版社.

李健. (2000). 泰汉翻译中存在的几个问题. *现代化进程中的中泰关系*. 北京大学泰国研究所. 第 239 页. 北京: 世界知识出版社.

裴晓睿. (2000a). 序. *现代化进程中的中泰关系*. 北京大学泰国研究所. 第 1 页. 北京: 世界知识出版社.

------. (2000b). 海纳百川贵在有容-从汉泰通婚看民族融合. *现代化进程中的中泰关系*. 北京大学泰国研究所. 第 102-103 页. 北京: 世界知识出版社.

杨德峰. (1999). *汉语与文化交际*. 北京: 北京大学出版社.

俞敏. (1999). 俞敏语言学论文集. 第 392-400 页. 北京: 商务出版社.

吉常宏. (2001). 汉语称谓大辞典. 石家庄: 河北教育出版社.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระบบอักขรวิธีไทยที่ใช้ถอดเสียงภาษาจีน

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ใช้ระบบอักขรวิธีไทยในการถอดเสียงภาษาจีนซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. **ระบบพยัญชนะต้น** ของภาษาจีน เมื่อถ่ายถอดเสียงด้วยอักขระไทย เทียบได้ดังนี้

b = ป p = พ/ผ m = ม f = ฟ/ฝ

d = ต t = ท/ถ n = น l = ล

j ; z = จ q ; c = ช/ฉ x ; s = ซ/ส

zh = จ ch = ช/ฉ sh = ซ/ส r = ร

g = ก k = ค/ข h = ฮ/ห

2. **ระบบสระ** ของภาษาจีน เมื่อถ่ายถอดเสียงด้วยอักขระไทย เทียบด้ดังนี้

~a = ~า ~an = ~าน; ~ัน ~ang = ~ัง

~ai = ~ไ ~ao = เ~า

~e = เ~อ ~ei = เ~ย ~en = เ~ิน ~eng = เ~ิง

~o = โ~ ~ou = โ~ว ~ong = ~ง

~i = ~ี ~ia = ~ยา ~iao = เ~ียว ~ie = เ~ีย

~ iu = ~ิว ~ ian = เ~ียน ~ in = ~ิน ~iang = เ~ียง

~ing = ~ิง ~iong = ~ยง

~u = ~ู ~ua = ~วา ~un = ~ุน ~uo = ~ัว

~uai = ~ วย ~ui = ~ุย ~uan = ~วน ~un = ~ุน

~uang = ~วง

~ê = เ~ ~i = ~ือ ~ü = ~วี

3. **เสียงควบกล้ำใช้เครื่องหมาย " ~ฺ "**

4. **~ia สะกดเป็นรูป ~ยา เพื่อให้แตกต่างจากกันกับหน่วยเสียง ~ie (เ~ย)**

5. **หน่วยเสียงพยัญชนะต้น r สะกดเป็น ร เนื่องจากมีผู้ใช้กันกว้างขวางกว่าการที่สะกดเป็นตัวอักษร ย อีกทั้งตัวอักษร ย ก็ได้นำไปใช้ในฐานะเป็นทุ่นสระประสมแล้ว**

ภาคผนวก ข
วิธีการเก็บข้อมูล

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลคำเรียกขานที่ปรากฏใช้ในภาษาไทยกับภาษาจีนโดยการสัมภาษณ์ชาวกรุงเทพกับชาวจีนผู้ใช้ภาษาจีนกลางทั้งหมด 48 คน เพศชาย 24 คน เพศหญิง 24 คน โดยแบ่งตามกลุ่มอายุตามที่เฮอร์ลอส์คได้กล่าวไว้ในผลงานเรื่อง "Child development" เป็น 5 กลุ่มดังนี้

เด็ก	อายุระหว่าง 6-12 ปี
วัยรุ่น	อายุระหว่าง 12-20 ปี
หนุ่มสาว	อายุระหว่าง 20-40 ปี
วัยกลางคน	อายุระหว่าง 40-60 ปี
วัยสูงอายุ	อายุ 60 ปีขึ้นไป

สถานภาพที่ใช้ในการวิจัย

ญาติผู้ใหญ่, ญาติผู้น้อย, ผู้บังคับบัญชา, ผู้ใต้บังคับบัญชา, ครู, ศิษย์, สามี, ภรรยา, เพื่อน, คนรัก, คนรู้จัก, คนไม่รู้จัก, ผู้ใช้บริการ, ผู้ให้บริการ

ปัจจัยอายุที่ใช้ในการวิจัย

อายุมากกว่า, อายุน้อยกว่า, อายุเท่ากัน

ปัจจัยเพศที่ใช้ในการวิจัย

เพศชาย, เพศหญิง

ปัจจัยความใกล้ชิดที่ใช้ในการวิจัย

สนิท, ไม่สนิท

แบบฟอร์มเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

บริบทของผู้ถูกเรียกขาน				
สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
ญาติผู้ใหญ่	-	ชาย	-	
		หญิง		
ญาติผู้น้อย	-	ชาย	-	
		หญิง		
ผู้บังคับบัญชา	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไมสนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไมสนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	

สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
ครู	-	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
		หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
ศิษย์	-	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
		หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
สามี	มากกว่า	-	-	
	เท่ากัน			
	น้อยกว่า			
ภรรยา	มากกว่า	-	-	
	เท่ากัน			
	น้อยกว่า			
เพื่อน	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	

สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
เพื่อน	น้อยกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
คนรัก	มากกว่า	ชาย	-	
	เท่ากัน		-	
	น้อยกว่า		-	
	มากกว่า	หญิง	-	
	เท่ากัน		-	
	น้อยกว่า		-	
คนรู้จัก	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	

สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
คนรู้จัก	น้อยกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
คนไม่รู้จัก	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	

สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
คนไม่รู้จัก	น้อยกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
ผู้ใช้บริการ	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไม่สนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	

สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
ผู้ให้บริการ	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไมสนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไมสนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	

สถานภาพ	อายุ	เพศ	ความใกล้ชิด	คำเรียกขาน
ผู้ใต้บังคับบัญชา	มากกว่า	ชาย	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไมสนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	
	มากกว่า	หญิง	สนิท	
			ไม่สนิท	
	เท่ากัน		สนิท	
			ไมสนิท	
	น้อยกว่า		สนิท	
			ไม่สนิท	

ภาคผนวก ค

ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยและภาษาจีน

ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทย

คำเรียกขานในงานวิจัยนี้ หมายถึงคำหรือกลุ่มคำที่ผู้พูดใช้เรียกผู้ฟังก่อนที่จะพูดเนื้อความอย่างหนึ่งอย่างใด ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาไทยที่ได้จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้บอกภาษาชาวกรุงเทพฯ 24 คน จำนำวนคำทั้งหมด 1,421คำ จำแนกกลุ่มอายุได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มอายุระหว่าง 6-12 ปี ชาย 3 คน หญิง 3 คน
2. กลุ่มอายุระหว่าง 12-20 ปี ชาย 3 คน หญิง 3 คน
3. กลุ่มอายุระหว่าง 20-40 ปี ชาย 2 คน หญิง 2 คน
4. กลุ่มอายุระหว่าง 40-60 ปี ชาย 2 คน หญิง 2 คน
5. กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป ชาย 2 คน หญิง 2 คน

สรรพนาม/คำนำหน้า แก คุณ คุณนาย คุณหนู เจ้า เจ้าคุณ ตัวเอง ท่าน ท่านทั้งหลาย ท่านผู้มีเกียรติ ท่านสุภาพบุรุษ ท่านสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีทั้งหลาย เธอ นาย นาง หนู พ่อคุณ พ่อเจ้าประคุณ พ่อหนุ่ม พ่ออีหนู พ่อไอ้หนู พวกเรา แม่คุณ แม่หนูน้อย มึง แม่สาวน้อย แม่เฒ่า แม่อีหนู หนุ่ม ไอ้หนุ่ม อีหนู

คำเรียกญาติ ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา น้องชาย น้องสาว ลูก หลาน หลานชาย

ยศ คุณหญิง คุณผู้หญิง คุณชาย ผู้หมวด ผู้กอง ผู้การ จ่า หมู่ นายพล นายพัน ผู้พัน ฯพณฯ ผู้บัญชาการ พระยา เจ้าพระยา หลวง ท่านชาย นายพันโท ในกรม หม่อม

ตำแหน่ง /อาชีพ ไก๊ด์ กำนัน ขโมย คุณผู้ชาย คนขาย ครู ครูใหญ่ คณบดี เจ้านาย เจ้าหน้าที่ ช่าง ตำรวจ ทหารทั้งหลาย นักเรียน นายอำเภอ บุรุษไปรษณีย์ บรรณาธิการ ผู้จัดการ ผอ. ผู้ว่า พ่อค้า พ่อครัว พระเอก นายห้าง ประชาชนชาวไทยทั้งหลาย ผู้จัดการใหญ่ แม่ค้า เมีย หมอ ล่าม ลูกพี่ เสือป่าและลูกเสือทั้งหลาย หัวหน้า หัวหน้าภาค ผู้ใหญ่บ้าน แม่บ้าน แม่ครัว พยาบาล เลขา อาจารย์

ชื่อ กัลยวีร์ กิติ กิตติพล กิ๊ก เก่ แก็บ ไก่ กุ๊ก กาญจนา กานต์ กนกพร กวินทร์ เกษม กบ กฤตนัย กฤษณะ ก้อย คิม ขวัญ ขิม จันจิรา จิตรฉวี เจน เจนจบ เจี๊ยบ เจมส์ แจ็ค เจนจิลา ฉวีวรรณ ชัญญา ชัญภัทร ชัย ชาย ชาลิณี ชาลิสา ชนินทร์ ชุติมา ชล เชนทร์ ชญานุช ชิน ญาณิน ณัฐ ณิตญาณิน ดา ดารา ดิถี ถิรวุฒิ ตั๊ก ตั้ม ติ๊ก ตูน แตง ตรี เทมส์ ทิน ทินภัทร์ ทิติ ทิพย์ ทิพย์วดี ทอง ทราย ทรงวุฒิ ทรงพล ธาดา ธี ธีรวัต ธนัญญ ธนพล ธำรง นับทอง น้ำ นิวส์ นิชานันท์ นิยดา นพ นอง น้อย นลิสา เนตร นก นด นลิสา นวลละออ บัด เบว บัณฑิตา บี โบ๊ท บูม บอส บดินทร์ ปิ ปิยกานต์ ปิยะมาศ ปิ่ง ปาล์ม ปุ้น ปุญญิศา ปู เป้ ปุ้ม เปิ้ล แป้ง ปวรรัตน์ ปณิตา ปวีณา ปรัชญา เปรมฤดี ปริมฉัตร ปริม ปราง ป๊อก ป๊อบ ผึ้ง ฝน ฝ้าย ประณต พัทยา พิมพรรณ พุท พุด ภัทรกร เพชร ไพ พร พล พิม พิมพร พรนัชชา พงษ์ พัชรินทร์ พรรณพิลาศ พรรณวดี ภัคนันท์ ภัคพงศ์ ภูมิชนิตย์ ภรณิกา ภูมิ เมย์ มะปราง มาย แมน มิ้น มด มิ้งค์ มุฑิตา เมธา ม่อน มล มนตรี มลฤดี รกร รพีภัทร รังสิมา รังศิมา รัมภ์รดา ระพีพงศ์ เรณู รอล ฤดี ลินิน เล็ก วัด วารินทร์ วิ วิน วิรุณ วิไลลักษณ์ วิภารัตน์ วุพัตรา วุฒิ วศิน วรรณศิริ วัชรา วิธาน ศักดา ศิวัตม์ ศิริ ศิโรจน์ ศรวุฒิ ศภางคาร ศิธร ศศิธร ศุลีพร

ศุภาวัณ ศุภฤกษ์ สุ สา สิงห์ สาลินี สามารถ สิริพร สิรภพ สุภานดา สำราญ แสงแก้ว สม สนุ๊ก สุพิมพ์ สุภานดา สุภาภรณ์ สุภาวุฒิ สุภสิทธ์ สวัสดี สุรเกียรติ สุมทุม สุลัดดา สว่าง สม สุวดี สุวิทย์ สุวิมล เสาวลักษณ์ สมบัติ หัสยา หมี หว้า ไหม หมู หลิว หญิง หยก หว้า อั้ม อัจฉรา อารี อาร์ท อิสระ โอ๋ อ้อย แอน อ้อม อัง อัญชุลี อุ้ย เอี้ยง เอื้อม อภิวัฒน์ อนรรฆ อนุพงษ์ อนรรฆ เฮม

คำอุทาน เฮ่ เฮ้ย

ฉายา กะโจ๊ กัดซัน กีมี่ แก่ เกาะ เกาะกันไม่แน่น ก้อย ไกอู กระดัง ขนมจีบ คนจีนแซ่ตั้ง คนลาว งูเด้ง จิ๋ว จอช จิบะจัง เจ้าลัทธิมิกกี้ เจ้าอนุวงศ์ เจี๊ยบโบ เจี๊ยบหอย ชะนี ชะนีน้อย ชาธิราช ชีอิ๋ว ชินลัง เซียนหมาก*กระดาน* ซึด ซัดดัม ซาลาเปา ซุเนโอะ ดำลาว โคนัน โดเรมอน เด่อ ด้วน ดากดำ ดำเค้กกี้ เดอะปั๋ง เด็กหญิงคาโบ เด็กหญิงโปรตีน ตดแดง ตุ๋ย ตัวอ้วน ตัวเล็ก ตุ่ม เต้าหู้ ถั่วงอก นกแก้ว นกนิวซีแลนด โนบิตะ นายสาว นางอาย บิ๊กหอย บุ๊กเกี่ยมเห่ย เบ๊นลาดิน เบาะ บุ๋ม บวมจัง เป็ด เป็ดแรงควาย ปันหนู ป้า ป่าเหนาะ ปุ๋ม ป๊อปปี้ ปูด แป๋นแป๋น ป้อกๆ ป้าแว่น ป้อม ป้อมซีเมนต์ ผี ฝรั่งหล่อ พี่หล่อ พี่แพทย์ พี่ยักษ์ พี่แว่น พระเจ้าหม่อง มาดามเคเค พระเจ้ากรุงศรีศัตนาคนหุต พระจันทร์ พวกชอบโชว์ โมเลกุล มะนาว มหาอึด มาม่า มหา มนุษย์ต่างดาว ยา ยันต์กันตุ๊ด แย้ รี้พลหมา ลิง ลิงดำ ลุง ลูลู่ ลูกแมว แว่น วัว เศษเหล็ก ส้วม สิงโต สิว สูงเปรต หมีน้อย ห้า หูกาง หมูอ้วน หมูหลอลี่ หมูซาดิส หมูบิน แหมะโหบิตะ แหม่มอ.พ. หน้างอ หม่อมก๊อบแก๊บ หูกาง เหมน หลอลี่ อี๊ อาจารย์กู้ อาจารย์แม่ อาจารย์ปู่ อาจารย์ป้า โอ้ว แอ่น อนุสาวรีย์ อ้วน

วลีแสดงความรู้สึก คนสวย คนเก่ง คนหล่อ คนดี คนดีของฉัน ที่รัก ทุนหัว น้องของพี่ น้องพี่ น้องรัก น้องบังเกิดเกล้า น้องชายที่รัก เมียผม พี่น้องที่รัก เพื่อนเรา เพื่อนซี้ เพื่อนยาก เพื่อนรักของฉัน เมียพี่ ยอดรัก ยอดที่รัก ลูกแม่ ลูกรัก ลูกรักของแม่ ลูกหญิงของแม่ สาวน้อย สุดที่รัก หนูน้อย หลานรัก

คำสรรพนาม + คำสรรพนาม ท่านๆ คุณๆ เธอๆ คุณท่าน คุณหนู

คำนำหน้า + คำเรียกญาติ คุณปู่ คุณตา คุณย่า คุณยาย คุณพ่อ คุณแม่ คุณป้า คุณลุง คุณน้า คุณอา คุณพี่ คุณน้อง คุณอา พ่อน้องชาย พ่อลุง พ่อหลานชาย ไอ้น้องชาย ไอ้น้องสาว ไอ้น้อง ไอ้ลูกชาย ไอ้หลานชาย

คำนำหน้า+ยศ ท่านผู้หญิง ท่านผู้กอง คุณนาย คุณจ่า ท่านผู้การ

คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ ท่านประธานาธิบดี ท่านนายก ท่านทูต ท่านหัวหน้าภาค ท่านผู้จัดการ ท่านรอง ท่านปลัด ท่านผู้บัญชาการ ท่านผู้แทน ท่านอธิการบดี ท่านผอ. ท่านคณบดี ท่านประธาน ท่านครู ท่านกำนัน ท่านนายอำเภอ ท่านผู้เป็นหัวหน้า ท่านเศรษฐี ท่านอาจารย์ คุณครู คุณลูกค้า คุณหมอ คุณเลขา คุณพยาบาล คุณนักประพันธ์ คุณปลัด คุณหัวหน้า คุณแม่บ้าน คุณล่าม คุณตำรวจ พ่อกำนัน พ่อหมอ นายช่าง อีหนูผู้กอง

คำนำหน้า+ชื่อ ท่านทายาท ท่านเฉลิมพล ท่านสมบัติ คุณสิริพล คุณภาวลี คุณชาลิสา คุณสุกัญญา คุณสุภาพรณ์ คุณอัญชลี คุณวศิน คุณมนตรี คุณอภิราม คุณสมบัติ คุณดิรวุฒิ คุณไก่ คุณภัคพงศ์ คุณระพีพงศ์ คุณวุฒิ คุณเมธา คุณวุรุณ คุณสมศรี คุณสวัสดี คุณก้อย คุณจิตรฉวี คุณเปรมฤดี คุณสุวดี คุณสุ คุณญานิน คุณไล คุณหมู คุณสม คุณวศิน คุณวิฒิ คุณมนตรี คุณไพ คุณเจน คุณฝน คุณปิยะมาศ คุณเจนจิรา คุณมิ้น คุณแป้ง คุณเสาวลักษณ์ คุณพิม คุณสมควร คุณกิติ คุณนับทอง คุณชล คุณสุ คุณสุกัญญา คุณแสงแก้ว คุณสาลินี คุณสุภาวุฒิ คุณสงัด คุณธนพล คุณขิม คุณแม็ค คุณถิรวุฒิ คุณสมบัติ คุณวศิน คุณสิริพล คุณสุวิทย์ คุณมนตรี คุณภรณิกา คุณบัณฑิตา คุณเกษม คุณรัมภ์รดา คุณสาลินี คุณเสาวลักษณ์ คุณจิตรฉวี คุณระพีพงศ์ คุณชาลิสา คุณเปรมฤดี คุณนลิสา คุณจันจิรา คุณญาณิน คุณพรรณวดี คุณถิรวุฒิ คุณวิภารัตน์ คุณวุฒิตรา คุณพัพทัยา คุณกัลยวีร์ คุณอิสระ คุณสิรภพ คุณเมธา คุณวศิน คุณสุภวุฒิ คุณวุรเกียรติ คุณสุภสิทธิ์ คุณปรัชญา คุณกฤตนัย คุณปุญญิศา คุณสิริพร คุณชัญญา คุณปณิตา คุณภัคนันท์ คุณกนกพร คุณศุภาวัณ คุณสุวิมล คุณธนัญญ์ คุณอภิราม คุณมุฑิตา คุณธนพล คุณอภิวัฒน์ คุณธีรวัต คุณศิวัตม์ คุณภูมชนิตย์ คุณอนรรฆ คุณบดินทร์ คุณรพีภัทร คุณพรนัชชา คุณกวินทร์ คุณชนินทร์ คุณชัญภัทร คุณศศิธร คุณปวรรัตน์ คุณปวีณา คุณพัมพ์ คุณสวดี คุณสุวัดดา คุณพุทรกร คุณพงษ์ คุณทิพย์วดี คุณศุภกฤษ์ คุณวศิน คุณกฤษณะ คุณปริมฉัตร คุณวัชรา คุณปิยะมาศ คุณสมบัติ คุณสว่าง คุณกิติ คุณสุกัญญา คุณวุฒิ คุณไก่ คุณนินทร์ คุณชนินทร์ คุณสุ คุณณิต คุณหยาด คุณเม คุณขิม คุณแม็ค คุณก้อย คุณผกา คุณนารา คุณหัสยา คุณวิท คุณพิม คุณไล คุณกุล คุณกิ๊ก คุณเพชร คุณทิน คุณคเชนทร์ คุณสุมทุม คุณธรรม คุณอภิราม คุณศิโรจน์ คุณลินิน คุณทิพย์วดี หนูทิพย์ คุณเกไล คุณภาวลี คุณชัย คุณพิทักษ์ คุณจิตคุณมาย คุณน้ำ คุณเปิ้ล คุณนลิศา คุณศิรวุฒิ คุณอ้อคุณเจมส์ คุณนพ คุณกฤษณะ คุณกิติ คุณเฮม คุณม่อน คุณวรรณศิริ คุณเบว คุณวัชรา คุณอู๋ย คุณรังศิมา คุณนิชานันท์ คุณหญิง คุณหลิว คุณแอน คุณเมธา คุณหมู คุณเอ คุณศกุงคาร คุณสงัด คุณวิน คุณดิถี คุณธนพล คุณทรงพล คุณทิติ คุณกฎษณะ คุณสุพัฒน์ คุณพรรพต คุณอ้อม คุณสุภาวดี คุณเรวดี

คุณวัชรา คุณอารีย์ คุณบุญยืน คุณชุลีรัตน์ คุณกุลวรา คุณศศิพมล คุณชุติมา คุณภิมลพรรณ คุณรพินทร คุณอั้ม คุณอรทัย คุณอัจฉรา คุณบัด คุณวีรยุทธ คุณกิติ คุณปริ้น คุณนิพนธ์ คุณพุฒวิทย์ คุณขิม คุณมงคล คุณถิร คุณกุล คุณสมศักดิ์ คุณพรเทพ คุณพัทธยา คุณไพบูลย์ คุณธรรม คุณภาณุพงศ์ คุณศานติ คุณกิ๊ก คุณสุภัค คุณสายทิพย์ คุณทราย คุณสุ คุณลา คุณวัชรา คุณชัญญา คุณปวีณา คุณกนกพร คุณศภาวัณ คุณตั้ม คุณกัลยวีย์ คุณโอ๋ คุณหญิง คุณธีระชน คุณเทอดศักดิ์ คุณเกริก คุณธาดาศักดิ์ คุณจิต คุณนิต คุณสุนทรี คุณวิท คุณสุภาวดี คุณปวีณา คุณอ้อย คุณพิมพาภรณ์ คุณธาดาคุณสุรเกียรติ คุณเดชา คุณบรรพต คุณสุรพล คุณอาคม อีปู ไอ้วิน ไอ้น้ำ ไอ้เจี๊ยบ ไอ้นพ ไอ้อ้อ ไอ้เจมส์ ไอ้นาย ไอ้หว้า ไอ้สมไอ้หมู ไอ้แจ๊ค ไอ้เป้ ไอ้สม ไอ้มด ไอ้วิ ไอ้ฝน ไอ้มาย ไอ้มิ้น ไอ้เอี้ยง ไอ้แป้ง ไอ้ทราย ไอ้สนุ๊ก ไอ้เทมส์ ไอ้ภูมิ ไอ้นิวส์ ไอ้วิน ไอ้เกษม ไอ้ตรี ไอ้ตั๊ก ไอ้อาร์ท ไอ้บอส ไอ้แก็บ ไอ้บูม ไอ้นก ไอ้ป้น ไอ้อัง ไอ้ปาล์ม ไอ้ซิน ไอ้ตูน ไอ้เมย์ ไอ้บูม ไอ้ทราย ไอ้อ้อม ไอ้ติ๊ก ไอ้กบ ไอ้อุ๋ย ไอ้ปุ้ม ไอ้ไก่ ไอ้กุ๊ก ไอ้ผึ้ง ไอ้สามารถ ไอ้กานต์ ไอ้หลิว ไอ้มิ้งค์ ไอ้ตั้ม ไอ้แอน ไอ้เปิ้ล ไอ้ภูมิ ไอ้พุด ไอ้ม่อน ไอ้ปิ่ง ไอ้ปริม ไอ้วัด ไอ้ปิ ไอ้บัด ไอ้เหี้ยหยา ไอ้หยก ไอ้รวย ไอ้พัธ ไอ้หุ่ย ไอ้คิง ไอ้เดียว ไอ้เบี้ยว ไอ้กุ้ง ไอ้สำราญ ไอ้มล ไอธำรง ไอ้ชัย ไอ้กบไอ้จาม ไอ้เณร ไอ้พุด ไอ้ปิ่ง ไอ้บัด ไอ้ตรี ไอ้แมน ไอ้เล็ก ไอ้นิวส์ ไอ้ปิ ไอ้ม่อน ไอ้วิ ไอ้เจน ไอ้ทราย ไอ้ไหม ไอ้สมบัติ ไอ้พุด ไอ้พุทรกร ไอ้ศุภภุกษ์ ไอ้ปริม ไอ้ทรงวุฒิ ไอ้โอ๋ ไอ้กิติ ไอ้เก่ ไอ้หมู ไอ้ตั๊ก ไอ้สว่าง ไอ้พวา ไอ้สมชาย เจ้าแตน เจ้าวร เจ้านอง เจ้าพัธ เจ้าไพ เจ้าโย ชายเล็ก นายสุ นายคิม นายธีรวัต นายสวัสดิ์ นายไพ นายพีท นายพัธ นายคิงนางกลิ่น นางพร นางณิต ตาน้อย ตาโม ตาคิง พ่อมณ พ่อสรัญแม่หยาด แม่แย้ม แม่ณิต แม่ไก่ แม่เผื่อน แม่พิม ยายแข ยายแดง ยายโบ๊ท ยายมล ยายป้อม ยายพร ยายสา ยายอ้อย หญิงดา หญิงแดง หญิงบี หญิงผึ้ง หนูแหวน หนูเตียร์ หนูแข หนูแดง หนูแพลว หนูดา หนูศรี อีสอิ้ง

คำนำหน้า+วลีแสดงความรู้สึก ตาแก่ พ่อคนดี พ่อทูนหัว แม่แก่แดด แม่คนสวย แม่ตัวดี แม่ทูนหัว แม่สาวน้อย แม่สาวสวยทั้งหลาย ไอ้สารเลว ไอ้ควายเถื่อน ไอ้คนเลว ไอ้แก่ ไอ้ขี้เกียจ ไอ้ขี้เมา ไอ้ชู้ ไอ้เด็กบ้า ไอ้บ้า ไอ้เพื่อนซี้ ไอ้เพื่อนยาก อีตอแหล อีตัวดี อีนี่

คำนำหน้า+ฉายา คุณดำ ไอ้อ้วน ไอ้ลาว ไอ้หูกาง ไอ้หลอลี่ ไอ้จิ๋ว ไอ้ดำ ไอ้ว่างจัด ไอ้ลิง ไอ้เกลือ ไอ้ไก่ ไอ้ไก่ย่าง ไอ้เป็ด ไอ้ม่อน ไอ้แว่น ไอ้นิ่ว ไอ้แก่ ไอ้เยียว ไอ้ปัญญา ไอ้ขี้ ไอ้สกปรก ไอ้เต่า ไอ้หมี ไอ้หมา ไอ้โย่ง ไอ้เซ่อ ไอ้หนู ไอ้เสือ ไอ้หน้าตัวเมีย ไอ้ตาโต ไอ้ขี้เก๊ก ไอ้มุขเดิมๆ ไอ้เสียงหล่อ ไอ้พวกมีเนื้อคู่เป็นชาวดาวอังคาร ไอ้387ล้านกำลังแมว ไอ้มขฝืด อีหน้างอ อีหมา

คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ พี่ๆ น้องๆ พี่น้อง พ่อแม่ ลูกหลาน

คำเรียกญาติ + ตำแหน่ง / อาชีพ ลุงหมอ ลุงผู้ใหญ่ อาหมอ พ่อครู

คำเรียกญาติ + ชื่อ ลุงอภิชาญ ลุงกิติ ลุงดิถี ลุงสมชาย ลุงประหยัด ลุงพล ลุงสมชาย ลุงจ้อย ลุงสุด ป้าวัชรา ป้าสุภาณี ป้าทองลา ป้าลา ป้านา ป้าวัชรา น้าผึ้ง น้าเปิ้ล น้าแดง น้านก น้าพิม น้าแม้น น้าสุ น้าปู อาหมู อาสมพงษ์ อาชาญ อาอ๊อด อาเถียร อาตู่ อาหมู พี่ลัดดา พี่สามารถ พี่อ้อม พี่ปู พี่แดง พี่ไก่ พี่อรุณ พี่ธี พี่เชอลี่ พี่ปิ่ง พีไหม พี่พุด พี่หมู พี่วัด พี่สิง พี่เอ พี่เอม พี่เฮม พี่ทราย พี่ไพ พี่พิม พี่นิต พี่ชาญ พี่ราม พี่ขิม พี่พีท พี่วิน พี่ลอ พี่เพชร พี่วิธาน พี่ทิน พี่เกรียง พี่ทิด พี่หญิง พี่แดง พีบัด พี่สุ พี่เปิ้ล พี่เป้ พี่เจ๊ค พี่สม พี่กิติ พี่สุภาวุฒิ พีสงัด พี่เจน พี่ทราย พี่ผึ้ง พี่น้ำ พี่ฝน พี่มาย พี่สมบัติ พี่ศิรวุฒิ พี่อ้อ พี่เจมส์ พี่อั้ม พี่ปุ้ม พี่กิ๊ก พีอัญชุลี พี่วรรณศิริ พี่เกษม พี่วัชรา พี่ชัญญา พี่ปวีณา พี่พุทรธกร พี่อุไรพร พี่วัฒนา พี่สมเกียรติ พี่สหัส พี่ธีรวัฒน์ น้องเจน น้องบี น้องปุ้น น้องนก น้องเทมส์ น้องเมย์ น้องฝน น้องจีน น้องโบ๊ท น้องซิน น้องเฮม น้องเก่ น้องแมน น้องแพรว น้องปู น้องโอ๋ น้องแกะ น้องตั๊ก น้องสา น้องแข น้องตุ่ม น้องหญิง น้องแดง น้องทราย น้องอ้อย น้องเล็ก น้องนิวส์ น้องเจี๊ยบ น้องแอน น้องอ้อ น้องมนตรี น้องม่อน น้องณัฐ น้องวิไลลักษณ์ น้องหมู น้องธนพล น้องอัมพล น้องเอี๊ยง น้องปราง น้องสิงห์ น้องนอง น้องเจี๊ยบ น้องนิ น้องจัน น้องหลิว น้องขิม น้องบรรพต น้องนภสินธุ์ น้องไก่ น้องชาญ น้องแป้ง น้องอัญ น้องทิพ น้องพร น้องสมปอง น้องสุชานาถ น้องสำราญ น้องเอ็นดู น้องเป้ ลูกเฮม ลูกตุ้ม ลูกหญิง ลูกตุ้ม ลูกดา

คำเรียกญาติ + คำขยาย ตาคนถือจดหมาย ลุงอ้วน ยายรังสิต อาแว่น น้องผอม น้องสวย น้องหนวด

ยศ + ชื่อ นายพลวิน นายพันสว่าง ผู้พันตั๊ก ผู้พันนารี ผู้พันชาลิณี ผู้กองธานี ผู้กองแอ๋ว ผู้กองสมศรี ผู้กองนารี ผู้กองป๊อบ ผู้การมอ่น ผู้หมวดพุด หมู่กิติ จ่าหมู จ่าสมชาย จ่าแป้ง คุณหญิงสุมณฑา คุณหญิงอ้อ ผู้กองป้อ ผู้กองสลัด

ตำแหน่ง/อาชีพ + ชื่อ อาจารย์สุนทร อาจารย์ทายาท อาจารย์ชนิดา อาจารย์พัธนี อาจารย์สุนันทา อาจารย์อัครา อาจารย์ไพบูลย์ อาจารย์จินตนา อาจารย์ณัฐหทัย อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ อาจารย์สุนทรี อาจารย์อัมพร อาจารย์สมเกียรติ อาจารย์ดิรวุฒิ อาจารย์ภัคพงศ์ อาจารย์ทรงวุฒิ อาจารย์เขียน อาจารย์ปรัชญา อาจารย์วินัย อาจารย์นิตยา อาจารย์ชุติมา อาจารย์วิรุฬณ์ อาจารย์ลดาวัลย์ อาจารย์สงัด อาจารย์จิตติ อาจารย์พงศ์ภัค อาจารย์ฉัตราภรณ์ อาจารย์ศิรินธรา อาจารย์สิทธินี อาจารย์ศภงคาร อาจารย์สมบัติ อาจารย์ทิติ อาจารย์ตั๊ก อาจารย์กิติ อาจารย์ธนพล อาจารย์ทราย อาจารย์วัชรา อาจารย์ชัญญา อาจารย์พรนัชชา อาจารย์ปิยะมาศ อาจารย์แดง อาจารย์นิยดา

อาจารย์หลิว อาจารย์นวลละออ ครูปิยดา ครูนิตยา ครูสวัสดี ครูสุวดี ครูสมบัติ ครูสว่าง ครูกนกพร ครูปรัชญา ครูชุติมา ครูสมเกียรติ ครูสุนทร ครูดา ครูสว่าง ครูกนกพร ครูเก่ ครูอัญชลี ครูฝนครูจิ ครูดา ครูสุวัดดา ครูโอ่ ครูชญานุช หมอลดาวัลย์ หมอราชย์ หมอสุวดี หมอนก หมอเตียร์ หมอกิติ หมอหมู หมอทรงพล หมอทรงวุฒิ หมออัมพล หมอสุ หมอสา หมอปวีณา หมอปุ้น หมอติ๊ก หมอกนกพร หมอปาล์ม หมอวศิน หมอนลิสา หมอกัลยวีย์ หมอหญิง หมอจันจิรา หมอประณต หมอสวัด ช่างวิน ช่างธนพล ช่างเก่ ช่างแมน ช่างสงัด แม่บ้านไหม แม่ครัวปราง พ่อครัวพุด

ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก ไหมที่รัก ปิที่รัก ภูมิเพื่อนรัก เปิ้ลที่รัก หญิงที่รัก ณัฐที่รัก อ้อยที่รัก หลิวสุดที่รัก น้ำสุดที่รัก ดาสุดที่รัก วัดเพื่อนซี้ วินเพื่อนซี้ ปริมเพื่อนยาก ปริมเพื่อนรัก แอนคนเก่ง แป้งคนสวย วนิดาลูกแม่ แฮมลูกแม่ คิงลูกแม่ เป้ลูกแม่ ดาลูกแม่ หญิงลูกแม่ เจนลูกแม่

คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ คุณลุงกิติ คุณป้าเทวี คุณอายา คุณอาสมชาย
คำนำหน้า+ตำแหน่ง/อาชีพ+ชื่อ ท่านอาจารย์หมู คุณปลัดอนุพงษ์ คุณหมอกัลยวีย์ คุณหมอวศิน คุณหมอกิติ คุณหมอทรงวุฒิ คุณหมอจันจิรา คุณหมอทรงพล คุณหมอหมู คุณหมออัมพล คุณหมอสุ คุณหมอสา คุณหมอปุ้น คุณหมอติ๊ก คุณหมอวศิน คุณหมอปาล์ม คุณหมอนลิสา คุณหมอประณต คุณครูธนพล คุณครูทราย คุณครูวัชรา คุณครูพรนัชชา คุณครูเก่ คุณครูอัญชลี คุณครูสุวดี คุณครูแตง คุณครูฝน คุณครูหลิว คุณครูนวลละออ คุณครูสมบัติ คุณครูนิยดา คุณครูชญานุช คุณครูสินทร คุณครูสมชาย คุณครูทิติ คุณครูติ๊ก นายช่างเก่ นายช่างวิน นายช่างหมู นายช่างธนพล นายช่างแมน นายช่างสงัด

คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำแหน่ง/อาชีพ พี่น้องประชาชน พี่น้องกรรมการ พี่น้องชาวนา

คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+ตำแหน่ง/อาชีพ+วลีแสดงความรู้สึก พี่น้องประชาชนที่เคารพ พี่น้องกรรมการที่เคารพ พี่น้องชาวนาที่เคารพ

คำเรียกญาติ+คำเรียกญาติ+คำเรียกญาคิ+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก
พ่อแม่พี่น้องที่เคารพ พ่อแม่พี่น้องที่รัก ลุงป้าอาน้าที่เคารพ

ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาจีน

ข้อมูลคำเรียกขานในภาษาจีนที่ได้จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้บอกภาษาชาวจีน จำนวน 24 คน จำนวนคำทั้งหมด 2,514 คำ จำแนกกลุ่มอายุได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มอายุระหว่าง 6-12 ปี ชาย 3 คน หญิง 3 คน
2. กลุ่มอายุระหว่าง 12-20 ปี ชาย 3 คน หญิง 3 คน
3. กลุ่มอายุระหว่าง 20-40 ปี ชาย 2 คน หญิง 2 คน
4. กลุ่มอายุระหว่าง 40-60 ปี ชาย 2 คน หญิง 2 คน
5. กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป ชาย 2 คน หญิง 2 คน

สรรพนาม: 你 你们 您 各位 诸位 列位 每一位 老人家 小伙子 后生 姑娘 丫头 虎子 小妮子 女娃子 小姐 毛孩子 毛小子 毛丫头 你们 年青人 女孩 青年人 娃娃 老头 老头儿 先生

คำเรียกญาติ: 爸 娘 伯 叔 娘 舅 婶 婶子母 妈 哥 兄 弟 姐 妹子 姨子 嫂子儿子 女儿 闺女 侄 侄儿 侄子 孙子 孙女 孩子 孩子爸 孩子妈 孩子爹 孩子娘 孩子他爸 孩子他妈 孩子他爹 孩子他娘 妈咪 妹 妹仔 亲家 嫂 婶儿 甥儿 孙儿媳妇儿

ยศ : 上将军 上将 司令 司令员 大校 中校 少校 大尉 中尉 上尉 上士 中士

ชื่อ : 虎子 浩文 震云 芬儿 兰儿 萍儿 虎伯 富贵 知行 丽珊 波儿 素芹 国波 伟强 国威 董宇 丁天 张晋 光明 志伟 为衡 咏梅 晴霞 欣然 美琳 嘉欣 雪梅 丽萍 峰丽 文欣 建成 铭丰 伟成 静波 平华 伟志 华平 和丰 鸿敏 洁杏 冰华 美玉 淑萍 美华 香茗 海岩 宋陆 国庆 华敏 陆铭 海涛 铭伟 晓 德昌 晓辉 晓贤 一恒 英明 明亮 原铭 伟兰 静文 晓芳 妮虹 晓宇 洁棉 秀芳 杏林 小燕 晓洁 少红 丹彤 雯丽 秀文 贤丰 小帅 建丰 文峰 崇胜 当雄 向阳 宏民 小龙 华栋 福光 旭生 绍栋 铭斌 清贵 丽丹 秀容 向荣 华美 艺轩 莉娜 秀珠 楚燕 莉洲 香茗 淑萍 洁霜 思宜 美玲 燕玲 韩蓉 华明 伟铭 佳荣 寒晓 茂贵 晶虹 秀梅 慧 莉 冰儿 意璇 艳梅 健宏 英涛 宇凡 敏鸿 国平 松涛 睿丰 思国 慧忠 长亨 铭杰 勇辉 敏达 诗凡 易衡 绍川淑芬 爱音 越鸿 秀芬 梅兰 梅芳 爱冰 思佳 碧春 洁绵 莉曼 丽洲 佳乐 易璇 淑萍 婉玉晓哲 贵清 才国 伟杰 泽敏 灿鸿 光耀 俊涛 锦丰 运龙 俊峰 逸衡 俏燕 秀文 佳欣 爱琳 文娟 玉婷 欣文 梅岚 文隽 丽莲 佳莹 晓霖 洁欣 华梅 珍婉 少虹 海玲 桂兰 丹霞 艳芳 幼君 国玲 壁洲 俊涛 锡明 志海 渭金 锡忠 楚汉 润发 木川 伟城 立新 俊丰 锦城 惠明 丽娜 远华 淑珊 淑惠 怡麟 应平 振雄 晓松 必清 利铭

ตำแหน่ง/อาชีพ: 学兄 校友 师娘 师母 太先生 老先生 教授 同学 老师 师公 教练 教头 教官 徒弟 门孙 常务理事 常务委员 厂长 乘务员 厨师 炊事员 村民 村长 达赖 打工妹 打工仔 打字员 大使 大仙 大学生 代表 代理 代理人 单身汉 当家的 当事人 党代表 党委书记 党员 导航员 导师 导演 导游 道士 道长 第一手 电话员 店主 董事长 队长 法定代表人 法定代理人 法定继承人 法律顾问 法人 法人代表 翻译 访问学者 飞行员 夫人 副班长 副经理 服务员 辅导员 复员军人 副教授 副校长 副厂长 工程师 工头 工友 顾问 观众们 管理员 广播员 鬼佬 贵宾们 会长 果农 孩子 机械师 机长 行长 和事老 和事佬 候选人 护士 护士长 记者 技工 技术员 继承人 家长 家长们 驾驶员 监护人 检察员 检察长 检票员 检验员 见习生 见证人 间谍 建筑师 舰长 将军 讲解员 讲师 交通警 教书先生 叫化子 校对员 教导员 教父 教练 教授 教务长 教务主任 接线生 接线员 介绍人 经纪人 经理 警察 警官 警卫 警卫员 警员 警长 酒徒 局长 军警 看门人 看守 看守员 看守长 考官 科长 客人 空姐 空中小姐 会计 会计师 矿工 矿主 困难户

劳改犯 老板 老板娘 老婆 老师 老师傅 老乡 老外 理发师 理事 理事长 列车员 列车长 猎人 猎手 领导 留学生 路警 律师 媒介的 媒婆 媒人 美食家 美术家 门卫 秘书 庙客 庙主 民工 民警 木工 木匠 牧人 牧师 奶妈 男生 泥水匠 农夫 农民 女兵 女工 女学生 女主人 陪审员 朋友 评论员 妻 棋师 棋手 棋迷们 棋友 企业家 前辈 潜水员 勤务员 清洁工 清洁工人 酋长 球迷们 球友 全能冠军 全权代表 拳师 人证 人质 嫂夫人 善男善女 伤兵 伤病员 商贩 少年犯 少年朋友 少师父 少师傅 少先队员 设计师 社友 社员 社长 舍长 射击手 射手 神父 审计师 审计长 审判官 审判员 审判长 生意人 省长 师伯 师弟 师傅 师父 师哥 师妹 师母 师娘 师叔 师兄 石匠 时装模特 实习生 市民 市长 事务长 守门人 守墓人 守卫 首席代表 首相 书法家 书贩 书贩子 书画家 书记 双职工 水兵 水军 水手 说书人 说书先生 硕士 售货员 售票员 饲养员 太老师 太妹 太太 摊贩 摊主 探警 探子 探长 特工 特级教师 特警 特种兵 提督 理发匠 剃头匠 剃头师傅 替身演员 调解员 厅长 听审人 听众 艇长 通信员 通讯员 同胞弟兄 同胞姐妹 同胞兄弟 同窗 同行 同僚 同龄人 同路人 同事 同性恋者 铜匠 童工 头儿 徒弟 徒孙 屠夫 屠户 团员 团支书 推销员 退伍兵 退休人员 驼子瓦匠 瓦师 外国人 外交家 外交官 外商 纨绔子弟 委员 委员长 卫生员 卫士 卫士长 巫婆 巫师 无赖 无赖小人 舞蹈家 洗衣婆 戏迷 系主任 瞎子闲人 闲散人员 嫌疑犯 县长 现役军人 乡里人 乡亲 乡邻 乡民 乡下人 乡长 乔客 乔头 香主 向导 小的 小兵 小丑 局长 处长 科长 老板 经理 厂长 校长 导演 系主任 船长 船员 警官 主席 总管组长 总经理 老板娘 社长 院长 系主任 书记 列车长 事务长 站长 老总 理事长 议长 探长 营长 县长 教务长 指导员 委员长 部长 秘书长 队长 行长 主任 辅导员 教授 太太 老公 老头儿 省副 学弟 指挥 工程师 护士 管理员 馆长 保姆 医生 司机 服务生 主考官 丈夫 夫 夫君 夫主 夫婿 郎君 老伴儿 妻 妻子 夫人 老婆 老伴 婆娘

คำอุทาน : 喂 嘿

ฉายา : “白痴”“白马王子”“百事通”“半男女”“半文盲”“包青天”“暴发户”“暴徒”“笨蛋”“病鬼”“病号”“不孝子”“才郎”“才女”“财迷”“财神爷”“草包”“草包蛋”“茶博士”“茶仙”“长舌妇”“丑八怪”“臭男人”“吹牛大王”“聪明人”“催命鬼”“大鼻子”“大才子”“大姑奶奶”“大管家”“大红人”“大花脸”“大滑头”“大救星”“大款”“大力士”“大律师”“大忙人”“大名人”“大圣人”“大作家”“呆瓜”“胆小鬼”“捣蛋鬼”“倒霉蛋”“得意门生”“得意门徒”“地头蛇”“电影明星”“鸟人”“顶头上司”“东北虎”“东道主” “东郭先生” “独眼龙”“赌鬼”“饿鬼”“二百五”“二流子”“飞毛腿”“风云人物”“疯子”“福建仔”“富婆”“干爹”“高材生”“歌星”“跟屁虫”“跟屁精”“公子爷”“狗娘养的”“乖乖”“管家婆”“龟儿子”“害人精”“行家”“好好先生”“红毛”“胡涂虫”“胡涂蛋”“糊涂虫”“糊涂蛋”“糊涂鬼”“护花使者”“滑头鬼”“坏蛋”“坏家伙”“坏人”“坏小子”“黄脸婆”“黄毛小子”“黄毛丫头”“昏蛋”“浑蛋”“混蛋”“小混混”“活财神”“机伶鬼”“机灵鬼”“及时雨”“急脚鬼”“贱骨头”“贱货”“巨无霸”“酒鬼”“酒仙”“赖皮鬼”“懒虫”“懒婆娘”“烂货”“老病号”“老不死”“老不死的”“老财迷”“老处女”“老封建”“老好人”“老糊涂”“老糊涂虫”

“老狐狸”“老滑头”“老家伙”“老酒鬼”“老色鬼”“老太婆”“老王八蛋”“老乌龟”
“老学究”“老油条”“冷血动物”“楞小子”“楞种”“吝啬鬼”“流氓”“慢性子”
“盲医”“没头鬼”“没事人”“美人”“女博士”“怕死鬼”“胖子”“拼命三郎”
“泼妇”“破烂货”“破鞋”“妻管严”“棋圣”“千金小姐”“千里脚”“穷骨头”
“穷光蛋”“穷光棍”“穷鬼”“穷小子”“人妖”“人渣”“软骨头”“三八”“散仙”
“骚货”“扫帚星”“色鬼”“傻大个”“傻蛋”“傻瓜”“傻瓜蛋”“山巴老”“少奶奶”
“神经病”“神枪手”“神童”“神偷”“诗人”“师仙”“实力派”“事事通”“势利鬼”
“势利眼”“寿星”“寿星老儿”“瘦子”“书痴”“书虫子”“书呆”“书呆子”“鼠辈”
“死鬼”“死货”“死丫头”“死宅家”“酸鬼”“酸货”“碎嘴老婆子”“碎嘴子”
“逃学狗”“淘气包”“淘气鬼”“淘气精”“替死鬼”“替罪羊”“童子鸡”“秃头”
“秃子”“秃驴”“土巴佬”“土芭佬”“土包”“土包子”“兔崽子”“歪人”“顽固派”
“王八蛋”“忘八蛋”“伪君子”“文曲星”“窝囊废”“乌龟”“西施”“吸血鬼”
“嬉皮士”“瞎眼鬼”“乡巴佬”“乡下老”“乡下佬”“小白脸”“小婊子”“小不点儿”
“小不要脸儿”“小畜生”“小刁货”“小广播”“小猴子”“小猴精”“小猢狲”
“小贱货”“小老虎”“小老头”“小李”“小毛虫”“小气鬼”“小气人”“小妖精”
“小油嘴”“小窝家”“小杂种”“小崽子”“笑面虎”“幸运儿”“熊货”“绣花枕头”
“妖精”“野猫”“夜猫子”“淫妇”“应声虫”“硬骨头”“油嘴”“窝鬼”“窝家”
“糟老头子”“贼东西”“赵子龙”“哲人”“哲学家”“睁眼瞎”“睁眼瞎子”“中国通”
“诸葛亮”“戴帽”“咪咪眼”“老扁”“人精”“吝啬鬼”“叮当”“小气包”“四眼”
“光头”“斑马”“公子爷”“火箭”“黄毛”“福建仔”“行家”“老眯”“富婆”“星星”
“诗人”“大力士”“大作家”“小太阳”“阿眯”“胖子”“阿黑”“小兔子”“小妖精”
“狗狗”“吹牛大王”“没事人”“狗蛋”“半男女”“茶博士”“大熊猫”“妻管严”
“软骨头”“老鼠”“高材生”“校花”“美眉”“小个子”“夜猫子”“大眼妹”
“大名人”“卷毛”“大律师”“没头鬼”“老牛”“秃头”“小白脸”“小气猫”
“势利鬼”“小诗仙”“小猪”“小猫”“瞎子”“老封建”“小老虎”“大头”
“老好人”“老色鬼”“ 懒鬼”“神偷”“瞎眼鬼”“老胖”“红帽”“四眼”
“秃子”“吝啬鬼”“傻大哥”“艺术家”“千里脚”“白妹”“智多星”“老酒鬼”
“棋圣”“大熊”“诸葛亮”“小广播”“西施”“瘦猴”“老猫”“老猪”

วลีแสดงความรู้สึก ： 美男 美男子 美女 亲爱的 穷哥们 铁哥们 稀客 小宝贝 乖乖 宝宝 宝贝 小东西 帅哥 坏人 坏家伙 亮仔 亮女 傻孩子 傻丫头

คำนำหน้า＋คำขยาย： 你老 您老 您老人家

นามสกุล＋คำสรรพนาม： 林先生 王先生 和先生 马先生 杨先生 李先生 谢先生 陈小姐 何女士 李小姐 刘女士 张小姐 肖女士 刘小姐 苏先生 罗先生 吴先生 张先生 刘先生 陆先生 黄小姐 何小姐 朱小姐 王小姐 林小姐 陈先生 徐先生 肖小姐 汪小姐 徐小姐 杨小姐 黄先生 孙先生 胡先生 姜先生 唐先生 丁小姐 孙小姐 彭先生 孙先生 郭先生 史先生 朱先生 余先生 郑小姐 梅小姐 徐小姐 霍小姐 刘师傅 张师傅 张女士 何先生 丁先生 翁师傅 陈女士 庄女士 吴小姐 杨女士

นามสกุล＋คำเรียกญาติ： 李哥 陈叔 王兄 丁姐 张姨 陈姐 周叔 刘兄 周弟 刘弟 赵弟 周姐 何姐 冯姨 刘哥 郭叔 何兄 张弟 刘弟 李弟 刘姐 陈伯 黄叔 孙哥 丁弟 陈弟 苏弟 黄姨 陈姨 陈妹 张妹 钱妹 林妹 李妹 朱妹 黄伯 彭叔 刘兄 孙哥 郭兄 王弟 杨弟 曾弟 朱弟 余弟 马弟 方姨 翁姐 林姐 郑姨 吴妹 杨妹 刘妹 张哥 陈兄 林弟 张姨 林妹 何弟 翁弟 李姐 丁妹

นามสกุล＋ยศ： 周大校 林中尉 王上士 王中校 林上尉 和上士 林大尉 李中尉 陈上士 周中尉 杨上尉 王中士 陈大校 和中校 朱大校 王上将 石少校 李大尉 张中校 丁少校 李中校 王少校 周中士 陈少校 林中校 王大校 刘中校 张少校 周大尉 黄中校 许中士 朱中校 刘少校 杨中校 黄上将 邱中校 许少校 王中尉 周中校 高少校 陆大校 丁中校 李少校 陈中校 杨少校 刘中校 陈少校 陆中校 谢少校 林大尉 徐少校 许中校 徐中士 李少校 杨中尉 林中尉 白少校

คำเรียกนามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ： 陈主任 陈总 陈总经理 陈院长 陈校长 陈市长 陈议长 陈教务长 陈指导员 陈经理 陈护士长 陈队长 陈护士 陈医生 陈主管 陈教授 陈会计 陈经理 陈教练 陈老师 陈厂长 陈导演 陈导 陈主任 陈秘书 陈老板 张局长 张处长 张经理 张老师 张秘书 张教授 张助理 张教练 林经理 林厂长 林老板 林委员长 林秘书长 朱总 朱经理 丁导 丁老师 丁主任 王校长 王厂长 王事务长 王局长 王教授 王艇长 王老师 王处长 王经理 王老板 马经理 马村长 马医生 杨科长 杨部长 杨老师 杨组长 杨局长 杨经理 杨教授 杨律师 杨翻译 杨主任 易主任 易科长 易老师 邢警官 邢教授 刘船长 刘主任 刘老师 刘经理 刘厂长 刘副院长 刘副局长 刘医生 刘工 刘局长 刘书记 刘校长 刘护士 刘司机 林主席 林护士长 林主任 林老师 林秘书 林校长 林馆长 林医生 林律师 林老板 林经理 谢总管 谢厂长 谢经理 谢老板 黄社长 黄经理 黄探长 黄校长 黄老师 黄教授 黄局长 黄医生 黄导 黄老板 李厅长 李主任 李老板 李经理 李代理 李书记 李院长 李省 李校长 李秘书 李省长 蔡书记 蔡主任 蔡老师 蔡教练 孙局长 孙校长 孙指挥 孙老板 肖站长 陆教练 陆理事 陆老师 陆教授 陆警长 石营长 石医生 曾县长 曾老师 曾校长 唐乘务长 翁主任 翁老师 翁秘书 何经理 何秘书 何导演 何院长 何工程师 何经理 周主任 周老师 周会计 周议员 周医生 周校长 赵村长 赵律师 赵老师 葛队长 冯主任 夏会计 霍主任 霍厨师 霍律师 霍医生 韩秘书 郭所长 郭主任 郭经理 郭医生 吕局长 姜代表 徐校长 徐护士 徐导 徐老师 徐秘书 许助理 许老师 许秘书 马导 马院长 吴秘书 吴导 吴医生 吴老师 吴经理 吴司机 罗老师 罗书记 罗主任 范老师 苏总 苏院长 苏校长 庄经理 张教授 张律师 张主任 张导 张老师 张工 张医生 朱厂长 朱老师 朱经理 朱医生 丁老板 丁老师 胡老板 姜教练 汪导游 汪经理 汪老师 汪校长 洪医生 唐老板 卢主任 钱秘书 郑老板 郑老师 方经理 梅教练 余工 杜经理 彭医生 庄主考 肖医生 肖主任

คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ： 易嘉 邢中正 刘宝康 李光明 周海岩 刘国波 赵华敏 刘未陆 蔡国庆 王陆铭 葛浩文 周海涛 陆铭伟 王晓 刘德昌 赵晓辉 刘晓贤 周一恒 刘英明 张明亮 马原铭 冯伟兰 何静文 周晓芳 张峰丽 刘妮虹 夏晓宇 张丽萍

霍洁棉 韩素音 林秀芳 周杏林 陈小燕 周琳 黄少红 霍晓洁 王秀珠 林星 陈晓
何贤丰 郭小帅 刘建丰 吕乐 姜文峰 许海涛 马原 刘当雄 徐雷 何东 李阳 张福
光 李勃 李光明 谢军 霍清贵 周丽丹 许秀容 陈向荣 赵华美 张艺轩 吴莉娜
王秀珠 陈楚燕 吴莉洲 蔡美琳 周伟兰 裴香茗 李淑萍 周洁霜 陈思宜 赵美玲
谢燕玲 吴韩蓉 陈彬 林志伟 朱伟铭 李国栋 石为开 蒋国光 蔡美玲 裴佳莹 陈寒
晓 朱福光 杨茂贵 张越鸿 施莹 何慧英 林海涛 杨灿光 孔凌鸿 赖林 杨怀 苏淑
萍 赵美方 苏淑君 林佳乐 林爱芳 张思慧 王莉 林芳冰 庄贵兰 肖芬 周琳
林意璇 王雪梅 薛志伟 黄健宏 杨英涛 丁明拓 王虎伯 许铭彬 徐威武 石伟成
张宇凡 宫国平 张敏鸿 李松涛 林睿丰 李慧忠 王思国 张长亨 李铭杰 范勇辉
焦明 罗易衡 吴诗凡 林海涛 方世贤 杨孝天 张福光 刘绍川 陆铭伟 蔡美玲
李淑芬 林爱音 张越鸿 黄秀芬 何梅兰 赵梅芳 谢爱冰 陈思佳 刘碧春 张莉曼
朱洁绵 杨丽洲 石冯莉 李淑萍 王婉玉 林洁霜 俞敏达 吴晓哲 苏贵清 王志伟
林平华 李才国 林伟杰刘光明 高泽敏 刘建成 苏伟铭 陈灿鸿 李光耀 何俊涛
石锦丰 徐运龙 王俊峰 刘逸衡 黄俏燕 曾秀文 候佳欣 张越鸿 肖爱琳 汪文娟
赵玉婷 黄欣文 高梅岚 刘碧春 朱文隽 陈思佳 郭丽莲 杨佳莹 朱晓霖 徐洁欣
陈华梅 杨珍婉 李博文 庄楚名 余宏川 张木川 郑伟城 胡立新 陈俊丰 李俊
苏惠明 刘映梅 霍永芳 陈淑华 郭丽 杨远华 卢淑珊 林香茗 张淑惠 钱怡麟
陈应平 彭振雄 刘小哲 沈必清 郑利铭 邢运龙 黄朝敦 杨晓龙 王冬生 杨翼
郑可山 刘伟成 余君陶 马世雄 刘彩凤 方茵娜 翁诗琳 陈美奂 林秀芳 郑燕燕
林慧芳 罗裴 刘峥 洪敏 汪思宜 梅岚 陈秀梅 杨素文 方娜 霍文君 钱柯儿 余逸

คำเรียกนามสกุล＋คำขยาย： 林老 杨老 王老 张老 周老 蔡老

คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ： 爸爸 伯伯 叔叔 妈妈 姑姑 姐姐 爷爷 兄弟 婶婶
舅舅 公公 婆婆 哥哥 弟弟 胞弟 兄弟 姐 姊妹 妹妹 嫂嫂 奶奶 姐姐儿 姥姥

คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ＋คำสรรพนาม： 秘书小姐 导游小姐

คำเรียกชื่อ＋คำสรรพนาม： 立波先生 丽萍小姐 丽洲小姐

คำเรียกชื่อ＋คำเรียกญาติ： 岳丰哥 华平叔 国波哥 秀芬姐 梅姨 美华姨 芳姐 文姐
兰姨 丹姐 秀容姐 向荣姐 琳妹 萍妹 宜妹 霞妹 意璇妹 琳妹 平哥 宏哥 涛兄
涛哥 平兄 鸿哥 涛弟 贤弟 天弟 美玲姐 淑芬姐 爱音姐 丽洲妹 莉妹 蓉妹 达哥
哲兄 清哥 涛弟 光弟 丰弟 俏燕姐 秀文姐 佳欣姐 莲妹 莹妹 霖妹 芳妹 君妹
玲妹 铭哥 洲哥 成哥 川哥 文哥 丰哥 俊弟 明弟 梅姐 华姨 帆妹 慧妹 茗妹
平叔 斌哥 冬生弟 翼弟 可山弟 凤姐 娜姐 琳姐 芬妹 文妹 娜妹

คำเรียกชื่อ＋ชื่อ： 虎虎 文文 云云 贝贝 兰兰 萍萍 平平 贵贵 行行 姗姗 波波
音音 晨晨 燕燕 丹丹 宜宜

คำฉายา＋คำเรียกญาติ： 胖哥 胖叔 胖姑儿 黑哥 猴哥 扁姐 胖姨 蛇姑 黑弟 胖弟 黄毛弟 白妹 歪妹 长妹 白弟 扁妹 猴妹

คำบอกลำดับศักดิ์＋คำเรียกญาติ： 二叔 二舅 大伯 三姨 二姑 三姐 二弟 三弟 四弟 二妹 三妹 二爸 三爸 大婶 大舅 小舅 大姨 二姨 小弟 小叔 大姐 小姑 大嫂 小婶 大姐 大兄 大儿媳 大儿子 大姑 大姐姐 大舅子 大妹 大妹子 大兄 大姨 大姨夫 大姨子 二哥 二嫂子 三姑

คำขยาย＋คำสรรพนาม： 大小姐 老人家 老太太 这位先生 这位师傅 这位同志 这位小姐 小师傅 小姑娘

คำขยาย＋นามสกุล： 老王 老林 老周 老朱 老丁 小王 小陈 小和 小高 老唐 老李 老刘 老蔡 小赵 小张 小葛 小刘 老陆 小马 小霍 小韩 小林 小周 小黄 老何 老郭 老吕 老姜 小许 小徐 小李 小谢 小吴 小丁 小蔡 老薛 老黄 老杨 老许 老张 老宫 小范 小方 小杨 小陆 小谢 老陈 小刘 小朱 老庄 老余 小石 老苏 小俞 老高 小苏 小何 小肖 小汪 小郭 小郑 小胡 小卢 小孙 小钱 老彭 老郑 小曾 小余 小罗

คำขยาย＋คำเรียกญาติ： 表嫂 表姐 表妹 表弟 表兄 表侄 表侄女 表甥 表孙子 表孙 大哥 大姐 大妈 大娘 大爷 大伯 大叔 大舅哥 大舅子 大父 大母 大妹妹 大爹 大姑子 大侄 大姨子 大兄弟 小弟 小妹 小姑子 老爸 老伯 老伯母 老大伯 老大哥 老大姐 老大妈 老大娘 老弟 老弟妇 老表弟 老表兄 老哥 老姐 老舅 老妈 老妹 老妹子 老叔 老嫂子 老丈母 老丈人 老祖母 老祖宗 老兄 老太爷 老爹 老婆婆 老大爷 老爷爷 老公公 老太太 老大娘 老奶奶 老太婆 老伯伯 老哥哥 老姐姐 老舅舅 盟弟 盟兄 叔祖父 叔公 叔翁 叔祖母 叔婆 高祖父 高祖母 曾祖父 曾翁 曾大父 曾祖母 曾孙 伯祖父 伯祖 伯公 伯翁 伯祖母 伯婆 伯父 伯母 外祖父 外大爷 外公 外祖母 外婆 姥爷 姑祖父 姑公 姑奶 姑爷爷 姑祖母 姑奶奶 姑父 姑夫 姑母 姑妈 姑丈 舅祖母 舅爷 舅母 舅妈 舅父 义父 义母 义儿 义子 义女 义兄 义弟 他爸 他大爷 他爹 他妈 他娘 他嫂子 他婶子 他爷爷 他姨夫 他姨父 他姨姨 她爹 她娘 干爸 干爹 干娘 干儿子 干哥 干姐妹 干妈 干妹妹 干奶奶 干娘 干女 干女儿 干女婿 干嫂子 干孙子 干孙女 干祖父 干闺女 干儿 额娘 师伯 恩叔 表叔 师叔 婶母 叔母 姨父 姨夫 姨丈 姨母 姨妈 姨婆 姨弟 姨兄 姨妹 姨姐 姨嫂 姨侄 妻父 妻公 妻兄 舅兄 妻舅 婆母 婶婆 姑婆 岳父 岳丈 岳母 丈母娘 丈母 胞兄 仁兄 尊兄 堂伯 堂伯父 堂伯母 堂伯娘 堂弟 堂伯伯 堂弟弟 堂哥哥 堂姑 堂姑父 堂姐 堂舅 堂妹 堂妹婿 堂嫂 堂嫂子 堂婶 堂婶子 堂甥 堂叔 堂叔伯 堂叔母 堂外公 堂外甥 堂外祖母 堂兄 堂姨 堂姨 堂姊 堂妹 叔公 叔父 叔母 把兄 年兄 仁弟 大兄弟 外弟 胞妹 世妹 孙女婿 孙女 孙女婿 孙子媳妇 孙媳 孙媳妇 孙子舅 内弟 妻弟 小舅子 师弟 世弟 把弟 胞姐 祖母 太公 嫂夫人 世嫂 内兄 恩兄 师兄 弟妹 弟妇 弟媳 弟媳妇 弟兄们 兄弟媳妇 妹夫 妹丈 友婿 少爷 逆子 女婿 儿媳妇 儿妇

少奶奶 贤侄 贤甥 师侄 内侄 族侄 侄女 女侄 内侄女 侄妻 侄妇 侄媳妇 姨甥 甥女 侄孙子 族孙 孙子 媳妇女婿 重孙子 玄孙 儿媳妇 嫡孙 儿媳 姐儿们 姐夫 舅妈 妹夫 妹婿 亲家公 亲家母 姊母 姊娘 姊婆 姊太太 姊丈 甥孙 甥媳 甥婿 甥侄 太老伯 太老爹 外公 外婆 外甥 外甥女 外甥女婿 外甥媳妇 外甥子 外孙 外孙女 外孙子 外祖父 外祖母 外族婆婆 外兄 外生 外舅

คำขยาย＋ตำแหน่ง/อาชีพ： 老同学 老战友 老长辈 盟友 这位老师 这位司机 这位朋友 这位同学 这位导游 这位医生 这位护士 这位警察 小朋友 这位空姐 大财主 大厨 大老板 大师父 大师兄 大主教 大主考 大总管 老邻居 老前辈 老亲家 小保姆 小大人 小当家

คำขยาย＋ชื่อ： 小峰 小文 小云 小玉 小兰 小萍 小平 小贵 小行 小珊 小波 小音 小莉 小珠 小燕 小丹 小宜 小明 小伟 小彬 小玲 小荣 小寒 小福 小贵 小涛 小萍 小虹 小梅 小冰 小璇 小铭 小勇 老亨 小贤 小天 小芳 小佳 小洲 小蓉 小杰 小敏 小鸿 小成 小丰 小光 小婷 老岚 小莲 小莹 小霖 小城

คำขยาย＋คำบอกลำดับศักดิ์： 老大 老二 老三

คำเรียกนามสกุล＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ： 丁姐姐 王叔叔 陈伯伯 黄叔叔 李叔叔 陈哥哥 刘姐姐 霍姐姐 林妹妹 张妹妹 钱妹妹 陈叔叔 黄伯伯 刘哥哥 刘姑姑 方姐姐 陈妹妹 杨妹妹 方妹妹 红妹妹 文妹妹 娜妹妹

คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม： 林冬生先生 王大为先生 和俊峰先生 李伟先生 刘欢先生 和晋东先生

คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ＋ยศ： 陈光明上尉 林瑞德上将

คำเรียกนามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ： 林怀老师 陈敏主任 何淑总经理 李梅社长 陈伟兰院长 李香兰主任 蔡楚贤书记 陈丹彤校长 肖玉琳站长 刘玉芳厂长 陆生老师 王嘉老师 张吾教练 王鸿平老师 林祥老师 王刚教授 王丽老师 丁洁老师 黄茵老师 杨丽周老师 马金院长 郭丽老师 易嘉老师 周杰老师 蔡铭教练 林映辉老师 陈强校长 陆柯教练 林爱芳老师 黄珍教授 罗敏老师 周琳校长 吴静老师 范秀文老师

คำเรียกนามสกุล＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ： 林表哥 刘大妈 陈大姐 李大姐 张大妈 林大姐 彭大娘 汪大姐 林大妈 石大娘

คำเรียกตำแหน่ง/อาชีพ＋คำขยาย＋คำเรียกญาติ: 司机大哥 售票大姐

คำเรียกชื่อ＋คำเรียกญาติ＋คำเรียกญาติ: 萍姐姐 丰哥哥 慧姑姑 梅姐姐 芳姐姐 成哥哥 平叔叔 斌哥哥 凤姑姑 琳姐姐

คำขยาย＋นามสกุล＋ตำแหน่ง/อาชีพ: 老杨老师 小王老师 小张老师 小丁老师 小黄老师 小易老师 老蔡老师 小林老师 老黄老师 小罗老师

วลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋คำสรรพนาม: 尊贵的林冬生先生 尊贵的赵华平先生

วลีแสดงความรู้สึก＋นามสกุล＋ชื่อ＋ตำแหน่ง/อาชีพ: 尊敬的周祥和董事长 敬爱的徐威武老师 尊敬的王鸿平老师 尊敬的林祥老师 敬爱的王刚教授 尊敬的杨丽周老师 尊敬的马金院长 敬爱的郭丽老师 尊敬的林映辉老师 尊敬的陈强校长 敬爱的陆柯教练 尊敬的周琳校长 尊敬的吴静老师 敬爱的范秀文老师

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวติง เจี๋ยเฟิน
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2519
สถานที่เกิด	มณฑลกวางตุ้ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	ห้อง 252 เมโทรอพาร์ทเม้นต์ 1902 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2537	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย จากโรงเรียนเกาจี๋เมืองแต้จิ๋ว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ. 2542	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ. 2548	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย